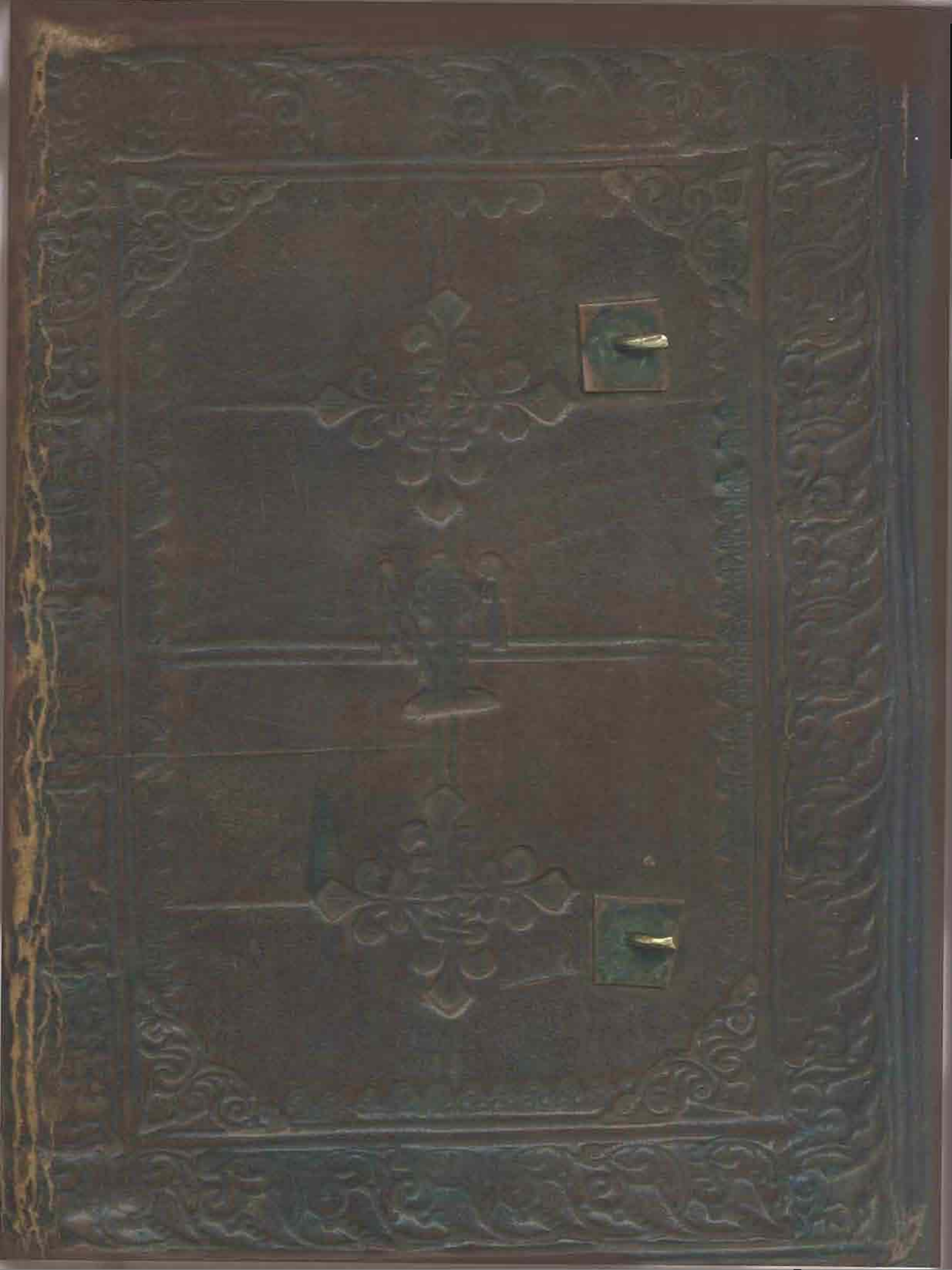


052 N227 19042
9124-04

ՍԱՂՄՈՍԱՐԿ

ԴԱՒԹԻ

Տպագրեցեալ ի Ջմիւռնիա,
ի տպարանի Աստուածատրի
Թամազեան:

Ի հայրապետութեան տեառն Յովհաննու կ՚ողբայ. և ի թագաւորութեան Մահմուտ Խանին ի Կոստանդնուպաւլիս. վերստին ցուցեալ և ուղղաբարբառեալ ամենայն ճշմարտութեամբ և ճոխութեամբ ի ծանուցմանէ վարդապետաց և եպիսկոպոսաց ի տեառն ընդհանրական եկեղեցւոյ:

Ի տպագրելոյն:

Թուին ՌՃԿԳ. 1673. և Հոկտեմբերի 23:

1906-62

Աւետ յաղթեցաք մարդոյն սրբոյ՝ զծնողսն շնորհացն աւ
գին, և զնոյն զԱնահիտ զգեղ
ասուածասիրութեամբ արբուցին
տգոյ ծարաւեաց զպատ
գանս զխոստովիս յիւրմանէ
զիւր ժառանգուիս և լեառք սո
առակատարաք մինչ ցայս վայր։
Ի նոյն օրս և եւս նոյնա տգի լե
ունէցաւծք այնորիկ պատուական
ընձեռուեցին ձեզ սերբերացոյ
խոյոյ վարձատրոյոյ զնծաւկան
գմասուեանս զայս աս՛ի վայր
լեր ձեզ սիրոյ և գոհութիւն
ըստ արժանի գոյից։ Ի գնալ և
՛ի տանէն երիցեցերիցն ՛ի լե
տուին խնդութիւն երկնայնոյ
շնորհաբաշխութեան։ ամէն։

Աստուած. Ը.

ԱՅՐՈՒՄԱԶԴԱՀԱՑ'ԻԽՈՒ.

Հատ-ը ա աւնդատշտաց ՚ը Հանդատար

հի մեղաւորաց ոչ եւայց. և յա
թուս ժանտից ոչ նստաւ։
Ա. յլ յօրէնս Տ՚ն են կամք նորա.
և յօրէնս նորա խորհեցայ գա՛ի
աոուբ և՛ ի գիշեր։ և եղիցի նա
որպէս ծառ. որ անկեալ է՛ ի
գնացս ջուրց։
Ո՛ր զպտուղ եւր՛ ի ժամու ասցէ՝
և տերև նորա մի՛ թափեսցի. և զամ
ենայն որինչ առասցէ, յաջողեսցի նմա։
Ո՛չ այսպէս են ամբարիշտք և ո՛չ
այսպէս։ այլ որպէս զիւրշի, զոր
հոսէ հողմ եմկ երեսաց երկրի։
Վ ասն այսորիկ ո՛չ յարիցեն ամբա
րիշտք՛ ի դատաստան, և ո՛չ մեղա
ւորք՛ ի խորհուրդս արդարոց։
Գ՚իտէ Տ՚ն զճանապարհ արդարոց. Հանդերձ Տ՚ն զ
ամբարիշտից կորիցէ։

Տ ո ն ի. 6։

Ա՚նիծոնոփէր ի հիւրասիրացաւոց երկիրն սա
սա ընդ ի հասատ իւր։ Կ՚ս։

Յայնժամ եղեն թագաւորք երկրի
ւր. և իշխանք ժողովեցան ի միա
սին. վասն Տեառն, և վասն օծելոյ նորա։
Խորհեցաք զկապանս նոցա. և զնո
ւսեսցուք զլուծ նոցա։
Նստողն յերկինս ծիծաղեսցի
զնոսօք. և Տէր ծաղս առցէ զնոսա։
Յայնժամ խօսեցայ ընդ նոսա
բարկութեամբ իւրով. և սրտմտութեամբ
իւրով խռովեցուսցէ զնոսա։
Ես կացի թագաւոր ի նմանէ նուի
րեալ լերին սրբոյ նորա. ՚ի
պատմել զհրամանս Տեառն։
Որդի ասաց ցիս, որդի իմ ես դու.
Ես այսօր ծնայ զքեզ։
Խնդրեա՛ յինէն, և տացէ քեզ զհե
թանոսս ՚ի ժառանգութիւն. և
ի չխանութիւնն քեզ ընդ ամենայն
ծագս երկրի։
Հովուեսցես զնոսա գաւազանաւ
երկաթեայ. և որպէս զանօթ բրտի
փշրեսցես զնոսա։
Արդ՝ թագաւորք, հասէք ՚ի միտ
սուէք. և խրատուցարուք ամենե
քեան, որք դատէք զերկիր։

Ա. Ա. Ա.

Ա՛ր ես ինձ ի՛նչ քոյն եմ. զաւր
թեաւ՝ ու Տ՛ր ընդաւնող եմ ես։
Ա՛ր երկնայց ես ո՛չ քեզ զօրացը զօրացը
նաց ու. այլ շուրջանակի պատուել
պատրաստ՝ ատելին զինս։
Ա՛ւր Տ՛ր՝ ու փրկէա՛ զիս Ա՛ջ եմ.
զի դու հարբեր զամենեսեան. այլ
ինչ ընդ ես թշնամութիւն ո՛ւտ
ատելութեան. ու զատանուն մեղաւ
որաց փշրեցեր։
Տե՛ն փրկութիւն, ո՛վ երկրայ ժողովրդեան
դեան քոյ օրհնութիւն քո։

Տ ո՛ւխ. 9։

Ա՛ն իստուածք քեզ օրհնութիւն։
Ա պաշտօն Ա՛ստուծոյ Ա՛ն։

Կարդալ իմաստ լսել ինձ Ա՛ջ լսա արդարութիւն. ո՛նե
ղութեան ինձ անդորը առաւ
րեր. ողորմեաց ինձ, ու լսեր աղօ
թից իմոց։
Ա՛ղբիւր մարդկան՝ միշտ յոյսդ եղ
նաստատիտը. ընդ ի՛ջ սիրեր զնոսա
լուծ՝ ու խնդրեր զայսութիւն։

Ի սանեւրուք՝ զի մքանչելիս առցէ
Տէր սրբոյ նուրում. և Տէր լուիցէ
ինձ, ՚ի կարդալ նմում առնա։
Նարեկացի՝ և մի մեղանչէք. զոր
ինչ ասէք ՚ի սիրտս ձեր. յանկո
ղինս ձեր զղջացարուք։
Աստուածէք զգաստարար արդա
րութեամբ. և յուսացարուք ՚ի Տէր։
Նազումք ասեն, թէ ո՛ցուցցէ
մեզ զբարութիւն Տեն. նշանեցաւ
առ մեզ լոյս երեսաց քոց. և եւտուր
յուրախութիւն սրտից մերոց։
՚Ի պտղոյ ցորենոյ գինուոյ և ձէթ
ոյ իւրեանց լցուցեր զնոսա։
Խաղաղութիւն յայս և՛ ՚ի սոյն նոյն
ջերմութիւն և զարթնութիւն. զի դու
Տէր միայն առանձին յուսով քով
բնակեցուցեր զմեզ։

Տուն. 9։

՚Ի հարսնիսն վանն Յոհաննգաւազին։

Աղմս ՚Ի ամէն։ Ա։

Նանից իմոց ունկն դիր Տէր. և
՚ի միտ առ ձայնի աղօթից իմոց.
թա

թագաւոր եմ և Աստուած եմ։
Ես զքեզ աղաչեմ Տէր՝ ընդ ա-
ռաւօտս լուր ձայնի իմում.
ընդ առաւօտս պատրաստ եղէց.
յանդիման լինել առ քեզ։
Ո՛չ թէ դու Աստուած ես կամիս զանօրէնութիւն.
և անօրէնք մի՛ բնակեսցին առաջի
աչաց քոց։
Ատեցեր զամենայն, որք գործեն
զանօրէնութիւն, կորուսանես զա-
մենեսեան, որք խօսին զսուտ։
Օ այր արիւնահեղ և զեղծադաւոր,
այնչափ առնես դու Տէր. այլ ես՝ ըս-
կսայմ ողորմութիւնդ քո, մտից
՚ի տունդ քո. և երկիւղածից՚ի տա-
ճար սբ քո երկիւղիւ քով։
Տէր առաջնորդեա՛ ինձ յարդարու-
թիւդ քում. վասն թշնամեաց իմոց. և
ուղիղ արա՛ առաջի իմ զճանա-
պարհս քո։
Օ ի՛ չէ ճշմարտութիւն ՚ի բերանս նոցա զճշմար-
տութիւն, և սիրտք նոցա նա-
խատինք են։
Ա՛ուիսս գերեզման բաց է կոկոր-
նոցա

նոցա. և լիզոմէօք իւրեանց նոքա
դատուլք եղեն։
Գառնայ ընտա Ա՛ՀՆ՝ զի տակ ցնո
ւ՚ի խորհրդոց իւրեանց. ըստ բազում
ամբարշտութեանց նոցա մերժեա զնո
սա. զի դատնացուցին զբեզ։
Ա՛ւրասիկ լեցին ամենայն՝ որք չու
տացեալք են ՚ի քեզ. չատնին ցըն
ծացին. և քնաւիւացիս դու ՚ի նոսա։
Պատճառացին ՚ի քեզ սիրելիք ա՛յ
նուհանդ քոյ. զի օրհնեացես դու
զատելոցն. Ձի տրպես զինուս հա
չուելիք քոյ տասիկեցեր զմեզ։

Տ՚ՈՒՆ. 13։

Վ՚ն ֆոտոպտ ընդ օրհնութիւն վասն
ուրուբանգեան։ Ա՛ստա ասէ. Ո՚։
Ձի մի տատամուելիք քոյ չանդի
մաներ զիս. և մի քաղուելիք
քոյ խրատեր զիս։
Ա՛զատացաց ինձ Տ՚ՐՆ՝ զի հնուանդ
եմ քո. քաշկուեա զանձն իմ, զի
խոստովանեցայ ոսկերք իմ։
Ա՚նձն իմ յոյժ խռովեցաւ. և
դու Տ՚ՐՆ մինչ՚ւ յերբ։
Վ՚ստա

գ. աղբ Տէր, և վրկեա զանձն իմ.
կեցո զիս Տէր, ըստ ողորմութեան
քումմ:

Օ՛ի ոչ ոք է, որ յիշէ զքեզ.
զքեզ. կամ ո՛վ ի դժոխս խոստովանի
առնիցէ առ քեզ:

Վ աստակեցայ ես ի հեծութենէն
իմմէ. լուացից զիս գիշեր զամս
հինգ իմ. և անդրեսեայ զքո մահիճ
զանկողինս իմ թացից:

Խռովեցաւ ի սրտմտութենէ աչք
իմ. և մաշեցայ ես, ի խիստ ամե
նից թշնամեաց իմոց:

Ի բա՛ցկացէք յինէն ամենեքեան,
դուք գործ եք զանօրէնութենէն:

Ի ո՛ւր Տէր ձայնի լսելոյ իմոյ՝ լուր
աւ Տէր աղօթից իմոց. և Տէր
ընկալաւ զխնդրուածս իմ ընկալաւ:

Ա՛մաչեսցեն, և խռովեսցին յոյժ
ամենեքեան թշնամիք իմ. դարձ
ցին յետս, և ամաչեսցեն յոյժ
վարկեանակի՛ն և խռովեսցին:

Տաղ. ԺԱ:

Աստված Աստուած. զմե տասց ՏՆ վասն
բանից ուսուցման տգիտացս ներինասց: Ա:

ՏԻՆ իմ՝ ի քեզ յուսացայ,
փրկեա զիս. և յամենից
հալածչաց իմոց ապրեցո
զիս:

Զուարճ երբեք յափշտակիցէ ոգին
առիւծ զանձն իմ. ոչոք լինի՝ որ
փրկեսցէ. և ոչ այն, որ ապրեցուս
ցանիցէ:

ՏԻ՛ ԱՅՆ իմ, թէ արարի զայս. և
թէ կայցեն անօրէնութիւնք ՚ի
ձեռս իմ:

Թէ հատուցի երբեք այնոցիկ, որք
հատուցին ինձ զչար. անկեայց և
ես ՚ի թշնամեաց իմոց ընդունայն:
Հալածեսցէ ոգի թշնամին զանձն
իմ. հասցէ, և կոխեսցէ յերկիր
զկեանս իմ. և զփառս իմ՚ի հող
բնակեցուսցէ:

Արի ՏԵ՛ բարկութեամբ քում. և
բարձր լեր ՚ի սահմանս թշնամեաց
իմոց:

Զարթիր ՏԵ՛ իմ. ՚ի հրա
մանս

մանա՛ զո՛ւ, զոր պատուիրեցեր. և
ժողովք ժողովրդոց շուրջ եղի
ցին զքե՛զ։
Այլ ես այսուհետև՝ ի ծարճառնա զաղջ
Տ՛ն. և Տ՛ն զամե՛ն ժողովուրդս
լաւ։
Վասն արար ինձ Տ՛ն ըստ արդա
րութե՛ան իմո՛ւմ. և ըստ ամբծու
թե՛ան իմո՛ւմ, որ կայ։
Կատարեցին չարիք՝ իւրք՝ մե՛ղաւո
րաց՝ և յայլոհեացեա դա՛ւ արդարոյ։
Որ քննե՛ զսիրտս և զերիկամունս,
Ա՛ծ արդար կեցո՛ դ ինձ օգնու
թի՛ Ա՛Ծ. որ ապրեցուցանե՛ զիմ
ղոսիկ, զա՛ք ուղիղք են սրտիւք։
Ա՛Ծ, դատաւոր արդար, հզօր և
երկայնամիտ. որ ո՛չ ածե՛ զբար
կութի՛ւն զօրհանապատ։
Ա՛մպիծե՛ք, ո՛չ դառնայք առնա
զաւր իւր սրեա՛ւ՝ և զաղեղն իւր
տարե՛ւ. և՛ ընդ նմա՛ կ պատրաստեա՛ւ
զանօթս մա՛հու. և զինուս իւր ար
րե՛ցուիչք կ գործեա՛ւ։
Ա՛հաւասիկ երկնեաւ զանօրէնու
թի՛ւ. յղացաւ զգաւա՛ւ և ծնաւ զանդ
գաւորութի՛ւն։ Գուբա

Գ. ոսկեայ գոտի վերակապեալ եւ ոսկեղեայ.
Ի նոյն ամսեկի՛ ի խորհրդատուն, զոլորե
դատեցեաց։

Գ. ոսկեձկին ցուցեալ ի գլուխ նորա.
Ե՛ իմիք գոյ գտաք ասացին անօրէնք
նուիրեալքն նոր իջ ցկեն։

Ի սահմանսն երից Տ՚ն ըստ այսր
գտաւ գրեալ նորա։ Ե սահմանս առանց
անուանս Տ՚ն գտաւ գրեալ։

Տ սահ. 18։

Ի խորհրդոյ իմիք հնձանացն։ Ա սահ
սոյ Գ. սահ. Ե։

Տ՚ն ասէ՝ զի վրանիցն ի ս
նուն գոյ, յայտ երկիր։

Ի սահմանսն մեծ վայելչութեան
գոյ ի մէջ երկուցն։ ի ե
ղանոյց մանկանց տղայոց սոյնոյ
հատատուցեալ գոյիցն։

Ի սոյն թէքնասեաց գոյ Տ՚ն։ զի
երիցն թէքնասին և հակատակողն։
Տեսից զերկինս, և զգործս մա
տանց քոց։ զլուսինն և զաստեղս՝
զոյն դու հաստատեցեր։

Ա՛ի՞ մարդ՝ զի յիշես դու զնա։

կամ որդի մարդոյ, թէ այց ինչ
արասցես դու նմա։
Փոքր ինչ խոնարհ արարեր զնա
քան զհրեշտակս քո. փառօք և
պատուով պսակեցեր զնա. և կա
ցուցեր զնա ի վերայ ամենից ձե
ռակերտաց քոց։
Ամ ինչ հնազանդ արարեր ի
ներքոյ ոտից նորա՝ զխաշն՝ և զար
ջառ՝ և զամենայն ինչ։
Այս և զերկվայրի՝ զթռուչունս երկ
նից. և զձկունս ծովու. որք շրջա
ջինն ընդ շաւիղս ծովու։
Տէր Տէր մեր. զի սքանչելի է ա
նուն քո յամենայն երկրի։

Տոնի. 10։

Ալէլուիա Ալէլուիա։ 10։

Ի հատարաք. վասն գաղտնեացն ոգւոյ.

ողջոյն ի քէն Տէր զուարճութիւն
սրտից իմոց. պատմեցից զա
մենայն սքանչելիս քո։

Ալէլուիա երգեց՝ և ցնծացայց ի քեզ.
սաղմոս սասցից անուանդ քում մեծի
բեռա։

31247-ՏՀՀ 1054

Ի դառնալ յետս Թշնամեաց իմոց
տկարասցին. և կորիցեն յերեսաց
քոց։

Ա՛րարեր զդատաստանս իմ. և զբ
րաւունս, նստար յաթոռ դատաւ
որ արդարութեան։

Սաստեցեր ի հեթանոսս՝ և կո
րեաւ ամբարիշտն. զանուանս նո
ցա ջնջեցեր յաւիտեանս յաւիտե
նից. և Թշնամեացն վէրն սպառեա
ցաւ մինչև ի հատած։

Ո՛ք քաղաքս աւերեցեր. և կորեաւ
յիշատակ նոցա աղաղակաւ։

Ա՛ծ կայ՝ և մնայ յաւիտեան. պատ
րաստ արար զաթոռ նորա ի դա
տաստանի։

Ինքն դատե զաշխարհս արդարու
թեամբ. և զժողովուրդս նոր
ուղղութեամբ։

Լ՛ինի Տ՛ ապաւէն տնանկի. օգնա
կան ի նեղութեան, ի դէպ ժա
մանակի։

Յ՛ուսասցին ի քեզ ամենեքեան՝
որք գիտեն զանուն քո. զի ո՛չ
թողցես զպնդանիկ. որք խնդրեն
զքեզ Տ՛ր։

Սաղ

Պատմոս առացէք Տէն. որ բնա
կեալն է ի սիօն. պատուեցէք ի
հեթանոսս զգործս նորա։
Ի խնդրել զարիւն նոցա յիշեաց.
եւ չմոռացաւ զաղաղակ տնանկացն։
Պղտմեաց ինձ Տէր, և տես զխո
նարհութիւն իմ ի թշնամեաց իմոց.
ո բարձր արարեր զիս ի դրանց
մահու։
Որպէս պատմեցից զքեզ օրհնու
թիւնս քո ի դրունս դստեր սիո
նի. ցնծացայց ի փրկութենէ քումմ։
Ընկալան հեթանոսք յապականու
թեան իւրեանց՝ զոր արարին. և
ոտգայթ՝ զոր թաքուցին առցէ
զոտս նոցա։
Ծանաչի Տէր առնել զդատաս
տանս իւր. և ի գործս ձեռաց
իւրեանց կապեացին մեղաւորք։
Դարձցին մեղաւորք անդրէն ի
դժոխս. և ամենայն հեթանոսք.
որք մոռացան զԱ՛ստ։
Ո՛չ ի սէջ հնազատ մոռանայ Տէր զաղ
քատն. և համբերութիւն տնանկաց
կաց մի կորիցէ հնազատ։

Աբի ՏԲ՝ և մի զօրացին մարդ. դատեցին հեթանոսք առաջի քո: Այլ ՏԲ՝ օրհնարեր ՝ի վերայ նոցա. ճանիցեն հեթանոսք՝ թէ մարդիկ են:

Ընդեր ՏԲ՝ կացեր ՝ի հեռուստուն ես. անտես արարեր ՝ի դէպ նեղու թեան ժամանակի:

Յամբարտաւանի ամպարշտին այրի աղքատն. արգելչին ՝ի խոր հուրդս իւրեանց. զոր խորհեցան: Ո ՝ի գումի մեզաւորն ՝ի ցանկու թինէն անձին իւրոյ. որ գրկէն, նա գումի:

Ա.արկայցոյց մեզաւորն զԱ.Ծ. ըստ բաղձում բարկութեան իւ րում թէ ոչ կանգնի:

Ալէ ե ԱԾ առաջի աչաց նորա. պիղծք են ձանապարհք նորա յա մենայն ժամ:

Ա.արձեալ են երեսուքն իրեանց նորա. ՝ի վերայ ամենից թշնամեաց իւրոց տիրեսցէ:

Ա.սաց ՝ի սրտի իւրում, թէ ոչ սա նանեցայց յազգէ յազգ առանց չարի:

Ա.նգ

Ա.նձնելոք, և դատաստիքը, և նեն
գութիքը լինէ ըստ բերան նորա. Ի նոսա
քոյ լերուծի նոքա ցաւք և վատառոգք։
Ոչ առն դարմանել ըստ մեծամեծս
Ի գալանին՝ տագանաւել զամբիծն։
Ա.ջք նոր Ի տնանկս հայեն՝ դարա
նն Ի գալոնիս. որպէս զառիւծ
Ի մորուջ իւրում։
Վարան յափշտակել զոչիսն. յա
փահել զոտքսան՝ և ձգել զինս։
Ոչ որոգայթ նոր խոնարհեցուսցէ.
զնա. խոնարհեցի՝ և անկցի Ի
տերել իւրում, Ի վէր տնտնկաց։
Ա.սաց Ի սրտի իւրում Թէ մոռա
ցաւ Ա.Ծ. դարձոյց զերեսս նր՝
զի մի տեսցէ նապատ։
Ա.րի Տ՛ր Ա.Ծ իմ. բարձր եղիցի
ձեռն քո. և մի՛ մոռանար զտնանկս։
Ինչ ընդէր բարկացոյց անպա
տիշտն զԱ.Ծ. զի ասաց Ի սրտի նր
րում Թէ ոչ քննի։
Տեսանես դու զնա Ի ցաւս. և Ի
սրտմտութիւն հայես. մատնել զնա
Ի ձեռս քո. քեզ թողեալ է տղ
քատն. և որբոյն դու ես օգնական։

Ես որ

Խորտակեցի բազուկ մեղաւորին
և չարին. խնդրեցին մեղք նորա
և նա մի գտցի։

Տէր թագաւոր յաւիտեանս յաւի
տենից. կորիցեն հեթանոսք յերկ
րէ նորա։

Ո՜վ ցանկութիւն տնանկաց լուաւ
տէր, և պատրաստութիւն սրտից նո
ցա հայեցաւ ունկն քո։

Վասն առնել որբոյ և տնանկի զի
մի՛ ևս յաւելցի մարդ. և մեծա
բանել ի՛ւրում ի՛ վերայ երեսաց
երկրի։

Տոն. 41։

Ի հատած Աշխոս Վասիլ. ՀՈ։

Տէր յաւետեաց. որպէս առի
ցէք ցանձն իմ. վասն խոստա
ցի՛ւ երկինս որպէս չնաշխուհ։

Ո՜վ ի ահա մեղաւորք լարեն
զինս զարդիդ ընդ խաւար սիրտս
բոլոր արարչին զնեռս և կատարչ
ձգել ընդ խաւար սիրտս՝ զի
ուղիղք են սրտիւք։

Օ ի զոր գոս չկնեցեր՝ նոքա առ
երեցին. իսկ արդարն զի՞ արար:
Տէր՝ ի տաճար սուրբ իւրում. Տէր
յերկինս յաթոռ իւրում:
Աչք նորա՝ ի տնանկս հայեին՝ ար
տեւանուքք նորա քննեն զորդիս
մարդկան:
Տէր քննէ զարդարն և զամպարիշտն.
որ սիրէ զվնաս, ատեայ զանձն նորա:
Տեղասցէ՝ ի վերայ մեղաւորացդ որո
գայթ՝ հուր՝ և ծծումբ. այս
մերկ բաժին բաժակի նոցա:
Արդար է Տէր՝ և զարդարութիւն
սիրէ. և զուղղութիւն տեսանեն
երեսք նորա:

Տող. 8:

Ի խափարճ ելիցէ ոչխարապան, առ
մոս գառն. Ամ.:
Ապրեցո զիս Տէր՝ ի նուաճեցուա
ցէ. նուաճեցան ճշմարտութիւնք
յորդւոց մարդկանէ:
Ունայնս խօսեցաւ այր ընդ ընկե
րի իւրում. շրթամբք նենգաւոր
ջոք՝ ի սրտի՝ ի սիրտ խօսեցաւ:

Ստատիկ Տէր զքեզ շրջեսցէ ՚ի
գառօրս. և զկերպս մեծաբանս։
Որք ասացին զկերպս մեր մեծ
արուեստս. շրջեսցէ մեր առ մեզ
են, և արդ՝ մեր ոչ կայ Տէր։
Ո՞ւ ո տառապանաց աղքատին՝ և
հեծութեանն տնանկին. այժմ յա
րեայց, ասէ Տէր. եդից զփրկու
թիւն իմ. և համարձակեցայց ՚ի նմա։
Լանք Տէն են բանք սքբ՝ որպէս զար
ծաթ. ընտրեալ և փորձեալ յերկ
րէ. սրբեալ և պարզեալ եօթնապատ
տիկ ՚ի հողոյ։
Դու Տէր պահեացես զմեզ. և ապ
րեցուսցես զմեզ յաղգէ յայսմա
նէ միշտ յաւիտեան։
Շ ուրջանակի անպարկեշտք շրջին.
ըստ բարձրութեանդ քումդ մեծաց ա
րատացես դու զորդիս մահուդիան։

Տոնէ. 9։

Ա՛ի հպարտաց սաղմոս դաւթի։ ՚ի՛։
Ա՛ինչէ յերկար Տէր մոռանաս զիս
յանդեա. մինչէ յերկար դարձուս
ցանես զերեսս քո յինէն։

Ա՛ինչ

Ա՛ինչև յերբ դնեմ զխորհուրդս յանձն իմ. և ցաւք սրտի իմոյ զաւուրս։

Ա՛ինչև ցերբ բարձրանայ թշնամին իմ՝ ինձ։ նայեաց և լուր ինձ Տ՛ր Ա՛ստ իմ։

Լոյս տուր Տ՛ր աչաց իմոց. զի մի՛ երբեք ննջեցից ի՛ մահ։

Ա՛ի ասասցէ թշնամին. թէ յաղթեցի նմա. կամ նեղիչք իմ ցընծասցեն, թէ ես սասանեցայց։

Ա՛ս յոյսդրմուԹիս քո Տ՛ր յուսացայ. ցնծասցաւ սիրտ իմ ի փրկուԹեան քումմէ. օրհնեցից զՏ՛ր զբարերարդ իմ։

Տ՛ոն. 6։

Ո՛. ևամաւորաց սաղմոս դաւԹի։ ա՛ղ։

Ա՛ստ անուանդ ի սրտի ևւրում. թէ ոչ գոյ Ա՛ստ։

Ա՛պականեցան և պղծեցան յանօրէնուԹեան ևւրեանց. և ոչ ոք որ առնէ զբարի։

Տ՛էր յերկինից նայեցաւ յաւր որդիս մարդկան. տեսանել թէ եւցէ ոք իմաս

խամաւտուն. որ խնդրեմք զՎ.Ջ։
Վ.Քրիստոսեան խոստովանութեան՝ ի միաւորին
և անպիտանացեալ։
Ա՛ջդ է՝ որ առնէ զբարին. և ձախդ
է՝ միոյն՝ ի մի։
* ‖ Վ.երեսփոխան քոյդ է հոգիդ նոյ.
ընդունօք իւրեանց ննջեցեալդ ե՛
գէն. թողնէք ինձ ի ներքոյ շէրմ
թանց նոցա. որոց բերանք անի
ծուք և դառնութեամբ լի՛ք են։ ե՛
րագք են ունք նոցա հեղուլ զա՛
րիւն. բեհուտմբ և թշնամութիւն
՝ի չանապարհս նոցա. և զճանա
պարհն խաղաղութեան ոչ ծանեան։
ոչ է երկիւղ Վ.առաջի աչաց
նոցա։
Ա՛ստ ոչ ծանիցեն ամենեքեան. որք
գործեն զանօրէնութիւն։
Ա՛յք ուտեն զժողովուրդ իմ որ
պէս կերակուր հացի. և առ Տ՛ն
ոչ կարդացին։
Վ.նոքա երկիւղեն զերկիւղ՝ ուր ոչ
էր երկիւղ. զի Տ՛ն է յաչս ա՛ր
դարոց։
Ո՞ խորհուրդ աղքատին յամօթ
արա

արարչին. զի Տէր է յոյժ նորա։
Ո տացէ ՚ի սիօնէ փրկութիւնն
նէ ՚ի դարձուցանել Տէն զգերու-
թիւն ժողովրդեան իւրոյ. ցըն-
ծասցէ Յակովբ՝ և ուրախ եղիցի
Իսրայէլ։

Տոնէ. IO։

Աղօթք Դաւթի. ՃԻԳ։

Տէր կացցէ ՚ի խորանի
քումմ. կամ ո՞վ բնակեսցի
՚ի լերինն սուրբ քո։
Որ գնայ անբիծ՝ գործէ զարդա-
րութիւն. խօսի զճշմարտութիւն
՚ի սրտին իւրում։
Որ ոչ նենգաւորէ լեզուին իւ
րում. և չար ընկերի իւրում ոչ
արար։
Ա, ախտաւորեալ ՚ի մերձաւորին ոչ առ
նու. արհամարհեալ է առաջի նո
ցա չարագործն։
Զ՞ որ երկնչեցեալս Տէն փառաւորէ
առնէ. որ երդնու ընկերի իւրում
և ոչ սուտ։

Օ արծաթե ներ՝ ի վարձու ոչ տայ։
և կաշառս՝ ի մեռելոյ իրաւանց ոչ
առնու, որ զայս արասցէ. նա մի՛
սասանեսցի յաւիտեան։

Տող. 9։

Ա. ջնանաքեր գոռնէ։ Ա։
Պահեա զիս Ա.Ջ. զի ես ի քեզ
յուսացայ. սասցէ Տէր Տէր
իմ ես դու. և բարիք իմ ջեռն
քեզ լինել պիտոյ։
Սրբոց քոց՝ որք են յերկրի քոում.
պքանչելի արարեր զամենայն կամս
իմ ի նոսա։
Յաճախեսցին հիւանդութիւնք
նոցա. յետ այսորիկ սպաս վազեսցեն
ջեռոցին։
Ո՛չ ժողովեցայց ի ժողով նոցա
արեանց. և ոչ յիշեցից զանուանս
նոցա ի շրթունս իմ։
Տէր բաժին ժառանգութե իմոյ.
և բաժակի իմոյ. դու ես, որ այս
կին դարձուցանես զժառանգու
թիւն իմ յես։
Ո՞չ ակաւիք երկին ինձ ընդ ընտրու
և

և ժառանգութիւն իմ հաճոյ եղ-
ցի ինձ։

Որոնեցից զՏէր՝ որ խնայասուն
արար զիս. մինչ զի՛ ի դիշերի ևս
խրատեցին զիս երիկամունք իմ։
Յառաջագոյն տեսանէի զՏէր ա-
ռաջի իմ յամ ժամ. զի ի ընդ-
աջմէ իմմէ. մի սասանեցայց։
Վասն այսորիկ ուրախ եղև սիրտ իմ.
և ցնծացաւ լեզու իմ. ևս և մարմ-
ին իմ բնակեսցի յոյսով։
Զի ոչ թողցես զանձն իմ՛ ի դ-
ըժոխս, և ոչ տացես սրբոյ քումդ
տեսանել զապականութիւն։
Յուցցես ինձ զճանապարհս կեա-
նաց. լցուսցես զիս ուրախութիւ-
նով երեսաց քոց՛ ի քաղցրութիւնն վայ
երկայնութիւնս աջոյ քոյ մինչև ի նորա։

Տոն. II։

Ընծա Դաւթի. ՃԻԴ։

Լուր Տէր արդարութեան. և
ունայնացո՛ ի խնդրուածս իմ.
ունկնդիր լեր աղօթից իմոց. զի ոչ
շրթամբք նենգաւորօք։

Հ Երեսաց քոց իրաւունք լինէ ելցեն. և աչք իմ տեսցեն զուղղութիւն:

Պ որձեցեր զարբտ իմ, և քննեցեր ՚ի գիշերի. փորձեցեր զիս՝ և ոչ գտաւ յիս անիրաւութիւն:

Ո՛ւ խօսեցայ բերան իմ զգործս մարդկան. վասն բանից շրթանց քոց ես պահեցից զճանապարհս խիստս:

Հաստատեա զշաւիղս իմ ՚ի ճանապարհի քում. զի ոչ՝ գայթագղեսցին գնացք իմ:

Ես առ քեզ Տէր կարդացի զի լուար ինձ Ա՛ստ. խոնարհեցո առ իս զականջն քո, և լուր բանից իմոց:

Սքանչելի արարեր զողորմութիւնս քո. ո փրկես զայնոսիկ, որք յուսան ընդ աջ են ՚ի քեզ՝ յայնցանէ, որք հակառակ կան աջոյ քոյ:

Պահեա զիս որպէս բիբ աչաց. ընդ հովանեաւ թևուց քոց ծածկեսցես զիս յերեսաց ամպարշտացն, որք տառապեցուցին զիս:

Թշնամիք զանձն իմ պաշարեցին. և ՚ի

և՛ի Հարպա եւրեանց արդելին. և
բերանք նոցա խօսելոյն զամբար
տաւանութիւն։

Պերժելին վիս, և այժմ դար
ձեալ պատեցան վինև. ուշեդին
խոնարհեցուցանել վիս յերկիր։
Յամարեցան ինձ որպէս առիւծ
վի պատրաստի յորս. և ոպ էորիւն
առիւծու, վի նստի դարանեալ։
Լուի Տ՚ ժամանեա նոցա. և խա
փանեա զնոսա. փրկեա զանձն
եմ յամպարշտուց. ՚ի սրոյ՝ և ՚ի ձե
ռանե թշնամեոյն։

Տի՛ կորո զնոսա յերկրէ. բաժա
նեա, և խափանեա զնոսա ՚ի կեանս
եւրեանց։

Զաղտոնեօք քուկ լցան որովայնք
նոցա. յագեցան էրեսակրօվք, և
թողին զմնացուածս տղայոց եւ
րեանց։

Ես արդարութեամբ երեւեցայց
երեսաց քոց. յագեցայց յերեւել
փառաց քոց։

Ի նախատանք իմոյ պատերազմօք հաչեա
պատին. ծառայէին ՏԻՆ գառնէ: զոր ինո
ասեցա ընդ ՏԻՆ զբանս օրհնաբանէ. յաս
տուած յորում փրկիցի զինո ՏԻ ի չեռաց
ամենայն ընդդիմադաց: ու ի չեռաց աստա
ծոյ. ու ասէ: Ով:

Իրեցից զքեզ ՏԻ զօրու
թիւն իմ. ՏԻ հաստատիչ
իմ. ապաւէն իմ՝ և փրկ
իչ իմ:

ԻՆՁ օգնական իմ, և ես յուսամ՝ ի
նա. ապաւէն իմ, եղջիւր փրկու
թե իմոյ՝ ընդունող իմ է:

Օրհնեալ կարդացից աս ՏԻ. և
ի թշնամեաց իմոց ապրեցայց:

Շուրջ եղեն զինև երկունք մա
հու. և ուղիք անօրէնութեան
խռովեցուցին զիս:

Ի իշատ դժոխոց պատշարեցին
զիս. և ժամանեցին ինձ որո
գայթք մահու:

Ի նեղութեանս իմում ես աս ՏԻ
կարդացի՝ և աս ԻՆՁ աղաղակեցի:

Լուաւ ինձ ի տաճարէն սրբոյ իւր

մէ ձայնի աղօթից իմոց. և այլ
զակ իմ առաջի նորա. մատչէ յա
կանջս նորա:
Յարուցեալ և դողացեալ երկիր՝ և հի
մունք լերանց սասանեցան, և խռո
վեցան. զի բարկացաւ ՚ի վերայ նո
ցա Աստուած:
Ել ծուխ ՚ի բարկութենէ նորա. և
հուր յերեսաց նր բորբոքեցաւ. և
փայլատակունք հատան ՚ի նմանէ:
Յոտնարհեցոյց երկինս՝ և էջ. և
մէգ ՚ի ներքոյ ոտից նորա:
Ել՛ ՚ի քրովբէս՝ և թռեաւ. սլա
ցաւ նա ՚ի թևս հողմոց:
Եդ զխաւար ՚ի ծածկոյթ նր. զ
շուրջ զնովաւ են յարկք նր. և
խաւարային ջուրք ամպոց
օդոյ:
Ի փայլատակել նորա առաջի նո
ցա՝ ամպք անցուցին զկարկուտ՝
և զկայծակունս հուր:
Որոտաց Տէր յերկնից. և բարձ
րեալն ետ զձայն իւր ՚ի կարկուտ՝
և ՚ի կայծակունս հուր:
Ընդաքեաց զնետս իւր՝ և ցրուեաց

զնո

զինս. յաչախեաց զվայելատուակունս
նոր և խոտվեցոյց զնոսա։
Ն ուրեքեան աղբիւրք ջուրց. և
յայտնեցան հիմունք աշխարհի։
Ի սաստկ քումմէ Տ՛ե. և՛ ի շնչել
հոգւոյ բարկութեան քոյ։
Ա՛ռաքեաց ի բարձանց՝ և ընկա
լաւ զիս. ընկալաւ զիս ի ջուրց
բազմաց։
Փրկեա զիս Տ՛ե ի թշնամեաց է
մոց հզօրաց և յատելեաց իմոց. զի
հզօրք եղեն քան զիս։
Կանխանեցին ինձ յաւուրս չարչա
րանաց իմոց. եղև Տ՛ե հզօրիչ իմ.
և ելհան զիս յանդորր. փրկեաց
զիս Տ՛ե, զի կամեցաւ զիս։
Հատուսցէ ինձ Տ՛ե ըստ արդա
րութե՛ն իմում. ըստ սրբութե՛ն
իմում հատուսցէ ինձ։
Զի պահեցի զճանապարհս Տ՛ն.
և ոչ անպատշաճեցայ յԱ՛.Յ իմմէ։
Զի ամենայն իրաւունքն նորա, առաջի
իմ էին. և զարդարութիւն իւր ոչ
ետացեայ արար յինէն։
Ն՛ կէ և ես անբիծ ընդ նմա. և
զգու-

ղեռուշայայ յանօրհնութեէ իմմէ։
Յաստուածէ ինձ Տէր լսած արդարոս
թեան իմոյ. լսած սրբութեան
ձեռաց իմոց առաջի աչաց նորոց։
Ընդ սրբոյն սուրբ երևիցիս. ընդ
անբիծ ամբիծ երևիցիս. ընդ
ընտրեալն ընտրեալ երևիցիս. և
ընդ թիւրսն թիւրեսցիս։
Զոր զիմոդրութիւնդ խոնարհս ինձ
ցուցանես. և զայդ ամպարտաւա
նից զիս խոնարհեցուցանես։
Զոր լսես առ ինձ առնես զձգնաժ իմ.
Տէր Աստուած իմ լոյս արա ինձ՝ ի խաւա
արի։
Զի ես վիրաւորեալ՝ ի վտարանդութենէ.
Աստուածով իմով անցից ընդ պա
րիսպս։
Քանզի իմ անբիծք են ճանապարհք
նորա. և բանք Տեառն ընտրեալք են.
և ապաւէն ամենեցուն. որք յոր
սան՝ ի նա։
Ո՞ է զի Աստուած Աստ բայ՝ի Տէ. կամ
ուժ Աստ. բայց Աստուած մեր
Քանզի որ զգեցուցեր ինձ զզօրու
թիւն. և եդիր յաստիճանէ զձգա
նհնազանդս իմ։

Ի աստուածները զուտս իմ որպէս
զեղջերուէն. և՚ելեւոյ զարձանց
կացուցեր զինս։
Ոտուցեր զձեռս իմ՚ի պատե
րազմ. և արտերը զբազուկ իմ ոյզ
զաղեղն հասու. և եուուր ինձ ըզ
պաշտպանութիւն փրկութեանդ քոյ։
Ա՚ջ-քո ընկալաւ զինս՝ և խրատ քո
կանգնեաց զինս իսպառ. և խրատ
քո ուսուցանէ զինս։
Լինդ արձակեցեր զգնացս իմ՚ի
սուրկ իմմէ. և ծնչ սխալացան շա
րիդք իմ։
Հալածեցից զթշնամիսն իմ, և
հասից նոցա. և ուչ դարձայց՚ի նո
ցանէ մինչև սպառեցին զնոսա։
Խ՚ելեցից զնոսա, և մի կարասցեն
կենալ. և անկցին՚ի ներքոյ ոտից
իմոց։
Օ զեցուցեր ինձ զօրութիւն՚ի
պատերազմի. և զյարուցեալսն՚ի
ինձ իմ, ներքոյ իմ արարեր։
Օ թշնամիսն իմ հալածականս
արարեր. և զատելիսն իմ սատա
կեցեր։

Ա՚ղա

Աղաղակեցին. և ոչընք էր՝ որ փըր
կէր զնոսա. կարդացին առ Տ՛ը.
և ոչ լուաւ նոցա։
Ա՛նդրեցին զնոսա որպէս փոշի
առաջի հողմոյ. և որպէս կաւ գոռե
հաց կոխեցին զնոսա։
Փրկեսցէ զիս Տ՛ը՝ և հակառակու
թեանէ ժողովրդոց. և կացուսցէ
զիս գլուխ հեթանոսաց։
Ժողովուրդ՝ զոր ոչ գիտէի, ծա
ռայեաց ինձ. և՛ի լուր ականջաց
լուաւ ինձ։
Որդիք օտարոյց սուտացան ինձ. որ
դիք օտարոյց մաշեցան. և կաղա
ցան՝ ի շաւղաց իւրեանց։
Կենդանի է Տ՛ը՝ և օրհնեալ է Ա՛ս
տուածդ. և բարձր եղիցի Աստուած
ած փրկութեան իմոյ։
Ա՛ՀՆ է՝ որ խնդրէ զվրէժ իմ. և
հնազանդ առնէ զժողովուրդս
ընդ ինձ։
Փրկիչ իմ՝ ի թշնամեացս իմոյ քան
կացուցանէ. յայնցանէ՝ որք յարու
ցեալք են՝ ի վերայ իմ. քարշէր արա
րեր զիս՝ և յառնէն անկրասէն փրկե
ցեր զիս։ Ա՛ստ

Ա ասն այսորիկ խոստովան եղէց քեզ ՚ի հեթանոսս. և անուանից քում սաղմոս ասացից։

Աւետ արարեր զփրկութիւն թա գաւորի նորա. առնել զողորմութիւն ընդ օծեալդ նորա դաւթի. և ընդ զաւակի նորա յաղագս միոյ և յաղագս։

Տոնիկ. 51։

Ո՛րհնութիւն Պօղոսի և որդւոցն եպ տիւրէ։ Նուէմ։ Ի՛։

Ո՛րհնեցուք զՏ՚ն՚ զի փա ռաւոր է փառաւորեալ։

Ո՛ հնծեալս և զերկեալսս ընկէց ՚ի ծով. օդնական և ընդունող իմ Տ՚ն՚ և եղև ինձ ՚ի փրկութիւն։

Այս է իմ Ա՚ծ՚ և փառաւորս առնեմ զայն. Ա՚ստուած հօր իմոյ և բարձր արարից զայն։

Տէր խորտակէ զպատերազմունս և Տ՚ն՚ է անուն նորա։

Ո՛ ընտիրս արանց՝ և զընտիրս

առաս

պատասխանաց. գնասցուք և գերեզման վարս՝ և գամենայն զօրութիւնս միա բանեսցին ընդէմ ՚ի ծուլ։

Նոյն ծածկեաց գնոսա. ընկալան յանդունդս խորոց երբեք գվէմս։ Ա.ջ քո Տ՚ միաւորութիւնդ գո տուիք երբուլ. և աջ քո Տ՚ խոր տապեաց գթշնամիս քո։

Ո՛ւ մեծութիւնդ միաւոց քոյ մանրեցեր գհակառակորդս քո. առաքեցեր գբարկութիւն սրտմտութիւնդ քոյ. և եկեր գնոսա ոպէս գեղէգն։ Ո՛զուով զօրութիւնդ սրտմտութիւնդ քոյ. պատատեցան ջուրք. դիզան կացին ոպէս պարիսպ. քարեայ ջուրք ծուլեան. և պատեցան դիզան ալիք ջուրցն ՚ի մէջ ծուլուն։

Ա՛սաց թշնամին. առնում, հալածեցից՝ հասից և հարից. բաժանեցից զաւարն՝ և լցուսցից ՚ի նոցանէ զանձն իմ։

Ո՛ւ սուր իմ արկից գնոսա. տիրեսցէ, և բարձրասցի ՚ի մէջ նոցա ազ իմ։

Ա՛ռաքեցեր գհողմն քո. և ծած-

Կեաց գնա ճոխ. ընկղմեցան, և եջին
ոչ կապար՝ ի ջուրս սաստիկս:
Ո՞նման թեզ յՈ.ճս Տ՛ր. կամ
ով նմանիցի քեզ վեհաւորեալդ
ի սուրբս:
Ո.քանչելի վեհաւորեալ՝ որ առ
նես զինչան և զարուեստս. ձգես
ցեց զձեռն քո. և կլուսլ գնասա
երկիր:
Ո.ռաջնորդեցեր արդարութեբ.
ժողովրդեան քոյ՝ այամ, զոր փրկ
եցեր:
Ո՞թեթարեցեր զօրութեբ քով ի բա
նակեսդ սրբութեան քոյ. լուծան
ազգք՝ և բարկացան. և երկունք
կալան զբնակիչս վիշտ տացուց:
Ցայնժամ փութացան դատա
ւորբ եդովմայ. և իշխանք մովաբա
ցւոց:
Կաշառ գնսա դողուցին. Հաւեցան.
ամ բնակիչք քանանացւոց:
Ընկղդի ի վերայ նոցա ահ և դո
ղուն. ի զօրութենէդ բազկի քոյ
քարացին:
Ո՞րչափ անցցի ժողովուրդդ քո
տէր

Տէր. մինչև անցցէ ժողովուրդ
քո, այս, զոր ստացար։
Տարեալ տնկեացես զնոսա ՚ի լերինն
ժառանգութեան քոյ. ՚ի պատրաս
տութիւն բնակութեան ժառանգ
դութեան քոյ։
Որ ստացար ՚ի սկզբանէ Տէր՝
ստացար սրբութիւնդ, և զոր պատ
րաստեցին ձեռք քո. Տէր թագա
ւոր յաւիտեանս յաւիտենից, և ևս։
Ո ՚ի ետնոյ փարատեսցի՝ կատոք և
երիվարօք. և ընտիր սպառազէն
նութք ՚իմոջ ծովուն։
Եւ հաճ ՚իւիւրայ ինձ Տէր զջուրս
ծովուն. և ոտիւքն իւրով գնասցեն
ընդ ցամաքք ՚իմոջ ծովուն։

Տոնկ. 24.

Երկիր է Տեառն և լիութիւն
նորա զամ. Երկիր հող իմոյ՝ և
ամենայն որ բնակի ՚ի նմա։ Որպէս
Տէր՝ ամրացոյց սրբութիւնդ իւր
նաւատակ մեր քոյ և կուսի. և վասն
խաչի քոյ պատուիրակեաց։ Ընդէ
զաղաչեանս մեր՝ և կեցո զմեզ

Վ. պատ. Երանելին և երկնին։

Վ ասն՝ ի վերուստ խաղաղութեանն և փրկութեան անձանց մերոց՝ զՏՏ աղաչեսցուք։

Վ ի տեսիլ լինելոյ ՏՆ Ս.Յ ձայնիւ աղանաց մերոց՝ զքեզ աղ։

Վ ի քաւիչ և ներող լինելոյ Ս.Յ՝ ինձ մեղաց մերոց՝ զքեզ։

Վ ի թողլոյ մեզ զամ յանցանս մեր՝ զկամաց և զակամայ՝ զքեզ։

Վ ի զի ամի ըն խոստանաս գտանիցիմք՝ յաւուրն պատասխանատուութեանն զքեզ աղս։

Վ ասն հոգւոցն հանգուցելոյ՝ որք չհամարիս և ուղիղ հաւատով՝ ի Ս.Յ ննջեցին. զքեզ։

Ի՛ւեա՝ և վասն միաբանութեան չհամարոն և սրբոյ հաւատոյս մերոյ՝ զքեզ աղաչեսցուք։

Ո անձինս մեր՝ և զմիմեանս. ՏՆ այ ամենակալին յանձն արասցուք։

Վ ղեմուաց մեզ ՏՏ Ս.Ջ մեր՝ ըստ մեծի ողորմութեան քում. ասա ցուք ամենեքեան միաբանութիւն։

ՏՏ ողորմեա. ՟։

ՏՏ

Տէր տուընջեան՝ և գոյացուցէք զի
չերայ. որ արարեր զտես ՚ի
զբօսանս բարեգործութեան, ՚ի
վրկութիւն անձանց մերոց. և զգի
շեր ՚ի հանգիստ քնոյ՝ տկարացեալ
քնութեան մերոյ։ Լուսկ այժմ զար
թուցեալ բացեր զբերանս մեր
յօրհնաբանութիւն՝ ահաւոր և
փառաւորեալ անուանդ քումմէր
քոյ։ Լինկալ և այժմ զաղաչանս
մեր և յանձդուիր մեզ. ուղիղ հաս
տատով և առաքինասէր գործոց վա
րուք, ՚ի նոյն պարտուն քո կանխել
միշտ. և նովքին կանօնիւս՝ անդա
դար փառաւորել զՀայր և զՈգի
դի և զսուրբ Հոգին։ Լ.յժմ, և
միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Խաղաղութիւն ամենեցուն։

Օ քեզ՝ որ յամենայնի գթած և
մարդասէր Տէր ես, աղաչեմք
հանապազ. զի զօրացուսցես զմեզ
օր ըստ օրէ, կալ ՚ի կարգի կրօնաւո
րութեան մերում։ Լ.ուեթևացոյ
Տէր՝ զբաղդըդ լուծ քո, զոր եդիր
՚ի վերայ մեր՝ զի կարասցուք կալ ՚ի

պա

ապաստութիւնն քոյոմ. և զհաճոյսն
առնել առաջի քո յամենայն ժամ
՝ի տուէք և ի գիշերի։ Խրեշտակայ
ին երգակցութեամբ զքեզ օրհ
նել. զքեզ գովել գոհութեամբ և
փառս մատուցանել ամենազօր տէ
րութեանդ։ Ա. յժմ, և միշտ, և
յաւիտեանս յաւիտենից։
Ամէն։ Այլ մեր, ով։
Օրհնեալ ես մեր՝ Յ ս ՝ Ք ս.
զօք հոգևորօք. անպատմելի փա
ռաւորեմք՝ զՀայր և զՍուրբ և
զքո Հոգիդ։ այժմ և։

Ի հատուած Մատթէոս Ղուկաս եւ Յովհ.

ԲԱՆԴՐ ՊԱՏՏ

Ամէն զվիտաս Ա. Յ. և զա
րարածս ձեռաց նորա
պատմէ հաստատութիւն։
Օր աւուր բղխէ զբան.
և գիշեր գիշերի ցուցա
նէ զգիտութիւնն։
Ոչ են բանք՝ և ոչ են խօսք՝ որոց
ոչ լսին ձայնք նոցա։
Ընդ ամենայն երկիր ել բարբառ
նոցա. և մինչև ի ծագս աշխարհի
հնչեն խօսք նոցա։

Յարեւու կհար զխորան իւր. եւ ինքն որպէս փեսայ՝ զի ելանէ յա
ւազանէ իւրմէ. եւ ցնծայ նա որպէս հսկայ յընթանալ զճանա
պարհս իւր:

Ի ծագաց երկնից են ելք նորա. և հանդիսա նորա մինչև ի ծագս նորուն, ոչինչ ինչ. որ թաքչիցէ ի տապոյ նորա:

Օրէնք Տեառն անբիծք են՝ և դարձուցանեն զհոգիս. վկայութիւն Տեառն հաւատարիմ է. և իմաստուն առնէ զտղայս:

Արդարութիւնք Տեառն ուղիղք են և ուրախառնեն զսիրտս. պատուիրանք լոյսք են՝ և լոյս տան աչաց. երկիւղ Տեառն սուրբ է, և մնայ յաւիտեան:

Դատաստան Տեառն ճշմարիտ է. և արդար է ի նոյն:

Յանկալի է քան զոսկի, և քան զականս պատուականս բազում. քաղցր է նա քան զմեղու խորիսխ:

Բանի՝ ծառայ քո պահեցեալ զայս. ի պահելն նմա հատուցումն բազում:

Ո յանցուածս իւր ոչ կարէ առ
նուլ՝ ի միտս՝ ի գաղանեաց իմոց
սուրբ արա զնա Տ՛ն. և յօտարէն
պահեա զծառայս քո։
Ա՛պա՝ թէ ոչ տիրեսցեն ինձ. յայն
ժամ ամբիծ եղէց՝ և սուրբ եղէց
՝ի մեղաց մեծաց։
Ի՝ պիտոյն քեզ Հաճոյք բանք բերա
նոյ իմոյ. և խորհուրդ սրտի իմոյ
առաջի քոյ յաւէտ ժամ. Տ՛ն օգնա
կան իմ, և փրկիչ իմ։

Տ՛ն՝ Կ՛ 15։

Ի՝ հոգւոյդ սաղմոս գոռա՛ր։ Ով Ո։
Ի՝ ուրեք քեզ Տ՛ն յաւուր անձ
կութեան. օգնական եղիցի
քեզ անուանն Ա՛. Յ յակոբայ։
Ա՛ռաքեսցէ քեզ Տ՛ն զօգնութիւն
՝ի սրբութենէ իւրմէ. և՝ ի սիոնէ
ընկալցի զքեզ։
Յիշեսցէ Տ՛ն զամենայն պատա
րագս քո. և զուխտս քո ընդունէ
լի արասցէ։
Տացէ քեզ Տ՛ն ըստ սրտի քում՝
և զամենայն խորհուրդս քո նա կա
տարեսցէ։

Հնձաւորք մեք ի փրկութեան քում. յանուն Աստուծոյ մերոյ մեք մեծք եղիցուք:

Լցուսցէ Տէր զամենայն խնդրուած քո. այժմ ծանեաք, զի կեցոյց Տէր զօծեալ իւր:

Լուեաւ սմա յերկինից ի սրբութենէ իւրմէ. ի զօրութիւն փրկութենէ աջոյ իւրոյ:

Սոքա կառօք՝ և սոքա երիվարօք. այլ մեք զանուն Տեառն Աստուծոյ մերոյ կարդաացուք:

Սոքա խափանեցան՝ և անկան. մեք յարեաք և ուղիղք եղեաք:

Տէր կեցո՛ զթագաւորն՝ և լուր մեզ. յաւուր յորում կարդասցուք առ քեզ:

Տոնդ. II:

Ղ. ՓԱՓԱՐԱԾ ՍԱՂՄՈՍ ՂԱՒԹԷ. Ի:

ՅԻՇԵ ի զօրութեան քում ուրախ եղիցի թագաւորն. ի փրկութեան քում ցնծասցէ յոյժ:

Զցանկութիւն սրտի նորա ետուր նմա. և զկամս շրթանց նո

ա

ըստ ոչ արդեւիւր ՚ի նմանէ։
Ո՛ամին արարեր զնա յօրհնութիւն
քաղցրութեան քոյ. և եդիր ՚ի
գլուխ նորա պսակ ՚ի քարէ պա
տուական։
Կեանս խնդրեաց ՚ի քէն. և ե
տուր նմա զերկայն աւուրս
յաւիտեանս յաւիտենից։
Մե՛ծ է փառք նորա ՚ի փրկու
թեան քումմ. զփառս և զմեծ վայ
ելչութիւն դնես ՚ի վերայ նորա։
Դա՛ցես զնա յօրհնութիւն յաւի
տեանս յաւիտենից. և ուրախ ա
ցուցես զնա յուրախութեան երե
սաց քոց։
Ո՛ւսկաւոր յուսացաւ ՚ի Տէր. յո
ղորմութենէ բարձրելոյն նա մի
սասանիցի։
Պատի ձեռն քո ՚ի վէրայ թշնա
մեաց քոց. և աջ քո գտցէ զամե
նայնատելիս քո։
Դնես զնոսա որպէս հնոց հրոյ.
՚ի ժամանակի երեսաց քոց։
Տէր բարկութեամբ իւրով խռովէ
ցուսցէ զնոսա. և հուր կերիցէ
զնոսա։ 4 Պատուշ

պատուղ նոցա յերկիրն կորնչէ. և
զաւակ նոցա յորդւոց մարդկան:
Ի ստորեցան՝ ի քէն ջարդեցեալ.
և խորհեցան զխորհուրդ. զոր ոչ
կարացեն հաստատել:
Ընդդեմ զինուոյ հալածեալս՝ ի
միապուճաց քո. պատրաստեցեր
զերեսս նոցա:
Բարձր լեր Տէր՝ ի զօրութեան
քումմ. օրհնեցուք, և սաղմոս ա-
ռասցուք զօրութեանդ քոյ:

Տոնկ. 15:

Ի կատարած. վասն առաւօտուն օգնա
կանութեանն: Սաղմոս Դաւթի. Ի՛:

Ընդ կամ, նայեաց
առ կս. ընդդէմ
թողեր զկս. հե
ռու եղէ՝ ի փրկութենէդ կամաց վր
դանից յանցանացս կամոց:
Ընդ կամ, ի տուընէ կարդացի առ
քեզ՝ և ինձ ոչ լուար. ի գիշե
րի, և ինձ ոչ անառացեր:

Դաւ

Դու ի սուրբս քնակեալ ես. և
գովեալդ իսրայելի։
Ի քեզ յուսացան հարքն մեր. յու
սացան ի քեզ. և փրկեցեր զնա։
Ի քեզ աղաղակեցին, և կեցին.
ի քեզ յուսացան, և ոչ ամաչեցին։
Ես եմ որդն եմ, և ոչ եմ մարդ.
նախատինք մարդկան՝ և արհամար
հանք ժողովրդոց։
Ամենեքեան՝ որք տեսանէին զիս՝
արհամարհէին զինև՝ խօսէին շր
թամբք՝ և շարժէին զգլուխս
իւրեանց։
Յուսացաւ ի Տէր՝ և փրկեսցէ
զնա. կեցուսցէ զնա՝ զի կամի զնա։
Դու ես՝ որ հաներ զիս յարգան
ոչ. յոյս էի ի տեառնէ մօր իմոյ։
Ի քեզ անկայ ես յարգանոչ. յո
ժողովեանէ մօր իմոյ դու ես Աստ իմ։
Մի ի բացեայ առնիր յինէն՝ զի
նեղութիւնք մերձեալք են. և ոչինչ
կ՝ որ օգնէ ինձ։
Շ ուրջ եղեն զինև զոմարուկք բա
զումք. և ցուլք գեղք սաստիկ
ցինն զիս։

Լա

Ա. ացին ՚ի վերայ իմ զբերանս և
լեռանց որպէս առուծ. զի մանչէ
և յաւիտեան:
Ա. ս որպէս զջուր հեղայ՝ և ցրուե
ցան ամենայն ոսկերք իմ. և եղև
սիրտ իմ որպէս մոմ հալեալ ՚ի մէջ
որովայնի իմոյ:
Ո որացաւ որպէս խեցի զօրութիւն
իմ. լեզու իմ ՚ի քիմն իմ կցեցաւ՝
և ՚ի հող մահու իջուցին զիս:
Շ ուրջ եղեն զինև շուներք բա
զումք. և ժողովք չարաց պատսպար
ցին զիս:
Ի ակեցին զձեռս իմ՝ և զոտս
իմ. և թուեցին զամ ոսկերս իմ.
նոքա հայեցան, և տեսին զիս:
Ա. ժանեցին զհանդերձս իմ ի
մէջ իւրեանց. և ՚ի վէր պատմուճան
ի իմոյ վիճակս արկանէին:
Ո՛ ու Տ՛ մի հեռու առներ զգօ
թութիւն քո յինէն. և Տ՛ յօգ
նել ինձ նայեաց:
Փ րկեա ՚ի սրոյ զանձն իմ. և ՚ի ձե
ռաց շանց՝ զմիամօրուքութիւն իմ:
Փ րկեա զիս ՚ի բերանոյ առիւ
ծու

ծու. յեղջերդ միեղջերուէ զկտ
նարհուքիւն իմ։
պատճէից զանուն քո եղբարց
իմոց. նմի երկնաւորի օրհնեցից
զքեզ։
Ի երկուղածէ Տեառն օրհնեցեն
զնա. ամ զաւակէ յակոբեան փա
ռաւորս արուացեն զնա։
Ի երկից ՚ի Տէ ամ զաւակն իլի՝
զի ոչ արհամարհեաց, և ոչ անար
գեաց զաղօթս աղքատի. և ոչ
դարձոյց զերեսս իւր յինէն, այլ՚ի
կարդալ իմում առնա լուաւ ինձ։
՚Ի քէն է գովեստ իմ։ յերկեղե՛
ցիս մեծ օրհնեցից զքեզ։
Ո՞ւխտս իմ կատարեցից առաջի
՚անձնից երկուղածաց նր։
Ի երկուն անանկ՝ և յագեսցին.
օրհնեսցեն զՏՐ՝ որ խնդրեն
զնա։
Ի եցցեն սիրտք նոցա յաւիտեան
յաւիտենից. յիշեսցեն և դարձցին
առ Տ՝ ամ ծագէք երկրի։
Ի երկնապադցեն նմա ամ տոհմք
ազգաց. զի Տն է արքայութիւն։ և
նա

նա տիրէ ՚ի վէր ամ հեթանոսաց։
Ա երին, և երիւրսաղէն նմա ամե
նայն պարարտք երկրի. առաջի նո
ա անկցին ամենեքեան՝ որք իջա
նեն ՚ի հող։
Ընձէն իմ նուիրա կեայ. և զաւակ
իմ ծառայեսցէ նմա։
Պատմեսցի Տէն ազգ՝ որ գալոց
է. պատմեսցեն զարդարութիւն
նորա ժողովրդեան. որ ծնանել
լոցն է. զոր արար Տէր։

Տոհմ. 38։

Ա ապմա Ղուկ. Ի Ղ։
Տէր հովուեսցէ զիս. և ինձ ինչ
ոչ պակասեսցի։
Ի վայրի դալարոջ անդ բնակե
ցոյց զիս. և առ ջուրս հանգս
տեան սնոյց զիս։
Ղարձոյց զանձն իմ առ իս. և
առաջնորդեաց ինձ ՚ի շաւիղս ար
դարութեանց վասն անուանն իւրոյ։
Ա թէպէտ և գնացից ես ՚ի մէջ սո
ւոյ մահու. ոչ երկեայց ՚ի չա
րէ. զի դու Տէր ընդ իս ես։

Յուպ քո և գաւազան. նորա միսի
թարեացեն զինս:
Պատրաստ արարեր առաջի իմ
զսեղան. ակն յանդիմանն ներկայ
իմոյ:
Օծեր իւղով զգլուխս իմ. բա
ժակ քո որպէս անապակ արբեր
ցոյց զինս:
Ողորմութիւնդ քո Տէր զկեաս իմ
եկեսցէ զամ աւուրս կենաց իմոց.
բնակիլ ինձ ի տան Տն ընդ եր
կայն աւուրս:

Տոհտ. 8:

Ամէն մխաշբաշոյ գաւուն:
Ի գ:
Տ եառն է երկիր լրիւ իւրով աշ
խարհ. և ամ բնակիչք նորա:
"Ա՛ա ինքն ի վերայ ծովու հիմնա
եարկ նմա. ի վերայ գետոց պատ
րաստեաց զնա:
Ո՞վ երթեկ ի լեառն Տն. կամ ով
կացցէ ի տեղւոջ սրբութեան նր:
Որ սուրբ է ձեռօք՝ և ամբիծ
սրտիւ. որ ոչ էառ զենանրութիւն
յանձն

յանձն իւր՝ և ոչ երդուեաւ ընդ
դուխք քնկերի իւրում։
Ա՚ա աւգե զօրհնութի՚ւն Տ՚ն. զո
դրմութի՚ւն Յ՚Ի. Յ փրկչէ իւրմէ։
Ա՚յս ազգ է՝ որ խնդրէ զՏ՚ն.
խնդրէ տեսանել զերեսս Ա՚ստուա
ծոյ յակոբայ։
Համբարձէք զխնդիրք զդրունս
ձեր ի՚սկեր. համբարձցին դրունք
յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր
փառաց։
Ո՚վ է սա թագաւոր փառաց.
Տ՚ն հզօր զօրութի՚ւն իւրով. Տ՚ն
հզօր ի պատերազմի։
Համբարձէք զխնդիրք զդրունս
ձեր ի՚սկեր. համբարձցին դրունք
յաւիտենից՝ և մտցէ թագաւոր
փառաց։
Ո՚վ է սա թագաւոր փառաց. Տ՚ն
զօրութեանց. սա ինքն է թագա
ւոր փառաց։

Տոն. 10։

Աղօթք Գաբրիէլ Հ[ոգ]ւոյ

Ո քեզ Տ[ե]ր համբարձի
զանձն իմ. Ա[ստուա]ծ իմ ի
քեզ յուսացայ. մի ամա
չեցից, և մի ծիծաղիցեն զիս[ա]
թշնամիք իմ.

Ա[մե]նեքեան՝ որք համբերեն քեզ՝
մի ամաչիցեն. այլ ամաչեսցեն ա
նօրէնք յուսնայնութեան իւրեանց:
Օ Հանապարհս քո Տ[ե]ր ցոյց ինձ.
և զշաւիղ քո ուսո՛ւ ինձ:
Ա[ռաջնոր]դեա՛ ինձ ի Հանապար
հի քում, և ուսո՛ զիս. զի դու ես
Ա[ստուա]ծ փրկիչ իմ. և ես քեզ համբե
րի զօրհանապատ:
Ցիշեա Տ[ե]ր զգթութիւն քո. և զո
ղորմութիւն քո՝ որք են յաւիտենից:
Օ մեղս մանկութեան իմոյ՝ և զան
գիտութիւնս իմոյ՝ մի՛ յիշեր. այլ ի
շեա զիս Տ[ե]ր ըստ ողորմութեան
քում. վասն քաղցրութե[ա]ն քոյ Տ[ե]ր.
զի քաղցր և ուղիղ ես:
Ո՞ ա՛յսպէսիկ օրինագէտ առնես զմե
զաւորս ի Հանապարհն. առաջնոր
դես

զես հեզոց ՚ի զաստատանի. ուստ
ցանես հեզոց զՀանապարհս քո։
Ի՛ ճ Հանապարհ ՚ք Տ՚ն ողորմութիք
և ճշմարտութիք են այնոցիկ՝ որ
խնդրեն զուխտ և զվկայութին նր։
Ա՛ ան անուճան քոյ Տ՚ր քաւեա
զմեղս իմ. զի բազում՝ ք եղեն. Ո՞վ
ՙ մարդ՝ որ երկնչի ՚ի Տ՚ե. օրէնս
զետ առնէ ընա ՚ի Հանապարհի՝
յոր հաճեցաւ։
Ո՛նձն նր ՚ի բարութիե հանգեցէ.
և զաւակ նր ժառանգեսցէ զերկիր։
Օ՛ օրութիւն ՚ք Տ՚ր երկիւղածաց
իւրոց. և զկտակարանն իւր ուսուց
ցանէ նոցա։
Ա՛չք իմ յաւր ժամ առ Տ՚ր. և
նա Հանէ յորոգայթէ զոտս իմ։
Ա՛ յեաց առ իս՝ և ողորմեաց ինձ.
զի միայնոր և աղքատ եմ ես։
Ա՛ ծղութիւնք սրտի իմոյ բազմացան
եղեն յոյժ. և ՚ի վշտաց իմոց
Հան զիս։
Տես զխոնարհութիւն իմ՝ և
զվաստակ իմ. և թող ինձ զամե
նայն զմեղս իմ։

Տես

Տես զԹշնամիս իմ, զի բազումք
եղեն առելութեամբ՝ որը ՚ի նա
նիր ատեցին զիս։
Պահեա զանձն իմ, և փրկեա զիս.
և մի յամօթ եղէց՝ զի յուսացայ
՚ի քեզ։
Ա՛մբիծք՝ և ուղիղք կցորդք եղեն
ինձ. և ես քեզ համբերի. փրկեա
Ա՛ծ զհինէ յամենից նեղութեանց նո։

Տոնկ. 19։

Սաղմոս Դաւթի։ Ի։
Դ։ատապրա՛ ինձ Տ՛ն՝ զի ես յամբ
ծութեանէ իմմէ գնացի. ՚ի Տ՛ն
յուսացայ. զի մի եղէց հիւանդ։
Փորձեա զիս Տ՛ն՝ և քննեա զիս.
փորձեա զերիկամունս իմ և
զսիրտ իմ։
Ողորմութիւն քո առաջի աչաց իմոց.
և հաճոյ եղէց ճշմարտութեանդ քումմ։
Ո՛չ նստայց ես յաթոռս նանրութեց.
և ընդ անօրէնս ես ոչ մտից։
Ա՛տեցի ես զժողովս չարաց. և
ընդ անպատուիրեալս ես ոչ նստայց։
Լո՛ցայց սրբութեանդ զձեռս իմ. և

շուրջ

շուրջ եղէց զաբեղանով քոյ Տէր:
Լսել լինիմ ձայն օրհնութեան քոյ.
և նպատակել զքեզ սքանչելիս քո:
Տէր սիրեցի զվայելչութիւն տանն
քոյ. և զտեղի յարկի փառաց քոց:
Ած կորուսանիցես զոգի ամպարիշտս
զանձն իմ. և մարդ զարս արիւնս
հեղուլս զկեանսն իմ:
Որոց ձեռք յանօրէնութեան են.
և աջ նոցա լիւ կաշառօք:
Ես յամբծութեանս նմուտ գնացի.
փրկեա զիս Տէր՝ և ողորմեաց ինձ:
Ոտն իմ կացցէ յուղղութեան յեկեղ
ղեցիս մեծս օրհնեցից զքեզ:

Տոնկ. 12:

Ամէն ասացին ծնողքն ծնեալին:

Ի.Օ:

Ձէր լոյս իմ. և կեանք իմ. ես
յումմէ երկեայց. Տէր ամրա
էն կեանց իմոց՝ ես յումմէ դողա
ցայց:
Ի մերձենալ առ ես չարսց ուտել
զմարմինն իմ. նեղիչք իմ, և թշնա
միք իմ. նոքա տկարացան և անկան:

Եւ ասացի ցնա. Տէր, դու գիտես։ Եւ ասէ ցիս. Արածեա զոչխարս իմ։

Ասէ ցնա երրորդ անգամ. Սիմոն Յովնանու, սիրես զիս։ Տրտմեցաւ Պետրոս, զի ասաց ցնա երրորդ անգամ. սիրես զիս։ Եւ ասէ ցնա. Տէր, դու ամենայնի գիտես, դու գիտես, զի սիրեմ զքեզ։ Ասէ ցնա Յիսուս. Արածեա զոչխարս իմ։

Ամէն ամէն ասեմ քեզ, յորժամ երիտասարդ էիր, կապէիր զգեստ քո, եւ երթայիր ուր կամէիր։ Իսկ յորժամ ծերասցես, երկնցուս զձեռս քո, եւ այլ կապեսցէ զքեզ, եւ տարցէ ուր ոչ կամիս։

Եւ զայս ասաց՝ նշանակելով զինչ մահուամբ փառաւորեսցէ զԱստուած։ Եւ զայս ասացեալ՝ ասէ ցնա. Հետեւեա ինձ։

Դարձեալ Պետրոս դարձեալ տեսանէ զաշակերտն զոր սիրէր Յիսուս, որ եւ հանգեաւ ի ստինսն նորա ընդ ընթրեացն, եւ ասէ. Տէր, ո՞վ է որ մատնեսցէ զքեզ։ Զայս տեսեալ Պետրոս՝ ասէ ցՅիսուս. Տէր, սա ինչ՞ եղիցի։ Ասէ ցնա Յիսուս. Եթէ կամիմ զսա մնալ մինչեւ եկեսցէ, զի՞ է քեզ ինձ հետեւեալ։ Դու հետեւեա ինձ։

Ել այս բան ի մէջ եղբարցն, եթէ աշակերտն այն ոչ մեռանի։ Եւ ոչ ասաց ցնա Յիսուս, եթէ ոչ մեռանի, այլ եթէ կամիմ զսա մնալ մինչեւ եկեսցէ, զի՞ է քեզ։

Սա է աշակերտն որ վկայէ զայսոսիկ, եւ գրեաց զայսոսիկ, եւ գիտեմ, եթէ ճշմարիտ է վկայութիւն նորա։

Եւ կան եւ այլ բազումք որ արարին Յիսուս, զորս եթէ գրեսցին ամենայն, կարծեմ եւ զաշխարհս ոչ կարասցէ զգրեանսն որ գրեսցին։ Ամէն։

Ա՛ի դարձուցանեը զերեսս քո յիս
նէն. և մի՛ խոտորիր բարկութեբ
՚ի ծառայէ քումմէ։
Օգնական եմ լեր Տէր՝ մի՛ անարգեր զիս. և մի թողուր զիս Ա՛ստ
փրկիչ իմ։
Հայր իմ և մայր իմ թողին զիս.
և Տէր ընկալաւ զիս։
Օրինադիտ արա՛ զիս Տէր ՚ի ճա
նապարհի քում. և առաջնորդեա՛
ինձ ՚ի շաւիղս քո ուղիղս։
Ա՛ ե թշնամեաց իմոց. մի՛ մատներ
զիս ՚ի հեռս նեղչաց իմոց։
Յարեան ՚ի վերայ իմ վկայք մե
ղաց. և սուեցին ինձ յանօրէնութ
թեան իւրեանց։
Հաւատացի տեսանել զբարութի
Տ՚ն յերկրին կենդանեաց. հաս
բեր Տ՚ն՝ և քաջալերեսցի. զօրաս
ցի՛ սիրտ քո՝ և հասբեր Տ՚ն։

Տոն. 15։

Աշխատասիրութիւն։

Առաքել Տէր կարդացի՝ ի ճեմ, ու լուեր յինէն. ու եր բեք լուեցես յինէն. նման ինձիմ այնոցիկ՝ որք ելանեն ՚ի գուբք։

Լուր Տէր ձայնիւ խնդրուածոց իմոց յաղաչել ինձ առ քեզ. ՚ի համբառնալ ձեռաց իմոց ՚ի տա ճար սուրբ քո։

Ա՛ւ համարիր ընդ աւազակիշտա զանձն իմ. և ա՛ւ ընդ այնոսիկ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն կորուս սաներ զինս։

Այք խօսին զխաղաղութիւն ընդ ընկերս իւրեանց. և չարութիւն ՚ի սիրտս նոցա։

Տուր նոցա ըստ գործոց նոցա. ըստ անօրէնութեան գնացից նո ցա հատո՛ւ նոցա։

Ըստ գործոց ձեռաց նոցա հատո՛ւ նոցա, զհատուցումն նոց նոցին։

Ա՛չ իմացան նոքա զգործս Տեն. և ո՛չ ՚ի գործս ձեռաց նորա հան

եցան. կործանեացես զնոսա՝ և այլ մի շինեացին:

Օրհնեալ է՝ զի լուաւ Տէր ձայն աղօթից իմոց. Տէր օգնական իմ, և պաշտպան իմ:

Ի նա յուսացաւ սիրտ իմ. օգնեցաւ՝ և զուարճացաւ մարմին իմ. և ես կամօք իմովք խոստովան եղէց նմա:

Տէր զօրութիւն ժողովրդեան իւրոյ. ապաւէն փրկութեան օծելոյ իւրոյ: Փրկեա զժողովուրդ քո՝ և օրհնեա զժառանգութիւն քո. հով ոչեա՝ և բարձրացո զնոսա մինչև յաւիտեան:

Տոնդ. II:

Ապմա Դ. ուրբ. ԻՐ:

Աստուածդ Տէր որդիք Իսրաէլ. մաստուցէք Տեառն զոր դիւս խոյոց:

Աստուածդ Տեառն զփառս և զպատիւ. մաստուցէք նմն զփառս անուանն նորա. և երկիրպագէք Տեր ի սրահ սրբութեան նորա:

Զայն Տն՝ իմէրայ ջուրց՝ և լ՝ճ
փառաց որոտաց. և Տէ ինքն՝ իմէ
րայ ջուրց բազմաց.
Զայն Տեառն զօրութիւնբ. և ճայն
Տեառն մեծվայելչութիւնբ։
Զայն Տն փշրէ զմայրս. և մանր
էէ Տէ զմայրս լիբանանու։
Առանրեսցէ զնոսա ոտն մատաղա
տունկն լիբանանու. որ սիրելին է
որպէս զորդիս միեղջերուճ։
Զայն Տեառն հատանէ զբոց հր
րոյ. ճայն Տեառն շարժէ զանա
պատն. և խռովեցուցանէ Տէ զա
նապատն կադէս։
Զայն Տն հատատէ զեղջերուս.
և յայտնէ առնէ զանտառս։
Ի տաճարի նորա ամենեքեան
ասացեն զփառս նմա.
Տի՛ զջրհեղեղս նստուցանէ. և
ցաճուցանէ թագաւորեսցէ Տէ
յաւիտեան։
Տի՛ զօրութիւն ժողովրդեան իւ
րոյ տացէ. Տէ օրհնեսցէ զժողո
վուրդ նոր ի խաղաղութիւնբ։

Տօնկ. II։

Աղջամուղջ օրհնութիւնէ հաճախապէս պաճա
ռին Գաղիլէ: Ի Ա: ։

Ղ. արձր առնեմ զքեզ Տէր զի լցեր
կալար զիս. և ոչ ուրախ արա
րեր զթշնամիս իմ յիս։

Տէր Աստուած իմ կարդացի առ քեզ և
բժշկեցեր զիս. հան հաներ ի դժո
խոց զանձն իմ, փրկեցեր զիս յայն
ցանկ՝ որք ի քանեն ի գուբ։

Աղջամուղջ ասացէք Տեառն սուրբք
նորա. խոստովան եղերուք յիշա
տակի սրբութեան նորա։

Ակռանութիւն է ի քարկուիլ նո
րա. և կեանք են ի կամաց նո
ր։

Ընդ երեկոյս հանգիցէն լաւիք.
առաւօտուց եղիցի ուրախութիւն։
Ես ասացի ի բարեկենդանութեն
իմում. թէ ոչ սասանեցայց յաւի
տեան։

Տէր ի կամս քո եառուր զեղջ իմոյ
զզօրութիւնն. դարձուցեր զերեսս
քո յինէն՝ և ես եղէ խռովեալ։
Ի քեզ Տէր կարդացի՝ և առ
Ի՛ն եմ աղաղակեցի. զինչ օգուտ
է քեզ յարենէ իմմէ՝ թէ ինչ
ևեմ

ենեմ ես յապաւանութիւն։
Այնժամ հոդի խոստովան առնից
առ քեզ. կամ պատուհասցես զձիմար
տուիդիւնս քո։
Լուաս ինձ Տէր՝ և ողորմեցար.
՝և Տէր եղիր իմ օգնական։
Դարձոյց զսուգ իմ յուրախութիւն.
հեռեր յինէն զքուրձ. և ինձ զգե
ցոյց զուրախութիւն։
Որպէս սաղմոս ասացեն քեզ
փառք իմ. և մի՛ դադարեցայց. Տէր
Աստուած իմ՝ յաւիտեան խոստովան ե-
ղեց քեզ։

Տուն. 13։

Դիւցազն Սաղմոս Դաւիթ։ օրհ
նութիւն հաւատացելոյ։ Լ։

քեզ Տէր յուսացայ՝ մի՛ ամա
նեցից յաւիտեան. յարդա
րութեանդ քումդ փրկեա զիս՝ և
ապրեցո զիս։
Ականջս եցո առ իս զունկն քո.
վաղվաղեա՝ ի կեցուցանել զիս։
Լիր իմ Աստուած պաշտպան. և տուն
ապաւէ

առաւելին ապրեցուցանել զիս. զի
հզօրիչ իմ. և առաւելն իմ դու ես։
Ա ման անուանդ քոյ առաջնորդես
ցե՛ն ինձ՝ և անուացես զիս. և հան
ցես զիս յորոգայթէ յայսմանէ՝
զոր թաքուցին ինձ։
Դու ես պաշտպան իմ Տ՛ն. և՛ն
ձեռն քո յանձնառնեմ զհոգի իմ։
Փրկեցեր զիս Տ՛ն Ա՛ճ ճշմարտու
թեան. առեցեր զայնոսիկ՝ որք
պահեն զերկիւղ անուան։
Ես՛ն Տ՛ն յուսացայ. ցնծացայց՝
և ուրախ եղէց՝ ի փրկութե՛ն քումմ։
Ո՛ի հայեցար՝ ի խոնարհութիւն
իմ. և փրկեցեր՝ ի վշտաց զանձն
իմ. և ո՛չ մատնեցեր զիս. ի՛ ձեռս
նեղչաց նոցա. և կացուցեր յան
դո՛րրուս զոտս իմ։
Ո՛ղորմեաց ինձ Տ՛ն. զի նեղեալ եմ
ես. խռովեցաւ՝ ի սրտմտութենէ
ակն իմ՝ անձն իմ՝ և փոր իմ։
Պակասեցան՝ ի ցաւոց կեանք իմ.
և ամք իմ յոգւոց ելանելոյ։
Ն՛ղքուաստացաւ՝ ի տկարութե՛ զո
ւժ իմ. և ոսկերք իմ խռովե
ցան։ Ա՛ն

Վ. ան զեմ Թշնամիան իմ եղէ ես
նախատ գրացեաց իմոց. յոյժ ահ՝
և երկիւղ ծանօթից իմոց։
Ա. մենեքեան՝ ոյք տեսանէին զիս.
արտաքս փախչէին ինձէն.
Ա՝ ուացեալ եղէ ես որպէս մե
ռեալ ի սրտի. և եղէ ես որպէս
զանօթ կորուսեալ։
Օ՝ ի լուեայ ես զբամբասանս բազ
մաց՝ ոյք շուրջ կէին զինեւ. ի ժո
ղովիլ նոցա իմիասին՝ առնուլ զանձն
իմ խորհեցան. այլ ես ի քեզ Տ՛ե
յուսացայ։
Ա՝ սացի՝ դու ես Ա՛Ծ իմ. և ի
ձեռս քո է ժառանգութիւն իմ։
Փրկեա զիս ի ձեռաց Թշնամեաց
իմոց. և ի հալածչաց իմոց։
Ն՝ րեեցո՛ զերես քո ի ծառայ
քո. ապրեցո՛ զիս Տ՛ե ըստ ողորմու
թեն քում. Տ՛ե մի յամօթ եղէց.
զի կարդացի առ քեզ։
Ա՛ մաչեսցեն ամպարիշտք՝ և իջ ցեն
ի դժոխս. համր եղիցին շրթունք
նենգաւորք՝ որք խօսին զարդա
րոց զանիրաւութիւն. յամբարտաւա

անուրջ եւ յանգոսնել իւրեանց։
Ասպէս զի բազում արարքը զոյգը
մուրթ քաղցրութիւնք քոյ Տ։ զոր
պահեցեր երկնուղածից քոց։
Արարեր դու այնոցիկ՝ զոր յոյս
սացեալք են ՚ի քեզ. առաջի որ
դուոց մարդկան։
Ամրացուսցես զնոսա ՚ի ծածկոյթ
երեսաց քոց. ՚ի խռովութենէ
մարդկան։
Ծածկեսցես զնոսա ՚ի խորանի
քում. ՚ի հակառակութենէ լե
ռնաց։
Օրհնեալ Տէր՝ զի սքանչելիս
արար զողորմութիւն իւր ՚ի քա
ղաք ամուր։
Ես ասացի ՚ի զարմանալ իմում.
թէ ընկեցեալ ուրեմն յերեսաց ա
ջոյ քոյ։
Վա՜յ ինձ այսօրիկ լուար ձայնի աղօթ
ից իմոյ. յաղաչել ինձ առ քեզ։
Վերեցէք զՏէր ամ մեք նորա. զի
զաւուրս ուղիղս խնդրէ Տէր. և հա
ստուցանէ այնոցիկ՝ որք առատ
առնեն զամբարտաւանութիւն։

Ա. աջակերտեցարուք՝ և զօրասցին սիրտք ձեր. ամենեքեան՝ որք յոս սպասեալք եք ՚ի Տէր:

Տօնն: 29:

Ա՚ստուածաշունչ սաղմոս Դաւթի. Լ՚Ա:

Ա՚ստուածաշունչ սաղմոս Դաւթի. Լ՚Ա:

Ա՚ստուածաշունչ սաղմոս Դաւթի. Լ՚Ա:

Ա՚ստուածաշունչ սաղմոս Դաւթի. Լ՚Ա:

Նայց միայն ի ջուրցն հեղեղացաւ
բանիմաց. որք առ նոսա ինչ ոչ
մերձենան:

Ցու ես ապաւէն իմ ի նեղու
թենէ յայսմանէ. որ շուրջ եղիր
զինեւ:

Յնծութիւն իմ, փրկեա զիս յայնցա
նէ. որք պատշարեցին զիս:

Նմաստուն արարից զքեզ և խելա
մուտ ի ճանապարհի յոր գնասցես
ցես. և հաստատեցից ի վերայ քոյ
զաչս իմ:

Ոչ լինիք օրպէս զձի՝ և զջո
րիս. զի ոչ գոյ ի նոսա խմաստու
թիւն. ի սանձս՝ և ի դանդանաւ
անդս ջղեսցես զկզակս նոցա, որք
քեզ ինչ ոչ մերձենային:

Նաղումք տանջանք են մեղաւո
րաց. բայց որ յուսան ի Տէր՝
ողորմութիւնն տեառն շուրջ եղիցի
ցի զնոքօք:

Ուրախ լերուք՝ և ցնծացէք ար
դարք. ի սիր պարծեցարուք ամե
նեքեան՝ որք ուղիղք էք սրտիւք:

Տաղ: 14:

Ա՛ն

Ի.Ր.

Ցնծացէք արդարք ՚ի Տ՚ն. ուղղոց վայելէ օրհնութիւն. խոստովանեցարուք Տեառն օրհնութիւն. առանձաղերձաւ առաքեալսն նաւ առաքեաց առացէք նմա։

Օրհնեցէք զՏէր յօրհնութիւն նոր՝ բարեխոսք առաքեալս առացէք նմա օրհնութեամբ։

Ուղիղք են պատգամք տեն և ամ գործք նր հաւատովք են. և սիրէ ողորմութիւն և դիրաւունս տէր։

Ողորմութիւք տեն լի եղև երկիր. և բանիւ տեն երկինք հաստատեցան. և հոգւով բերանոյ նորա ամ զօրութիւնք նոցա։

Ժողովեաց ոպ ՚ի տիկ զջուրս ծո վու. և դնէ ՚ի խորս զգանձ իւր։

Երկիցէ ՚ի տէ ամենայն երկիր. և ՚ի նմանէ դողացին ամենայն բնա կիչք աշխարհի։

Զի ինքն ասաց, և եղեն. ինքն հրա մայեաց, և հաստատեցան։

Տէր յրոյժ զխորհուրդս հեթանո
սաց. անարգէ տէր զխորհուրդս
ժողովրդոց. և արհամարհէ զխոր
հուրդս իշխանաց:

Խորհուրդք սո յաւիտեան մնան.
և խորհուրդք սրտի նորա յազգէ
մինչև յազգ:

Երանի ազգի՝ որում տէր Աստ օգ
նական է նմա. ժողովուրդ՝ զոր
ընտրեաց ՚ի ժառանգութիւն իւր:
Յերկնից նայեցաւ Տէր յայր որ
դիս մարդկան. ՚ի պատրաստա բնա
կութենէ իւրմէ հայեցաւ յամե
նայն բնակիչս աշխարհի:

Որ ստեղծ առանձին զսիրտս նո
ցա. որ ՚ի միտ առնու զամենայն
գործս նոցա:

Աչք տէր ՚ի բարիս զօրս իւր առ
նելոյն թագաւորս. և ոչ հոկայ ՚ի
բազում զօրութեան իւրում:
Ոստ է ձի ՚ի փրկութիւն իւրում.
՚ի բազում զօրութիւն իւրում ոչ առ
նեցուցանէ զհեծեալն:

Աչք Տեառն ՚ի վերայ երկիւղածից իւ
րոց. և յոյժ յուսացելոց յողորմութիւնն
նորա.

Վրկել

փրկել՝ և մահուընէ զանձինս նոցա.
և կերակրել զնոսա՝ ի սովու։
Ընձինք մեր համբերեսցեն Տ՚ն.
զի օգնական և պաշտպան մեր է։
Ո՛նա ուրախ եղիցին սիրտք մեր.
և յանուն սուրբ նորա յուսացուք։
Ո՛ղիցի ողորմութիւն քո Տ՚ե՛ւ լիցի
մեր. ոպէս յուսացաք՝ ի քեզ։

Տ՚ոնկ. 19։

Ասէ՚ս Դաւիթ. է ժամանակէ չէ այլ
գոնէապ չերեսս է՚ր առաջէ աբէմելէք
ձէապ։ ես ապա ապէհէապ չիս ես գնապ։

Լ Գ։

( ) երկնեցից զՏ՚ն յամենայն ժամ։
յամենայն ժամ օրհնութիւն
նորա՝ ի բերան իմ։
Ո՛ Տ՚ն պարծեսցի անձն իմ. լսեսցեն
ցեղն հեզք՝ և ուրախ եղիցին։
Մե՚ծ արարէք զտէր ինձ. և բարձր
արասցուք զանուն նո՚ր իմիասին։
Խնդրեցի՝ ի Տ՚ե՛ և լսեաւ ինձ.
յամենայն նեղութենէ իմմէ փրկեաց
զինս։
Մատիք առ նմ՚ա, և առէք զլոյս.
և

և երեսք ձեր. մի ամաչեցուցեն:

Ա. յս աղքատս կարդացաւ առաքն. և
այն լուաւ ամս. յամէ նեղութենէ
սորա փրկեաց զսա:

Ա նանակ հրեշտակաց Տ՚ն շուրջ ի
զերկիւղածսն իւրոյք. և ապա
հն զնոսա:

Ձ՚աշակեցէք՝ և տեսէք զի քաղցր
է Տ՚ն. երանեալ է այր՝ որ յու
սայ ՚ի նա:

Ե րկերուք ՚ի Տ՚ն ամ սուրբք նո
րա. զի ոչ լինի ի պակասութիւն
երկիւղածից նորա:

Ա՚ձեռամբք աղքատացան՝ և
քաղցեան. բայց որք խնդրեն
զտէր. մի պակասեցի ՚ի նոցանէ
ամենայն բարութիւն:

Ե կայք որդիք եմ՝ և լուարուք
ինձ. և զերկիւղ Տ՚եառն ուսուցից
ձեզ:

Ո՞վ է մարդ՝ որ կամի զկեանս. և
սիրէ զաւուրս իւր տեսանել ՚ի
բարութեան:

Ն՚ուեցո՛ զլեզու քո ՚ի չարութենէ.
և շրթունք քո մի խօսեսցին զինեն
գութիւն:

Խո

Ա Տող. 22.

Ա

ցած յոտնացեալք են ՚ի նա։
Փրկիչ մեր զանձինս ծառայից իւր
ղոց. մի՛ զղջասցին առնելոյն,
Ա՞հ մեղաւորն ջար է. քան
զայ առեալ զարդարն զջնասցին։
զայ յամենայնի ոսկերս նոցա՝
և մի ՚ի նոցանէ մի փշրեսցի։
Ա՞րդ մեղաւորն ջար է. քան
ղոց՝ յամենայնէ փրկէ զնոսա մի.
Ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
շեալք են սրտիւք. և զխոնարհս
Հոգւով կեցուցանէ։
Ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
թենէ նոյ փրկեաց զնոսա։
Ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
մի լուծաւ նոցա. յամենայն ներդնե
ա արդացին արդարք առ մի.
շաւակս նոցա։
Ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
գործաց. սատակեալ յերկրէ զյի
Ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
ականջք նոր ՚ի լսել աղօթից նոց.
Ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
երէս Տեառն ՚ի վերայ չարա
Ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
րն. խնդրեա զխաղաղութիւն և
երթ զկնի նորա։
Ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
ի արդարոց. և
ա՞րդ մեղաւորք ներդնեն զն արդա
ոյժ յոտնացեալք են ՚ի նա։

Աստուածաբանութիւն։

Տէր զայնոսիկ որք դատեն զիս. մարտիր ընդ այնոսիկ. որք մարտնջին ընդ իս։

Կալ զվահն և զասպար քո. և արի յօգնել ինձ. հան զսուր քո ընդդէմ հալածչաց իմոց՝ և ասասցես ինոսա. ասա դու ցանձն իմ, թէ փրկութիւն քո եմ եմ։

Ամաչեսցեն՝ և յամօթ լինիցին. որք խնդրեն զանձն իմ. դարձցին յետս՝ և ամաչեսցեն՝ որք խորհին ինձ չար։

Լինիցին նոքա որպէս փոշի առաջի հողմոյ. և հրեշտակ տեառն նեղեսցէ զնոսա։

Լինիցին ճանապարհք նոցա՝ ի խաւար՝ և՝ի գայթակղութիւն. և հրեշտակ տեառն Աստուծոյ հալածեսցէ զնոսա։

Ընդէր թաքուցին ինձ զորս գայթ ապականութիւնք նուրեանց. և ընդէր նախատեցին զանձն իմ։

Հասցէ՝ ի՛նէրայ նոցա որոգայթ՝ զոր

ջոր ու՛չ գիտացեն. և որ՝ զոր թա
գուհին՝ առցէ զոտս նորա. և յո
րոգայթ՝ ի նոյն անկցին:
Ա.յր անձն իմ ցնծասցէ՝ ի Տ՛ն.
ուրախ եղիցի՝ ի փրկութենէ նորա.
և ամենայն ոսկերք իմ ասասցեն
Տ՛ն ով նմանի քեզ:
փրկեր զաղքատն՝ ի ձեռաց հզո
րին. զաղքատն և զտնանկն յապն
տողէ նմա՝ ով քո յաւիտեանին պնա:
Վկայարեան՝ իրիրայ իմ վկայ՝ ջա
րեաց. զոր ինչ ու՛չ գիտէի՝ հարցա
նէին ցիս:
Չատուցին ինձ զչար վոխանակ
բարւոյ. անժառանգելոյ զանձն
իմ խոտորեցան. յոյսդ ասդ մարդ
կանէ:
Ո՛ս՝ ի նոսեղէ նոյ քարայ ղեկնուշի.
խոնարհ առնէի ամաւթոք զանձն իմ:
և աղօթք իմ՝ ի ծոց իմ դարձցին:
Ա՛պ զեղբայր՝ և զընկեր այսպէս
համձոյ լինէի. սրպէս զսգաւոր՝ և
զտրտում այնպէս խոնարհ առնէի:
Վ՛իրիրայ իմ ուրախ եղեն՝ և ժողո
վեցան. ժողովեցան յիս առանջինք՝
և

և ես ոչ ծանեայ. ցրուեցայն և ոչ
զղջացայ։
Փորձեցին զիս՝ և արհամարհեցին.
արհամարհանօք կրձտեցին ՚ի վրայ
իմ զատամունս իւրեանց. Տէր
երբ տեսցես։
Ւրդաց արա զանձն իմ ՚ի խորա
մանկութենէ նոցա. յառնուծոյ
զմիամօրութիւն իմ։
Ի ոստովան եղէց քեզ Տէր յեկե
ղեցիս մեծ. և ՚ի ժողովս բազմաց
օրհնեցից զքեզ։
Ա՛լ ուրախ եղիցեն յիս թշնամիք
իմ. ոչ-ք ատեն զիս ՚ի տարապար
տուց. ակնարկեն առնէին յիս աչօք
իւրեանց։
Ընդ ես զխաղաղութիւն խօսէին.
և՝ ընդ երեանք բարկութեամբ զնեն
գութիւն խորհէին։
Ընացին ՚ի վէրայ իմ զբերան իւ
րեանց՝ և ասացին. այո՛՝ այո՛՝ տես
սին աչք մեր։
Տեսեր Տէր՝ և մի լռեր. Տէր մի
բաժանեայ առնուր յինէն։
Ո՛ արթուր՝ և հայեաց Տէր յիրա

ուսնա իմ, Ո.ջ իմ, և Տ.ն իմ. ՚ի դա
տաստանս իմ. և իրաւ արա ինձ
ըստ արդարութեանդ. զուսմ Տ.ն Ո.ջ իմ։
Ա՚ի ուրախ եղիցին յիս թշնամիք
իմ. և մի՚ տատցեն ՚ի սերտս իւրմէ.
թէ վայշ վայշ անձանց մերոց՝ ասիցեն
ընկլուզեալք զնա։
Ո.մաչեսցեն՝ և յամօթ լինիցին. որ-
խանդան ընդ ջար իմ. զգեցցին զա
մօթ՝ և զամաւրդանա՝ որ մեծա
բանեն ՚ի վերայ իմ։
Ցնծասցեն՝ և ուրախ լինիցին ՚ի քեզ
ամենեքեան. որ կամին ընդ ար
դարութիւն իմ։
Ո.տասցեն յամենայն ժամ՝ մեծ կ
ացի. որ կամին զխաղաղութիւն
ծառայի քոյ։
Լեզու իմ խոսեսցի զարդարու
թիւնս քո. զօրհնութիւնդ զքո
վրութիւնս քո։

Տ.ոն. 27։

Ո՚ի հպատակ. ծառային Տ.ն Դա-
ւիթ։

Ո՚ախ անօրէնն մեղանչել ընդ-

Միտս եւր. չեք երկիւղ Ա.Յ առա
ջի աչաց նորա։
Ա.նդեաց առաջի նէ՛ւ գտանել
զանօրէնութիւն եւր. և յատել զնա։
Բանք բերանոյ նորա անօրէնու
թիւն և նենգութիւն են։
Ա՛չ կամեցաւ նա իմանալ զբարի.
զանօրէնութիւն խորհեցաւ յան
կոյնի իւրում։
Ա՛ւ կաց նա յամենայն չանապարհ.
ոչ ոչ է բարի. և՛ի չարէ նա ոչ
չանձրուցաւ։
Տէ՛ր յերկինս է ողորմութիւն քո.
Ճշմարտութի՛ւն քո մինչև յամպս։
Ա՛րդարութի՛ւն քո որպէս լերինք
աճ. իրաւունք քո որպէս խոր
քաղուածք. զմարդիկ և զանասունս
կեցուցանես դու Տ՛ն։
Ա՛ռաքել զի քաղցր արարեր զողոր
մութի՛ւն քո Ա՛.ծ. այլ որդիք մարդ
կան՛ի՛ հովանւոյ թեւոց քոց յուսասա
ցին։
Ա՛րբուցին նոքա՛ի՛ պարարտու
թենէ տանդ քոյ. և զուարճա՛ւ
քո ըմպեր նոցա։

Ի քէն է Տէր աղբիւր կենաց. և լուսով երեսաց քոց տեսանեմք զլոյս։

Ընդէ՞ր զողորմութիւնս քո՝ որք ճանաչեն զքեզ. զարդարութիւնս քո՝ որք ուղիղք են սրտիւք։

Մի՛ եկեսցէ ինձ ոտն ամբարտաւանից. և ձեռք մեղաւոր մի դողացուսցեն զիս։

Անդ անկցին ամենեքեան՝ որք գործեն զանօրէնութիւն. մերժեցան՝ և այլ մի կարասցեն հաստատել։

Տուն. 14։

Ցերեկոյթին դիմի Աւուտ Ա՛ձ առեալ մատեան։ Ի բնէ Ցերեկոյ։

Ա՛Ր։

Պայեցարուք երկինք և խօսեցայց. լուիցե երկիր զպատգամս բերանոյ իմոյ։

Ընդունելի լինի՛ որպէս զանձրև բանդակաւ իմ. և իջցե՛ ոպէ ցօղ պատգամ իմ։

Որպէս անձրև ի՛ խիճոյ սիզոյ. և որպէս տարափ ի՛ խոտոյ. զի

զանուն ՏՆ կարդասպրուք. և տուք
զօրհնութիւն ՏՆ Ի.Յ մերում:
Ի.Ճ, որոյ շնորհութեամբ են
գործք նորա. և ամ Հանապարհք
նորա երրաւորք են:
ԻՃՆ հաճասարիմ և ուչ գոյ ՚ի
նմա անիրաւութիւն. արդար և
շնորհող է Տ:
Աերեսն և ուչ նմա որդիքն արա
տոյ. ծնունդք խոստութեալք և
թիւրեթալք:
Ա՛ջայդ այն է՝ զոր ՏՆ հաստուցա
նէ ձեզ գալ. ժողովուրդք չիմարք
և ուչ իմաստունք:
Ա՛ջ սա ինքն է հայր քո. որ ստա
ցաւ զքեզ արար զքեզ և ըս
տեղծ զքեզ:
Զ՝ուչ լինիցին քեզ աստուածքն յաւե
տենից. իմացարուք զսմա յաղագս
մինչև յաւիտս:
Ի՝ արտքինէր գոռ ցՀարս քո՝ և ստաս
ղեացն զքեզ. ցծերս քո՝ և ասաս
ցեն քեզ:
Ի՚ն ժամանակի, յորժամ բաժա
նեաց բարձրեալն զազգս ամ. և որ
պէս

պէտ սիրելոցն զտուդիսն ասացայ։
Հացոյց զսահմանս հեթանոսացն.
ըստ թուոյ հրեշտակացն Ա.Յ։
Ի գլուխ քսան ՚ի՛ն, ժողովուրդ
նոր յաւիտ. և վիճակ ժառանգու
թեան նորոյ նուագէ։
Ի աւետման եղև նմա յանուանէ.
՚ի ծառաւոյթոյ յանձրևդ սուրբ
ապանեաց գինա։
Հրաւիրեաց զնա՝ և պահեաց տուն
գրքոյ սիրոյ. ուր զարթուն ՚ի թեւս
նոր ընկալաւ զնա. և տուեալ ՚ի վեր
քոյ ձադուց նորոյ գթացաւ։
Տարածեաց գթեա նոր և ընկա
լաւ զնա. և քաղցեալ ջերմէր զնա
՚ի մերայ միջնոցաց նորոց։
Տէ մեայն աջխը զնոսա. և ուշ գոյր
ընդ նոսա Ա.Ջ օտար։
Ի աջ կոյն զնոսա ՚ի զօրութեան
երկրի. և կերակրեաց զնոսա աղ
դեամբ յանդասանից։
Գ. ի երեցոյց նոցա զմեղր ՚ի վիմէ. և
զիւղ ձիոյ յաղաւաժվիմէ։
Ի ուղ կովուց՝ և կաթն մատեաց.
Ջարսով հանդերձ խոյոց, որք ՚ի
ցեղս, և նոխազաց։

Ը Ողորմութիւն երկնաւորաց ցո
ղեցոյ. և զարիւն խաղողոյ հարբ
զինի:
Ի կեր յակօղ և յապեցաւ. և ան
դուրեաց զսիրելին:
Գ Երգացաւ՝ սուրբացաւ լայնա
ցաւ՝ եթող զԱՏԵ Ա՛Ջ զարարիչ
իւր. և յետս եկաց ՅԱ.Յ փրկէչ
նորին:
Ա Ստկացուցին զնա օտարոտութ նո
ցանց. և կռով՛ք նորանց դա
նացուցին զնա:
Ը Ոչխեցին դիւաց՝ և ոչ Ա՛ստու
ծոյ: դիցն, զորս ոչ գիտէին. նորք
և առաջնայնք՝ զորս ընտաւ ոչ Հա
յեցան հարք նոցա:
Թ Ողին զԱՏԵ՝ որ ծնաւ զնա. մո
ռացան զԱ՛ստուածդ՝ որ կերա
կրեաց զնոսա:
Ժ Տես ԱՏԵ և նախանձեցաւ. և
բարկացաւ՝ յիւրոյ ուստերաց և
դստերաց նոցա՝ և ասէ:
Ժ Ա Երեսս զերեսս իմ՛ ի նոցա
նէ. և ցուցից նոցա, զինչ լինելոց
են յապաժամանակն:

Ը Զ

Ո՛վ ի ազգի թիւրէք են նոքա՝ և որ դէմ անհաւանք. նոքա նախանձէ ցուցին զիս ՚ի չաստուածս իւրեանց՝ և դառնացուցին զիս ՚ի կուռս իւրեանց։

Ա՛յդ՝ և ես նախանձեցուցից զնոսա՝ յազգ անպիտան. և անմտից ազգաւ զկնճռեցուցից զնոսա։

Տաղ. 30։

Տուք վասն Ա՛Յ՝ տուք զօրհնութիւն մարդասիրին՝ թագաւորին յաւիտենից. որ վերին զծաւայս իւր և կերցուցանէ։

Մարդասէր Տէր վէմ սրբութեան։

Վասն ՚ի գիշերի և՚ ի տուընջեան և յամենայն ժամու խօսել մեզ զբան Տեառն. զնոր աղաչեա ցուք։

Ա՛ն չանկանելոյ մեզ ՚ի վտանգուն որում կարեմք հանդուրժել. զնոր աղա։ Ա՛ն

ԱՅՍ ԱՆԱՐԺԻՔ ԵՒ ԱՆԴԱՍՏԱՊԱՐՏ
ԿԱՑԵԼՈՅ ՄԵՂ. ԱՌԱՋԻՆ ԱՀԵՂ ԱՌԵՆԻՆ
ՀԱՅԿ. ՔԱՀ. ՔՆՐ. ԱՂԷ:

ԱՅՍ ԱՌԱՋՆՈՐԴԵԼՈՅ ՄԵՂ Ի ՆԱԵ
ԱՀԱՆԱԳԱՒՈՒՆ ԿԵՆԱՑՔ՝ ՈՒՂՂԱԽՕՍԱ
ՆԱԻՑ. ՔԱՐԻ ԱՂԱԷ:

ԱՅՍ ԱՐԺԱՆԻՔ ԼԻՆԵԼՈՅ ՄԵՂ ՎԵՐ
ՐՆԻՆ ԿՈՏՈՒՄՆԻՆ՝ ԵՒ ԵՐԿՆՒՂԻՑ ԱՐԾԱՅ
ՈՒԼՃԵԱՆԻՆ. ՔԱՒՒ ԱՂԱԷ:

Ա ՒՐ ՀՈԳԵՒՈՑՆ: Ի՛ԵՒ ԱՒ ՎԱՅ:
Ո՛Վ ԱՆԳԻՒՆԱ: Ա ՂՐՄՈՒԹԱՑ:

Ա ՊՐԻՃԻՆ ՎՐ Ի՛Ն ՈՒԵՐՆՋԵԱՆ՝ ԵՒ ՅԱ
ՄԵՆԱՅՆ ԺԱՄՈՒ ՂԵԶ ԱՂԱՂԵՄՔ
ՎՐ Ի՛Ն ԽՆԴՐԵՄՔ ՄԱՐԴԱՍԱՑԻ ՍԻՆ:
Ա ՈՒՐ ՄԵՂ Ա՛Ջ ՓԻՒՂԻՆ ՄԵՂ. ԽՆԱՅԱՐ
ՀՓԱՑՔ ՈՒՆԿԻՆ. ԶՈ Ի՛Ն ԽՆԴՐՈՒԵԱՑ Ա
ՄԵՂ. ՂԻ ՄԻ ՈՒՆԱՅՆ ԼԻՑԻՆ ՎԱՍՈՒՔ
ԺԱՄԱՅԻՆ ՔՈՒՆ: Ա.ՂԼ ՀԱՄԱՐԵԱՑ
ՊԱՇԽԱՍՈՒԹԻՒՆ ՄԵՂ Ի ՊՈՂՔ ԱՐ
ՊԱՏՃԱՌԱԿԱՆ՝ ԵՒ Ի՛ՆՁ ԱՊԱՍՔ ՀԱՄ
ՈՒԹԻՒՆ: Ս ՆԿԱՒ ՊԱՏՃԱՌԸ ԵՒ ՊԵՂ
ՀՐԱՄԱՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ՄԵՂ. ԵՒ ՀԱՍՈՒՑ
ՄԵՂ ՊՈՂՈՄՈՒԹԻՒՆ ՔՈ ԱՌԱՍԱՍ
ԱՅՏ: Ա ՈՒԾԻԿՈՒՑ ՊԱՀԵՂ ԸՆԴ ՀՈՎԱ
ՏԱՐԱԾՈՒԹԻՒՆ ԱՂՑԻՆ ՔՈՅ: Ո՛Վ ՔՈՐ
ՔՆ

ցո՛ զմեզ Տ՛ր զօրութեամբ սրբոյ
Յոդուոյդ. պահեա զմեզ ողջախո
հութիւն ական։ Եւ արա առ մեզ
զինչան բարի. ի գովեստ և՛ ի փա
ռաբանութիւն անուանդ քոյ
սրբոյ։ Օ՛ի՛ քո փառս կատարի,
ամ՛ արարածոց միանձնաւո՛ր փա
ռաբանութիւն ի բարձունս Հօր
և Որդւոյ և Յոգւոյդ սրբոյ.
այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յա
ւիտենից. Ա՛մէն։

Ի աղաղութիւն ամենեցուն։
Յուիս քաջ՝ հոլիս բարի՝ և յա
ւիտենական։ Ա՛, այեաց և այց արա
բանաւոր հօտի քոյ. զոր ժողովե
ցեր առ քեզ գթութեամբ քոյ։
Օ՛ի քո առաջի կամք Տ՛ր. և առ
Ա՛ի քէն ողորմութեանցն և գթու
թեանցն ակն ունիմք։ Օ՛ ամենե
սեան օրհնեա՝ զամենեսեան ի
մասանացն. զամենեսեան լուսաւո
րեա. և ամենեցուն պարգեւեա
ջերմկնից աղբիւրութիւնդ։ Ո՛ տէր
դու ես Տ՛ր կենաց, և Ա՛ծ ողորմու
թեան. և քեզ վայելէ փառք ի
նա

խանութ[illegible]ն՝ և պատիւ. այժմ, և միշտ, և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ա. Ամէն։

Ո՛վ գիշերն և՛ ծոյլ ընկերան. և յայժմուայն ժամու անդադար փառա

ւորեմք զՔո՛յր, և զՀոգին և զՈրդին՝ և զսուրբ Հոգի. այժմ, և միշտ, և յաւիտեան յաւիտենից։

Ա. Ամէն։



Աստուածաբանութիւն։ Լ։

Ի սկզբանէ էր Բանն. եւ Բանն էր առ Աստուած. եւ Աստուած էր Բանն։ Նոյն էր ի սկզբանէ առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեն. եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ զոր ինչ եղեւ։ Յնմա կեանք էին. եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յխաւարի փայլէ. եւ խաւարն զնա ոչ ընկալաւ։ Եղեւ մարդ առաքեալ յԱստուծոյ. անուն նորա Յովհաննէս։ Նա եկն ի վկայութիւն. զի վկայեսցէ վասն լուսոյն. զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն. այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ. որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհ։ Յաշխարհի էր. եւ աշխարհ նովաւ եղեւ. եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն. եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա. ետ նոցա զիշխանութիւն որդի Աստուծոյ լինել. հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց արեանց. եւ ոչ յկամաց մարմնոյ. եւ ոչ յկամաց արանց. այլ յԱստուծոյ ծնան։ Եւ Բանն մարմին եղեւ. եւ բնակեաց ի մեզ. եւ տեսաք զփառս նորա. փառս իբրեւ միածնի յՀաւրէ. լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա. եւ աղաղակէ ասելով։ Սա էր զոր ասացի ես. Որ զկնի իմոյ գալոցն յառաջ իմ եղեւ. զի առաջին էր քան զիս։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք. եւ շնորհս փոխանակ շնորհաց։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ. շնորհն եւ ճշմարտութիւնն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես. միածին Որդին որ յանդիման Հաւր է. նա պատմեաց։

Ո՜վ թոռա արուսեակ. և հանցէ ոտիկս
զերծայս զարդարութեանդ. և զերա
ւուն զի ոչ զօրհասական:
Յնազանդ լեր Տեառն. և ծա
ւալեա՛ նմա. և մի նախանձիր ընդ
այնոսիկ՝ որոց առաքեալք իցեն
չանաստուածդ իւրեանց. ընդ սոր
դոյ՝ որ գործէ զանօրէնութիւն:
Լուեա՛ ի բարկութենէ՝ և հանգիր
ի սրտմտութենէն. և մի նախանձիր
ընդ չարս:
Ո՜վ ի չարք վարվարակի սատակեա
ցին. զայց դու՝ հաստեր ես՝ ոչ՝
նոքա ժառանգեսցեն զերկիր:
Փոքր մի՛ լաւ՝ և այլ ոչ իցէ սակա
ւին. խնդրեսցես զտեղի նորա.
և ոչ գտցես:
Այլ որք հեզքն են՝ նոքա ժառան
գեսցեն զերկիր. և փափկասցին ի
բազում խաղաղութենէ իւրեանց:
Պատեալ մեղաւորն արդարոյ. և կրճ
տէ ի վերայ նր զատամունս իւր.
այլ Տէր ծիծաղեսցի զնմանէ:
Պանդիկ յառաջադոյն սրեսանէ.
զի հասեալ է օր նորա:
Ասէ

Այսու հանին մեղաւորք՝ և լուր
ցին զարհուրանս իւրեանց. հարկա
նել զարշաւան՝ և զանանկն. ապա
նանել զայն՝ որ խոնարհն է սրտիւ:
Այսք նոյ մտցեն ՚ի տիրոջ նոցա.
և արհուրանք նոցա փշրեացին:
Լաւ է սակաւիկ ինչ արդարոյ.
քան զբազում մեծութիւն մեղա
ւորաց. և բազուկք ամբարշտաց
խորտակեսցին:
Հաստատ Տէր զարդարոյն. և չա
նաչէ զաւուրս ամբծից Ժառան
գութիւն նոցա յաւիտեան եղիցի:
Ոչ ամաչեսցեն ընդդէմ ՚ի ժամս
նակի չարութեան. այլ յաւուրս
սովու յագեսցին:
Զի հայ մեղաւորք կորիցեն. այլ
թշնամիք Տեառն ՚ի փառաւորել և ՚ի
բարձրանալն իւրեանց պակասեսցին
որպէս ծուխ զի պակասի:
Փոխէ առնու մեղաւորն, և ոչ հա
տուցանէ. այլ ողորմի Տէր՝ ողոր
մի, և տայ:
Այսք օրհնեն զնա, Ժառանգեսցեն
զերկիր. և որք անիծանեն սատա
կեսցին ՚ի նմանէ:

Ի ՏԷ ուղղին գնացք առն. զձա
նապարհս նորա նա կամի յոյժ։
Թ. Հպետ և գայլատակէացն՝ նա մի
կործանեսցի. զի ՏԸ ձեռն կալցու
ի նորա։
Ա՝անուաւկ կի եւ՝ և ծերացայ. և ոչ
տեսի զարդարն արհամարհեալ և
ոչ զաւակ նր թափ մուրանայ հաց։
Օ օրհնասպատ ողորմի՝ և տայ
փոխ. զաւակ նր օրհնեալ եղիցի։
Խ ուսորեաց ՚ի ճարն՝ և արա զբա
րի. բնակեսցես յաւիտեան յաւէ
տենից ՚ի նոմա։
ՏԸ սիրէ զիրաւուն՝ և ոչ լքա
ցայր հարկանէ զառաքեալս իւր. այլ
յաւիտեան պահի զնոսա։
Ն՝նորհնք հալածեսցին խմիտանին.
և զաւակ անպարշաւաց սատա
կեսցի։
Շ՝ար արդարք ժառանգեսցեն զեր
կիր. և բնակեսցին յաւիտեան յա
ճինից ՚ի նոմա։
Ո՝երան արդարոյ խորհի զիմաս
տութիւն. և լեզու նորա խօսեսցի
զիրաւուն։

Օրհնք

Երկնք Աստուծոյ են, և մի գայթակղեսցին
զոմն գնացք նորա:
Այլ մեղաւոր ընդ արդար՝ և
խնդրէ սպանանել զնա. այլ Տէր
ոչ թողու զնա ի ձեռս նորա՝ և
ոչ դատապարտէ զնա՝ յորժամ
դատէ զնա:
Յանձներ Տէն. և պահեա զձանա
պարհս նորա. և բարձր արասցէ
զքեզ ի ժառանգել զերկիր. և
դատաւորութիւնս մեղաւորացն տեսցես:
Տեառն զամենայնիւն վերացեալ.
և բարձրացեալ ոտիկս զմայրս լի
բանանու:
Ընդ և ահա ոչ էր. խնդրեցի և
ոչ գտաւ տեղի նորա:
Պահեա զամբծութիւն՝ և տես
ուղղութիւն. զի գոն մնացուածք
առն խաղաղարարի:
Ընօրհնք հպարծեացին իմիտասին.
և զուրկ ամենայնիւ կորնչեսցէ:
Փրկութիւն արդարոց ի Տէ է.
վերակացու նոցա ի ժամանակս
նեղութեան:

Օգնեսցէ նոցա Տէր, և փրկեսցէ զնոսա. ապրեցուսցէ զնոսա ՚ի մեղաւորաց. և հեցուսցէ զնոսա՝ զի յօժարացան ՚ի նա։

Տոն. 19։

Սաղմոս Դաւթի. տուէ յերկրպագին շնոր-հս։ 1։

Ի՛ սրտմտութենէ քումմէ յանդիմաներ զիս. և ի՛ բարկութենէ քումմէ խրատեր զիս։

Օ՛ի նետք քո հարան յիս. և յիս հաստատեցաւ ձեռն քո։

Ո՛չ գոյ բժշկութիւն մարմնոյ իմոյ յերեսաց բարկութենէ քոյ։

Ո՛չ ի խաղաղութիւն ոսկերաց իմոց՝ յերեսաց մեղաց իմոց։

Ա՛նօրէնութիւնք իմ բարձրացան գլուխ իմ. որպէս զբեռն ծանր ծանրացան ՚ի վերայ իմ։

Ա՛խտեցան, և փտեցան վէրք իմ. յերեսաց անզգամութենէ իմոյ.

Տառապեցայ՝ և խոնարհ եղէ մին

չև յոյժ. զօրհանապազ տրտում
գնայի. զի անձն իմ լի եղև չարչա
րանօք. և ոչ գոյ բժշկութիւն
մարմնոյ իմոյ:

Ողորմեա՛ և խոնարհ եղէ մինչ
չև յոյժ. մանչէի առ հեծութիւնե
սրտի իմոյ:

Ցի՛ առաջի քոյ է ամ ցանկութիւն
իմ. և հեծութիւնս իմ՝ ի քէն ոչ
ծածկեցաւ:

Սիրտ իմ խռովեցաւ ինձ, և եթող
զիս զօրութիւնս իմ. լոյս աչաց
իմոց՝ և այս ոչ եղև ընդ իս:
Ընտանիքս իմ, և մերձաւորք իմ,
առաջի իմ մերձեցան՝ և կացին. և
մերձաւորք իմ հեռու եղեն յինէն:
Ընդունդատեին զիս՝ և բռնադրէին
զանձն իմ. ոչ՝ խորհէին զբարի՛ն
իմ. խորհեցան զանօրէնութիւն՝
և զինեցան զօրհանապազ խոր
հեցան:

Ա՛յլ ես ոպէս զխուլ՝ զի ոչ լսէ.
ոպէս համր՝ որ ոչ բանայ զբե
րան նորա:

Այո՛ ես ոպէս զմարդ՝ որ ոչ լսէ

և ոչ զոն խօսք ՚ի բերան նորա։
Ես ՚ի քեզ Տէր յուսացայ. և դու
լուիցես ինձ Տէր Ա.ծ իմ։
Ասացի՝ թէ մի՛ ուրախ եղիցին յիս
թշնամիք իմ. ՚ի սասանիլ ոտից
իմոց՝ ՚ինքեսյ իմ մեծամեծս իսո
սեցան։
Ես ՚ի պանդխտութեան պատրաստ եմ.
և ցաւք իմ առաջի իմ են յամէն ժամ։
Զանօրէնութիւնս իմ պատմե
ցից. և հոգայցեմ վասն մեղաց
իմոց։
Ապա արդ՝ թշնամիք իմ կենդա
նիք են՝ և զօրացեալք եղեն քան
զիս. և բազումք են, որք ատեն
զիս ստութապարտուցս։
Որք հատուցանեն ինձ չար փոխա
նակ բարւոյ. չարախօսէին զինէն.
զի ես երթայի զհետ արդարու
թեան։
Ար՛ի թողուր զիս Տէր Ա.ծ իմ, և
մի՛ իբացեայ առնիր յինէն հայեցա
յօգնել ինձ՝ Տէր փրկութեանս իմոյ։

Տաղ. 22։

՚Ի կա

Ա ասացի թե պահելոյ զձմանս պարտ եմ. զի մեղայ լեզուաւ եմով։

Ա դե պահապան քեզանոյ իմոյ ի հակառակիլ մեղաւորին աւելի եմ։ Ա ուռ եղէ՝ և խոնարհեցայ. լռեցի ի քարութենէ. և ցաւք իմ նորոգեցան յիս։

Ջ եռաս սիրտ իմ՝ի փորի իմում. ե՛ի խորհուրդս իմ վառեցաւ հուր։

Ա օսեցայ լեզուաւ իմով. և ասացի, ցոյց ինձ Տ՛ զկատարած իմ. և զթիւ աւուրց իմոց՝ քանիսօն է, զի գիտացից թէ որչափ ինչ ա՛ս կատեալ է յինէն։

Ա՛հա չափով եդեր զաւուրս իմ. և կար զօրութեան իմոյ ոչինչ է առաջի իմ. սակայն ամենևին ընդունայն է ամ մարդ մեռեալ։

Ա՛պարեն ոգի ի ստուերի շրջի մարդ՝ սակայն ի զուր խռովի. դանձէ՝ և չէ գիտէ ո՞ւմ ժողովէ։

Ա՛ակ

Ես սկսող՝ ոչ է համբերութիւն իմ՝
թէ ոչ զու ՏԻՐ. կամ կար զօրու-
թիւ իմոյ՝ թէ ոչ ՚ի քէն ։
Եւ ամ անօրէնութիւնն իմոյ վրկե
ցեր զիս. և նախատինս անղգամաց
արարեր զիս ։
Լ ըուս եղէ՝ և ոչ ջացի զբերան
իմ. զի զու արարեր ։
Լ բաց արա յինէն զտանջանս իմ.
զի ՚ի զօրութենէդ ձեռին քոյ ես
պակասեցայ ։
Ի յանամբութէ վասն սիրոյց խրա
տեցեր զմարդ. մաշեցեր ոպէ սար
դի ոստայն զանճն նորա. ասկայն
ընդունայն է ամ մարդ ։
Լ ուր ՏԻՐ աղօթից իմոց՝ ունկն
դիր լինդրուածոց իմոց. արտա
սուացս իմոց մի լռեր ։
Պանդուխտ եմ ես առաջի քո.
նշդեմ և անցաւորի՝ որպես ամե
նայն հարք իմ ։
Ցոյլ արա ինձ՝ զի հանգեայց՝
մինչդեռ երթեալ իցեմ. և այլ ոչ ես
գտանիցեմ ։

Տոնի. 16 ։

Ի կա

Ի. Խոստացեալ Սաղմոս Դաւթի.

Յ ամբերելով համբերի Տեառն՝ և նայեցաւ առ իս։ և լուաւ աղօթից իմոց։

Ի հան զիս ի գոբոյ տատապաղման։ և ի կաւոյ ի տիղմոյ։ և հաստատեաց զոտս իմ։ և ուղղեաց զգնացս իմ։ և ետուր ի բերան իմ զօրհնութիւն նոր. զօրհնութիւն Աստուծոյ մերոյ։ տեսցեն բազումք՝ և երկիցեն՝ և յուսասցին ի Տէր. երանեաւ նմա որ յոյս է նորա։ և ոչ հայեցաւ նա ի նայրութիւն. և ոչ ի մոլորութիւնս սուտ։

Ո՛վ Տէր Աստուած արարիր դու Տէր զքո զբաննջեցիլիս քո. և խոնհրդոց քոց զոր ինդ ի մեզ։ ոչ ի մատուցանիցի քեզ։

Պատմեցի և խօսեցայ՝ և բազմացան ի թուոյ։ քան զհարիւր հազարս ոտից։ ընդ զմեզ և ընդ ամենայն ազգս։ զոր ասացեր ինձ։ զոգջոյս ինձ հաստատեցեր ինձ։ զոգջոյս ինձ հաստատեցեր ինձ։ ընդ զմեզ և ընդ ամենայն ազգս։ զոր ասացեր ինձ։ զոգջոյս ինձ հաստատեցեր ինձ։ զոգջոյս ինձ հաստատեցեր ինձ։

Յ այնժամ ասացի՝ Թէ ահա ասացի գամ։

գամ. ՚ի գլուխս գրոց գրեալ է
վասն իմ։
Ա.ռնել զկատմ զո Ա.ՃՆ իմ կամե-
ցայ. և զօրինս զո ՚ի միջ որովայ-
նի իմոյ.
Ա.ռեռարանեցի զարդարութիւն
զո յերկնեղեցիս մեծս. ահա զշր
թուանս իմ ոչ արգելից ՚ի քէն.
Ն.ր գու գիտացեր՝ զի զարդարու-
թիւն զո ոչ ծանծկեցի ՚ի սրտի
իմում. զճշմարտութիւն քո՝ և
զփրկութիւն քո։
Ա.սացի՝ և ոչ թաքուցի զողորմու-
թիւն քո. և զճշմարտութիւն քո
՚ի ժողովրդենէ մեծէ։
Դու Ն.ր մի հեռուս առներ զգը
թութիւն քո. զի ողորմութիւ քո՝
և ճշմարտութիւն քո յաւէտ
ժամ ընկալ ցին զիս։
Ը.ոլոր եղեն զինև չարք՝ որոց ոչ
գոյր թիւ. հասին ինձ անօրէնու-
թիւնք իմ. և ես ոչ կարացի տես
սանել։
Բ.ազումք եղեն քան զհեր գլխոց
իմոց՝ և սիրտ իմ եթող զիս։

Ա՛

Կամաց Տէր փրկել զիս. և Տէր
յօգնել ինձ նայեաց։
Ամաչեսցեն՝ և յամօթ լինիցին. որք
խնդրեն զանձն իմ, դառնալ զա-
դարձցին յետս, և ամաչեսցեն՝ որք
խորհին ինձ չար։
Կրեսցեն զամօթ առաջամոյն վաղ
վաղակի. որք ասեն ինձ վայ վայ։
Ցնծասցեն՝ և ուրախ լինիցին ՚ի քեզ
ամենեքեան. որք խնդրեն զքեզ տէր։
Ամասցեն յաւէտ ժամ մեծ և Ամէն.
և որք սիրեն զփրկութիւն քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ Ամէն.
խորհեա զիս. օգնական և պաշտ
պան իմ ես դու՝ մի յամենալ։

Տոնէ։ 23։

Ալ կոտորած Սաղմոս Դաւթի. Խ։

Տանի որ խորհի զաղքատն
և զտնանկն. յաւուր չարի
փրկէ զնա Տէր։

Տէր փրկէ զնա՝ և կեցուցանէ. երա
նելի առնէ զնա ՚ի վերայ երկրի.

և

և ոչ մահկանացու ինչ ՚ի ձեռս թշնամեաց իւրոց:

Տէր օգնական է նմա ՚ի մահճի ցաւոց իւրոց. և զամենայն անկողին նորա դարձուցանէ ՚ի հիւանդութենէ նորա:

Ես ասացի Տէր ողորմեաց ինձ. և բժշկեա զանձն իմ. զի ես մեղայ քեզ:

Թշնամիք իմ ասացին ինձ չար. երբ ելցէ՝ զի մեռցի, զի և կորիցէ անուն նորա:

Մտանէր տեսանել զիս սուտ խօսէր ՚ի սրտի իւրում. և ժողո վէր զանօրէնութիւն յանձն իւր: Արտաքս երթանէր՝ և զնոյն խօսէր: զինեցն շշնջէին ամ թշնամիք իմ: Ի ոմանց չար ՚ի բեր ելոյ իմ. զքան անօրէնութիւն եդին ՚ի վերայ իմ:

Այլ թէ որ ննջիցէ և այլ ոչ յա ւելցի յառնել. քանզի՝ և այրն խա ղաղութեան իմոյ՝ յոր եմն յուսացեալ: Որ ուտէր զհաց իմ. յաչախեաց առնել ինձ զխաբէութիւն:

Դու Տէր ողորմեաց ինձ, և հան զ

կանգնեաւ զիս և ես հաստուցեալ նոցա։
Հայեաց Տանեաւ՝ զի հաճեցար
ընդ ես, զի մի ուրախ եղիցեն չար
թշնամիք իմ։
Ա՛յլ զիս յամբաստանէ ամենայն ընդ
հակառակ. և հաստատեսցեր զիս առաջի
քո ըստ յաւիտեան։
Օրհնեալ Տէր Աստուած իսրայէլի յաւիտ
տեանս յաւիտենից. եղիցի՝ եղիցի։

Տաղ. 15։

Ալ հատուած. վասն շնաստուածութեան ոչ
պատուոյն Նոյեայ։ Խս Ա։

Ամբարտաւանեալ էին ի սրտից իւրեանց
քան զամենայն ջուրցն. այնպէս վասն
զի անձն իմ առ քեզ յաճ։
Ընդ արտաքս է անձն իմ առ քեզ
յաճ, հզօր և կենդանի. երբ եկից
երևեցայց երեսացդ այլ։
Ընդ զեղն ինձ արտասուք իմ հերաս
կուր ի տուճէ և ի գիշերի. և այն
զի ասեին ցիս զօրհանապազ՝ թէ
ուր է յաճ քո։
Այս ամբարտաւանեալ յիշէ և տապալեաւ
յիս անձն իմ. քանզի երթայի, զի
մտից

մտից ընդ յարկաւ սքանչելեաց
տանն Աստուծոյ:
Ո՛վ Հայր ցնծութեան խոստովա
նութեան. և՛ ի Հայր զարհուրանդա
նութեան:
Արդ ընդէր տրտում ես անձն իմ.
կամ ընդէր խռովեա զիս. յուսա
ա՛ռ աճ, խոստովանեա նմա. փրկիչ
կենաց երեսաց իմոց աճ է:
Անձն իմ յոյժ խռովեցաւ. վասն
այսորիկ յիշեցի զքեզ յերկրէն յոր
դանանաւ. և հերմոնէ լերանէ փո
քուէ:
Ալարք խորոց կարդացին առ քեզ.
և Հայր սահանայց քոց:
Վճռեայ զբօսանք քո՝ և աւրհ
քո՝ անցին ի նվէրայ իմ:
Ո՛վ տուէք պատուիրեաց Տ ի զոլորե
մուխի նուր. և ի գիշերի զօրհնու
թիւն նորո. և աղօթք իմ առ Աստ
վասն կենաց իմոց:
Ասացի ես՝ սկսանիմ. ընդ
դէր վերծեցեր զիս. ընդէր տըր
տուրմ գնամ ես ի ներհակ թշնա
մւոյ իմոյ:

Ա. վշտրե սակերսաց իմոց նախատե
ցին զիս թշնամիք իմ. յաւել ցիս
զօրհանապազ՝ թէ ուր է աստ քո։
Ա՛րդ ընդէր տրտում ես անձն
իմ, կամ ընդէր խռովես զիս. յու
սա առ աստ. խոստովանեա նմա՝
փրկիչ երեսաց իմոց աստ է։

Տաղ. 14։

Ասմա Դաւիթ։ Խրատ։

Դ. աստ արա ինձ աստ. և իրաւ ա
րա ինձ՝ ի դատաստանի իմում։
Յազգէ ոչ սուրբ սէր՝ ի մարդոյ մէր
գաւառէ՝ ներգաւառէ փրկեա զիս։
Դու աստ, հզօրիչ իմ ես. ընդէր
մոռացար զիս. ընդէր տրտում գը
նամ ես, ի ներել թշնամւոյ իմոյ։
Առաքեա Տէր զլոյս քո՝ և զճշմար
տութիւն քո. զի առաջնորդեսցեն
ցեղն ինձ. հանցեն զիս ի լեառն
սուրբ՝ և ի յարկս քո։
Ա՛ռից առաջի սեղանոյ աստ,
աստ աստ, որ ուրախ առնէ զմանկու
թիւն իմ։
Խոստովանեցայ քեզ օրհնութիւ.
աստ, աստ իմ։ Ա՛րդ

Ա. Ըստ ընդհանրի տրտում եմ անձին իմ: Քանզի ընդհանրն խռովէս զինս. յաւուր առ ածծ. խոստովանեա նմա՝ վասն որոյ ինչ երեսաց իմոց ածծ կ:

Տոնի. 7:

Ի. Հապատրաճ. ոգիացոյն իոյնիայ. սաղմոս իմաստասիրեան: Խս Ի:

Ա ամենայնիւ մերձաւոր լուր. և հարկն մեր ապատանեցին մեզ:

Ո՞ գործս զորս գործէ ցերկիր յաւուրս նոցա, յաւուրսն առաջինս:

Ձեռն քո խլեաց զհեթանոսս. և զնոսա տնկեցեր. չարչարեցեր զազգս և հաներ զնոսա:

Ո՞ ինչ թէկ սրով ետրեանց ժառանգեցին զերկիրն. և ոչ բազուկ նոցա փրկեաց զնոսա:

Ա. Այլ աջ քո՝ և բազուկ քո՝ և լոյս երեսաց քոց. զի հաճեցար ընդնոսա:

Դու ինքն ես՝ թագաւորն իմ, և ած-

աճ եմ. որ հրամայես զփրկու-
թիւնդ յայտնեալ։
Եւ զնախնական մեր հարցուք. և
անուանդ քում արհամարհեցուք,
զյարուցեալդ՝ իմիրայ մեր։
Ա՛ջ թէ յաղեղն իմ յուսացեալեմ.
և ոչ սուր իմ կեցուցանէ զիս։
Ա՛յլ դու փրկեցեր զմեզ՝ ի թշնա-
մեաց մերոց. և զատելիս մեր յա-
մօթ արարեր։
Ա՛ստուծով պարծեսցուք զօրհա
նապազ. և անուանդ նորա խոստո
վան եղիցուք յաւիտեան։
Ո՛այց արդ՝ մերժեցեր, և ամա՛ր
գեցեր զմեզ. և ոչ ելեր աճ ընդ
զօրս մեր։
Դարձուցեր զմեզ յետս քան
զնախնական մեր. և աւերեր մեր
յափշտակեցին զմեզ։
Ա՛տուր զմեզ որպէս զոչխար՝ ի
սպանումն. և ընդ հեթանոսս ցրե
ւեցեր զմեզ։
Ո՛ վաճառեցեր զժողովուրդս քո
ա՛ուանց գնոյ. և ո՛չ գոյ թիւ աղա
զակի մերոյ։
Ա՛ստ

Ա. Տարեր զմեզ նախատինս դրա
ցեալ մերոց. Ծաղր՝ և այպն կա
տականաց այնոցիկ. որք շուրջ կո-
չեն զմեզ:

Ա. Տարեր զմեզ յատակս հեթանո
սաց. Ի շարժել զգլուխս ժողո
վրդոց:

Օ՜ օր ամենայն նախատինք իմ ա-
ռաջի իմ են. և ամօթ երեսաց
իմոց ծածկեաց զիս:

Ձայնէ նախատողին, և հայ
հոսի. յերեսաց թշնամւոյն՝ և կա
ծչի:

Ա. Այս ամ ևկն ի նմանէ մեր՝ և մեք
զբեզ ոչ մոռացաք. և ոչ սուեցաք
ուխտի քումմ. և ոչ դարձաք յետս
սրտիւք մերովք:

Դարձուցեր զշաւիղս մեր ի չա
նապարհաց քոց. խոնարհ արարեր
զմեզ ի տեղի չարչարանաց. և ծած
կեցին զմեզ ստուերովք մահու:

Ի՛ մոռացեալ լեր մեր զանուն
այ մերոյ. կամ ձգեալ լեր զձեռս
մեր յաստուածս օտարս:

Ոչ այն այ խնդրէ զայս. զի նա
գինէ

քննէ զգատողութիւնս սրտիդ մերոց։
Ա ասո քոյ մեռանիմք զօրհասաս
պատիլ՝ համարեցար ոտիկս զոչխար
՚ի սպանուժիս։
Օ արքիւր՝ ընդէր ննջես Տէր, ա-
րի՛ և մի՛ մերժեր զմեզ խապատ։
Օ մեր դարձուցանես զերես քո ՚ի
մէնջ՝ մոռանաս զաղքատութիւն
և զնեղութիւնս մեր։
Ա ոնարհք եղեն մինչև ՚ի հող ան
ձինք մեր. և յերկինր կցեցան
մեջք մեր։
Ա՛րի, Տէր՝ օգնեա մեզ. և փրկեա
զմեզ վասն անուանդ քոյ։

Տ ոնի։ 28։

՚Ի խոտարած. զաւանգելոյ ձամանակոյ.
ոգեւոյն խոնիայ. էմաստուներէ վասն ուխտ
ըոյն։ Ա ՚Ի։

Ա. զխեաց սիրտ իմ զբան բարի.
և ասեմ զգործս իմ թագա
ւոյ։
Լ եզուս իմ ոտիկս գրիչ արուագա
գիր դպրի. գեղեցիկ տեսլեամբ
քան զորդիս մարդկան։
Ա փա-

Ո փուեցան ընորհք ի շրթունց քոյ՝ վասն այսորիկ օրհնեաց զքեզ աստ յաւիտեան։

Ա՛ջ զսուր ընդ մէջ քո հզօր. վայելչութեան և գեղոյ։

Լարեա՛ ուղղեա՛ և թագաւորեա՛. վասն ճշմարտութե՛ն՝ և հեզութե՛ն՝ և արդարութե՛ն՝ և առաջնորդեսցէ քեզ պատի՛ր սքանչելապէս աջ քո։

Նո՛ւեր քո սրեալք են հզօր. ժողովուրդք ի ներքոյ քոյ անկցին. ի սիրտս թշնամեաց թագաւորի։

Աթոռ քո աստ յաւիտեանս յաւիտեանց. գաւազան ուղղութեան՝ գաւազան արքայութեան քոյ։

Սիրեցեր զարդարութի՛ւն, ևատեցեր զանօրէնութի՛ւն։

Ա՛ ստ այսորիկ հօծ զքեզ աստ, աստ քո՝ ի՛ւղով ուրախութեան. առաւել քան զընկերս քո։

Ո՛ մուռա՝ և զտաշի՛ն՝ և զկասիայ՝ ի՛ զգեստո՛ քումմէ. ի տաճարաց փղոսկրեայց ուստի ուրախ արարին զքեզ. դստե՛ր թագաւորաց ի պատիւ։

Ի սկզբան էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Նա էր սկզբան առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, զոր եղեւ։ Ի նմա կեանք էր, եւ կեանքն էր լոյս մարդկան։ Եւ լոյսն յաւիտենից ի խաւարի լուսաւորէ, եւ խաւարն զնա ոչ ըմբռնէ։ Եղեւ մարդ մի առաքեալ յԱստուծոյ, որում անուն էր Յովհաննէս։ Նա եկն ի վկայութիւն, զի վկայեսցէ վասն լուսոյն, զի ամենեքեան հաւատասցեն նովաւ։ Ոչ էր նա լոյսն, այլ զի վկայեսցէ վասն լուսոյն։ Էր լոյսն ճշմարիտ, որ լուսաւորէ զամենայն մարդ եկեալ յաշխարհս։ Յաշխարհի էր, եւ աշխարհ նովաւ եղեւ, եւ աշխարհ զնա ոչ ծանեաւ։ Յիւրսն եկն, եւ իւրքն զնա ոչ ընկալան։ Որ ընկալան զնա, ետ նոցա զօրութիւն որդիս Աստուծոյ լինել հաւատացելոց յանուն նորա։ Որ ոչ յարեանց, եւ ոչ յակամայ կամաց, եւ ոչ յայրոյ կամաց, այլ յԱստուծոյ ծնան։

Եւ Բանն մարմին եղեւ, եւ բնակեաց ի մեզ, եւ տեսաք զփառս նորա, որպէս փառս միածնի յհարց, լի շնորհաւք եւ ճշմարտութեամբ։ Յովհաննէս վկայէ վասն նորա, եւ աղաղակէ ասելով՝ Սա էր, զոր ասացի ես՝ Որ յետ իմոյ գալոցն առաջի իմ եղեւ, զի նախ քան զիս էր։ Եւ յլնութենէ նորա մեք ամենեքեան առաք, եւ շնորհս փոխանակ շնորհից։ Զի օրէնքն յՄովսէսէ տուաւ, շնորհք եւ ճշմարտութիւն յՅիսուսէ Քրիստոսէ եղեւ։ ԶԱստուած ոչ ոք երբէք ետես, միայն Միածին Որդին, որ է յգիրկս Հօրն, նա պատմեաց։

Ա ամն այսորիկ ժողովուրդք խոս
տովան եղիցին առ քեզ յաւիտեան՝
և յաւիտեանս յաւիտենից։

Տոն. 19։

Յ։ հատուած. ոչխարացն հարիւր. ՚ի վեր
գաղանէաց։ Ա աշխա Յ։ առն։

Ես ։

ՈՒՆՔ մեր ապաւէն՝ և զօրութիւն.
օգնական ՚ի հեղերայ նեղուս
թենէ՝ որք գտին զմեզ յոյժ։
Ա ՚ի այսորիկ ոչ երկիցուք մեք ՚ի
խռովիլ երկրէ. ՚ի փոփոխիլ լե
ռանց ՚ի սիրտս ծովու.
Պ։ ոչեցին՝ և խռովեցան ջուրք
նոցա. խռովեցան լերինք ՚ի զօրու
թենէ նորա։
Պ։ նաւք գետոց ուրախ առնեն
զքաղաքն Ա։ և սուրբ արար զ
յարկս իւր բարձրեաւն։
ՈՒՆՔ ՚ի մէջ նորա՝ և նոքա մի՛ սա
սանեսցին. օգնեսցէ նմա Ա։ ՚ի վա
ղորդեան մինչև ՚ի վաղորդեան։
Խռովեցան հեթանոսք՝ և խոնար
հեցան թագաւորութիւնք՝ ետ
ձայն

զձայն իւր լսարձրեալն. և խոտոր-
ցաւ երկիր։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ ընդու-
նելի է մեր Աստուած Յակոբայ։
Ա։ կայք և տեսէք զգործս Աստ-
ուծոյ. որ
սարսո պինչանս և զարհուրեալս ’ի գի-
տի երկրի։
Ա։ հատ զպատերազմս ’ի ծագաց
միջոց ’ի ծագս երկրի. զաղեղնս
փշրեաց՝ զզէնս խորտակեաց. և
զասպարիսն սայրեաց հրով։
Ա։ անդեցէք՝ և ծանեարուք, զի ես
եմ աՍՏ. բարձր երիցի ’ի հեթա
նոսս։ և բարձրացայց ’ի վերայ երկրի։
Տէր զօրութեանց ընդ մեզ ընդու-
նելի է մեր ՅԱԿՈԲԱՅ։

Տոնի. 12։

Ի հատորսդ վասն սրբոցն հոգիոյ։

Ա ՈՂՈՐՀԵԼ ԱՍՏՈՒԱԾ ՅԱԿՈԲԱՅ։

Ո՞Վ Տէր բարձրեալ և սքանչելի՝
թա

Թագաւոր մեծ ՚ի վէր ամ երկրի։
Հնազանդ արար զժողովուրդս
մեզ. և զհեթանոսս ՚ի ներքոյ ո-
տից մերոց։
Ընտրեաց զմեզ նա ՚ի ժառան
գութիւն. զգեղեցկութիւն յակո
բայ, զոր սիրեաց։
Համբարձաւ աստ օրհնութեբ. և
Տէր մեր ձայնիւ փողոյ։
Սաղմոս առացէք ոյ մերում. սաղ
մոս առացէք թագաւորին մերում,
սաղմոս առացէք։
Թագաւոր մեծ ՚ի վէրոյ ամենայն
երկրի աստ է. սաղմոս առացէք
նմա իմաստութեամբ։
Թագաւորեաց աստ ՚ի վէրոյ հե
թանոսաց. աստ նստաւ յաթոռ
սրբութեան նորա։
Ի շխանք ժողովրդոց ժողովեցան
առ աստ աբրահամու. զի ոյ զօրու
թիւնք յերկրէ յոյժ համբար
ձան։

Տաղ. 14։

Աղաղա օրհնութիւնէ ոգեւոյն իւղոյ. եւղ
ծաղկաց շաբաթու։ Խլ։

Արիծ կ՚ըլլայ՝ եւ օրհնեալ կոչի
ի քահանայէ այլ մերոյ ի լեառնէ,
սուրբ նոցա։

Ոչ առատարմամբ ցնծացայք ցնծութ
թիւք այլ՝ երկիւղ, լերկնք սիրոյն։
հոգւոյնք հիւսիսոյ՝ քահանք թագա
ւորի մերձ։

Ինչ ի տաճարն իւրում յայտնի,
ի ժամանակի իւրում օգնական լին
նէր նոցա։

Ա.հատասիկ թագաւորութիւնք երկ
րի ժողովեցին. և անկցին իմիասին։
Ունքերանք տեսին այսպէս՝ և զար
մացան. խռովեցան՝ սասանեցան.
և դողումն կալաւ զնոսա։

Անդ երկունք ունէր ի ծնելն
դեան. ի հողմն սաստիկ. փշրեա
ցե զնաւս ի թարսիս։

Ոնց լուաք. տեսանք և տեսաք ի
քաղաքի Ա՚ն զօրութեց, ի քաղա
քի այ մերոյ։

Ինչ պիտանաց է արդ նման յաւետն.
ընկալաւք աջ զտղայդութիւն քո խնդ
ժողովրդեան քոյ։ Ա՚ա

Ա ստ անուշ ան քուս մ ած • ան պ ին
ե ւ ծ ր ն ու թ ի ւ ն դ ո ւ ն ը ն դ ա մ ո ւ ն ե ր ս ,
ե ւ ա ր դ ա ր ու թ ի ւ ն ի ւ ր կ ա տ ա ր ե ց ա ւ :

Ա ւ ր ա խ ե ղ ի ց ի ւ ր ե ւ ա ն ա ն ս ի ո ն • ե ւ
ց ն ծ ա ց ա ն ն դ ա տ ե ր ք յ ո ւ դ ա յ • վ ա ղ
ի ր ա ւ ա ն ց դ ո ց ։

Ա ր ջ ե ց ա ր ո ւ ք զ ի ն ո ն ի ւ , ե ւ ա ս
շ ա ր ի ց ե ք զ ի ւ ա • ե ւ ա ս ա ւ ա ն ե ց ե ք յ ա ւ
ա ւ ա ր ա կ ա ն ո ր ա ։

Վ ո ւ ք զ ի ն ք ա ս ե ր ե ք ՝ ի վ ե ր ա յ զ օ ր ո ւ
ք ե ա ն ց ն ո ր ա • բ ա ժ ա ն ե ց ե ք զ ա
մ ո ւ ր ա ն ո ր ա • զ ի ա ս ա ւ ա ր կ ա ր ա ա
ջ ի ւ ք յ ա ղ գ յ ա յ ։

Ա ա կ ա ծ ՝ ա ծ մ ե ր յ ա ւ ե ա ն ա ն յ ա
ի ւ ե ն ի ց • ե ւ ա ս Հ ո ւ յ ս ե ց ե ք զ ի ե զ
վ ի ն չ ե ւ յ ա ւ ի ւ ե ա ն ։

Տ ո ւ կ . 14 ։

Վ ո ւ ի ւ ա ծ ա ց ա ղ ջ ի կ ն ի ւ ր ։ Ա ա չ ա
Վ ա ւ ա ւ ։ Ս ։

Ի ն ո ւ ն դ ե ւ ր ե ք ե ր կ ի ր ի ե ւ ա ղ ե ք մ ա ր դ
կ ա ն , ի ւ ի ա ս ի ն ա ւ ե ց ա ւ ե ք ե ւ ա ղ
ա ն ա ն ք ։ Ա ե

Ա՛րդ
Ընծայա նոցա ի հոգւոյ երեսանց։
Պ՚երեզմանք նոցա՝ տուն[ք] նոց եղեն
ցկին յաւիտեան։ և յարկ[ք] նոց յազ
գե ի ազգ մինչև յազգ՝ և կարդացին զա
նուանս նոցա ի հօտս երեսանց։
Յորժամ տեսցես թէ խմաստուն[ք]
մեռանի՛ցին, իմիասին անդգամք
և անմիտք կորիցեն. և թող ցեն
օտարաց զմեծութի՛ն երեսանց։
Պ՚երեզմանք նոցա՝ տուն[ք] նոց եղեն
ցկին յաւիտեան։ և յարկ[ք] նոց յազ
գե ի ազգ մինչև յազգ՝ և կարդացին զա
նուանս նոցա ի հօտս երեսանց։
Ա՛րդ
Ընծայա նոցա ի հոգւոյ երեսանց։
Պ՚երեզմանք նոցա՝ տուն[ք] նոց եղեն
ցկին յաւիտեան։ և յարկ[ք] նոց յազ
գե ի ազգ մինչև յազգ՝ և կարդացին զա
նուանս նոցա ի հօտս երեսանց։

Ա՛ստղ՝ ի պատուհէն ներ՝ և ոչ լսիա
ցաւ։ Հաւատարիցաւ անաստուց ան
մոխ՝ և նմանեցաւ նոցա։

Բ. յս չհանապարհ է նոյ՝ զայլ ոք
ղուխ ելանն նոցին։ յետ այսորիկ ե
բանօք իւրեանց հաճեցուցին։

Ելոպես խաչն՝ ի գիտուխս սնանե
ցին։ և մահ հոլովեցաւ գինոսա։ և
աւրհնացեն նոցա ուղիղք ընդ ա
ուտաոս։

(գնուել իւանք նոցա մաշեցին՝ ի
գիտուխս։ և՝ ի փառաց իւրեանց
անկ ցին։

Ն այց սակայն ած փրկեաց զանձն
իմ՝ ի շեուաց գիտուխց։ յորժամ
ընդուներ զին։

Ա՛ի երկնչէր՝ յորժամ վճռանայ
մարդ։ և յորժամ բազում լինին
փառք տան նորա։

Ո՞ի ոչ թող՝ ի վերանիլն իւրում
առցէ ընդ իւր զինի։ և ոչ թող ի
ցեն փառք տան նորա ընդ նմա։

Բ. յր անձն նր՝ ի կեանս իւրում
օրհնեացի։ խոստովանիցի երիցն քե՛
յորժամ բարի արարցես դու նմա։

Ա՛տղ

Ա՝ոտՀ նա մինչև յաղԹ Հարց իւ
րոց. մինչև յաւիտեան պէտս մի
ոեսցէ։

Ա՝արդ ՚ի պատուճէն էր, և ոչ խմա
ցաւ. Հաւատարեցաւ անասնոց ան
դանից՝ և նմանեցաւ նոցա։

Տ՝ոմՀ. 21։

Ա՝աչմս Ա՝ոափայ։ Խլճ։

Ասաուածոյ Տէր խօսե
ցաւ. կոչեաց զերկինս՝
յարևելից մինչև ՚ի մուտս
արեւու։

՚Ի սիօնէ մեծ վայելչութենէ փրկու
թենէ գեղոյ նորա։

Ա՝ՀՀ. մեր յայտնապէս եկեսցէ. և
աՀՀ մեր մի դադարեսցէ։

Ի ուր առաջի նորա բոլբոջքեսցի.
և շուրջ զինուիսաւ մրրիկ յոյժ։

Կոչեսցէ զերկինս ՚ի վեր ուստաւ, և
զերկիր՝ դատել զժողովուրդ իւր.
ժողովել առ ինքն զսուրբս իւր.
և այնք դնեն զպատարագս ուխ
տից ՚իւրեանց առ նմանոյ։

Պատ

Պատմեցեք երկինք գարդարու
թիւն նը. զի յաւ դատաւորն է։
Ես ուր ժողովուրդ եմ. և խօսե
ցայց ընդ քեզ. և խորհիլ քեզ
վկայեցից. զի յաւ յաւ քո ես եմ։
Ես թէ վասն պատարագաց քոց
կշտամբեմ զքեզ. զի ողջակէզք
քո առաջի իմ են յամ ժամ։
Ես ընդունիմ ՚ի տանէ քումմէ
զուռարուակս. և ոչ ՚ի հօտից քոց նո
խատս։
Ամ է իմ գազան անտառի. խրխ
ընդանց՝ և իմ անասուն։
Գիտեմ ես զամենայն թռչունս
երկնից. գեղեցկութիւնն վայրի
ընդ ինս է։
Թէ քաղցեայց, ընդ քեզ չինէի
ասացից. զի իմ է աշխարհ լրիւ
իրօք։
Ես ուտեմ ես միս զուռարուակաց
քոց. և ոչ զարիւն նոխազաց քոց
ըմպեմ։
Պատո՛ւ ոչ պատարագ օրհնութիւն.
և հատուսցես առ ին յաւուր նեղու
թեն

Թե քոյ՝ ես վրկեցից զքեզ՝ և դու
փառաւորես զիս։
Սակայն մեղաւորին ասէ Աստ. Ինչ
գու ընդ իմ պատմես զարդարութիւն իմ. կամ առնուս
զուխտ իմ՝ ի բերանդ քո։
Որ ի դու ատեցեր զիրատու իմ. մեր
չեցեր՝ և յետս ընկեցեր զամենայն
բանս բերանոյ իմոյ։
Ծ. Ի տեսանէիր զգողն՝ ընթանայիր
ընդ նմա. և ընդ շունս զինէ
իր զբաժինն քո։
Բերան քո յաչախեր զչարութիւն.
և լեզու քո նենգութիւն զինեցուցանէր։
Նստեալ զեղբօրդ քումմէ չարա
խօսէիր. և՝ ի հարազատ մօր քոյ
դնէիր զգայթակղութիւն։
Որ այս ամ արարեր՝ և լռեցի քեզ.
կարծեցեր անօրինութ՝ ի մտի քում.
Թէ և ես քեզ նմանիցիմ։
Ա. Ըսէ յանդիմանեցից՝ և կացուցից
զայս ամ առաջի քո. Ընտրատուք
ունիցիս՝ որոց մատաչեալ ոչ կայ զիա։
Պ. Ուշ եղբեր քոյ յաչխատակիցն իւր.
ոչնչութ եղեր՝ որ վրկիցէ։

Գլ առաւելագոյն օրհնութեանէ վիճաբանողի առաքելոյն կենաց. եւ անդ ի Յովհաննէս պարզկի՝ ուր ցուցից նման գլխոյդ նմա թիւրեան Ա.Յ։

Տաղն. 25։

Ո՛ն ի ճգնաւորսն. Ո՛ աշխատ գործէր։
* Ո՛ն ժամանակի էջքեա էին առ նա հոս նա ընդ մարգիսէն. յորժամ մոռանայր էր նա առ Ա՛ն երթայիցէն։ Ե՛։

Գլխոյ ճգնաւորութեան քոյոյ. ընտ քեզ ընդ ոտից ընկենուլ քոյոյ. ընտ քեզ գլխոյ ճգնաւորութեան քոյոյ. քաւեսցի զանօրէնութիւնս իմ։

Ա՛ռաւել լուր գոչեա զանօրէնութիւնդ ինչ իմմէ. և ի մեղացդ իմոց սուրբ արա զիս։

Ո՛ անօրէնութիւնս իմ ես ինձէն ճգնեմ. և մեղք իմ առաջի իմ են յաւէտ։

Քեզ միայն մեղայ Տ՛ն. և զչար առաջի քոյ արարի։

Ա՛ռ զանօրէնութիւնս ծառայի քո. և զմեղս քո։

Ա՛նօրէնութեամբ յղացաւ. և ի մեղս ետես զիս մայր իմ։

'ի մեղս ծնաւ զիս մայր իմ։
Զու Տէր՝ զճշմարտութիւն սիրե
ցեր. զանյայտ՝ և զծածկեաց ինա
ւութիւր քոյ յայտնեցեր ինձ։
Ցօղեա յիս մշակաւ. և սբ եղէց.
լուա՛ և քան զձիւն սպիտակ եղէց։
Լսել ուրախութիւն՝ և
ցնծութիւն. և ցնծասցեն ոս
կերք իմ տառապեալք։
Զառձո զերեսս քո՛ի մեղաց իմոց.
և զամ անօրէնութիւնս իմ ջնջեա։
Սիրտ սուրբ հաստեա յիս Ա՛Ծ.
և հոգի ուղիղ նորոգեա 'ի փորձի
իմում։
Մի՛ ընկենուր զիս Ծ՛ր յերեսաց
քոց. և հոգի սուրբ քո մի՛ հա
ներ յինէն։
Ա՛յլ տուր ինձ զցնծութի վրկու
թեան քոյ. հոգւով պետութե
քոյ հաստատեա զիս։
Ուսուցից անօրինաց զճանապարհս
քոյս. և ամպարիշտք առ քեզ
դարձցին։
Վրկեա զիս յարեանէ Ա՛Ծ, Ա՛Ծ
փրկութեան իմոյ. ցնծասցէ լե
զու

զոր ինչ յարուցանեմ քեզ։
Այլ երթ զշրթունս իմ բանասէր
բերան իմ ուրախացէ զովհնոյն քոյ։
Ոչ կամեցեալ էիր զպատարագս
մատուցանիմք։ բայց դու ընդ-
ոգջակէզս նոկ ոչ հաճեցար։
Պատարագ Աստ ոգի խոնարհ.
զսիրտ առուրբ՝ և զհոգի խոնարհ
ոչ ոչ արհամարհէ։
Կարի արագ Աստ կամեաք քովք սիո
նի. և շինեացին պարիսպք երկրի։
Յայնժամ հաճեսցիս ընդ պատա
րագս արդարութեան. ընդ ողջա
և յողջակէզս, յայնժամ հանցեն
ի սեղան քո զուարակս։

Տոնկ. 22։

Ի կատարած երաժշտողին Դաւթի։
* Ի ծառանալն նմա ի ձեռն թագաւորէն
ի պատռել առաջի. արհաւասին զա
նէ ելիցէ ի տունն ապիմելեքայ։ Ողո
ղորմեա ինձ Աստ զի մարդ ի ճնշէ
նաստիւ զամենօրեայ խռովեցուցա
ի լերծուէ ի նեղուէ։

Որպէս ածելն սուր՝ սրեաց զինեն գութիւն. սիրեաց զբարութիւն. քան զբարութիւն. զանօրէնութիւն քան զխօսել արդարութիւն։

Սիրեաց նա զամ խօսս կորնծանումն. և զլեզուս նենգաւորս։

Վասն այսորիկ Ա՛ծ կործանեսցէ զնա յապաւ. խլեսցէ՝ և հանցէ զնա յարկաց իւրոց. և զարմատս նորա յերկրէն կենդանեաց։

Տեսցեն արդարք՝ և երկիցեն. զնովաւ ծիծաղեսցին, և ասասցեն։

Ա՛յս այր է. որ ոչ արար զԱ՛ծ իւր օգնական. այլ յուսացաւ սա՛ի բազում մեծութիւն իւր. և զօրացաւ՝ ի նանրութիւնէ իւրում։

Ա՛յլ ես որպէս ձիթենին պտղալից՝ ի տան Աստ. յուսացաւ յողորմութիւն Աստուծոյ յաւիտեան՝ և յաւիտեան։

Խոստովան ղեցից քեզ Տ՛ր յաւիտեան՝ զի արարեր. և համբերեցից անուանի քումմէ. զի քաղցր ես առաջ սրբոց քոց։

Տաղ. 10։

Սաց անզգամն ի սրտի իւ
րում. Թէ չիք Աստ
ուած. ապականեցան և պիղծ
ծուցան յանօրէնութիւնս իւրեանց.
և ոչինչ է՝ որ առնէ զբարութիւն:
Աստ յերկնից նայեցաւ յորդիս մարդկան տեսանել թէ իցէ ոք իմաստուն. որ խնդրիցէ զԱստ:
Ամենեքեան խոտորեցան իմիասին. և անպիտանացան:
Ոչինչ է՝ որ առնէ զբարի. և չիք ոք մինչեւ ի մի:
Ոտ ոչ ծանիցեն ամենեքեան. որք գործեն զանօրէնութիւն:
Ոյք ուտեն զժողովուրդ իմ որպէս կերակուր հացի. և առ Աստ ոչ կարդացին:
Անդ երկիցեն զերկիւղ՝ ուր ոչ էր երկիւղ. զի Աստ ցրուեսցէ զոսկերս մարդահաճոյից:
Ամաչեցուցին՝ և յամօթ լինիցին. զի

Ը. առուձաճ անաւրհնեայց զնոսա։
Ա տայդ ՚ի սիօնէ զիւրկութիւն
երկն. ՚ի դարձուցանել Տ՚ն զգերու
թիւն ժողովրդեան իւրոյ. ցըն
ծացցէ յակոբ՝ . և ուրախ եղիցի
իսրայէլ։

Տոնկ. 22։

Ա. կատարած. ընդ օրհնութիւնս իմոյ
պատրաստ Ա. առնէ։ * Ա. ժամանակիւ
ոչինչ էիւն չափացուն. և ասէն ցատուղ
ահատատուէն Ա. առնէ ընծայեալ նոսա
առ Ն։ Ա։

ՃԾ. յանուանէ քումէ կեցո զնա.
և՚ի զօրութենէն քումէ նրուաս
ատել ինձ։

ՃԾ, լսեր աղօթից իմոց. ունկնդիր
դիր ձայնից ըեռանոց իմոց։
Ա տարք յարեան ՚իվերոյ իմ. և
հպծրք խնդրեցին զանձն իմ. և ոչ
համարեցան զքեզ Ա. ջ տապալեր
իւրեանց։
Ա. հա Ա. ջ օգնական իմ. և Տ՚ն ընդ
դունող հոգւոյ իմոյ։
Ա. դարձուցանել զչարն ՚ի թշնամի

վիան եմ. Ճշմարտութիւնդ քոյ սա
տակեա՛ գնուսա։

Դ՚ս կամօք եմովք պատարագս մա
տուցից քեզ. և խոստովան եղէց
անուանդ քոյում ՏԻՆ՝ զի բարի է։
Յ ամենայն նեղութենէ եմոյ փրկե
կեցեր զիս. ՚ի թշնամիս եմ եաեա
ակն եմ։

Տուն։ 9։

՚Ա՛ հապաղեա՛ց. ընդ օրհնութիւնդ յ՚ապա
ընթա՛ն ՚ա՛ուրնե։ Ն՚ՈՒ՚։

Ա՛ նկին զիս Ա՚Ծ աղօթից եմոց.
և մի՛ անտես առներ զխնդրո
ւածս եմս։

՚Ա՛, այեաց առ ես և լուր ինձ. զի
տրտմեցայ ես ՚ի ձանձրանալ և
մուռմ. և խռովեցայ։

՚Ա՛ ձայնէ թշնամանոյն՝ և ՚ի նեղել
մեղաւորին, խոտորեցան յիս ան
ցաւութեամբ. և բարկութիւն ոխ
պահէին ինձ։

Ա՚ՒԵՐԱ եմ խռովեցաւ յիս. և եր
կիւղ մահու անկաւ ՚ի վերայ եմ։
Ա՚Ո և դողումն եկն ՚ի վրէն եմ. և
ծածկեաց զիս խաւար։ Ա՚ստ

Ա՛սացի՝ ո՞տայր ոք ինձ զԹեւս որ
պէս զաղաւնւոյ. զի թռուչիւն վե
րանայի. Հեռացեալ դադարէի
յանապատի։
Ա՛կն ունէի յայ. որ փրկէր զիս ՚ի
կարձմտութենէ. զայրանալոյ ՚ի
մրրկեալ նեղութենէ։
Ընկղմ տ՛ի՝ և բաժանեա զլեզուս
նոցա. զի տեսի զանօրէնութիւն,
և զհակառակութիւն ՚ի քաղաքի։
Ո՛ւ տուճէ և՛ի գիշերի շուրջ եղեն
զպարսպաւոքն նորա անօրէնութիւն.
չարիք, և մեղք են ՚ի միջի նոցա. և
ոչ պակասեցաւ ՚ի հրապարակաց
նոցա վաշխ և նենգութիւն։
Օ՛ի թէ թշնամւոյն նախատեալ
էր, համբերէի ար՛դեօք. կամ ա
տելւոյն մեծաբանեալ էր ՚ի վերայ
իմ. թաքչէի ար՛դեօք ՚ի նմանէ։
Դո՛ւ դու մարդ հաւասար իմ՝
առաջնորդ իմ, և ծանօթ իմ։
Ա՛պաքէն ՚ի նոյն քաղցրացուցեր
զնէձ. և քեզ կերակուր. զի գնայ
աք միաբանութիւք ՚ի տուն ՚ասյ։
Ո՛ կեցցէ մահ ՚ի վերայ նոցա. և
կենդա

Ի ենդանութեան իջցին՝ ի դժոխս. զի
չարութիւն է՝ ի բնակութեան նո
ցա և՝ ի մէջ նոցա:

Ա՛ս առ Ա՛ծ կարդացի՝ և ՚Ն՚ը ս
առ ինձ յերեկոյ՝ ի վաղորդեան
և՝ ի հասարակ աւուր:

Զ առնէցի՝ և առայ՝ և լուծից ձայ
նի իմոյ: վրկեաց ի պատերազմէ
զանձն իմ՝ ի մերձաւորաց իմոց. զի
կարէօք հասին՝ ինձ րայ իմ:

Լուծից Ա՛ծ՝ և խոնարհ արարից
զինոսա. որ յաւուրջ քան զյաւէ
տեանս:

Ո՛ի ոչ գոյր նոցա խոհեմութիւն. և
ոչ երկեան յԱ՛ծ:

Ձգեաց զձեռն իւր՝ ի հատուցա
նել նոցա. և նորա պղծեցին զ
երկինս նորա:

Ա՛ստ ժանեցան՝ ի պատմութենէ
երեսաց նր. և ես հաս՝ ի սիրտս նց:
Պատուիրք են մանր նոցա քան
զչէթ. և ինքեանք ոչ պահք:
Ընկրեաւ՝ ի ՚Ն՚ը զՏ՚ո գս քո՝ և նա կե
րակրէ զքեզ. և ոչ տայ յաւիտենա
պատանութենէն արդարոյ:

Դու Ա.ի ինչուացես զնա ՚ի գուբա
ապականութեան. արք արիւնա
հեղք՝ և նենդաւորք՝ մի հասա
ցանիցեն զաւուրս նուրեանց. այլ
ես ՚ի քեզ ՅՏ յուսացայ։

Տ՚ան։ 23։

Ողջոյն ձեզ Աստուած Ա.ի
ամեն հարգանօք։ Ի ծնողէ։

Ի՚Ր։

Ի հուր զորբոքեցաւ ՚ի
բարկութենէ իմմէ. այրես
ցէ և ինչցէ մինչ ՚ի դը
ժոխս ներքինս։

Վերից զերկինք՝ և զամ զոյս երկ
րի նոցա. վառեսցին հրով՝ և զոր
զրեսցին հիմունք լերանց նոցա։
Հաւաքեցից զչարիս ամենայն ՚ի վրէ
յս նոցա. և նետիւք իմովք սպա
ռեցից զնոսա։
Սաչեալք և հետծեալք ՚ի սովոյ՝
գազանաբեկ գէշ անկեսցի ամե
նայն թռչնոց երկնից։
Ցաս սուսանց քաշկուրեն արձա
կեցից ՚ի վերն նոց և զգազանս անա
պա

պատեն. որք այսր՝ և անդր՝ քան
զեսայեն գինի ընդ երկիր։
Ա. Ըստ քեզաստ մանկամուտրա տրամ
ցէ գինուս սուր. և՛ ի ներքուստ
շուրմարանաց նոցա, անտի արհա
մուրք ահից։
Ո. երիտասարդս կուսանօք հան
դերձ. և զտղայս՝ հասակաւորօք
ծերօք հանդերձ։
Ա. ատցի թէ ցրեցից գինուս. և դա
դարեցուցից զյիշատակս նոցա
յադգաց։
Ո. ե՞ս ոչ վէ՛ս զարկուն թէ սրտմտուէ
Թշնամւոյն. զի մի երկայնակեաց լ
եղիցին, և մի զարձրատցին հպար
տացեալ Թշնամիքն և ասասցեն։
Ո. ե՞ս ձեռն մեր զարձր է՝ և զա
գրուկ մեր հկօր. և ոչ Տ՛ր արձ ա
զար զայս ամ։
Ո. ի ա՞րդ մի խորհրդակցոյք են
նորա. և ոչ գոյ՛ ի նոսա խմաստու
Թիւն՝ և ոչ խորհեցան՛ ի միտ առ
նուլ զայս ամենայն. և արդ՝ ըն
ի՞տ լինն զամօԹ յանձինս իւրեանց։
Ո. ա՞րմանք մի՞ մեծ այս են. զի արդ
մին

զինն զՀաղարս Հալածեացէ. կամ եթէ
կուռք զբնութս շարժեացեն։
Ո՞ւ ոչ ՏԵՆ Ա.Յ մատնեաւ էր զնո
սա. և տուեալ եցէ զնոսա ՚ի ձեռս
թշնամեաց նոցա։
Ո՞ւ ոչ են դէք նոցա ոգւոյն զնա
մեր. այլ թշնամիք մեր վատա
խարհուրդք
Այգուոյն ասղօմայ էր ոգի նո
ցա՝ և տունկ նոյ ՚ի գոմորայ։
Խաղող նոցա խաղող դառնու
թեան. և ողկոյզ նոցա ՚ի դառ
նութեան լերուց։
Մրտմտութիւն ջարկութեան վիշա
պաց. գինի նոյ սրտմտութիւն ից
անհնարին առանց ջրշկութե։
Ա՛չ այս ամ ժողովեալ առ իս. և
կնքեալ պահի ՚ի գանձի իմում։
Յաւուր վրիժուց Հատուցմանն,
Հատուցից նոցա. ՚ի ժամանակի յո
րում Հարցի զբարն ոտն նոցա։
Ա՛երձ է օր՝ կորստեան նոցա. զի
Հասեալ է պատրաստութիւն Ն ՚ի
լայ նոցա։
Դատե՞ տէր զժողովուրդ իւր. և՚ի
ծառայս իւր մխիթարի։ Օ ո

Ո՛վ ի հատս զինք՝ լքեալք՝ լուծեալք
և մատնեալս ՚ի գերութիւն։

Ա՛ս ասեցէ Տ՛ն՝ ուր են դիք-
ձեր՝ յորս յուսացեալք էիք դուք
՚ինն. զորոց զձարսպս սպանիցեն ու
տէք, և լմպէիք զգինի զոհիցն։
Ա՛րդ՝ յարուցեալք օգնեացեն. և
եղիցին ձեզ թիկունք։

Ա՛, որպէս Ա՛ծ ասէ։

Ո՛ր աներուք և տեսէք՝ զի ես եմ.
և ՚ի գոյ այլ Ա՛ծ բայց յինէն։
Ա՛ս սպանանեմ, և ես կեցուցա
նեմ. հարկանեմ, և ես բժշկեմ. և
՚չդոք էցէ՝ որ հանիցէ զձեզ ՚ի ձե
ռաց իմոց։

Ես համբարձի յերկինս զձեռս իմ.
երդուա՛յ աջով իմով, և ասացի՝
թէ կենդանի եմ ես յաւիտեան։
Արեցից որպէս զփայլակն զսուսեր
իմ. և ՚ի խնդիր վրիժուց արձա
կեցից զայ իմ։

Ես առուցից զհատուցումն թշնա
մեաց իմոց. և առելեաց իմոց հա
տուցից՝ զհատուցումն նց նոցին։
Ա՛րբեցուցից զնետս իմ յարեան
նա

նոցա՝ և տուր իմ կերիցէ միւս. յա
րենէ վիրաւորելոց՝ գերբլոյ գըշ
խոց՝ իչխանաց թշնամեաց նոցա։
Աւրախ եղիցին երկինք նովաւ. և
երկնրպագցեն նմա ամենայն որ
դիք Ա.Յ։
Աւրախ եղերուք հեթանոսք ընդ
ժողովրդեան նորա. և զօրացու
ցեն զնա ամ հրեշտակք այ։
Խնդրեալով խնդրեցաւ վրէժ ա
րեան որդւոց նոյ. և հատուցումն
թշնամեաց նոցա հատուցաւ նմ։
Հատուցումն առելեաց նոցա հա
տուցաւ նոցա. և արբեսցէ Տ՚ն
զերկիրն ժողովրդեան նորոյ։

Տ՚ն. 64։

Ա՚ու ես Տ՚ն մեր՝ դու ես Ա՚ր
վիրակիչ մեր. զքեզ օրհնեն ան
ձինք մեր։ Ա՚արդասիր Տ՚ն վա
րձուհատոյ անարատն։

Ա՚ր ոգով ինձանէնէրն և խոտովանիմ։
Ա՚ման ուղղելոյ զգնացս մեր՝ ի
Հանապարհս խաղաղութե զնոր
աղաչեսցուք։

Ո ան յերեայ ՚ի միջի՝ զնա խոր
հուրդս ջարին, զնո առաջե։
Ո ե պարզեալ մեզ առաջ խոր
հուրդս՝ և առաքինի վարս, զնո։
Ո ան պահելոյ զմեզ՝ ընդ հովա
ներաւ ամենազօր աջոյն իւրոյ, զնո։
Ո ե խոստացեալ զհաւատացելոսն
վայելչասիրի՝ ընդ ոտիւք մերոյք
զնո առաջեցուք։
Ո ե հոգւոյն ։ Ո՛ւր ես և վան։
Ո՛ անձինս ։ Ո ղորմեաց ։

ՏՐ երկինք և երկիր՝ արարիչ ամե
նից արարածոց, երեւելեաց և
աներեւութից։ Ո՛ր քեզ կարդաւոր
յաւիտեան ժամ՝ զի ընդ այս ոտ
զնիս և տեղութիւն քո։ և արդեաւ
տեղութիւն քո ամենեցուն տերե։
Ձ նորհեա մեզ երկիւղիւ ՚ի սուրբ
ման քո կանխել հանապազ։
Ո երել զքեզ ՚ի բոլորէ սրտէ՝ զ՚ի
բոլոյն մտաց՝ և յամենայն զո
րութենէդ մերմէ պահել զպատուիր
քոյ, և յամենայն զօրութենէ մերմէ
զքեզ սիրել։ Ո ան ցերեկ ՚ի ճամբի՝
և ընդ քնանալդ և ընդ յարուցա
նելդ։

կութեան և երկմտութեան: Ա-
դաւանել ՚ի քէն զՀնարհս և զողոր
մութիւն. և զառաքինասիրացդ զոր
ծոցն աջողութիւն: Ալ ասդին դու
ես Տէր կենաց՝ և ամէն ողորմութե-
և քեզ վայելէն փառք իշխանու
թիւն և պատիւ. Ա.յժմ, և միշտ
և յաւիտեան ամենեցուն:

Վ Ռում ամենազօր և յաղթօղ տէ
րութեդ կրկնեմ ամ ծունր յերկր
պագութիւն՝ և փառաւորեմ յամե
նեցունց թագաւորութիւն քո:
Ա,այեաց յերկրպագութիւնս մեր,
և ուսո՛ մեզ առնել զարդարութի
Հնմարտութեան: Ալ ե՛կ դու ես
ամէն խաղաղութե. որ զարձեր
զթիհնամութիւն ՚ի միջոյ. և արա
րեր զխաղաղութիւն յերկինս և յեր
կրի: Ա-ւ հեռաւորացդ՝ և մերձա
ւորաց, աւետարանեցեր զնոր պար
գեա քոյին զարեւագդ: Ալրում և
զմեզ մեծ ընդհացդ արժանի ա
րասցես, դասելով ընդ Հնմարիտ
երկրպագուս քո. Ա.ճ մեր՝ և Տէր
և փրկիչ Հ՚ս Վ՚ս: Ալր ես ողջ

նեաւ ընդ նմա և ընդ սրբոյ Հո-
գւոյն. Ի յաժմ, և միշտ, և յաւի-
տեանս յաւիտենից. Ամէն:

Ի երկս օրհնութեան և՛ ձայնս
սաղմոսաց, անդադար միաբանե-
լեմք զնա այր և կանայք և զառն
նոցունք. Ի յաժմ, և
միշտ, և յաւիտեանս
յաւիտենից.
Ի
մէն:

Ա. Հատարած վան ժողովրդեան. որ
է արբունեան հիւսացեալ էին Ա. ա-
ծէ աչխանագրէ. է ժողովէ մինչ հալա-
շիս աշխարհէն է գէթ. Ծն.

Գ ԱՐԱՆՑ

ԻՆԶ Ը. Ջի կոխեաց զիս մատոյ զօրհանա
զիս մատոյ՝ զօրհանա զամենա
զամէ ապատրաստմունք
նեղեցին զիս։
Կոխեցին զիս թշնամիք իմ զօրհա-
նատուզ. բառնումք կին, զի մատոյն
չէին ընդ իս ի բարձանց։
Ա. տուէ ինձ ոչ երկեայց. զի Ա.

Տէր յուսացեալ. ամէն գովելոյն ընդ
քանս իմ. Լաւ է յուսացեալ՝ եւ ոչ եր
կեւայց, քան ապաւէն ինձ մարդ։
Օ օրհանապատ զքանս իմ առաք
գեցին. զինեկն էին խորհուրդք
նոցա ՚ի չարութեան։
Պանդուխտք եղիցին՝ եւ թափթա
փուրք շրջեսցին. նզդա գաշրջապա
րի իմում ապաեսցեն՝ որպէս ապա
սէին անձին իմում։
Որպէս առ յոչնչէ մերժեսցես
զնոսա քարկուրթք զի ողորմուրդս
հնազանդեցուսցես։
Լէ զկեանս իմ պատմեցից քեզ.
եդից զարտասուս իմ առաջի քոյ
որպէս խոտացար դու ինձ։
Պարձցին թշնամիք իմ յետս լե
ցանց. յաւուր յորում կարդաս
ցուք առ քեզ։
Լհա ծանեայ՝ զի Լ.ծ իմ ես
դու. զայծ օրհնեցից ՚ի քանս իմ.
և զՏ գովելոյն ՚ի խոսս իմ. յայծ
յուսացեալ՝ եւ ոչ երկեայց. զի արդա
ցէ ինձ մարդ։
Ց ինեկն են ուխտք իմ. զորս տայց
քեզ

քեզ օրհնութեամբ ած՝ ած իմ։
վրկեցեր զանձն իմ ՚ի մահուա
նէ. զաչս իմ յարտասուաց. և
զոտս իմ ՚ի գայթակղութենէ.
հաճոյ եղէց առաջի Տեառն յերկ
րին կենդանեաց։

Տող. 12։

՚ի հատարած մի ապաւինէր. ՚ա՛մէն
ասէին։ ՚ի ժամուն դիմէ չէ փախու-
ցեալ էր նա յերեսաց առաքելոյն
Պետրոսի եւ ոչ ելեալ ՚ի վերնա-
տունն։ Ո՛չ։

Ա ղաղաւէսն ինձ ՚ի՛ց՝ ողորմեաց
ինձ. զի ՚ի քեզ յուսացաւ
անձն իմ։

՚ի հովանի թեւոց քոց յուսացայց.
մինչև անցցէ անօրէնութիւն։
՚ղաղաւակեցի առ ՚ի՛ջ բարձրեալն,
առ ած բարերար իմ։
՚ուղարկեաց յերկնից. և կեցոյց զիս,
եղ ՚ի նախատինս՝ որք կոխեն զիս։
՚ուղարկեաց ած զողորմութիւն և
զճշմարտութիւն իւր. և վրկեաց
զանձն իմ ՚ի միջոյ գառնոցդ. զի
հնոյիւ ես խառնիլեալ։

Այդուհետև մարդկան առաքինք եւ
բանից զէն և նետք են. և լեզուք
նոցա որպէս զսուր սուսերի:
Յարձրեալ ես դու յերկինս ած.
և յայժմ երկրի են վիրաւք քո:
Որպէսզի պատրաստուեցին
ոտից իմոց. խոնարհ արարին
զանձն իմ. վիրեցին առաջի իմ
զխորխորատ՝ և անկան ինքեանք
ի նոյն:
Պատրաստ է սիրտ իմ Ա՛Ծ. պատ
րաստ է սիրտ իմ. օրհնեցից՝ և
սաղմոսասացից քեզ:
Արթուն վիրաք իմ. զարթուն
սաղմոսիւք և օրհնութիւք. և ես
զարթեայց առաւօտուց:
Խոստովան եղէց քեզ ի ժողո
վուրդս ՏՐ. և սաղմոս ասացից
քեզ յազինս:
Արձ եղև մինչև յերկինս ողոր
մութիւն քո. մինչև յամպս ճշմար
տութիւն քո:
Յարձրեալ ես դու յերկինս ած.
յայժմ երկրի են վիրաք քո:

Տոմս. 14:

Ա՝ ինչպէս մի ապականէր Աստուած զ
յանապէն։ Ա՝ Ա։

Ա՝ թէ արդարք զարդարութեն
խօսէնք։ և ուղիղ դատէնք
զդէմ մարդկան։

Քանզի՝ և արգ իսկ՝ ի սրտի ձե
րում զանօրէնութեն գործէք յերկ
րի։ զանիրաւութիւն ձեռք ձեր
նիւթեն։

Օտարք եղեն մեղաւորք՝ ի մօր
խաբեցան յարգանաւ, և խօսեցան
զսուտ։

Ազտմութիւն նց ըստ նմանութե
օձի։ որպէս լիժ ի, և քարբի, զի
խցեաալ է զականջս իւր։

Օ՝ ի մի լսէցէ նա զձայն թովչի
ձարտարի։ և մի առցէ՝ զդեղ՝ ի
դեղատուէ խնամանոյ։

Ա՝ ջնջեսցէ զատամունս նոցա
՝ի բերանս իւրեանց։ և զժանիս
առիւծոց խորտակեսցէ Տ՝ ն։

Ա՝ նարգք եղիցին նոքա ոչ՝ ջուր՝
զի հեղանի։ ՝ի լարել աղեղան նո
ցա սկատասցին՝ որպէս մամ զի հա
լի՝ և սպատեսցին։

Անկաւ Հուր՝ եւ ոչ տեսին զայրեւ
մինչեւ ի միտ առեալ Երը զիւրում
խրեանց. որպէս դԺնիկ քարկուե
թէ կենդանութեան կնիքն զնոսա։
Ուրախ եղիցի արդարն՝ յորժամ
տեսցէ զՀատուցումն. և զձեռս
իւր լուասցէ յարիւնս մեղաւորին։
Եւ ասասցէ մարդ՝ թէ արդարեւ
գոյցէ պտուղ արդարոյ. և է ած՝
որ դատէ զնոսա յԵրկրի։

Տոն. II։

Ի նիստսդ մի ամպանար. Ղաւթի
աչքանոգիէդ. ի ծամանակի յորում ատատչեաց
ատատուշ. և պաշարեաց զԵրուսաղէմ նորա. չի
ամպանչ չինա։ (Ա)Ի։

Երկեա զիս ի թշնամեաց իմոց
Ած, յայնցանէ. որք յարեա
ցեր ասլք են ի վերայ իմ ամբե
ցիր զիս։

Երկեա զիս յայնցանէ. որք գոլ
ծեն զանօրէնութիւն. յարեանց արիւ
նահեղութեան ամբեցիր զիս։
Աւուրք զանձն իմ կամեցան. և
հա

Տասին ՚իվերայ լամ Հըզօրք։
Ա՚ջ մեղք լամ՝ և ո՚չ յանցանք ա-
ռանց մեղաց ընթացայ՝ և ուղիղ
եղէ։

Օ տրէթը ընդ առաջ լամ. և տես
դու Տ՚ը զօրութեց՝ Ա՚ծ ինձ։
Ա՚յսեաց՝ և այց արա ամենայն հե-
թանոսաց. մի ողորմիր ամենեցուն՝
որ զօրծեն զանօրէնութիւն։
Ա՚ւարձցին ընդ երեկոյ՝ սովեսցին
ոպէ շուն՝ և շրջեսցին զքաղաքս։
Ա՚յ, ոքա զօղանջեսցեն բերանօք իւ-
րեանց. և սուր ՚ի շրթունս նոցա։
Ա՚ոկ արդ՝ ոչ լուաւ զայս. զի
դու Տ՚ը ծիծաղեսցին զնոքօք. և
արհամարհեսցես զամ հե-թանոս։
Օ զօրութիւն լամ առ քեզ պահե
ցից. զի աՃ օգնական լամ էս։
Ա՚ծ լամ՝ ողորմութիւն նորա կան
խեսցէ առ իս. և աՃ իմ ցուցցէ
ինձ ՚ի թշնամիս իմ։
Ա՚ի սպանաներ զնոսա՝ զի մի՛ մո
ռասցին զՃ ողովուրդ քո։
Ցրուեա զնոսա զօրութիբ քով. և
ընկճեա զնա. զի դու ես պատ-
սպան լամ Տ՚ը։ Ա՚ղք

Այրդ քեզմոյ նոցա՝ և քանք
շրթանց նոցա. ընկէցին նք յան
բարտաւանութե իւրեանց։
Ձանձ՝ և՛ ստութիւնս մատ
նեացին. ի կատարած ի բարկութե
ապատեցին՝ և մի գտցին։
Ի խոտացեն, զի ած տիրէ յակո
բայ՝ և ամ ծագաց երկրի։
Արձակին ընդ երեկոյ. սովեցին
ոսկ շունք. և շրջեացին զբաղաքս։
Ա, ոքա ախորեցին յուտել. ապա
թէ ոչ յագեցին՝ տրտնջեցին։
Այս օրհնեցից զտնութիւնս
Տն. և ցնծացայց առաւօտուց յո
գորմութեան քոմ։
Օ ի եղեր իմ ապաշտպան՝ և տուն
ապատինի, յաւուր նեղութե իմոյ։
() գնահատան իմ, քեզ սաղմոս ասա
ցից՝ ած ապատէն իմ. ած ողոր
մութեան իմոյ։

Տաեկ. 22։

Սաղմոս Դաւթի ապեանապետե ի կատա
րած շաբաթոցըմոյ ժամանակաց առաւօտ
նէ։ * ‖ Ի ժամանակի չե հրեշտե ապա
զմի

զիրքս ի ձեռն աստուծոյ ի վաստակեալս է
նայ. ու՛ր գտցին հաւանիդ ցոքնջ զնա
մայիս ի ձոն աշխ էքիսթասան հա
շատ: ՀՆ:

ԼՁ Մերժեցեր՝ և աւերեցեր
զմեզ. բարկացար՝ և զթա
ցիս ի մեզ:

Ը ահաժեցեր զերկիր՝ և խուռել
ցուցեր զնա. բժշկեա զկտր
հատս ասրա՝ զի սասանեցաւ:
Ցուցեր ժողովրդեան քումմ զկնդա
տութիւն. և եւսուր մեզ զմ
պել զգինի յսմաստութեան:
Ա տուր երկիւղածից քոց նշան.
զի ապրեսցին յերեսաց աղեղան:
Որպէս փրկեցան սիրելիք քո. կե
ցո՛ աջով քով՝ և լուր մեզ:
Ա՛ստ խօսեցաւ՝ ի սրբութենէ իւրմէ.
ցնծասցայց՝ բաշխեր Եղէց՝ բաժա
նեցից զսիւքեմ. և զհովիտս յաղ
կաց ջամբեցից:
Իմ է գաղաատ. և իմ է մանասէ.
Եփրեմ հզօրութիւն գլխոյ իմոյ:
Ցուդա թագաւոր իմ. մովաբ
աւազան յոտս իմոյ:

Եղիսաբեթ ուղղեցից զգնացս իմ. և ինձ այլազգիքն հնազանդք եղեն:
Որ տայցէ զիս ՚ի քաղաքն ամուր. կամ ով առաջնորդեսցէ ինձ մինչ
և ցՅեդովմ:
Ոչ թէ ոչ դու Աստուա՛ծ՝ որ մերժեցեր զմեզ. և ոչ ելեր Աստուա՛ծ ընդ զօրս մեր:
Տուր մեզ զօգնութիւն ՚ի նեղութենէն. զի ընդունայն է փրկու-
թիւն մարդոյ:
Աստուծով արութիւն զգործեսցուք. և նա արհամարհեսցէ զթշնամիս
մեր ներքեւ զմեզ:

Տող. 19:

Ոչ խորտակեաց ընդ օրհնութիւնս իմոյն
ընդ-ն. Ա տպմս ՚ի տ-ին: կ:

Եւ ոչ տուր Աստուա՛ծ զթշնամիս իմ. և նայ
եաց յաղօթս իմ:
Ձայն ծափուց երկրի կարդացի առ
քեզ միշտ ՚ի վաստակիլ սրտի իմոյ:
Ձի վիմի քարայր արարեր զիս. առ
աջնորդեցեր ինձ. և իմ եղեր
յոյս. և աշտարակ հզօր յերե
սաց թշնամւոյն:
Կ՚նայ

Ընդհակեցայց ՚ի յարկս քոյ յաւիտեան. և ծածկեցայց ընդ հովանեաւ թեւոց քոց։

Զու ես ինձ լուսաւոր աղօթից համոյ. եւ ես քեզ ժառանգութիւն. այլ ես եր կինջին յանուանէ քումմէ։

Ես՝ ուրուբս յաւուրս յաւելցեր թագաւորի. ամեաց նորա աւուրս ազգ ազգ մինչև յազգս։

Այլ՝ և ինձ յաւիտեան առաջի ես՝ ողորմութիւն և ճշմարտութիւն. պատրաստեսցեն ՚ի նմանէ։

Ես յաւէտ սաղմոս ասացից անուանն քումմ յաւիտենից. և տացից քեզ զաղօթս իմ օրըստօրէ։

Տուն. 8։

Զի հոգատար ինձ է Տէր Աստուած. Ա տաղ մա Դաւթի։ հև։

Ո՛րպէս պատուական է ողորմութիւն քո Աստուած. և յոյս մարդկան ՚ի թեւս տանց քոց։

Ես՝ յորովայնէ մօրէ իմմէ. զի ՚ի նմա յուսացաւ հայրս իմ. զի ՚ի նմա ուսուցի ես։

Ես՝ ՚ի քեզ ՚ի յորովայնէ ծնայ. ՚ի փորոյ մօրէ իմմէ. զի ՚ի նմա յուսացաւ հայրս իմ. զի ՚ի նմա ուսուցի ես։

Ա

Ա ինչէ կերպ յառնէք ՚ի մէռելոց
մարդոյ սպանութէ առեներքեան.
որպէս յորմոյ թիւրելոյ՝ և ՚ի ցան
կոյ մերժելոյ:

Նայց միայն զպատուհա՛ւ իմ խորհե
ցան մերժել լինէին. և ընթացան
՚ի ծարաւս իւրեանց:

Ներանո՛ղ իւրեանց օրհնէ լին. և
որսո՛ւք իւրեանց անիծանէ լին:

Նայց սակայն Ա՚յ հնազանդ լեր
անձն իմ. զի ՚ի նմանէ է ինձ հաւ
դերութի՛ւն:

Ո՛ի նա՛է Ա՚ծ իմ. և փրկիչ իմ,
ապաւէն իմ. զի մի սասանեցայց:
Ա՚յ է զօրութի՛ւն իմ, և փառք իմ.
Ա՚ծ օգնութեան իմոյ՝ յոյս իմ
առ Ա՚ծ է:

Ո՛ւսուցարո՛ւք ՚ի նա ամ ժողովք
ժողովրդոց. սիրեցէ՛ք առաջի նո
զսիրտս ձեր. զի Ա՚ծ օգնական է
մեր յաւիտեանս ժամանակաց:
Ա՛ակայն ընդունայն են մարդիք
մարդկան սուտ են մարդիք մարդ
կան. ՚ի կշիռս իջանեն մերձան
ջեն. և ինքեանք գոլեայնութեան
են նմանին:

Ա՛ն

Ա՛ն յուսայք յանիրաւութեն յա
փշտակութեան մի ցանկայք. մի
ծուխեն թէ առուր եղեւ պայծ.
մի յօժարեսցին սիրտք ձեր։
Ա՛ն անգամ խօսեցաւ Ա.Ծ. և եր
կուս ղայս լուաք։
Յայ է զօրութիւն. և քո Տ՛ն ողոր
մութիւն և դու հատուցանես իւրա
քանչիւր ըստ գործոց նորա։

Տ՛ն. 15։

Ա՛ղաչս կամ ի քէն. մինչդեռ էք նա ցա
նատուր անդ ի հրէշտակսն։ ալ՛ն։
Ես Ա.Ծ եմ, ես առ քեզ առա
ւօտ առնեմ. ծարաւեցաւ
առ քեզ հոգի իմ. քանիպատիկ ևս
և մարմին իմ։
Այլ երկիր անապատ և անջուր։
այր ոչ գոյ ի նմա չանապարհ։
Ա՛յսպէս ի սէս երևեցայ քեզ։
տեսանել զոյժ զօրութիւնս քո
և զփառս քո։
Ա՛ն ելի լաւ է ինձ ողորմութիւն քո։
քան զկեանս իմ. և շրթունք իմ։
գովեսցեն զքեզ։

Ա՛յլ.

Ա. յապէս օրհնեցից զքեզ ՚ի
կեանս իմ. և յանուն քո հանքարը
ձից զձեռս իմ։
Ոլորէս ՚ի ձարպոյ պարարտութէ
ւմոյն անձն իմ. շրթամբք ցնծու
թեան օրհնեսցէ զքեզ բերան իմ։
Ո ՚ի թէ յիշէի զքեզ յանկոյնն
իմում. ընդ առաւօտս կանխեալ
խոսէի ընդ քեզ։
Ո ՚ի եղեր իմ օգնական. ՚ի հով
նի թևուց քոց ցնծայց։
Ի քէն զկնի քո յանձն իմ. և զիս ըն
կալաւ աջ քո. նոքա ի նոքա ինանիր
ընդ ուեցին զանձն իմ։
Ա՛տցեն ՚ի ներքոյ անդնդոց երկ
րի. մատնեսցին ՚ի ձեռս սրոյ. և
բաժինք աղուէսաց եղիցին։
Թ. ագաւորն յուսացաւ ՚ի Տ՛ն. գո
վեսցին ամենեքեան, որ երդնուն
նովաւ. ընդեն բերանք այնոցիկ
որ խօսին զանիրաւութիւն։

Տ՛ոնկ. 12։

Ի կատարած Ա՛ղմոս Դաւիթ. Ա՛ղ։
Ո՞ւր Ո՛ւ աղօթից իմոց յաղ
էլ

ջել ինձ առ քեզ։ յերկիւղէ
թշնամւոյն փրկեա զանձն իմ։
Ո՛ւածկեացես զիս ՚ի ժողովոց չա
րաց. ՚ի բազմութենէ, որ գործեն
զանօրէնութիւն։
Ո՛յք սրեցին ունի սուսեր զլեզուս
իւրեանց նմանս կարեցին. զաղեղունս իւ
րեանց յիրս դառնութեան։
Ձգել ՚ի գաղանիս այնոցիկ՝ որք
ուղիղք են սրտիւք. յանկարծակի
ձգեսցեն ՚ի նա՝ և մի երկնչեսցեն։
Ո՛ օրացուցին յանձինս իւրեանց
զբանս չարութեան. խորհեցան թա
քուցանել ինձ զծուղակսդ. և ասա
ցին՝ ո՛չ տեսանէ զոյս Ն՛ր։
Քննեցին զանօրէնութիւն. պատ
րաստեցան ՚ի քննել զքննութիւն։
Ա՛ահագին այր ՚ի խորութենէ սրտի
նւրոյ. և բարձր եղիցի Ա՛Ծ։
Եւ հարցէ տղայոց եղէն վէրք նոցա.
տկարացան ՚ի նոսա լծուք նոցա.
և խռովեցան ամենեքեան՝ որք
հայէին ընդ նոսա։
Երկեաւ ամ մարդ ՚ի պատմել
զգործս Ա՛Յ. և զարարածս նր ՚ի
միտ առնել։

Աստուած երկնից արդար ի Տէր. և յոյսս ի նա. Նովաւ գովեսցին ամենեքեան՝ որք ուղիղք են սրտիւք:

Տաղ. II:

Ի կատարած. Աշխա Ղ-աւլէ. էդէ էրէվայէ. ի էշէնէկէ. ի ժողովրդեանն յորժամ ի պանդխտութենէն անտի կանչին երուսաղէմ: Ա Ղ:

Եզ վայելէ օրհնութիւն
Ընչ ի սիօն. և քեզ տուցի ուխտ մատուցանել:
Լուր աղօթից իմոց. զի առ քեզ համ մարմին եկեսցէ:
Անօրինութեանց զօրացան ի վերայ մեր. զամբարշտութիւնս մեր դու քաւեացես:
Երանի՝ զոր ընտրեցեր՝ և ընկալար. և բնակեսցին ի գաւիթս քոց:
Լցցուք մեք ի բարութենէ տանդ քոյ. սուրբ է տաճար քո սքանչելի:
Լուր մեզ Ընչ փրկիչ մեր. յոյս ամենայն

ամենայն ծառից երկրի. և որ չե
ծուլ հետևի:

Ո՞ պատրաստ գներինա զօրութիւն
նորով. և զգեցեալ զզօրութիւն:
Ո խառնվեցուցանէ զմեծութիւն ծո
վու. և զձայն ալեաց նորա ցա
ծուցանէ:

Խառնեացին հեթանոսք և երկիցեն
բնակիչք երկրի ՚ի նշանաց քոց:
Եթէ առաւօտու ընդ երեկոյա
զուարճասցին. հայեցար յերկիր՝
արբեցուցեր զինա. և բազում արա
րեր զմեծութիւն նորա:
Ո՞ւեան Ա՛յ լի եղիր ջուրց՝ պատ
րաստ արարեր զնեբակուր նորա:
զի այսպէս է պատրաստուԹի:
Ո՞ւկոս նորա արբեցուցեր՝ և բա
զում արարեր զարմանս նորա:
Ո՞ւ ցօղել նորա զուարթ եղիցի
բոյս նորա. օրհնեացի սուրբ տա
րւոյ քոյոյ Թագաւորութիւնք քոյ:
Ո՞ւաշտք քո լցցին պատրաստու
Թեամբ. պարարտասցին գեղեց
կութիւնք անապատի:
Ո՞ւրուք զցնծութիւն զգեցցին. և
զգեցցին խոյք մաքեաց: Ա՞ռ

Խովհնտք քրիստոսասերացն զցորեանն
աղաղակեցցեն և օրհնեցցեն։

Տոնդ. 17։

Ի կիրակէ ղ. աւետ. Այսպես գործեսջիք
ընդ հան։ կն։

Ա. ղաղակեցէք առ Ա.Ծ ամէն երկիր. ասացէք անուանն
նորա. և տուք զփառս օրհնութեան նորա։

Ասացէք Ա.Յ՝ ոչիչ ահեղ են գործք քո. ի բազմութիւն զօրութեանդ քումդ ստեցին քեզ թշնամիք քո։
Ա.ի երկիր՝ երկիրպագցեն քեզ. և աղաղակ ասացեն քեզ. աղաղակ ասացեն անուանդ քումդ։

Ի կայք՝ և տեսէք զգործս Աստուծոյ. ոչիչ ահեղ են խորհրդովք քովն ի մարդկան։

Ա՛ դարձոյց զծովն ի ցամաք. և ընդ գետս անցցեն ոտանաւորք։
Ա.նդ ուրախ եղիցուք ի նմա. որ տիրէ զօրութեամբ նորով յաւիտենից։

Ա.ջք նորա ի հեթանոսս հսկեն.

ոչ

ոչ ոք պատմագրությունն զնա՝ մի՛ թարձ
րացնիր յանձինս իւրեանց։
Որոնեցէք զԵղիանոսը զԼ՚Ա զմեր. լսել
արարէք զձայն օրհ
նութեան նորա։
Լ՚ին՝ որ եւս զանձն իմ՚ ի կեանս
եւ՛ չ եւս զդողութիւն ոտից իմոց։
Փորձեցեր զմեզ Լ՚Ա՝ եւ քններ
ցեր. ոսկ եւ քննին արծաթ։
Ի ջուցեր զմեզ յորոգայթ՝ եւ եդեր
զնեղութիւն ՚ի թիկունս մեր. եւ
անցուցեր զմարդիկ ՚ի վերայ գլուխ
ս մերոց։
Անցաք մեք ընդ հուր՝ եւ ընդ ջուր.
եւ հաներ զմեզ ՚ի հանգիստ։
Ընդէ՞ր ՚ի տուն քո պատարագօք.
տաց քեզ զուխտս իմ. զոր խոս
տացան քեզ շրթունք իմ. զոր ե՛ե
րան իմ խօսեցաւ ՚ի նեղութեան։
Ո՛ ողջակէզս զուղղութեցս մատուցից
քեզ խոյով՝ եւ խնկով. եւ քեզ
մատուցից զուարակս՝ եւ նոխազս։
Ո՛վ կայք երկնչողք Լ՚Ա. եւ պատմե
ցից ձեզ՝ ամենեքեան՝ զոր երկն
չէք յայ. զոր ինչ արար անձին իմոյ։
Լ՚ա

Եւ նա ըստ ամենայնի իմոյ կատարեաց. և քաւեաց արարքն զնա ըստ իմոյ հրամանի։

Ո՞վ ոք թէ տեսանէ՝ յո՞ւմ ինչ ունի. ասացէ ինձ։

Ոչ ասեն այսուհետև ըստ Ա՛Ծ. և նայեցեալ ի ձայն խնդրուածոց իմոց։

Օրհնեալ է Ա՛Ծ՝ որ ոչ թողացեալ աւուր զաղօթս իմ. և ոչ զողորմութիւն իւր յինէն։

Տաղ. 20։

Յ՚ի հատարած. ընդ օրհնութիւնն սաղմոս երգոյ. կա՚Ո՚։

ԱՅՁ ողորմեաց մեզ. և օրհնեաւ զմեզ. երևեցո զերեսս քո ՚ի մեզ՝ և ողորմեաց մեզ։

Ճանաչել յերկրի զճանապարհս քո. յայտնեա ամ զփրկութիւնս քո։

Խոստովանեցին առ քեզ ժողովուրդք Ա՛Ծ. խոստովանեցին առ քեզ ժողովուրդք ամ։

Ուրախ եղիցին՝ և ցնծասցեն ազինք. զի դու դատես զժողովուրդս յուղղութեան. և ազ

գաց երկրի դու առաջնորդես:
Խոսեցաւ եղիցին աւ քեզ ժողո
վուրդք Ա.Ջ. խոսեցաւ եղիցին
աւ քեզ ժողովուրդք այլ:
Երկիր եա զպատուղ իւր. և օրհ
նեցէ զմեզ Ա.Ջ՝ Ա.Ջ մեր:
Ա.Ջ մեր օրհնեսցէ զմեզ. և՝ինամա
նէ երկիցեն ամ ծագք երկրի:

Տ ա ն կ. 8:

Ի կէտ Վաւերն Սաղմոս երգոց հիւ:

Յարիցէ Ա.Ջ՝ և ցրուեսցին
ամենայն թշնամիք նորա.
փախիցեն ատելիք նորա յե
րեսաց նորա:
Որպէս պակասի ծուխն՝ պակասեա
ցին. որպէս հալի մոմ առաջի
հրոյ՝ այնպէս կորիցեն մեղաւորք
յերեսաց Ա.Ջ:
Արդարք ուրախ եղիցին. և ցնծա
ցեն առաջի նր. և զուարձասցին
յուրախութեան՝ երեսանց:
Օհնեցէք զԱ.Ջ մեր՝ և սաղմոսասա
ցէք անուանն նր. Ճանապարհ արա

երեք այնպիսի որ նստեն ըստ առաքմունքս։
Տէր է անուն նորա։
Յանձնացեն առաջի նր. և խոստովեսցին յերեսաց նորա։
Որ հայրն է որբոց՝ և դատաւորը այրեաց. Ա՛ստ ի տեղւոջ սրբոյ թեան նորա։
Ա՛ստ ընակեցուցանէ զմիակրօնս ի տան. և հանէ զկապեալս քաջութեամբ նորա. սոյնպէս և զդառնացօղս՝ որք ընակեալք են ի գերեզմանս։
Ա՛ստ ընդ ելանելն քոյ առաջի ժողովրդեան քոյ. ընթանալ քոյ յանապատի երկիր շարժեցաւ։
Երկինք և երկինք ցօղեցին յերեսաց Ա՛ստուծոյ Ա՛ստ սինայի առաջի Ա՛ստուծոյ իսրայէլի։
Անձրև կամաց պատրաստեցեր Ա՛ստ ժառանգութեանդ քոյում. թէպէտ և հիւանդացաւ՝ առկայն դու հաստատեցեր զնա. և դատանք քո ընտ կեցին ի նմա։
Պատրաստ արարեր քաղցրութեամբ քոյով աղքատի Ա՛ստ. Տէր տացէ լուր
դան

քան՝ ոչ թէ աւետարանեն զօրութիւն
քառմամբ։

Թագաւոր զօրութեաց սիրէ զարդ.
գեղեցկութիւն տան քոյ քաջա
նալ յաւարէն. Թէպէտ և ննջեա
ջիք ՚ի մէջ վիճակաց։

Թևք աղաւնւոյ արծաթապատ.
և թիկնամէջ նորա ՚ի գոյն ոսկւոյ։
՚Ի գումարել երկնաւորին զթա
գաւորս. ՚Ի ձիւնապայծառ
ցին ՚ի սաղմոն։

Լեառն Աստուծոյ լեառն պարարտ.
լեառն մատեալ լեառն պարարտ.
և զինչ կարծէք լերինք հպարտա
գեալք։

Լեառն՝ ընդ որ հաճեցաւ Աստ
ծուն բնակիլ ՚ի նմա. քանզի և Տէր բնակեսցէ ՚ի նմա յաւար։

Կառք Աստուծոյ բիւրապատիկք հա
զարք ուրախից. և Տէր ՚ի նոսա ՚ի
սինէ սրբութեան իւրոյ։

Ա՛ռ ՚ի բարձունս՝ և գերեաց զգե
րութիւն. հատ պատ՝ բաշխեաց
պարգեւս՝ և եւս որդւոց մարդկան.
քանզի թերահաւատից ևս բնա
կեալք եղիցին ՚ի նմա։ Տէր

Տէր Աստ օրհնեալ՝ օրհնեալ Տէր
զօրհանուսիսդ. առաջնորդեսցէ
մեզ աջ փրկիչ մեր։
Ընդ մեր՝ աջ կենարար. և՝ ի Տէ
են երկք մահու։
Լուայց սակայն աջ փրկեսցէ զմ
գերեսս թշնամեաց մերոց. և
պէրն կարճնովին՝ այք գնան յա
նօրհնութեան իւրեանց։
Լուաց Տէր՝ ի խորոց անդնդոց
դարձուցից. և՝ ի մէջոյ ժանեաց
զայն՝ ի դուրս կորզեցից։
Որպէս թացցի ոսն քո յարեան.
և լեզուք շանց քոց յարեսն թշնա
մեաց քոց։
Յերեցան գնացք քո աստ. գը
նացք այ՝ թագաւորին մերոյ
սրբոյ։
Առանխեցին իշխանք հանել զօր
նութիւն. ի մէջ կուսանաց՝ և
գովէջաց։
Յեկեղեցիս օրհնեցէք զԱստ և
զՏէր յաղբերացն Իսի։
Անդ բենիամին՝ ի տղայութիւնէ զա
մանալն. իշխանք յուդայ առաջ
նորդք

նորոգ-քն ընդ. իշխանք զաբուղայեն
և իշխանք նեփթաղիմի։
Դրամայեա ամօ զօրութիւն քոյ.
զօրացո զայս՝ զոր կատարեցեր
յմեզ։
Ա տաճարիդ քումմիդ յերուսաղէմ
քեզ մատուցեն թագաւորք զպա
տարագս։
Ա տատեա՛ ի գազան եղեգեան. զ
ժողովս զոչխարացոյց և՛ ի գառ
ներինջոց։
Ի ստեացին այնոքիկ՝ ոյք ընտ
րեալք են արծաթով. ցրուեա
զհեթանոսս՝ ոյք կամին ըզ պա
տերազմս։
Ի կեսցեն հրեշտակք յեգիպտոսէ.
հնդիկք յուռաջադոյն ձեռնտու
լինին աս ամօ։
Ի ազգաւորութիւնք երկրի օրհ
նեցէք զամօ. և սաղմոս ասացէք
Տեառն։
Ա՛ոնապատիս արարիչ ամենայնի՝ որ
նստիս յերկինս երկնից՝ ըստ արեւելս։
Ա՛ահա ասացէ զձայն իւր՝ ի ձայն
զօրութեան. և ասէք զփա՛ռս ամօ։
Ի՛սրայէլ

Յ. Ի վերայ խորհելի մեծ վայելչութեան նորա. և զօրութեան նորա մինչև յաւիտս երկնից:

Ա. քանզի է Ա.Ջ Յ. իվերայ սրբոց իւրոց՝ ասէ խորհելի:

Ա. ա տացէ զզօրութիւն հաստատութեան ժողովրդեան իւրոյ. օրհնեսցէ զ ասէ:

Տող: 39:

Յ. Հպարտանջ. Ա ազգս Յ.ուրէ վասն շահասիրութեան: ԻՀ՝:

եցո զիս Ա.Ջ՝ զի հասին ջուրք յանձն իմ. ընկղայ ես Յ. ի խորս անդունդոց. ուր ոչ գոյ հնձ հանգիստ:

Ա. ևս ես Յ. ի խորս ծովու՝ և շրջանք ընկղուզին զիս:

Ա աստակեցայ ես առ յաղաղակելն զ՝ կերկերեցաւ կոկորդ իմ:

Տ. սպասեցան աչք իմ, առ յոս մաշ հնձ առ Տ՝ Ա.Ջ իմ:

Ա. զանազանեսցին զ՝ որ ատեն զիս առանց պատճառի. զօրացան որ կորուսանեն զիս թշնամիք իմ. զոր ոչ առի՝ յայնժամ տուի:

Եվ օրացան յինն թշնամիք նմա, և
առեալք նմա լնանիր. ինչ՝ զոր ոչ
յափշտակեալ էին տուժէին նոցա։
Ի՛նչ՝ դու ծանեար զանզգամութ
թիւնն նմ։ և յանցանք նմ՝ ի քէն
ոչ ծածկեցան։
Այլ ամաչեցեն վասն նմ. զի
համբերեն քեզ Տէր՝ Տէր զօրու
թեց՝ մի ամաւթահարեցին վասն նմ։
զի խնդրեն զքեզ աստ նշան։
Վասն քոյ համբերի նախատանաց. և
ծածկեաց ամօթ զերեսս նմ։
Տար եղէ ես յեղբարց նմոյ. և
հիւր որդւոց մօր նմոյ։
Զի ախանձ տանն քոյ եկեր զիս. և
նախատինք նախատողաց քոց անկան
ի՛ն ի վերայ նմ։
Եւ ծածկեցայ պահօք զանձն
նմ. և եղեն ինձ յայս նախատինք։
արարի զհանդերձս նմ քուրձ. և
եղէ յառակ նոցա։
Ի՛նքն խորհէին՝ զի նստէին
ընդ դրանն. և զիս այսմաւտանէին,
զի երգեն զինեմ։
Ես յաղօթս կայի առ քեզ Տէր. ի
ժամանակ ընդունելի։

Ա. Ճ՚ի քաջութեամբ ողորմութիւնք քումք
լուր լինէն. ՚ի Հշմարտութենէն վերը
կուբեանն քոյ։
Ա. պրեցո զիս ՚ի կաւոյ՝ զի մի ընկ
ղայց. ապրեցայց ես յատելեաց
իմոց. և՚ի խորոց ջուրց քաշմանց։
Ա՚ի ընկղմեսցեն զիս պատոյտք ջուրց.
և մի՛ ընկղմեսցեն զիս անդունդք
խորոց. և ջրհոր մի՛ կափուսցէ
զբերան նոր ՚ի վերայ իմ։
Լ ուր լինէ Տ՚ն՝ զի քաղցր է ողոր
մութիւն քո. ըստ բազում գթու
թեան քումդ հայեաց յիս. և մի՛
դարձուցաներ զերեսս քո ՚ի ծա
ռայէս քումմէ. զի նեղեալ եմ ես՝
վաղվաղակի լուր լինէ։
Հ այեաց յանձն իմ, և փրկեա
զիս. և վասն թշնամեաց իմոց ապ
րեցո զիս։
Ա՚ի դու գիտես զնախատինս իմ,
զամօթ իմ, և զպատկառանս իմ։
Ա՚ռաջի քոյ են ամենայն նեղիչք
անձին իմոյ. նախատանաց հոժբեր
սիրտ իմ, և թշուառութեան։
Ա՚կն ուն՚ի՝ թէ ոք տրտմեսցի
ընդ

ընդ նա՝ և ուղղք ի՛ր. և մխիթարիչ
. ինձ ոք ոչ գտաւ։
Ա տուն ի կերակուր ինձ զլեղի.
և ի ծարաւ իմ արբուցին ինձ
քացախ։
Ա ղեցին սեղանք նոց առաջի նոցա
յորոգայթ. ի հատուցումն և ի
գայթակղութիւն։
Խաւարեսցին աչք նոցա՝ զի մի
տեսցեն. և զթիկունս նոցա հա
նապազ կորացո՛։
Ա՛րկ ցես ի նմա բարկու
թիւն քո. և սրտմտութիւն բարկու
թեան քոյ հասցէ ի նոսա։
Ա ղեցին բնակութիւ.ք նոցա աւե
րակ. և ի յարկս նոցա մի ոք եցէ՝
որ բնակեցի։
Ո՛ի զոր զդու հարեր՝ հալածեցին.
և ի վէրս ցաւոց իմոց յաւելին։
Դի՛ն վէրս ի վերայ մեղաց նոցա.
զի մի մտցեն յարդարութիւն քո։
Ջնջեսցին նոքա ի դպրութենէ
քումմէ կենաց. և ընդ արդարս
քո մի գրեսցին։
Ես՛ աղքատ և ցաւած եմ ես. փրկու
թիւն

թիւն քո Ա.ի ընկալցի զինս։
Օրհնեցից զանուն Ա.յ ինոյ օրհ
նութիւն. և բարձր արարից զնա
գոհութեամբ։
Ձաչոյ եղիցի Ա.ստուծոյ քան
զերկիր մատուռ. որ բերէ զերկնից
և զկաճառակս։
Տեսցեն աղքատքն՝ և ուրախ եղի
ցեն. խնդրեցէք զԱ.ի, և կեց
ցեն անձինք ձեր.
Ո՛ի լուաւ Տէր տնանկաց. և զկա
պեալս իւր ոչ արհամարհեաց։
Օրհնեսցեն զնա երկինք և եր
կիր. ծով՝ և ամ՛ որ շարժի ՚ի նմա։
Ա.ի վերակ զսիոն՝ և շինեսցին քա
ղաք հրէաստանի. շինեսցեն՝
բնակեսցին՝ և ժառեսցեն ՚ի նմա։
Ո՛ւաւակ ծառայից քոց հաստա
տեսցի անդ. ոյք սիրեն զանուն
քո՝ բնակեսցին ՚ի նմա։

Տոնի 39։

Ի նպաստաց Սաղմոս Դաւիթ. առ
ձրշմարիտ փրկիչն գնա ձրն։ Սղմ։

Ա.ՏՈՒՑ յօգնել ինձ նայեաց. և
Տէր

Տէր յընկերել ինձ փուքիա։
Ի մահեսցեն և յամօթ լինիցին. որք
խնդրեն զանձն իմ. դարձցին
յետս, և ամաչեսցեն. որք խորհին
ինձ զչար։
Դարձցին առաջամայն ամաչք
ցեալք. որք ասեն ինձ վայշ վայշ։
Յնձասցեն և ուրախ լինիցին ի քեզ
ամենեքեան. որք խնդրեն զքեզ տէր։
Ի սասցեն յաշմ ժամ մեծ և ի ճ.
և որք սիրեն զփրկութիւն քո։
Ես աղքատ և տնանկ եմ, ի ճ
օգնեա ինձ. օգնական և փրկիչ
իմ ես դու. Տէր մի յամենար։

Տոնի. 7։

Աղմա Դաւիթ ոտբոյն յոպնոտքեայ.
յառաջնոյ գեղուխէ։ Ի։

քեզ Տէր յուսացայ՝ մի ամա
չեցից յաւիտեան. յարդա
րութիւն քումի փրկեա զիս՝ և
ապրեցո զիս։
Ականարկեցո առ իս զականկն քո.
և կեցո զիս։

Ի ես եմ Աստ ապաւէն՝ և տեղի ապ
մուր կեցուցանել զիս. զի հաստա
տութիւն եմ, և ապաւէն եմ դու ես։
Աստ եմ՝ փրկեա զիս ի ձեռանց մե
ղաւորի. ի ձեռաց անօրինի և
անիրաւի։
Դու ես համբերութիւն իմ Տէր՝
Տէր յոյս եմ ի մանկութենէ իմմէ։
Ի քեզ հաստատեցայ ես յարգան
տէ. յորովայնէ մօր իմոյ դու ես
ապաւէն իմ. և առ ի քէն է օգ
նութիւն իմ յամենայն ժամ։
Ա՛պ զի ինչ աւակ եղէ ես բազմաց. և
դու օգնական իմ, և հզօրիչ իմ։
Ի ցցն քեզան եմ գովութիւն. ամ
օրհնեցից զքեզ քո. զօրհանա
պազ զմեծ վայելչութիւնս քո։
Ա՛ն ընկենուր զիս Տէր ի ժամա
նակի ծերութեան. ի պակասիլ
զօրութենէ իմոյ, մի թողուր զիս։
Ասացին թշնամիք իմ ինձ. և որք
պահպանեցին զանձն իմ. խորհեցան
իմիասին, և ասացին։
Աստ եղեալ զինա՝ հալածեցարուք և
հասցուք նմա. զի ոչ ոք է՝ որ
փրկէ զնա։

Ես իմ մի հետևանքը լինին. և
Ես յօգնել ինձ նայեաց։
Ամաչեցան և ապականեցին. այք
ջարախօս կային զանձնէ իմմէ.
զգեցցին զամօթ և զպատկառանս.
այք խնդրէին ինձ զչար։
Ա՛ս յամենայն ժամ յուսացայց
և յաւելից յօրհնութիւնս քո։
Ընդրան իմ պատմեսցէ զարդա
րութիւնս քո. զօրհանապազ զփր
կութիւնս քո։
Որպէս ոչ թէ խարդախութիւ
ինչ գիտեմ զպարութիւն. այլ մտից
՚ի զօրութիւնս Տ՚ն. Տ՚ր յիշեցի
զարդարութիւնս քո միայն։
Ես իմ, ուսուցեր զիս ՚ի մանկու
թենէ իմմէ. և ցարդ պատմե
ցից զարդարութիւնս քո։
Մինչև յաւետորիւ և ՚ի ծերանալն
իմ. Ես մի թողուր զիս։
Մինչև պատմեսցի բազուկ քո
ազգի ամենայնի՝ որ գալոցն է։
Զօրութիւնս քո և զարդարութիւնս
քո՝ մինչև ՚ի բարձունս. զոր արար
երը մեծամեծս. ա՛ծ ո՞ նմանի քեզ։

Ողջոյն ցուցեր ինձ զնեղուելդ եւ զուրմ, եւ չարչարանս. դարձեալ միսիթարեցեր զիս. եւ՝ ի խորոց անդունդոց երկրի հաներ զիս։

Յաչեցեր զզօրութիւն քո. եւ դարձեալ միսիթարեցեր զիս. եւ՝ ի խորոց երկրի միւսանգամ հաներ զիս։

Լուր՝ եւ ես խոստովան եղէց քեզ ի պատրաստութիւն սաղմոսաց։ Յիմարիտ ած, սաղմոս ասացից քեզ օրհնութիւն՝ սուրբդ Իլիա։ Յինձասցեն շրթունք իմ՝ յոր ժամ սաղմոս ասիցեմ քեզ. եւ անձն իմ՝ զոր փրկեցեր։

Այս եւ լեզու իմ զօրհանապազ խօսեսցի զարդարութիւնս քո։ Ի ժամանակի երբեմն յամօթ լինին։ Եւ ամաչեսցեն՝ որք խնդրեն ինձ չէսր։

Տաղ. 27։

Ի Սաղմոս. Սաղմոս Դաւթի։ Ես։

Ես զերաշխութիւնս քո արքայի տուր. եւ զարդարութիւն քո որդւոյ թագաւորի։

Գ. առեալ զԺողովուրդս քո արդա-
րութիւն. և զաղքատս քո իրաւամբք:
Լ. ռացեն լերինք զխաղաղութիւն
ժողովրդեան. և բլուրք զարդա-
րութիւն:
Լրաւ արասցէ աղքատաց ժողովր-
դեան. և կեցուսցէ զորդիս տնանկ
կաց. և խոնարհեցուսցէ զամբար-
տաւանս:
Լացցէ՝ և ծնասցէ ընդ արեւու.
յառաջ քան զլուսին. յազգէ
մինչև յազգ:
Լջցէ ոսկ զանձրև՝ իվէր գեղման.
սրսիկս զցօղ զի ցօղի յերկիր:
Ծ. ածեսցի յաւուրս նորա արդա-
րութիւն՝ բազում խաղաղութիւն.
մինչև կատարեսցի լուսին:
Տիրեսցէ նա՛ ի ծովէ մինչև՛ ի
ծով. ՛ի գետոց մինչև՛ ի ծագս
աշխարհի:
Լ. առաջի նորա նախ հնդիւկք անկ
ցին. և թշնամիք նորա զհող կո՛ղ
լինցին:
Ի. ագաւուրք Թարսեայ՝ և կղզեաց
պատարագս մատուսցեն նմա. թա
գաւ

գառուղք արաբայ և սաբայ պատա
րագս թերցեն նմա։
Ի երկիր պատցեն նմա ամենայն
Թագաւորք երկիր. և ամենայն
ազգք ծառայեացեն նմա։
Օ՛ի փրկեաց զաղքատն՝ ի ձեռաց
հզօրի. զաղքատն և զտնանկն՝ որոյ
ոչ է օգնական։
Ողորմեացի նա յաղքատսն և՝ ի
տնանկն. և զանձինս տնանկաց կե
ցուսցէ. ՚ի վաշխոյ և՝ ի բռնեաց
փրկեսցէ զանձինս նոցա։
Պատուական է անուն նորա ա
ռաջի նոցա. կեցցէ՝ և տացի նմա
յոսկւոյն արաբացւոց։
Ցաղօթս կացցեն առնապատմեալն
ժամ. և զօրհնութիւնս ընդ ամ
ենայն։
Ի երկի հաստատութիւն ընդ ամ
երկիր. և՝ ի վերոյ գլխոց լերանց։
Ողորմեսցի բան զլիբանան պը
տուղ նորա. ծաղկեսցի ՚ի քաղա
քի՝ ինչ սրտիկ խոտ երկրի։
Ի երկի անուն նմա օրհնեալ յաւի
տեան. զի յառաջ քան զարեգ է ա
նուն նմա։ ՚ի ԺԱ ժա

Յանա օրհնեացին ամ ազգ երկրի.
և ամ ազինք երանիցեն նմա։
Օրհնեալ Տէր ած իլիւ՝ որ առ
նէ զբաժանելիս միայն. և օրհնեալ
է անուն սուրբ փառաց նորա յա
ւիտեան. լցցի փառօք նր ամ եր
կիր. եղիցի եղիցի։

Պաւլեան օրհնութիւն ի Լատին
յոտից Հ եասէից։

Տոնի. 20։

Ընդ Ընծայէ Աօր Աամուէլէ։
Հասալնեցուդ Լ. ագաւորաց. Ի։

ամատատեցաւ սիրտ իմ ի
Տէր. և բարձրացաւ եղջիւր
իմ, յԱ.ծ վրկիչ իմ։
Լ նդարձակեցաւ բերան իմ ի
վերայ թշնամեաց իմոց. ուրախ
եղէց ի վրկութեան քում։
Ո՞ի ուչ գոյ սուրբ ոպէս զՏէր. և ուչ
արդար ոպէս զԱ.ծ մեր. և չիք
սբ, բայց յԱ.Յ մերմէ։
Ա՛ի պարծիլք և մի՛ խօսիք զոյն
բարձրաբանս. և մի՛ երկցի ընդ բե

ցանս ձեր քան հպարտ մեծաբա
նութեան:

ՈՉ գիտութեց ՏԻՐՈՋ պատ
ասաւ իւրով իմաստութիւն զգե
ստուքեն յարարածս իւր:

Ի զօրաց հաստ աղեղունք թուլա
ցան. և տկարք վառեցան զօրու
թեամբ:

Յատք և լիք հացիւ նոմանք
ցան. և քաղցեալք լցին զերկինր:
Ա մուն ծնաւ եօթն. և բազմա
ծինն նոմանեցաւ ՚ի ծննդոց:

ՏԻՐ մեռուցանէ, և ՏԻՐ կեցու
ցանէ. իջուցանէ ՚ի դժոխս և հանէ:

ՏԻՐ աղքատացուցանէ, և ՏԻՐ մե
ծացուցանէ. խոնարհ առնէ զամ
բարձրանալ մինչև յերկինր. և
բարձր առնէ զտատապեալս յաղ
բեւոց:

Ա, ստուցանէ զնոսա իշխանաց՝ ընդ
իշխանս ժողովրդեան. և զաթոռ
փառաց ժառանգեցուցանէ նոցա:
Ա ատարկ զուխս ուխտաւորաց.
և օրհնեաց զամս արդարոց:

Ո՞ւ ոչ թէ իւրով զօրութեամբ
զո

զօրանայ հզօր. այլ Տէր տկար առնէ զհակառակորդս նորա, Տէրն
սուրբ է։

Մի պարծեսցի խորհրդականն՝ ի խորհուրդս նորա. մի պարծեսցի հզօրն՝ ի զօրութիւն նորա. և մի պարծեսցի մեծն՝ ի մեծութեան նորումն։

Այլոր պարծին՝ ի Տէր պարծեսցին. ի խորհուրդս գիտութեան զՏէր ճանաչել։

Առնել դիրաւունս՝ և գործել զարդարութիւն, ի վեր քան զպատարագ երկրի։

Տէր երկինս և արտաքոյ. և ինքն գատն առանց բարբառելոյ։

Տայ զօրութիւն թագաւորացդ մերոց. և բարձր առնէ զեղջիւր օծելոյ նորոյ։

Տոնի. 18։

Առաքեցաւ եղջիւր իմ յԱ՛ծ փրկիչ իմ. հաստատեցաւ ձիրան իմ ի Տէր՝ Տէր և հաւատով։

Աստուածն Տէր՝ վէս սրբուհւոյ։

Վ ան գտանելոյ մեզ զշնորհս
ի ե զօրութիւն ՚ի բարե
լաւ ՚ի մեզ. զՅն աղաչեսցո՛
Վ ը փրկելոյ զմեզ ՚ի զրպարտու՛
մարդկան՝ և յօրհգայթից սատա
նայի. զՅն աղա՛
Վ ը ամ անձանց քրիստոնէից. և
տանց հաւատացելոց. զՅն՛
Վ ը ողբ ՚ի լերինս՝ յայրս՝ և ՚ի
վանսարս քնակեալք են սուրբք
հարքն մեր. զՅն աղ՛
Վ ը ողբ սաղմոսիւք՝ և օրհնու՛
կատարեն զամ ժամանակս կենաց
նեալոց. զՅն աղ՛
Վ ը հոգեւոցն՝ ՚ի ուրս և վեր՛
Ո՛ անձինս՝ Վ ղորմեաց՛
Վ՛ ոհանամբ զբեզն Յն Ա՛ծ մեր.
ոյ զաւրութեամբ զբեզ ՚ի հան
գատեսնէ քնոյ շնորհիւ ողորմու
թեան քոյ՝ Ո՛ արթո՛ զմիտս մեր
սոյն զաւրութեամբ սուրբ զՅն ա՛ծ
մեր. զի տեսցեն աչք մեր զփրկ
իւ քո՛ ի քոյ՝ Ա՛ կեսցէ և քնակեսցի
սուրբ Ա՛ծութիւն քո. և ողորմու
թիւն

թէ քո հովանի և պահապան լինցի
՚ի վէր պաշտօնէից քոց։ Եւ զմեզ
զծառայս քո արժանի արա ՚ի
տուէդ և՚ի գիշերի՝ և յամէ ժամու,
միշտ խոնարհել ՚ի սէր պատուիրա
նաց քոց։ Եւ գոհանալով փառա
ւորել զՀայր և զՈրդի և զՍուրբ Հո
գին։ Ա.յժմ և միշտ, և յաւիտե
ան յաւիտենից ամէն։

Ի աղաղութեն ամենեցուն։

Ի ենդանարար զօրութէն, և ազ
բիւր անմահութեն դու ես Տ.ն Ա
Ա.ծ փրկիչ մեր. որ չնորհեցեր
մեզ ՚ի մէկ գիշերի յաւուրն՝ և խոս
տովան լինիլ առ քեզ՝ վասն երա
ւանց և արդարութե քոյ։ Եւ այժմ
աղաչեմք զքեզ Տ՛ն Ա.ծ մեր. արա՛
զմեզ արժանս, և պատրաստս ՚ի
ժամ առաւօտու լինել սբա քո։
Եւ լինի նոսին գոհանալով փա
ռաւորել զքեզ լինի Հօր և լինի
Հոգւոյդ սրբոյ. Ա.յժմ և
գոհութէք և շնորհօք խոստո
վանութէք անդադար փառաւո
րեմք զՀայր և զՈրդի և զսուրբ
Հոգին, Ա.յժմ և միշտ։

Ամէն։

Ա աղմա Ա. սափայ։ ՀՐ։

Ր Ր Ն Ւ Ս Ջ Ս Ւ

քարն է իսրայէլի Ա. Ջ. ոյք ուխտիդք են սրտիւք։

Ա. այց զի իմ փոքր մի՛ սասա նեալ է ինձ ոտք. սակաւիկ մի գայթակղեալ է ինձ գնացք իմ։ Ա, ախանձեցայ ես ընդ անօրէնս, զխաղաղութիւն մեղաւորաց՝ ոչ տեսանէի. զի ոչ գոյր վրէպ մա հու նոցա։

Ա ոստոստուն են տանջանք նոց. Ա, ի վաստակս մարդկան չեն. և ընդ մարդկան ոչ տանջեսցին։ Ա ան այսպիսիկ կալաւ զինոսա ամ բարտաւանութիւն, արկին զիւ րեամբք

ըեամբք զամբարշտուԹի՝ և զանկ
ըատուԹիւն խըրեանց։

Ն՝ըցէ որպէս ՚ի Ջարպոյ անիրա
ւուԹիւն նոցա. զի գնացին նոքա
ըատ խորհրդոց սրտից իւրեանց։
Խորհեցան, և խօսեցան չարու
Թեամբ. և զապիրատուԹիւն ՚ի
ըարձունս խորհեցան։

Ն՝դին յերկինս զբերան իւրեց.
և զլեզուս իւրեց անցին ՚ի վերս։
Վ ան այսորիկ ժողովուրդ իմ
դարձցի այսրէն. և աւուրք իմ լի
կատարեալ գտցին ՚ի նոսա։

Ն՝սացին՝ զի արդ գիտաց Ա՛Ջ.
կամ գուցէ գիտուԹիւն առ՚ի
ըարձրելոյն։

Ն՝Ջա մեղաւորք են՝ և աջողեալք
նոցա. կան՝ և ունին զմեծուԹիւն
աշխարհի։

Ն՝սացի՝ զուր ուրեմն արդարացու
ցի զսիրտ իմ. լուացից սրբուԹիք
գձեռս իմ. և եղէ ես խոշտանգ
կեալ զօրհանապազ. և կշտամ
բանք իմ ընդ առաւՃօտս։

Ա՛կսիոս և ասէ՝ Թէ ՚այսպէս
այսու

պատմեցի. ահաւասիկ այլ ոչ
դուոց քոց՝ որոց ուխտեցի:
Համոզեալ, թէ սակայն և այս
ջան է առաջի իմ. մինչև մտից ՚ի
արքունեան Ա. յ. և ՚ի միտ առեալ
զկատարած նոցա:
Սակայն վասն նենգութեանն նոցա
տարագիր արարեալ զնոսա. և կոչ
ծանեալ զնոսա յամբարտաւա
նութեան իւրեանց:
Նա զի արդ եղեն յաւերբ՝ յանկար
ծակի աստակեցան, պակասեցան,
կորեան վասն անօրէնութե իւ
րեանց. և եղեն որպէս երազք
զարթուցելոյ:
Այլ ՚ի քաղաքի քում զպատկերս
նոցա անարգեացես. զի հուր լոկ
քաքեցաւ ՚ի սրտի իմում, և երիկա
մունք իմ այլազունեցան:
Նա արհամարհեալ եղէ՝ և ոչ գի
տացի. որպէս զանաստուն համարէ
ցայ առաջի քոյ. և ես յամենայն
ժամ ընդ քեզ եմ.
Այլոր զաջոյ ձեռանէ իմմէ. ՚ի
խորհուրդս քո առաջնորդեցեր
զինձ

ինձ. և փառօք ընկալար զիս:
Օ ինչ կայ իմ բնաւ յերկինս. կամ
ի քէն զինչ ևս խնդրեցից յերկրի:
Ա, ուճաղեցաւ սիրտ իմ, և մարմին
իմ. Աջ սրտի իմոյ. բաժին իմ
Աստուած յաւիտեան:
Հաւասիկ որք հեռւ արարին
զանձինս իւրեանց ի քէն, կորնչեն.
ամենայն զամենեսեան՝ որք
ապաստամբք եղեն ի քէն:
Ինձ մերձենալ առ Աստուած բարի է.
և դնել առ Տէր զյոյս իմ:
Պատմել զամ օրհնութիւնս քո.
ի դրունս դստերը սիովնի:

Տոն. 25:

Ի տաղս Ասափայ: Ոդ:
Ի ներքոյ մերժեցեր Աստուած.
բարկացաւ սրտմտութիւն քո
ի հովերայ խաշինն արօտի քոյ:
Յիշեա զժողովուրդդ քո՝ զոր
առացար ի սկզբանէ. փրկեցեր
զվիճակ ժառանգութե քոյ:
Լեառն սիօն այս՝ ուր բնակեցար
ոտն ի նմա. Համբարձ կձեռն քո
ի վեր

Իմ երեսայ ամբարտաւանութիւնս նո
ցա խնայեա։

Զինչ անիրաւեցաւ թշնամին ի
մեղութեան քումմ. պարծեցան
առեւտիք քո ի հմէջ բարեկենդա
նութեան իւրեանց։

Ա դէմն զինչսն իւրեանց ի նշանս.
և ինքեանք ոչ ծանեան զերս իմէ
գոտւոյ։

Զոսկեա յանտառէ փայտատօքն կո
տրեցին զդրօնս նորա. իմիա
սին փայտատօքն և մրճօքն կոփ
նեցին զնա.

Ա.յրեցին ի հուր զսրբութիւնն
քո յերկրէ. պղծեցին զխորան
անուանն քոյ։

Ա.սացին ի սիրտս իւրեանց ազգք
նոցա իմիասին. եկայք լռեցու
ցուք զնմ ամէն սուրբ յերկրէ։

Զնշանս մեր ոչ տեսաք. ևոչ
ևս գոյցէ մարգարէ. և զմեզ ոչ
ոք ծանուցանէ։

Մինչև յե՞րբ Ա՛ստ նախատէ թշնա
մին. բարկացուցցէ հակառա
կորդն զանունդ սուրբդ քո։

Ընդէր դարձուցանես զձեռն քո
և զաջ քո ՚ի միջոյ ծոցոյ քումմէ
խապար։

Ելո թագաւոր մեր՝ յաւաջ քան
զյաւխտեանս. որ արարեր զփրկու
թիւն ՚ի միջ երկրի։

Դու հաստատեցեր զօրութիւք քով
զծով. դու խորտակեցեր զգլուխ
վիշապին ՚ի ջուրց։

Դու փշրեցեր զգլուխ վիշապին.
և եւտուր զնա ՚ի կերակուր զօրացն
հնդկաց։

Դու բղխեցուցեր զաղբիւրս և
զվտակս. դու ցամաքեցուցեր զգե
տս սաստիկս։

Քո է տիւ. և քո է գիշեր. զլոյս
և զարև դու հաստատեցեր. և դու
հաստատեցեր զամ սահմանս երկ
րի. զգարուն և զամառն դու
ստեղծեր։

Յայս յուշ լիցի քեզ՝ զի թշնամին
նախատեաց զՏէր. ժողովուրդ
անզգամ բարկացոյց զանուն
սուրբ քո։

Ալ մատներ գազանաց զանձն որ
խոս

խոստովան առնի առ քեզ. և զան
ձինս տնանկաց քոց մի մոռանար
խոտաւ։

Հայեաց յոտխտ քո. զի լցան
առատք սիրելոց յերկրի աներաւ
ուրթեամբ։

Ամ՛ դարձցին տնանկքն ամաչեցեալ.
այլ աղքատք՝ և տնանկք օրհնեսցեն
զանուն սբ քո։

Ա. ըմ՛ ամ՛ և դատեա զդատաս
տանս քո. յիշեա զնախատինս՝ որ
յանդգնամէն զօրհասնուտաւղ։

Ամ՛ մոռանար զձայն սպասուածոցդ
քոց. ամբարտաւանութիւն ատե
լեաց քոց վերացեալ հանապազ։

Տոն. II։

Ա՛ն խափարծէ զ ոգիսն. Ամպա
օրհնութիւն Ա՛ստուծոյ։ Ե՛վ։

Ա՛ա
ղիշ դատեցից։ Ա՛ա
պատմեցից զամենայն սքանչելիս
քո. յորժամ ժամ առից՝ ես ու
ղիղ դատեցից։
Ա. Ջ. խոստովան եղիցուք՝
և կարդասցուք զանուն քո։

Պատճառ երկիր՝ և ամենայն
բնակիչ նորա. ես հաստատեցի
զսիւնս նորա։
Ասացի անօրինաց՝ թէ մի՛ անօրի-
նիք. և մեղաւորաց՝ թէ մի՛ բարձ
բայուցանէք զեղջիւրս ձեր։
Մի՛ համբառնայք ՚ի բարձունս
զեղջիւրս ձեր. և մի՛ խօսիք
զի Ա.Յ անիրաւութիւն։
Ո՛ ի ոչ յարևելից՝ և ոչ յարևմտից
տիցի՝ և ոչ յանապատէ լերանց.
այլ Ա.Ծ դատաւոր է։
Զայս խոնարհ առնէ՝ և զայն բար
ձրացուցանէ. բաժակ ՚ի ձեռին
Տ՚ն գինի լի անապական արկեալ. և
խոնարհեցոյց յայսմանէ յայս։
Սակայն՝ մրուր նորա ոչ սպա
ռեսցի. և արբցեն զնա ամենայն
մեղաւորք երկրի։
Ես՝ ընծայացայց յաւիտեան. սաղ
մոս ասացից Ա.Յ յակոբայ։
Զամենայն եղջիւրս մեղաւորաց
փշրեսցես. և բարձր եղիցին եղ
ջիւր արդարոյ։

’ի խորհուրդ. ընդ օրհնութիւնս սաղմոս
:Յ սաստից. և երգ առ աստուածպատ
նէսայն: ՃՆ:
:Յ այսոսիկ է ’ի հրեշտակին Ա.Ջ. և
յինչ մեծ է անուն նորա:
Ա.ղև ’ի խաղաղութիւնն տեղին նորա.
և բնակութիւնն նորա ’ի սիօն:
Ա.նդ խորտակեաց զնետ զզօրութիւն
աղեղան. զվահն՝ զսուր՝ և զճակա
տամարտ:
Լուսաւորես դու սքանչելապէս
լերանցն յաւիտենից. խռովեցան
ամենեքեան՝ որք անմիտք են սրտ
մուք. ննջեցին զքունա իւրեանց.
և ինչ ոչ գտին:
Ա.մենայն արք՝ ’ի մեծութենէ ձե
ռաց իւրեանց. ’ի սաստկ քումմէ
Ա.Ջ յակոբայ ննջեցին. որք հե
ծեալք էին ’ի ձիս:
Դու ահաւոր ես՝ և ով կարէ
կալ առաջի քո. որպէս երևեցար
դու յերկնից. յայտնի եղև դատ
կութիւն քո:
Երկիր երկեաւ՝ և սարսեցաւ՝
ընդ յառնել Ա.Յ ’ի դատաստան.
ընդ

ընդ առաքեցուցանել զնա հեզս
երկրի։

Ա որհուրդք մարդկան խոստովան
առնիցեն առ քեզ. և ծանծկեալք
իմաստութեանդ օրհնեսցեն զքեզ։
Ողորմա դուք՝ և կատարեցէք զՏէն
այ մերոյ ամենեքեան. որք շուրջ
կք զինուիս։

Ա ատուցէք զպատարագս ահա
րին. որ քաղէ զոգիս իշխանաց.
ահաւոր է նա՝ քան զամենայն թա
գաւորս երկրի։

Տուն. 8։

Ի՝ կատարած վան էդէլբօյոյ. Ա աղմո
Ա.ատեայ. Ի՝.Օ.։

Զայնիւ իմում ես առ Տէր կար
դացի. Ձայնիւ իմում առ ած՝
և ունկնեցաւ առ իս։

Ց աւուր նեղութեան իմոյ զած
կանդրուեցի ձեռօք իմովք. և՝ի գի
շերի առաջի նորա ոչ խաբեցայ։
Ո՛չ կամէր մխիթարիլ անձն իմ.
յիշեցի զած՝ և ուրախ եղէ կո
գայի, և նուաղիւր յիս հոգի իմ.

Ա. տանեցին պահուց աչք իմ. խառնվեցայ՝ և ոչ խօսեցայ. խորհեցայ զաւուրսն զառաջինս: և զամսն յաւիտենից յիշեցի:

Խօսեցայ ընդ գիշերի ընդ սրտի իմում. հոգայի՝ և տառապեաւ ոգի իմ:

Մի՛ թէ ընդ յաւիտեան մերժեսցէ Տէր. և ոչ ևս յաւելցէ ընդ հաճիլ ևս:

Կամ խափան արգելցէ ողորմութիւն իւր յինէն. կամ կատարեաց զբան իւր յազգէ մինչև յազգ:

Կամ մոռասցի գթալ ած իմ և ես. կամ արգելցէ զգթութիւն իւր բարկութեամբ իւրով:

Ես ասացի՝ այժմ սկսայ. այս է նո տոգորումն աջոյն բարձրելոյ:

Յիշեցի զգործս Տեառն ընդ ակզբանէ. յիշեցի զքանշելիս նորա.

Խոհեցայ յամ գործս քո. և ընդ ձեռագործս քո խորհեցայ:

Ո՜վ ընդ սրբութիւն են ճանապարհք քո. թէ որ աստուած մեծ ոգի՝ որպէս աստուած մեր.

Յուցեր ժողովրդեան քում զոր
րուբինեն քո՝ փրկեցեր զասպիսա
քով զժողովուրդ քո՝ զընդհան
յաւիտեան և յօսկիսու։

Տեսին զքեզ ջուրք ովծ. տեսին
զքեզ ջուրք՝ և երկեան, խոր-
խոռվեցան՝ ի ձայնէ ջուրց բզին։
Ձայն եռուն ամպք. քան զի և
նետք քո գնան. Ձայն որոտալոյ
քոյ անուն։

Ի րաբեցան փայլատակունք քո
տիեզերաց. խռովեցաւ, և դո
ղաց երկիր։

Ի ծովու են ճանապարհք քո. և
շաւիղք քո ի ջուրս բազումս.
և հետք քո ոչ երևին։

Առաջնորդեցեր որպէս խաշին
ժողովրդեան քոյ՝ ի ձեռն մո
ովսէսի և ահարոնի։

Տաղ. 19։

Ի մատուռն Ս. աստիա։

Ա։

այեցարուք ժողովուրդք
իմ յօրէնս իմ. խոնարհե

ցուցէք զունդին ձեր ՚ի դառն քե
րանոյ իմոյ։
Բացից առաւօտ զբերան իմ.
խօսեցայց զառաւօտս ՚ի սիզբանէ։
Ոչխարս լուսաք՝ և ծանեաք զայս.
և հարք մեր պատմեցին մեզ։
Ո՛չինչ ծածկեցաւ յորդւոց նոցա՝
յազգ այլ պատմէր զօրհնութիւնս
Տ՛ն՝ զզօրութիւնն՝ և զքանչելիս
նր. զորս արար։
Յաստատեաց զվկայութիւնն իւր
առ յակոբ. և օրէնս եդ ՚ի վերայ
Իսրայէլի։
Ոչինչ միանգամ պատուիրեաց
հարցն մերոյ. ցուցանել զայս որ
դւոց նոցին. զի ծանիցէ ազգ այլ։
Որդիք որք ծնանիցին. յարիցեն, և
պատմեսցեն զայս որդւոց նոցին. զի
դնիցեն առ Ած զյոյս նոցին. և
մի՛ մոռասցին զգործս Ա.Յ։
Ո պատուիրանս նորա խնդրեսցուլ
խնդրեսցեն. և մի եղիցին որպէս
և հարքն նոցին։
Ազգ չար, և դառնացօղ. ազգ՝
որ ոչ ուղղեաց զսիրտ իւր. և ոչ
հաս

Հաստատեաց առ Ա՛ծ զՀոգի նոր։
Որդիք եփրեմի լիաձիգք՝ և պըն
ուաձիգք. յաւուր պատերազմի
կապարձաս դարձուցին։
Ո՛չ կացին նոքա յուխտի Ա՛ծն. և
ըստ նրաւանց նորա ոչ կամե
ցան գնալ։
Ո՛ոռացան զերախտիս նորա. և
զքանչելիս նորա՝ զոր ետես նոց։
Ա՛ռաջի հարց նոցա արար զքան
չելիս նոր. յերկրին եգիպտացւոց՝
և՛ի դաշտին տոյանու։
Ի՛հերձ զծովն՝ և անցոյց զնոսա.
և՛ կացոյց զջուրս որպէս՝ ի տիկս.
Ա՛ռաջնորդեաց նոցա ամպով. ՚ի
տուընէ. և զամ գիշեր ՚ի լոյս հրոյ.
Ի՛հերձ զվէմն յանապատին. և
ետ ըմպել նոց ոպ՚ ի խորոյ մեծ է։
Ի՛հան զջուրս ՚ի վիմէ. և հո
սեաց որպէս զգետս զջուրս։
Մակայն յաւելին ՚ի մեղանչել՝ և
ևս բարկացուցին զբարձրեալն
յանջրդի։
Փորձեցին զԱ՛ծ ՚ի սիրտս իւրեանց.
՚ի լնդրել զկերակուր անձանց իւ
րեանց։

Եւ

Տրանջեցին զՎ.Յ՝ և ասացին. մի՛
թե կարօղ ինչ Ն.Ջ պատրաստել
զսեղան յանապատի։

Թանզի հարկանէր զվէմն՝ և հո
սէին ջուրք. և վտակք խաղային
ի նմանէ։

Ո՛վ հաց և ես կարօտացէ տալ նա
մեզ. կամ պատրաստեացէ զսեղան
ժողովրդեան իւրոյ։

Ոչ ասաց այսպիսիկ լուեալ զայս Տէր
և յանդիմանեաց. հուր բորբոքեցաւ
ի յակօբ. և բարկութիւնն եկն ի վեր
րայ Իսրայէլի։

Ո՞վ ի ձէզ հաւատացին Ա.Ջ. և ո՛չ
գտանին ի վերկութիւնն նմա։

Իրաման ետ ամպոց ի վեր ուստի՝ և
դրունս երկնից եբաց. և տեղաց
ի նոսա զմանանայ ի կերակուր։

Ո՞վ հաց երկնից ետ նմ. զհաց հրեշ
տակաց կերին մարդիկք. և ի զյոյց
ի նոսա կերակուր ի լիութիւն։

Ոչ հան զՀ. ինձ հարաւոյ. և հաճ
ցիր թէ իւրով կենդանիս։

Տեղեաց ի նոսա մին որպէս զհող.
ոյն զաւազ ծովու զթռուցիսն թև
աւորս։

Ոչ արկ

Նոյա. և ամէնայն գազանք որ ելին ի տապանէն՝ ըստ տեսակաց իւրեանց։

Ա Իսկ Աստուած յիշեաց զՆոյ և զամենայն գազանս և զամենայն անասունս որ էին ընդ նմա ի տապանին. և հանեաց Աստուած հողմ ի վերայ երկրի, և դադարեցին ջուրքն։

Ա Եւ փակեցան աղբիւրք անդնդոց և պատուհանք երկնից, և կալեցաւ անձրեւ յերկնից։

Ա Եւ դարձան ջուրքն ի վերայ երկրի երթեալ և դառնալով, և նուազեցին ջուրքն յետ հարիւր և հնգիսուն աւուրց։

Ա Եւ նստաւ տապանն յամսեանն եւթներորդի, յեւթնեւտասներորդի աւուր ամսոյն ի լերինս Արարատեան։

Ա Եւ ամսեանն տասներորդի, յառաջին աւուր ամսոյն երեւեցան գագաթունք լերանցն։

Ա Եւ եղեւ յետ քառասուն աւուրց, և բացեալ Նոյ զդրունս տապանին զոր արարեալ էր,

Ա Արձակեաց զագն, և ելանէր իջանէր մինչեւ ցորդանալ ջուրցն ի վերայ երկրի։

Ա Եւ արձակեաց զաղաւնին յետ իւրեանց, տեսանել եթէ դադարեցին ջուրքն յերեսաց երկրի։

Ա Եւ ոչ գտ հանգիստ աղաւնին ոտից իւրոց, և դարձաւ առ նա ի տապանն, զի ջուր էր յերեսաց ամենայն երկրի. և երկարեալ ձեռն իւր՝ առ զնա, և առեալ ինքեան ի տապանն։

Ա Եւ սպասեալ եւս այլ եւթն աւուրս ուրեք, և արձակեաց զաղաւնին ի տապանէն։

Ա Եւ եկն աղաւնին առ նա յժամ երեկոյին, և ահա տերեւ ձիթենեաց բերեալ էր բերանովն իւրով, և գիտաց Նոյ զի դադարեցին ջուրքն յերկրէ։

Ա Եւ սպասեալ եւս այլ եւթն աւուրս ուրեք, և արձակեաց զաղաւնին, և ոչ եկն եւս առ նա։

նման՝ և ոչ հաւատացին ուխտին նո-
ր. յոր նախնեքն գթած եր՝ քաւեր
զմեղս նոցա. և ոչ ապականէր.
և ոչ առաքեր զբարկութիւնն իւր.
և ոչ բազմեցուցանէր զբար-
կութիւն իւր. և ոչ բոլորեր
զամենայն սրտմտութիւն իւր:
Եւ ասացի թէ մարմին են նք. հո-
գի՛ որ երթայ՝ և այլ ոչ դառնայ:
Քանիցս անգամ դառնացուցին
զնա յանապատի. բարկացուցին
զբարձրեալն յանջրդի:
Դարձան՝ և փորձեցին զԱ՛Ծ. և
զսուրբն Իլի զայրացուցին:
Ա՛չ յիշեցին զձեռն նորա. յոր
որ յորում փրկեաց զնոսա ՚ի ձե
ռաց նեղչաց նոցա:
Որպէս արար զնշանս՝ և զարու-
եսս իւր յերկրին եգիպտացւոց՝
և ՚ի դաշտին տայանու:
Դարձոյց յարիւն զգետս նոցա.
և զանձրեւս նոցա զի մի արբցեն:
Առաքեաց ՚ի նոսա զշանաչանձ՝
և եկեր զնոսա. և գորտիւս ապա
կեանեաց զնոսա:
Ետ ժանկից զպտուղ նոցա. և
զվաս

ըզվաստակս նոցա մարտիցէ։
Ի՝հար կարկտիւ զայդ ինչ նոցա. և
զթզենիս նոցա եղեմամբ։
Ա՝ատանեաց ՚ի կարկուտ զամ-
ուսն նոցա. և զստացուածս նո
ցա հրով դատեցաւ։
Ի՝ոսկեաց ՚ի նա զպատմութիւն
բարկութեանէ իւրոյ. զպատմու-թիւն
զբարկութիւնն՝ և զնեղութիւնն։
Ի՝ոսկեաց ՚ի նոսա տանջանս ՚ի
ձեռն հրեշտակի չարի. դիմեցոյց
՚ի նոսա զպատմութիւն բարկու
թեան իւրոյ։
Ա՛յ անխտրեաց ՚ի մահ ոչ-անկ զան
ձինս նոցա. և զանասունս նոցա
՚ի մահ մատնեաց։
Ի՝հար զամենայն անդրանիկս ե-
գիպտացւոց. զսկիզբն առնոյն
վաստակոց նոցա ՚ի յարկս քամայ։
Ո՝րպէսզի եւս ոտիկս նոցա ժողո
վրդեան էր. և ՚ի հան զնոսա
ոտիկս զհօտ յանապատս։
Ա՝ոաջնորդեաց նոցա յուսով՝ և
ոչ երկեան. և զթշնամիսն նոցա
ծով ծածկեաց։
Ի՝հան

Ի հան զնոսա ի լեառն սրբութե
ւրոյ. ի լեառն այն, զոր ստա
ցաւ աջ նորա։
Ա՛երժեաց յերեսաց նոցա զՀե
թանոսս. և վիճակեցոյց ի նոսա
զվիճակ ժառանգութեան իւրոյ.
և բնակեցոյց ի յարկս նոցն զազգն
Իսրայէլի։
Պորձեցին՝ դառնացուցին զՄ.Ծ
բարձրեանն. և զվկայութիւնն նո
ւրա ոչ պահեցին։
Պարձեալ խոտորեցան որպէս և
հարքն նուրեանց. դարձան՝ և եղեն
որպէս զաղեղն թափուր։
Պարձեալ բարկացուցին զնա ի
բագինս նուրեանց. և դրօշելովք
նուրեանց նախանձարկին նմա։
Լուաւ Մ.Ծ՝ և արհամարհեաց
զնոսա. և անարգեաց յոյժ զԻսրա
ել. Ա՛երժեաց յիւրմէ զխորանն ի սո
ւոլ. խորանն՝ զոր բնակեցոյց ի
մէջ մարդկան։
Ա՛ատնեաց ի գերութիւն զզօրու
թիւն նոցա. և զգեղ նոցա ի
ձեռս թշնամեաց նոցա։

Ա.ղջել ի տուր զժողովուրդ իւր.
և զժառանգութիւնդ իւր անտես
արար։

Օ երիտասարդս նոցա եկեր հուր.
և կոյս կուսանաց նոցա ոչ
սգացան։

Քահանայք նոց անկան ի տուր.
և կայրիս նոց ոչ լայր։
Օ արթեաւ որպէս ի քնոյ Տ.
որպէս հզօր զի թաւիղ զգինւոյ։
Ետար յետս զթշնամիս իւր. նա
խնամեցաւ յաւիտենից արար զնա։
Ածրժեաց նա զխորանն յովսէ
փոյ։ և զազգն եփրեմի նա ոչ
ընտրեաց։
Ա.յլ ընտրեաց նա զազգն յու
դայ. զլեառն սիօն, զոր սիրեաց։
Շ նման արար զմիեղջերուս զբ
արքունութիւն նորա. յերկրի հաս
տատեաց զնա յաւիտեան։
Ա ընտրեաց զդաւիթ ծառայ
իւր. և ընկալաւ զնա ի հօտից
խաշանց. ի վերջին ծնեալոցն ըն
կալաւ զնա։
Կոխել զյակոբ ծառայ իւր.
և

և զինչ ժառանգութիւն նոր։
Աստծոյ զնոսա իմաստութեամբ
արտի նորոյ։ յանմեղութեան ձե
ռաց նորոց առաջնորդէր նոցա։

Տոնի 74։

Ո աշխոյ օրհնութեան Աստուծոյ։

Ի՛

Մտին հրեշտակքն
՚ի ժառանգութի
քս։ պղծեցին ըզ
տաճար սուրբ քս։

Աստուածն զերկիր ոչ պիտոյ մրգոտ
պահոց։ այլ զնա զկնի ոչ ոք գտանէ
ոտիւք քոց զհոգի թեռչնոց երկնից։
և զմարմինս սրբոց քոց գազա
նոց երկրի։

Ջեղէն զարհուռն նոցա ոչ գիտեն
զուրկ զերկմաւ։ և ոչդք ՚ի նմ ոչ
թաղէք։

Ո՛րն նախատինք դրացեաց
մերոց։ ծաղր՝ և այպն կատակա
նաց այնոցիկ ոչդք զուրկ կինն զմեզ։

Ամենէն յերկար Տէր ծառկանաս
դու իսպառ. ծոլըծռքեացի ոտիկս
հուր նախանձ քո:
Չեղ զծառկութիւն քո՝ իմէրայ աղ
գաց՝ որք զքեզ ոչ ճանաչեցին. զի
վերայ թագաւորաց՝ որք զանուն
քո ոչ կարդացին. զի կերուին զյա
կօբ՝ և զտեղի նորա աւերեցին:
Ա՛ի յերեր զմեղս մեր զառաջինս.
վաղվաղեացէ առ մեզ ողորմութիւն
քո Տէր. զի աղքատացաք յոյժ:
Օգնեա մեզ Ա՛Ջ փրկիչ մեր. և
վէմ փառաց անուանի քոյ:
Տէր փրկեա զմեզ՝ և քաւեա զմեղս
մեր. վասն անուանի քոյ:
Ա՛ի երբեք ասասցեն՝ ի հեթա
նոսս. թէ ուր է Ա՛Ջ նոցա:
Ա՛յր յայտնի լինիլ ի մէջ ազգաց
թանոսաց առաջի աչաց մերոց.
առ՝ի լինդրել զվրէժ արեան
ծառայից քոց՝ որ հեղաւ:
Ա՛տոկ առաջի քոյ հեծութիւն կա
պեղոց. ըստ մեծութեանդ քոյոյ
շտեաց զորդիս սպանելոց:
Չատոյ դրացեաց մերոց եօթնապա
տիկ

տեսակ ՚ի ծով նոցա՝ նախատանիցն իւ
բեանց. զոր նախատեցին զքեզ տէր:
Ա՚եր ժողովուրդք՝ և խաշն արօ
տի քոյ. խոստովանեսցի քեզ յաւի
տեան. յազգէ յազգ պատմեսցուք զօրհնութիւն քո:

Տ ո ն կ. 14:

Ի կատարած. էվերայ շուշանիցն վկայ
ութիւն Ա՚սափայ. Ա՚ղաղս էվերայ ասէ
տ ո ն կ. ՀԱ:

Ա՚ր հովուեսդ իսրայէլի՝ նայեաց.
որ առաջնորդես որպէս խաշինս
յոսէփայ:

Ա՚ր նստիս ՚ի քրովբէս յայտնեաց՝
առաջի եփրեմի՝ բենիամինի՝ և
մանասէի:

Զ՚օրութիւն զօրուսցես քո՝ և եկ
՚ի կեցուցանել զմեզ:

Ա՚ստ զօրուսեց դարձիր զմեզ. երևեա
ցո՛ զերես քո ՚ի մեզ և կեցցուք:
Տէր Ա՚ստ զօրութեց. մինչև յերբ
բարկանաս յաղօթս ծառայից քոց:
Զ՚ամբեցեր մեզ զհաց արտասու
աց. և արբուցեր մեզ արտա
սուս երեք չափով:

Ի. բարեր զմեզ նախատինս դրա
ցեաց մերոց. այպն կատականաց
թշնամեաց մերոց։
Ի. Ջ զօրուեց դարձո՛ զմեզ. երևե
ցո՛ զերես քո՝ և մեզ և կեցցուք։
Ո այդ յեգիպտոսէ փոխեցեր.
Հաներ զՀեթանոսա՝ և զնա տըն
կեցեր. և առաջնորդեցեր նմա։
Ջ աստատեցեր զարմատս նորա՝
և եբոյց զերկիր. ծաճկեաց զլե
րինս հովանի նորա. և բարուկնակ
նորա զմայրս Ի. Ջ։
Ձգեաց զտերթ նոր մինչև ի ծով
մինչև ի գետս են շառաւիղք նր։
Ընդէր քակեցեր զցանգ նորա.
և կթեն զնա անցաւորք ճանա
պարհի։
Ի. պականեաց զնա խոզ անտառի՝
և երկ վայրի արած եցաւ ի նմա։
Ի. Ջ զօրութեանց դարձ՝ հայեաց
յերկնից, և տես. այց արա այ
գւոյս այսմիկ. դարման տար զը
մա. զոր տնկեաց աջ քո։
Ի վերայ որդւոյ մարդոյ՝ զոր զո
րացուցեր զնա ի քեզ. այրեցեալ
ի հուր

Եւ կայ
ուն այ յաւիտեան։

Ի սկզբան էր Բանն, եւ Բանն էր առ Աստուած, եւ Աստուած էր Բանն։ Նա էր սկզբան առ Աստուած։ Ամենայն ինչ նովաւ եղեւ, եւ առանց նորա ոչ ինչ եղեւ, որ եղեւ։ Նորա մէջ կեանք էր, եւ կեանքն էր մարդկան լոյսը։ Եւ լոյսը խաւարի մէջ կը փայլի, եւ խաւարը չընկալաւ զայն։

Ա. Յովհ. Ա. 1։

Ես եմ հաց կենդանի, որ յերկնից իջի։ Եթէ ոք ուտիցէ յհացէ յայմմէ, կեցցէ յաւիտեան։ Եւ հացն զոր ես տամ, մարմին իմ է, զոր ես տամ վասն կենաց աշխարհի։

Յովհ. Զ. 51։

Ես եմ հովիւ բարի։ Հովիւ բարի զանձն իւր դնէ վասն ոչխարաց։

Յովհ. Ժ. 11։

Ես եմ հովիւ բարի, եւ ծանեայ զիմս, եւ ծանեան ինձ իմոքն։

Յովհ. Ժ. 14։

Ես եմ դուռն ոչխարաց։ Ես եմ դուռն։ Եթէ ոք մտցէ ինձանէ, կեցցէ։

Յովհ. Ժ. 7, 9։

Ես եմ հացն կենդանի, որ յերկնից իջի։ Եթէ ոք կերցէ յհացէ յայմմէ, կեցցէ յաւիտեան։

Յովհ. Զ. 51։

Ես եմ յարութիւն եւ կեանք։ Որ հաւատայ ինձ, եթէ մեռցի, կեցցէ։

Յովհ. ԺԱ. 25։

Ես եմ ճանապարհ, ճշմարտութիւն եւ կեանք։ Ոչ ոք գայ առ Հայր, եթէ ոչ ինձանով։

Յովհ. ԺԴ. 6։

Ես եմ որթատունկ, դուք ճիւղք։ Որ կայ ինձ եւ ես նմա, նա բազում պտուղ բերէ, զի առանց ինձ ոչ կարէք ինչ առնել։

Յովհ. ԺԵ. 5։

Ես եմ որթատունկ ճշմարիտ, եւ Հայր իմ է մշակ։ Զամենայն ճիւղ ի յիս որ բերէ պտուղ, զնա կտրէ, եւ զամենայն որ պտուղ բերէ, զնա մաքրէ, զի բազում պտուղ բերիցէ։

Յովհ. ԺԵ. 1, 2։

Ես եմ Ալփա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր Աստուած, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։

Յայտն. Ա. 8։

Ես եմ Ալփա եւ Օմեգա, առաջին եւ վերջին, սկիզբն եւ վախճան։

Յայտն. Ի. 13։

Ես եմ Ալփա եւ Օմեգա, սկիզբն եւ վախճան, ասէ Տէր, որ է եւ որ էր եւ որ գալոց է, Ամենակալ։

Յայտն. Ա. 8։

ի կայութենեն յօսէփու՝ զոր եդ
ընդ նմա. ոյք երանէր նա յերկ
րին եգիպտացւոց լեզու՝ զոր ոչ
գիտէր լսէաւ։

Իսաց արար ՚ի բեռանց զթի
կունս նորա. և զձեռս նորա յոլթ
և՚ի թի ծառայելոյ։

՚Ի նեղութեան կարդացեր առ ի՛
և փրկեցի զքեզ. լսէայ քեզ ՚ի
գաղտնութենէնէ մրրկի. և փորձե
ցի զքեզ ՚ի վերայ ջրոցն հակա
ռակութեան։

Լուր ժողովուրդ իմ. և վկայեմ
քեզ. և Իսրայէլ թէ լսէիցես ինձ։
Ոչ իւն ձեզ եղիցին քեզ աստուածք
արտաքինք. և մի երկնրպագա
նիցես դու աստուծոյ օտարի։
Ես եմ Տէր Ա՛ք քո. որ հանի
զքեզ յերկրէն եգիպտացւոց. բաց
զբերան քո՝ և լցից զդա։
Ժողովուրդ իմ ոչ լսուաւ ձայնի
իմում. և Իսրայէլ ոչ ինչ ոչ նայ
եցաւ։
Ընդէր թողի զնոսա երթալ ըստ
հետ կամաց իւրեանց. զի գնասցեն
նք

ՆԵՔ ըստ կամս անձանց իւրեանց։
Նթէ ժողովրդեան իմոյ լուծեալ
եր լինէ. կամ իլէ զձանապարհս
իմ գնացեալ եր։
Ոչ զոչինչ խոնարհ արարեալ եր
իմ զթշնամիս նորա. և՝ իվերայ
նեղչաց նոր արկեալ եր զձեռն իմ։
Թշնամիք Տեառն ստեցին նմա.
և եղիցին ժամանակք նորա յաւէտ
խարհի։
Ի երակրեաց զնոսա՝ ի պատրաստու-
թենէ ցորենոյ. և՝ ի վիմէ մեղր
յագեցոյց զնոսա։

Տող. 17։

Ոսկա Ը. տափ. 21։

ՆԵՆ եկաց՝ ի ժողովս աստուծոյ.
և՝ ի միջի նոցա դատէր զնա։
Մինչև յերբ դատէք անիրաւու-
թիւ. և առնուառնուք մեղաւորաց։
Դատեցարուք տկարն՝ և այրեաց.
իրաւունս արարէք տնանկին՝ և խո
նարհի։
Ազատեցուցէք զաղքատն՝ և զտը
նանկն. ՚ի ձեռաց մեղաւորի փրկե
ցէք զնա։

Այլ խնացան՝ և ոչ ՚ի միտառին. ՚ի
խաչարկն գնացին՝ և չարժեցան
ամ հինուն երկրի։
Նա ասացն՝ թե աստուածդ եցէք.
կամ որդւոք քարձրելոյն ամենե
քեան։
Դուք ահաւադիկ որպէս զմարդ
կան մեռանիք. և ոպէ զմի յիշխան
նաց անկանիք։
Ար՚ի Ա՚Ծ՝ և դատեա զերկիր. զի
գու ժառանգեսցես զամենայն
հեթանոսս։

Տոնկ. 8։

Այլս օրհնութիւն Ա՚ստուծոյ. ՀՐ։

, ո՛ երգ նմանիցի. մի՛
լռեր՝ և մի՛ դադարիր
Ա՚ստուծ։
Օ՛ ահա թշնամիք քո
գոչեցին. և ատելիք քո հպարտ
ձին զգլուխս իւրեանց։
Ա՛վերայ ժողովրդեան քոյ խորհե
մանեցին զգիտուն. խորհեցան
՚ի վերայ սրբոց քոց. և ասացն։

Ա կայք առատակերպութք զնոսա յապրեցոյց. եւ մի յիշեցի անուանն նոց
բերանէ իմմէ։
Յորժամ եղեցան միաբանութիք նոքա
ամէն. վասն քոյ ոչխար սպանանիմք
Առանակք եղօմայեցւոյ՝ եւ նամայէ
տացիք. մոլար, եւ հագարացիք։
Պաբեսաղ՝ ամէն եւ ամասղէկ. այլ
ազգիքն. ամենայն ընտակէջքն հան
դերձ ծուրաւ։
Ա՛ւա եւ առուր էակեալ էր ընդ նո
սա. ամենեքեան սրբա զօրաւիքք
էին սրդուցն դուխոյ։
Ա՛րա զնոսա սրսկէս զմազիսամ, որ
պէս զխոտոյ. սրսկէս զաբեղն՝ զ
ծոյծորան կնասոնի։
Առատակերպեան նոքա յարկանս զօրայ.
և եղեն սուլ զաղք երկրի։
Ա՛րա զինչխանս նոցա սուլ զօրեքն.
և զգեքն՝ և զգեքեակն՝ և զառագա
նայ. և զամ նշխանս նոցա։
Ա՛յք առացին, ժառանգեացուք՝ զ
մեզ զարբուքիւնն Ա՛յ։
Ա՛ծ իմ, արա զնոսա սուլ զանիւ.
և սուլ զերգիգն առաջի հողմոյ։

Ա ղաղ ես Տուր՝ զի այրէ զանաստա-
ուն զօդ զի կիզու զլերինս։
Ա յտպէս հալածեացես զնոսա
մրրկաւ քով. և զարհուրեր քով
խռովեցուսցես զնոսա։
Լ ից զերեսս նոցա անարգանօք.
և խնդրեսցեն զանուն քո Տ ։
Ա մաչեսցեն՝ և խռովեսցին յաւէ
տեանս յաւիտենից. և ամօթա
լից կորիցեն։
Գ անիցեն զի անուն քո Տ է ։
և դու միայն բարձրեալ ես ՚ի վեր
րայ ամենայն երկրի։

Տ ա ղ. 20։

Լ ս հպատակ վան հնչանոցն. Ա ստղա
ծերտոյն հոլիսոյ։ ՁՂ։
Ա լսէ սիրելիք են յարկք քո Տ է
զօրութեաց. ցանկայ՝ և վաւիտա
քն անձն իմ ՚ի գաւիթս քո։
Ա կուտ իմ, և մարմին իմ ցնծասցեն
առ Ա՛ծ կենդանի
Գ անդն ծնանիցէ եգիտ իւր
տուն. և տատրակ զբոյն. ուր
դնիցէ զձագս իւր։

Ա ղ

Աղաչեմ քո Տէր զօրութեանդ. թագաւոր իմ, և Աստուած իմ:

Ո՛րպէս ամենեցուն. որք քնարակեալք են ի տան Տեառն. յաւիտեանս յաւէտից օրհնեսցեն զքեզ:

Ո՛րպէսզի ես այր՝ որոյ օգնութիւն ի քէն է. եթէ եդ ի մտի ի սրտի՝ ի հովտին տրտմութեան ի տեղ յորում ուխտեաց:

Ո՛ օրհնութիւնս տացէ՝ որ զօրէնս դնէ. գնասցէ նա ի զօրութենէ ի զօրութիւն. և երևեսցի Աստ հրեշտակաց ի սիոն:

Տէր Աստ զօրութեանց՝ լուր աղօթից իմոց. ունկնդիր լեր Յակոբայ:

Ընդունիցես դու մեր. տես Աստ և նայեաց յերեսս օծելոյ քոյ:

Այն զի լաւ է ինձ մի օր ի գաւիթս քո քան զհազարս:

Ընտրեցի ընդ աղբ կալ ի տանն իմ. առաւել քան զբնականալն ի յարկս մեղաւորաց:

Ո՛ողորմութիւն՝ և ճշմարտութիւն սիրեսցեն Տէր Աստ մեր. զինուրկս և փառս տացէ:

ՏԻՐ ոչ պակաս առնել զողորմու
թիւն նոր յայնցանէ՝ որ գնան
յամբծութեան.

ՏԻՐ Ա.Ջ զօրութեց երանեալ է
այր՝ որ յուսայ ՚ի քեզ։

Տ՚ա՚ղ. 15։

Վ՚ա՚ղ՚ա՚ղ ոչ խափանջ ոչ ոտն կոխեսցէ։ Ա՚ա՚ղ
ՀՎ՚։

ՀԱՇԵցար Տէր ընդ երկիր քո.
և դարձուցեր զգերութիւնն
յակոբայ։

Թողեր զանիրաւութիւն ժողո
վրդեան քոյ. ծածկեցեր զամե
նայն մեղս նոցա։

Հանեցուցեր զամենայն սրտմտու
թիւնս քո. դարձար ՚ի բարկու
թենէ սրտմտութեան քոյ։

Դարձ առ մեզ Ա.Ջ փրկիչ մեր.
և դարձո զսրտմտութիւնս քո
՚ի մէնջ։

Ա՞ի յաւիտեան բարկանայր մե՞զ.
և ի ձգեր զբարկութիւն քո յազգ
մինչև յազգ։

ԱՅՑ դու դարձեալ կենդուսցես
զմեզ

զմեզ. և ժողովուրդ քո ուրախ
եղիցի ՚ի քեզ։

Յոյց մեզ Տէր զողորմութիւնս քո. և
զփրկութիւնս քո տուր մեզ։

Ոչ-ինչ զինչ խօսի Տէր Ա՛ստ մեր.
խօսեացի զխաղաղութիւն ժողովրդեան իւրոյ. առ սէր իւր, և առ
այնոսիկ՝ որք դարձեալք են առ
նա սրտիւք։

Սակայն մերձ է առ երկիւղածս
իւր փրկութիւն նորա. բնակիլ փառաց նորա յերկրի մերում։

Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն
պատահեացին. արդարութիւն և
խաղաղութիւն համբուրեացին։

Ճշմարտութիւն յերկրէ բուսաւ, արդարութիւն յերկնից երև
եցաւ։

Տէր տացէ զբարեդրութիւն, և եր
կիր մեր տացէ զպտուղ իւր. արդարութիւն առաջի նորա գնասցէ դնել ՚ի ճանապարհի զգնացս
իւր։

Տուին։ 13։

Ընծա կատարել ի խաղաղաց ողջ-ողջ խորհուրդ: ՁԱ:

ՈՆարհեցո՛ Տէր զունկն քո՝ և լուր ինձ. զի աղքատ, և տնանկ եմ ես:

Պահեա՛ զանձն իմ, սուրբ Տէր. փրկեա՛ զծառայ քո Լ՚ծ իմ. որ ի քեզ յուսացեալ:

Ողորմեաց ինձ Տէր՝ զի առ քեզ աղաղակեցի զօրհնանապատ. ուրախ արա՛ զանձն ծառայի քոյ՝ զի առ քեզ Տէր հաստարձի զանձն իմ:

Օ՛ի դու Տէր քաղցր՝ և ողորմած ես՝ բազում ողորմ առ ամենեսեան՝ որք կարդան առ քեզ:

Ունկնդիր Տէր աղօթից իմոց. և նայեաց ՚ի ձայն խնդրուածոց իմոց:

Յաւուր նեղութեանս իմոյ կարդա զիս առ քեզ՝ և լուիցես ինձ:

Ընդէր ե նման քեզ յԱ՚ծս Տէր. և ոչընդ ե ոմանք զգործս քո:

Օ ամենայն ազգք՝ զորս արարեր. ե՛կեսցեն՝ և երկրպագեսցեն առաջի քոյ

քոյ Տէր. և փառաւորը արասցեմ
զանուն քո յաւիտեան։
Ա՛ւճ ես դու Տէր. և առնես ըս
քանչելիս. և դու միայն ես Ա՛ստ։
Ա՛ռաջնորդեա՛ ինձ ՚ի ճանապարհ
հին քումմ. և գնացից ՚ի ճշմարտու
թեն քումմ. և ուրախ եղիցի սիրտ
իմ երկնչիլ յանուանէ քումմէ։
Խոստովան եղէց առ քեզ Տէր աստ
ուածս իմ. ձոլորով սրտիւ իմով փառաւո
րեցից զանուն քո յաւիտեան։
Ա՛ւճ եղև ՚ի վերայ իմ ողորմու
թիւն քո՝ և փրկեցեր զանձն իմ,
՚ի դժոխոց ներքինոց։
Ա՛ստ, անօրէնք յարեան ՚ի վերայ իմ.
և ժողովք հզօրաց խնդրեցին
զանձն իմ. և ո՛չ համարեցան ընդ
քեզ Ա՛ստ առաջի նոցա։
Ա՛յլ դու Տէր Ա՛ստ իմ, գթած
եա՛ և ողորմած. երկայնամիտ՝ ձա
զեաւ ողորմի՝ և ճշմարիտ. նայեաց
առ իս՝ և ողորմեաց ինձ։
Տուր զզօրութիւն ծառայի քոյ.
կեցո՛ զորդի աղախնոյ քոյ. և արա
տա՛ր իս զինշան քաղցրութեան։

Տես

Տեսցեն սառելիք իմ, և ամաչեսցեն. զի դու Տէր օգնեցեր ինձ՝ և մխիթարեցեր զիս։

Տոն. 16։

Ողջոյն կրկին Աստուածածնի։

Զ.Օ։

Ի խորունկ նորա՝ ի լեառն սուրբ նորա. սերմ Տէր զդրունս սիոնի՝ առաւել քան զամ յարկան յակոբայ։

Փառաբանեալն խօսեցաւ վէմ քոյ. ահաբադիկ քաղաքդ Աստուծոյ։ Յ.Ա։

Յիշեցի զուարճալի և զերաբիլոն՝ ոչ ճանաչեցն զիս. ահա այլ ազգ և ծուր՝ և ժողովուրդ հնդկաց՝ սրբա եղեն անդ։

Աստուած սիոնի ասէ մարդ՝ և մարդ ծնաւ ի նմա. և ինքն հիմնադրեաց զնա բարձրեալն։

Տէր պատմեսցէ գրով ժողովրդոց՝ և իշխանացս այսոցիկ՝ որք եղեն անդ։

Ոչ զի ուրախ լինիցին ի քեզ ամենեքեան. որոց բնակութիւն ի քեզ է։

Տոն. 7։ Օրհ

( ) ըհնոտ-ըէ-ն ամպմոսկ ծրպտոցն կոլքնաց-
ե կատարած վասն մահկէզէլնաց. շէ ետ
պատասխանէ. իմաստո-ըէ-ն եմմանաց էշ
բացէլաց-ոց: 21:

ՆՈՐ Ա-ՀՆ վերկուբեանն իմոյ. ե՛ւ
տուէք կարդացի՛ն և գիշերվն
առաջի քոյ:

Աղօթք իմ առաջի քոյ
Տէր. խոնարհեցի՛ ունկն քո ե՛ւ
խնդրուածս իմ:

Օ՛ի լցաւ չարչարանօք անձն իմ.
և՛ կեանք իմ ե՛ւ դժոխս մերձե
ցան. և համարեցայ ես ընդ այնո
սիկ՝ որք ի՛ջանեն ե՛ւ գուբ:

Ես եմ ոպ մարդ առանց օգնա
կանի. և՛ ե՛ւ մեռեալս ազատ:

Որպես գվիրաւորս. որք ննջեն ե՛ւ
գերեզմանի:

Օ՛ որս դու ոչ յիշեցեր. նորքա ե՛ւ
ձեռանէ քումմէ մերժեցան:

Ն՛ դնին զիս ե՛ւ գբն ներքինում ե՛ւ
խաւարի և՛ ե՛ւ ստուերս մահու:

Ցիս հաստատեցաւ սրտմտութի՛ն
քո. զամենայն ղօսանս քո ածեր
ե՛ւ ինձ:

Ձեռն արարեր յինէն զծանօթս
իմ. և եդեն զիս նշաւակ նըզի,
Ա՛ատանեցայ՝ և ոչ երանեի. աչք իմ
տկարացան յաղքատութենէ։
Ընդդակեցի առ Տ՚ն զօրհանա
պազ. և համբարձի առ քեզ ըզ
ձեռս իմ։
Ա՛ր թէ մեռեալոց առնիցես զքա՞ն
չքեւս. կամ բժիշկք յարուցանիցեն,
և խոստովան առնիցեն առ քեզ։
Ա՛ր թէ պատմեսցի ոք երկեդք՚ի
գերեզմանի զողորմութիւնս քո.
կամ զճշմարտութիւնս քո՚ի կորս
ուեան։
Ա՛ր թէ ճանաչեսցին՚ի խաւարի
սքանչելիք քո. կամ արդարութի՛ւն
քո յերկիրն մոռացեալ։
Ես առ քեզ Տ՚ն աղաղակեցի. ա-
ռաւօտուս աղօթք իմ ժամանեսցեն
ցքեզ առ քեզ։
Ընդէր Տ՚ն մերժես զանձն իմ.
կամ դարձուցանես զերեսս քո
յինէն։
Տնանկ՝ և վաստակաւոր եմ ես՚ի
մանկութենէ իմմէ. ՚ի բարձրու
թենէ

թեանն խոնարհեցայ՝ և ապիրեցայ։
Յետս հաստատեցաւ բարկութի՛ւն քո։
արհաւիրք քո խռովեցուցին զիս։
Ե՛րկեցան զինեւ ոսկր ջուր. զօր ամ
պաշարեցին զիս ՚ի միասին։
Ձեռք արարեր յինէն զբարեկամս
իմ. և զծանօթս իմ վասն թշուա
ռութեան իմոյ։

Տոնի. 22.

Ի տաղտուկին Եմմանայ Եղբայրական։

ՁԲ։

Ողորմութի՛ւն քո Տէր յա
ւիտեան օրհնեցից. յազ
գէ ազգ պատմեցից զար
շմարտութի՛ւն քո բերանով իմով։
Ա՛տացեր թէ աշխարհս ողորմու
թեամբ շինեսցի. յերկինս պատ
րաստ եղիցի շմարտութի՛ւն քո։
Ա՛դէ ուխտ ընտրելոց իմոց. եր
դումայ դաւթի ծառայի իմոյ։
Յաւիտեան հաստատեցից զզա
ւակ քո. և շինեցից յազգէ յազգ
զաթոռ քո։

Ես

Աստուածեան եղիցեն երկինք ոքան
չերեսից քոց ՅՏ. և Ճշմարտութիւն
քո յերկիր սրբոց։
Ալէլուիա՝ որ հաւատարեցան քեզ։
կամ ով նմանիցի ՅՆ յորդիս ոից։
Ա՛ջ փառաւորեալ ի խորհուրդս
սրբոց իւրոց. մեծ և ահարկու ի
վերայ այնոցիկ՝ որք շուրջ են ընդ
վաւ։
ՅՈՒ Ա՛Ջ զօրութեա՛ն ո՛նմանի քեզ։
հզօր ես դու ՅՏ. և Ճշմարտութիւն
քո շուրջ ք զքեզ։
Դու տիրես զօրութեանց ծովուս։
զխռովմունքն ալեաց նորա դու
ցածուցանես։
Դու խոնարհեցուցանես որպէս
զվիրաւորս զամբարտաւանն։ ի
զօրութիւն բազկի քոյ ցրուեցեր
զթշնամիս քո։
Քո են երկինք՝ և քո ե երկիր. զաշ
խարհս լրիւ իւրով դու հաստա
տեցեր. զհիւսիս՝ և զծովսա դու
արարեր. Թաբոր և Հերմոն յա
նուն քո ցնծասցեն։
Քո ե բազուկ՝ և քո ե զօրու
թիւն

թիւն. զօրացի ալ քո՝ և զարձը
եղիցի ձեռն քո։
Յարդարութիւն՝ և յիրաւունս
հաստատեալ է աթոռ քո առաջի
թիւն՝ և ճշմարտութիւն գնաս
ցեն առաջի երեսաց քոց։
Արդ ժողովրդեան՝ որ գիտէ
զօրհնութիւն քո Տ՛ն. ի լոյս երե
սաց քոց գնասցեն. և յանուն քո
ցնծասցին զօրհանապազ. և յար
դարութե քումմ զարձը եղիցին։
Պարծանք զօրութեց նոցա դու
ես. և ի կամս քո զարձը եղիցի
եղջիւր նոցա։
Զի Տ՛ն է օգնութիւն սրբոյն իսր
թագաւորին մերոյ։
Յայնժամ խօսեցար տեսլեամբ ընդ
որդիս քո՝ և ասացեր. եդի զօգնու
թիւն իմ՝ ի հզօրին՝ և զարձը
արարի զընտրեալն ի ժողովրդե
նէ իմմէ։
Գտի զդաւիթ ծառայ իմ. ի ե
ղով սրբով իմով օծի զնա։
Զձեռն իմ ընկալցի զնա. և զա
զուկ իմ զօրացուսցէ զնա։

Ա՛ի մէջէն նոցա թշնամի. և որ
դէ անօրէնութեան մի՛ դատչարեա
ցէ՛ զնա։
Հարից առաջի նորա զթշնամիս
նորա. և պատերիս նորա ՚ի պար
տութեան մատնեցից։
Ո՛չմարտութեան իմ, և ողորմու
թեան իմ ընդ նմա. և յանունն իմ,
բարձր եղիցի եղջիւր նորա։
Ա՛դից ՚ի ծովու զձեռն նորա. և
՚ի գետոց զաջ նորա։
Ա՛ն կարդասցէ առ իս, Հայր իմ
ես դու. Ա՛ստ ընդունող փրկու
թեան իմոյ։
Ա՛ս անդրանիկ արարից զնա. և
բարձր քան զամենայն թագաւորս
երկրի։
Ցաւիտեան պահեցից նմա զողորմ
մութեուն իմ. և ուխտ իմ հաւա
տարիմ ընդ նմա։
Ո՛ւստատեցից յաւիտեան յաւէտ
տեանից զզաւակ նորա. և զաթոռ
որպէս զաւուրս երկնից։
Ա՛ն թողցեն որդիք նր զօրէնս
իմ. և յիրաւունս իմ ոչ կամեսցին
գնալ։

Ես զարդարութիւնս իմ անաչառ
գեսցեն. և զպատուիրանս իմ ոչ
պահեսցեն:

Յորից դաւազանաւ զանօրէնութիւնս նոցա. և տանջանօք զանի
րաւութիւնս նոցա:

Ողորմութիւն իմ ոչ արգե
լից ի նոցանէ. և ոչ ընկենցեմ
ճշմարտութիւն իմում. և ոչ անար
գեցից զուխտ իմ. և ինչ որ ելա
նէ ընդ շրթունս իմ. զայն ոչ ար
համարհեցից:

Ի միանգամ երդուայ ի սրբութիւն
իմ. թէ դաւթի ես ոչ ստեցից:
Զաւակ նորա յաւիտեան կայց
ցէ. և աթոռ նորա որպէս զարե
գական առաջի իմ. և որպէս զլուսին
զի հաստատեալ է յաւիտեան վը
կայ հաւատարիմ յերկինս:

Դուք արդ դու մերժեցեր՝ և ա
նարգեցեր. և ընդ վայր հարեր
զօծեալ քո:

Դարձուցեր զուխտ ի ծառայէ
քումմէ. պղծեցեր յերկրի զսուրբ
քուն նորա.

Թ. ամէնքեր զնամ ապարհասս նորա. և երդեր զամուրա նորա ՚ի դողուամն։ Յ ափշտակեցինն զնա անցաւորք Ճանապարհն. եղև նա նախատ դրացեաց իւրոց։

Ժ. արձր արարեր զայր նեղչաց նորա. ուրախ արարեր զամենայն թշնամիս նորա։

Ժա. արձուցեր զօգնութիւն ՚ի սրոյ նորա. և ոչ ընկալար զնա ՚ի պատերազմի։

Ժբ. Նաւրգեցեր զսրբութիւն նր. և զաթոռ նորա յերկիր կործանեցեր։

Ժգ. Սուաղ արարեր զաւուրս ժամանակաց նորա. և հեղեր զնմանաւ զամօթ։

Ժդ. Մինչև յերբ դարձուցանես զերես քո իսպառ. բորբոքեսցի ոսկ հուր բարկութիւն քո։

Ժե. Տակաւրդ յիշեա, և տես՝ թէ ոչինչ իմ հանգիստ. մի թէ ՚ի զուր ետուր ստեղծեր զամենայն մարդկան։

Ժվ. Ո՞վ է մարդ՝ որ կեցցէ, և ոչ տեսցէ զմահ. կամ փրկեսցէ զանձն իւր ՚ի ձեռաց դժոխոց։

Ա՛ր են աղօրմածութիւնք քո առա
ջինք ՅՇ. զոր երդուար դաւթի
ճշմարտութեամբ քում։
Յ՛երեա՛ զնախատինս ծառայի քոյ.
զոր ընկալայ ՚ի ծոց իմ յազգաց
բազմաց։
Զ՛որ նախատեցին թշնամիք քո.
ՅՇ. նախատեցին փոխանակ օծե
լոյ քոյ։
Օրհնեալ ՅՇ Ա.Ջ յաւիտեանս
յաւիտենից. եղիցի՛ եղիցի։

Տ՛ոնի։ 49։

Օ՛րհնութիւն Աստուծոյ մերոյն
Ա՛մէն. Ի.Օ։

պիշերայց կանխէ հոգւով իմ.
առաւօտ առնել առ քեզ
Ա՛ստուած։

Ա՛ն զմեզ՝ լոյսք են հրամանք
քո ՚ի պիղերայ երկրի. ուսարո՛ւք զարդարութիւն բնակիչք երկրի։
Ա՛ռաքեսցի ամպարիշտն՝ և այլ ո՛չ ևս
ուսցի առնել յերկրի զարդարութիւն Աստուծոյ։

Ա՛մէն

Բարձցէ ամպարիշտն յերկրէ. և
մի տեսցէ զփառս Ա.Յ:
Տէր բարձր ես՝ և բազուկ քո հը
զօր. և նորքա ոչ գիտացին:
Նախանձին ամաչեցուցեն՝ և նախանձ
արկցի անխրատ ժողովրդեանն. և
արդ՝ հուր զթշնամիս քո կերիցէ:
Տէր Ա.Ծ մեր՝ տուր մեզ զխաղա
ղութիւն քո. զի ըստ ամենայնի գործոց
մերոց հատուցեր մեզ:
Տէր Ա.Ծ մեր՝ տիրեցին մեզ. զի
բաց Ա.ւ քէն զայլոք ոչ գիտեմք.
և զանուն քո անուանեմք զօրհա
նեալդ:
Նսկ արդ՝ մեռեալք կենդանու
թիւն այլ ոչ տեսանիցեն. և ոչ
բժիշկք յարուցանիցեն:
Վասն այսորիկ ածեր՝ հարեր՝
աւտակեցեր՝ և ջնջեցեր զամե
նայն արուս մանուկ նոցա:
Յաւել Տէր զբար՝ նկերայ բարկ
նոցա. և ածք զբար՝ նկերայ անօ
րինաց երկրի:
Տէր՝ ի նեղութեան յիշեցաք զքեզ.
զի փոքր ի նեղուիլն ե՛ լսեաս քո
՝նկէր մեզ:

Ոտքես երկուսնք յոլոյ՝ զի հասել
եցեն ՚ի ժամանակս ծննդեան. և
առ ցաւս իւր ձգիցէ։
Ր յոտքես եղեալք սկսելոյ քում
Տ՛ր. յահ և յերկիւղ քո յղացեալք
երկնեցաք. և ծնաք զՀոգի փրկու
թեան քոյ։
Ա՛ձա կործանիցուք մեք, այլ կոր
ծանեացին բնակիչք երկրի։
Հարիցեն մեռեալք՝ և կենդանաց
ցին ամենեքեան. որք եդեալք են
՚ի գերեզմանս։
Ո՛ արթնացեն, ցնծասցեն, և ու
րանք եղիցին դադարեալք երկրի։
Ա՛ ան զի ցօղդ՝ որ ցօղէ ՚ի քէն՝
այդ բժշկութի՛ն ընդ ցաւս. քայց եր
կիրն անպատշաճեալ սատակեսցի։
Ա՛ոյս տուր ժողովուրդ իմ. գնա՛,
մուտ ՚ի շտեմարանս քո. և փակեա՛
զդրտունս քո առաջի երեսաց քոց։
Փախիր, և թաքիր առ ժամանակ
մի. մինչև անցցէ բարկութի՛ն Տ՛ն։

Խաղաղութեանց տուօղ Քրիս
տոս զխաղաղութիւն և զողջո
մութիւն քո պարգեւեա մեզ։
Պարզասիր Տէր վասն սրբուհւոյ
անարատ Մօր քոյ և կուսի։
և վասն խաչի քոյ պատո
ճառի, ընկալ զաղա
չանս մեր։ և կե
ցո զմեզ։

Աղօթք

Ի՚ՊԱՒՈՒՆ

Եղեր մեր յաղագ մինչ
չև յաղագ. մինչչև լե
բինք Հաստատեալք կեն. և մինչչև
ասեղծեր ջրերկիր և զամենայն ան
եղերս։

Յաւետենից մինչև յաւետեան
դու ես. մի դարձուցաներ զմարդ
՚ի տատապանս. և ասացեր՝ դարձա
րուք աս խս որդիք մարդկան։
Հազար ամ յաչս ձեր որպէս օր
երեկի՚ զի կանց. որպէս զպահ մի
գիշերոյ. և ամք նոցա անարգու
թեամբ եղիցին։

Ի նդ առաւօտս որպէս դալարն
բուսցին. ընդ առաւօտս որպէս

դա

դատարկ զուգարձացին՝ և ծաղր կեացին. ընդ երեկոյս թաղցամեծ ցին՝ ջորացին՝ և անկցին։

Ա. ողջակեցար մեք ի քարկուրթէն քումմէ. և ի սրտմտուրթէն քումմէ մէ խռովեցար։

Ա. դէմ զմեղս մեր առաջի քոյ. և գիկեանս մեր ի լոյս երեսաց քոց։

Ա. մեռայն աւուրք մեր նուազեցան. և ի քարկուրթենէ քումմէ խռովեցաք։

Ա. ամանակ ամաց մերոց անդա դար որպէս սարդի. և թիւ աւուց ամաց մերոց ի նոսա եօթա նասուն ամ։

Ա. պաթէ՝ առաւել կա ուժգնու ամ. և որ ինչ աւելի ե քան զայն, ցաւոք և չհնծուրթեամբ։

Ա. ին ի վէրոյ մեր չհնծուրթիւն և խրատեցար. նախարդ՝ ո գնուացէ զգզօրուրթիւն քարկուրթեան քոյ. և կամ յահէ քումմէ, զսրտմտուրթիւն քո հաւատացի։

Ա. յսպէս ցոյց մեզ զաջ քո. և ողջ խոնարհք ին սրտիւք՝ զիմաստուրթիւն քո։

Գ. արձ ՏԷ՝ միևնչև յերկը. միսիթա
երեա՛ի ծառայս։

Լ ցաքս առաւօտու ողորմութիք
քոյ. ցնծացաքս և ուրախ եղաքս
զամենայն աւուրս կենաց մերոց։
Ուրախ եղաքս փոխանակ աւ
րացն, յորս խոնարհեցուցեր զմեզ
և ամացն, յորս տեսաքս զչարութիւն։
Հայեցիր Տէր՛ի ծառայս քո՝ և՛ի
գործս ձեռաց քոց. և առաջնոյր
դեա որդւոցդ նոցա. եղիցի լոյս
Տէր Ա.Յ՛ի մեզ մեր։
Ո գործս ձեռաց մերոց ուղիղ
լաւ՛ի մեզ Տէր. և զգործս ձեռաց
մերոց յաջողեա՛ մեզ։

Տ ո ն ի. 16։

Ա՛նկնդնագիւղ ի հիերոյեղեցոյ օրհնու
կուն գովելութեան։ Ալ։
Ա՛ր գնասիկաւ ե յօգնութիք քոյ
երկրին, ընդ հովանեաւ Ա.Յ
յերկինս հանգիցէ։
Ա՛սացէ Տէր ընդունոյ իմ եա
գու. ապաւէն իմ Ա.Ջ՝ և ես յու
սամ՛ի նա։

զքեզ
Վ՚ի բաղուկս երեսանց ընկալցին
մեծային Յանանիայիս քոյ։
Չերեշտակաց երկոց պատուիրեալ
ի վայն քոյ. ի պահել զքեզ յամ
յարկս քո։
Եւ առանձինք ոչ մերձենային ՚ի
պատեն. ոչ հասցին առ քեզ չարք
Ո՞ բարձրեան արարիր քեզ ա-
պաւէն. զի դու Ն՚ի յոյս իմ եւ
տեսցես. զի դու Ն՚ի յոյս իմ եւ
դու։ եւ զհատուցումն մեղաւորաց
Սայց միայն աչօք քովք հայեսցիս
մէ. եւ առ քեզ ինչ ոչ մերձենայցէ
զարդ. եւ քեւրք ընդաջմէ քոյմ
Ընկեցին ՚ի կողմանէ քոյմէ հա
րակն աւուր։
զայթակղութենէ գիւրին հատա
Ոչ երկեսցես գոյերկիւղէ գիշերոյ.
եւ ոչ ՚ի նետէ որ թռչի ՚ի տուընէ։
Վ՚ոչ երկեսցես գոյերկիւղէ գիշերոյ.
Աշխատասիրութիւն Նորա.
Ամպ զգեն շուրջ եզիցի զքե
զ՚ի հուպանէ թշուոյ նոր յարուցիս։
զ՚ի թիկնամէջս իւր ընկալցի զքեզ.
Ա՚ա փրկեսցէ զիս յորոգայթէ որ
որոյն. ե՚ի բանից խառնուրդէ։

զբեղչ· զի մի երբեք հարցես զքան
րի զաման քո։

Ի վերայ ինչից՝ և քարբից գնաս
ցես դու։ և առ ոտն կոխեացես
զառուեծն՝ և զվիշապն։

Բանզի յիս յուսացաւ՝ և փրկե
ցից զնա։ հովանի եղէց նմա՝ զի
ծանեաւ զանուն իմ։

Աղաղակեսցէ առ իս՝ և ես լուայց
նմա։ և առնում եղէց ի նեղութե
փրկեցից՝ և փառաւորեալ արարից
զնա։ երկայնաւորութեամբ լցուցից՝ և
ցուցից նմա զփրկութիւն իմ։

Տող. 16։

Աղաղակեսցէ առ իս՝ և ես լուայց
Ի նեղութեան ի հետ նորա եմ։
Առնում եղէց և փառաւորեալ
առաւօտուց զարդարեալ։

Ի վերայ ինչից՝ առաւօտուց զարդարեալ
թիւնս քո։ և զձշմարտութիւնս
քո ի գիշերի։

Տանուտէրեան առաքինասիրաց։ ի
ձայն օրհնութեան գումէր։

Ա ուրախ արարիր զիս Տէր յարուցանելոյդ ինձ։

Այլ զի մեծ է գործ քո Տէր. և յոյժ խորք են խորհուրդք քո։ Այր անզգամ զայս ոչ ծանիցէ. և անմիտն զայս ոչ առնուցու՛ ի միտս։ Ա՛ն քոյոյանկին մեղաւորութեան տրտիսա խոտ. ի ծաղկիլ այնոցիկ՝ զոր գոլ ծեռն զանօրէնութիւն։

Ա առաքեացին յաւիտեանս յաւիտենից. և դու բարձրեալ ես յաւիտեանս Տէր։

Ո՛ ի ահա թշնամիք քո Տէր. զի ահա թշնամիք քո կորիցեն. ցրուեսցին ամենայն՝ որ գոլ ծեռն զանօրէնութիւն։

Բարձր եղիցի ոպ ես եղջերուիւ եղջիւր իմ. և ծերութիւն իմ՝ ի ձէթ պարարտութեան։

Ա տես աչն իմ՝ ի թշնամիս իմ. զի յարուցեալք են՝ ի չարս ինձ՝ և ի նոսա լուիցէ ունկն իմ։

Ա՛րդար ոպ զարմանաւորեսցի ծառ կեդ

կերպին. որպէս զմայրս քրիստոնեութեան
դատաւորք եղիցին։
Տնկեալք եղիցին ի տան Տն. ի
գաւիթս Ս. յ մերոյ ծաղկեցին։
Ա՛ւա և դատաւորք եղիցին ի ծերոց
թիւն պարտատուութեան. գիրգք
և վաճառուկք եղիցին. ի պատմել
ուղիղ Տէր ամէն մեր, և ոչ գոյ
ի նմա անիրաւութիւն։

Տոնկ. 16։

Ո՛ւրախ լինիմ գովելով զքեզ ամենայն
իմ յոյսով ակնկալութեամբ. յորժամ էիր
հաստատեցեր։ (անվերնագիր ի հնէ
ետուստ։) Ալ Ա։

Թագաւորութեան զվայրկ
ցուս Տէր զծառայս ընդ
մեջ երկու կամ։

Ո՛ստոստեցաց զաշխարհս, զի մի
սասանեսցի. պատրաստ է աթոռ
քո. ի սկզբանէ յաւիտենից դու ես։
Ա՛մբարձան գետք Տէր. և ամբարձ
ին գետք զձայնս իւրեանց. յա
րդ

ՀՈ՜Յ ժողովուրդ քո ՏՐ խոնարհ
արարին. և զժառանգութիւն քո չար
չարեցին։

Ո՞վ ոչ երկնչի ի քէն արքայ ազգաց.
զի քեզ վայելէ. զի յամենայն իմաստունս
ազգաց և յամենայն թագաւորութեան
նոցա ոչ գոյ նման քեզ

Ո այրին, և զայրութենն սպանին. և ընդդէմ կատորեցին. և ասացին ոչ տեսանէ զայս Տ՚ն. և ոչ ՚ի միտ առնու Ա.Ծ յակոբայ։

Ա՛մացարուք անզգամք ժողովրդեան. և անմիտք՝ մինչև յերբ ոչ առնուք ՚ի միտ։

Ոլորէս զի թէ որ տնկեաց զականջն՝ ինքն ոչ լսէցէ. կամ որ ստեղծ զակն՝ ինքն ոչ տեսանիցէ։

Ո՛ր խրատուէ զազգինս՝ որպէս թէ ոչ յանդիմանեսցէ. որ ուսուցանէ մարդոյ զգիտութիւն. Տ՚ն ձանաչէ զխորհուրդս մարդկան՝ զի են ընդունայնք։

Երանի մարդոյ՝ զոր խրատեաս դու Տ՚ն. և յօրինաց քոց ուսուցանես դու նմա։

Յանծուցանես դու նմա զչարութենէ յաղտութենէն. մինչև փորեսցի խոր խորհուրդ մեղաւորին։

Ո՛չ մերժէ Տ՚ն զժողովուրդ իւր. և զժառանգութիւն իւր ոչ առնէ անտես։

Մինչև դարձցին երդումնք յար

դա

գատուելին. ընկալցին զնա ամենա
քեան՝ ոչ ուղիղք են սրտիւք։
Ալ յարիցէ ընդ նա Հիլերայ գա
րաց. կամ ի հաւատարեացն ինչ
Հիլերայ այնոցիկ. ոչ գօրծեն
զանօրէնութիւն։
Ա թէ չ՚ին ոչ օգնեալ կր ինչ։
փոքր մի ևս բնակեալ կր անձն
իմ Հ՚ի դժոխս։
Ճո՛ւկ ասէ թէ աչս սասանեցան.
ասաք իմ. անօրէնութիւն գո՛ չ՚ն
օգնէր ինչ։
Ա ստ բաղում ցաւոց սրտի իմոյ.
մինեթ ամարտիլն գո՛ ուրախ առնէր
զանձն իմ։
Ալ՚ի հաւատարեացն քէզ աջոյս
անօրէնութիւն. ի պատչուսէ գլխոյս
տակս ընդդէմ հրամանին։
Ա րատացան զանձն արդարոյ. և զա
ղիւն ամբիծ պարտաւորս առնէին։
Ա՚ղջ չ՚ն ապատէն իմ. Ա՚ծ օգ
նական յուսոյ իմոյ։
Ա՚տուսցէ նոցա չ՚ն ըստ անօրէն
գործոց նոցա ըստ չարութեանն նոցա
գործոցն ձեռաց նոցա տո՛ւր։

Ո՞րդեհ ես գալոցն ի Տէր Աստուած իմ։ Ո՞ր ճանապարհ ես բռնեցեր։ Ո՞ւր ես երթալոց։

Ա. Ի Տէր։

Ա. Կայք ցնծութիւք ի Տէր. սուրբ պատարագութիւք առ Աստուած փրկչիդ մերոյ։ Կանխեցայք առաջի նորա. խոստովանութեամբ. ապաշխարութիւք ա- ղաչակեցուք առ նա։

Աստուած է. և Տէրը թագաւորը մեծ ի վերայ ամի երկրի։

Ո՞ր ձեռս նորա են ամենայն սահք երկրի. և զարձրութիւնք լերանց նորա են։

Ա. Որ է ծով՝ և նա արար զնա. և ցամաքն ձեռք նորա ստեղծին։ Կայք՝ երկիր պագցուք նմա. անկցուք՝ և լացցուք առաջի Տեառն արարչին մերոյ։

Ա. Ահաւասիկ է Տէր Աստուած մեր. մեք ժո- ղովուրդք ի ձեռն նր. և խաշն արօտի նորա։

Ա. Այսօր եթէ ձայնի նր լսիցէք. մի խստասրտացանիցէք զսիրտս ձեր որպէս ի դառնութեան։

Յաւուրն փորձութեանն յանապատի.

ուր վտրձեցին զնա հարքն ձեր. քննեցին զնա, և տեսին զգործս իմ. զբարեասիրութիւն, ամ:

Ջ անացայ ընդ ազգին ըստ այնմիկ, և ասացն. միշտ մոլորեալք են սրտիւք. և նոքա ոչ ծանեան զճա նապարհս իմ:

Որպէս երդուայ ՚ի բարկութեան իմում. թէ մտցեն ՚ի հանգիստ իմ:

Տոնկ. II:

Աղաչեմ զՔՆ. ի ժամանակի պէտս գործոցս ձերոց: (անվերնագիր ի հնէրացեցոյց:) ՚Ի ՀՒ:

ՐՔՆեցէք զՏՐ յօրհնու թիւն նորո. օրհնեցէք զՏՐ ամենայն երկիր:

Ո՛րհնեցէք զՏՐ. և օրհնեցէք զանուն նորա. աւետարանեցէք օրըստօրէ զփրկութիւն նորա:

Պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զփառս նորա. յամենայն ժողովուրդս զսքանչելիս նորա:

Արձակ է Տ՚ և օրհնեալ է յոյժ.

ահարկու է նա՝ իվեր ամենից կուռաց
Ա. մեռանին կուռք հեթանոսաց դևք
են. և չէ զերկինս արար։
Անառականութիւն՝ և վայելչու
թիւն է առաջի նորա. արբութիւն՝ և
մեծ վայելչութիւն՝ ի սրբութիւնէ նր։
Ա՝ատուցէք չէն տոհմք ազանց՝ մա
տուցէք չէն զփառս և զպատիւ.
մատուցէք չէն զփառս անուանն նր։
Ա. ուէք զպատարագս՝ և մտէք ի
սրահս նորա. երկիրպագէք չէն
ի գաւթի սրբութիւնէ նր՝ և խոտո
վեսցի յերեսաց նորա ամ երկիր։
Ա. սացէք ի հեթանոսս՝ թէ չէ
թագաւորեաց. հաստատեաց զաշ
խարհ՝ զի մի սասանեսցի. և դա
տէ զժողովուրդս ի՛ր ուղղութիւն։
Ուրախ եղիցին երկինք՝ և ցնծա
ցէ երկիր. զուարճասցի ծով
լերինք ի՛րով. ցնծասցին դաշտք՝
և ամենայն որ ի նոսա։
Յայնժամ ցնծասցեն ամ ծառք
անտառաց յերեսաց չէն. զի գայ
և գայ նա ի դատել զերկիր։
Դատ զամենեզեսեան ի՛րաւամբք. և
ժո

Ժողովուրդս ամենայն Աշմարտու-
թեամբ խաբով։

Տոնի 12։

Պատրաստ է ժամանակն իւր ինչպէս
պատգէր։ (անվերնագիր է հեղինակից։)

Պ. Օ.։

ՅՈՐ թագաւորեաց՝ ցնծասցէ եր-
կիր. ուրախ եղիցին կղզիք
բազումք։

Ամպ՝ և մէգ շուրջ ի զնովաւ. յի
բարձունս՝ և յարդարութիւն ուղ
ղեալ է աթոռ նորա։

Հուր առաջի նորա գնասցէ. և
այրեսցէ շուրջ զթշնամիս նորա։

Երևեցան փայլատակունք նորա
տիեզերաց. տեսի՝ և սասանեցաւ
երկիր։

Լերինք որպէս մոմ հալեսցին յե-
րեսաց Տն. յերեսաց Տեառն ա-
մենայն երկիր։

Պատմեսցեն երկինք զարդարու-
նորա. տեսին ամ ժողովուրդք
զփառս նորա։

Ամաչեսցեն ամենեքեան՝ որ եր
կիր

Ա ոչխարապանքն կուտոյ. և ոչ ք պակ
ծինն ՚ի դրօշեալս ներքանց։
Ա՛ ըսկիսպապցեն նմա ամ հրեշ
տակք նորա. լուեաւ՝ և ուրախ ե
ղև սիօն. և ցնծացեալ դստերք
յուդայ վասն իրաւանց քոց Տ՛ե։
Օ՛ ի դու բարձրեալ ես ՚ի վեր
բայ ամենայն երկրի. յոյժ բարձ
բացար ՚ի վերոյ ամենայն կուռց։
Ա՛ յք սիրէք զՏ՛ն ատեցէք զչա
րութիւն. պահէ Տ՛ն զանձինս սրբ
ոց իւրոց. ՚ի ձեռաց մեղաւորի
փրկեսցէ զնոսա։
Լ՛ոյս ծագեցաւ արդարոց ու
ղղոց սրտիւք եղև ուրախութիւն։
Ա՛ուրախ եղերուք արդարք ՚ի Տ՛ե.
և խոստովան եղերուք յիշատակի
սրբութեան նորա։

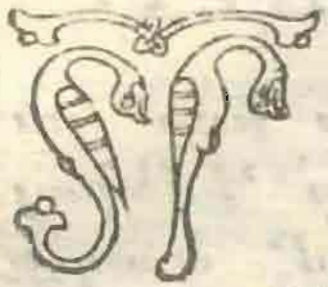
Տ՛ող. 13։

Ա՛ղօթս ինչ եան Դաւիթ։ Ա՛ լ՛։
( ) երկնեցէք զՏ՛ն յօրհնութիւն
նոր. զի սքանչելիս արար։
փրկեաց նմա աջ նորա. և բազուկ
սուրբ նորա։

Ա ցոյց Տէր զփրկութիւն եւր ա-
ռաջի ազգաց յայտնեաց զարդա-
րութիւն իւր։

Յիշեաց զողորմութիւն իւր յա
ղօբէայ. զճշմարտուն իւր՝ ի վերայ
տանն իլի. և տեսին ամ ծագք
երկրի զփրկութիւն Ա.յ մերոյ։
Ա՛ղաղակեցէք առ Տէր ամ երկիր.
օրհնեցէք՝ ցնծացէք՝ և սաղմոս
ասացէք։

Սաղմոս ասացէք ամ մերոյ օրհնու
թիբ. օրհնուբ և ի ձայն սաղմոսց։
Ի ձայն օրհնութեան կուսածոյ փո
զոյ. օրհնութիբ՝ ցնծութիբ՝ և՛ ի
ձայն եղջեր փողոյ աղաղակեցէք
առաջի թագաւորին Տ՚ն։
Ալեաւք ծով լրիւ իւրով՝ տիե
զերբ և ամ բնակիչք նր. և գետք
ծափս հարցեն իմիասին ձեռամբ։
Ի երինք ցնծասցեն առաջի Տ՚ն,
զի գայ. զի հասանել ե Տէր ի դա
տել զերկիր։
Դատե զաշխարհս արդարութիբ.
և զժողովուրդս իւր ուղղութիբ։



Թագաւորեաց քարկապան ժողովուրդք. որ նստիս ի քրօբէս սասա նեցաւ յերկիր։

ՅՇ ի սիօն մեծ է՝ և բարձր է ի վերայ ամ ժողովրդոց։

Խոստովան եղիցուք անուանդ քումմեծի, զի ահաւոր և նա է. և պատուական թագաւորն զիրաւունս սիրէ։

Դու պատրաստեցեր զուղղութիւն զիրաւունս, և զարդարութիւն յա կոբայ դու արարեր։

Բարձր արարէք զՅՇ Ա.ծ մեր. երկիր պագէք պատուանդանի ոտից նորա զի սուրբ է։

Աստէս և ահարօն երիցունք նր. ամմոնէլ ընդ այնոսիկ՝ որք կոչ ման զանուն նորա։

Արդեամբ առ ՅՇ և նա լսէր նոցա. և ի միում ամպոյ խօսէր ընդ նոսա.

Պահէին զվկայութիւնն նորա. և զըզ

և գՏրամանս, զորս ետու նոցա։
Տէր Ա.Ք մեր՝ դու լսեիր նմ. Ա.Ք
դու քաւիչ լինէիր նոցա. և վրէժ
խնդիր՝ իւրեք ամենից գործոց նոցն։
Ընտրեր արարեալք զՏէր Ա.Ք մեր.
երկիր պատեալ՝ ի լերանն սբ նորա.
զի սբ է Տէր Ա.Ք մեր։

Տոնի. ԻՕ։

Աստղս ի խոստովանութեան։ Ղ ՃՅ.
Ա՛ղաղակեցէք առ Տէր ամենայն երկիր. ծառայեցէք Տեառն ուրախութեամբ.
Ա՛ռէք առաջի նորա ցնծութեամբ. ծանեարուք՝ զի նա է Տէր Ա.Ք մեր։
Ա՛յս արար զմեզ՝ և ոչ մեք ինքե. մեք ժողովուրդ՝ և խաշն արօտի նորա։
Ա՛ռէք ընդ դրունս նորա խոստովանութեամբ. և օրհնութեամբ՝ ի յարկս նորա։
Խոստովանեցարուք Նմա՝ և օրհնեցէք զանուն նորա։
Վասն զի քաղցր է Տէր. յաւիտեան է ողորմութիւն նորա. յազգէ ազգ ճշմարտութիւն նորա։

յաղագս ի չէիմաստութենէն նորայ։

Տուն. 6։

Ասացեալ էնոքեան Գաւրէ. Ն.։

Յողորմութենէ, և յիրաւունս օրհ
նեցից զքեզ Տէր. սահմոս ասա
ցեցց և՛ի միտ առից։

Ն՛անապատն ամբիծ մինչև եկեա
ցէ առ նա. զի գնայի ես յամբծու
թենէ սրտի իմոյ՝ և իմէջ տան իմոյ։

Ո՛չ եդէ առաջի աչաց իմոց զիրս
անիրաւութենէ. ոչք առնէին զա
նօրէնութիւնս, ատեցի։

Ո՛չ մերձեցաւ առ իս. որ թիւրն
էր սրտիւ. խոտորիլ չինէի ամբոխ
գամին՝ և ես չինչ ոչ ճանաչէի։

Զր խոսէր գաղտ զընկերս իւրմէ.
զնա հալածէի։

Զր ամբարտաւանն էր աչօք՝ և
լայնտ սրտիւ. ընդ նմա և հացն
ոչ ուտէի։

Ք.էք իմ՛ի հաւատացեալս երկրի.
զի նստցին նորա ընդ իս.

Զր գնայր՝ ի չանապատէ ամբիծ.
նա պաշտէր զիս։

Ո՛չ

Ա՛ԷՆ ՔՆԱԿԻՒԲ ԻՄՔՋ ՏԱՆ ԻՄՈՅ՝ ՈՐ
ԱՌՆԷՐ ԱՄԲԱՐՏԱՒԱՆՈՒԹԻՒՆ. ՈՐ
ԽՈՍԷՐ ԶԱՆՕՐԷՆՈՒԹԻՒՆ՝ ՉԷՐ ՅԱ
ՋՈՂԵԱԼ ՆՄԱ ԱՌԱՋԻ ԱՉՔԱՑ ԻՄՈՑ։
Ի ՆՊ ԱՌԱՒՕՏՍ ԱՊՐԱՆԱՆԷՆ ԶԱՄԲ
ՆԱՅՆ ՄԵՂԱՒՈՐԱՑ ԵՐԿԻՐԻ. ԶԻ ՍՏԱՏԱ
ԿԷՑԱՑ Ը ՔԱՂԱՔԻՆ ՏՅԵԱՆՆ ԶԱՄԲ
ՆԵԱՒԵԱՆ՝ ՈՅՔ ԳՈՐԾԷՆՆ ԶԱՆՕՐԷ
ՆՈՒԹԻՒՆ։

ՏԱՃԿ. ԼՕ։

Ա՛ՂՕՂՔ ԱՂՔԱՏՔ. ԷՔՐԵ ՅՈՒՆՁՐԱՑՔ. Ե
ԱՌԱՔԻ ՏՆ ԱՓՈՒՆՑՔ ՀԻՆԴԷՄՈՒՆԴ
ԷՐ։ ՃՕԼ։

ՏՐԱՐ ԱՂՕԹԻՑ ԻՄՈՑ. ԵՒ
ԱՂԱՂԱԿ ԻՄ ԱՌ ՔԵԶ Ե՞
ԿԷՑԻՔ. ՄԻ ԴԱՐՁՈՒՑԱ
ՆԵՐ ՁԵՐԵԱ ՔՈ ՅԻՆԷՆ։
ՅԱՌՈՒՔ ՆԵՂՈՒԹԵ ԻՄՈՅ ԽՈՆԱՐՀԵ
ՅՈ ԱՌ ԻՍ ԶՈՒՆԿՆ ՔՈ. ՅՈՐՈՒՄ ԱՌ
ՈՒՐ ԿԱՐՂԱՄ ԱՌ ՔԵԶ՝ ՎԱՂՎԱՂԱԼ
ԿԻ ԼՈՒՐ ԻՆՁ։
Ա՛ՊԱՌԵՑԱՆ ՈՒՂ ԾՈՒԼԻՍ ԱՒՈՒՐՔ ԻՄ.
ԵՒ ՈԱԿԵՐՔ ԻՄ ՈՒՂ ԽԱՒԻՒ ԶՈՐԱՑԱՆ։

Ի արտ որպէս խոտ՝ և ցամաքեցաւ
սիրտ իմ. մոռացայ ուտել զհաց
իմ. ՚ի ձայնէ հեծութեան իմոյ։
Կցեցաւ ոսկր իմ ՚ի մարմին իմ.
նմանեցայ ես հաւալասան անա
պատի։
Տրտմեցայ ես ոպէս աւերակի. տքնե
ցայ՝ և եղէ ես որպէս ճնճղուկ
միայն ՚ի տանիս։
Ա՚լ. ախտացեցին զիս թշնամիք իմ զօր
հանապազ. և գոլիջք իմ ինձ
երդնուին։
Ո՞ մոխիր ոպէ զհաց կերի. և զըմ
պելին իմ արտասուօք խառնեցի։
Ի բերանց բարկութեան սրտմտու
թեանդ քոյ. զի դու բարձրացուցեր,
և խոնարհեցուցեր զիս։
Ո՚ւրուք իմ որպէս հովանի անցին.
և ես ոպէ խոտ ցամաքեցայ։
Դու Տ՚ն յաւիտեան կաս. և յիշ
խատակ քո յազգ ՚ի ազգ։
Դու յարուցեալ գԹաղիս ՚ի մեզ
զայ միօն. ժամանակ գԹալոյ նո
ցա չիասեալ է ժամ։
Դարձեցան ծառայք քո ընդ քա
զինա

բնում ներ. և՛ի հողս ներ գթասցին:
Ի երկնից հետանոսք յանուշանէ
քումմէ. և ամենայն թագաւորք
երկրի՛ ի փառաց քոց:
Զ ինչ ետ զսիոն. և երևեցի փա
ռօք իւրովք ընդ նմա:
Չայեցաւ նա յաղօթս խոնարհից.
և ոչ արհամարհեաց զինդրուածս
նոցա:
Գրեսցի այս յազգ յայլ. ժողո
վուրդ՝ որ ստացեալ՝ օրհնեսցէ
զՏէր:
Չայեցաւ նա ի բարձանց՝ ի սրբ
բութենէ իւրմէ. Տէր յերկինից
յերկիր հայեցաւ:
Լսել զհեծութիւն կապելոց. և արձ
ձանել զորդիս մահապարտաց:
Պատմել ի սիոն զանուն Տեն. և
զօրհնութիւնս նորա յԵրուսաղէմ:
Ժողովել ժողովրդոց ի միասին.
և թագաւորաց ծառայել Տեն:
Պատասխանի ետ նմա ի ճանա
պարհի զօրութեանէ իւրոյ. վնուա
զութիւն աւուրց իմոց. ասա ինձ,
եմ՞ հաներ զիս ի կէս աւուրց
իմոց

համոց. զի յապզե յապզ են, ամբ. քո.
՚Ա սկզբանէ Տ՚ր զհնամունս երկրի
հաստատեցեր. և գործք ձեռաց
քոց երկինք են։
՚Ա, ոքա անցանեն. և դու կաս՝ և
ամաս յաւիտեան։
Ը՚մհանէքեան ոպ զձորձա մաշեսցին.
և որպէս զվերարկուս փոխեսցես
զնոսա՝ և փոխեսցին։
Ը՚այց դու նոյն ինքն ես և ամբ. քո
չէ անյատանեն. որդիք ծառայից քոց
բնակեսցին ՚ի նմա. և զաւակն նո
ցա յաւիտեան աջողեսցի։

Տ՚ՈՒՆ։ 27։

Ա՚ղաս էնէան Գ՚ԱՒԹ։ Ո՚Ր։

( ) ՐՀնեաւ անձն իմ զՏ՚ր. և ա
մենայն ոսկերք իմ զանուն
սուրբ նորա։

( ) ՐՀնեաւ անձն իմ զՏ՚ր. և մի՛
մոռանար զլաւ ամս նորա։

Ո՚ք ներէ զամե նայն հնամանդութիւնս քո։
Ո՚ք փրկէ յապականութենէ զկեանս քո.
պսակէ զքեզ ողորմութիւ, և գթու
թիւ։

Ո՚ընդ

Ոչնու ՚ի քարոզութենէն զցանկու
թիւն քո. նորոգեացն ոգիպէս ա
ծուոյ մանկութիւն քո։
Ա.ունէ ողորմութիւն Տ՛ր. և երա
ւուն ամենայն զրկելոց։
Ա.ցոյց Տ՛ր զձանապարհս իւր մո
սէսի. որդւոցն Իլի կիամս իւր։
Գ.թած՝ ողորմած է Տ՛ր. երկայ
նամիտ և բազում ողորմ։
Ա՛ջ հպատա քարկանայ Տ՛ր. և ո՛չ
յաւիտեան պահէ ոխս։
Ա՛ջ ըստ մեղաց մերոց արար մեզ.
և ոչ ըստ անօրէնութեան մերում
հատոյց մեզ։
Ա.յլ ոչ քարձր են երկինք յերկ
րէ. այնպէս զօրացոյց Տ՛ր զողորմ
ութիւն իւր ՚ի վերայ երկիւղա
ծաց իւրոց։
Ոչքաւ հեռի են արեւելք յարեւմ
տից. այնպէս հեռի արար ՚ի մեզ
զանօրէնութիւնս մեր։
Ոպէս գթայ հայր ՚ի վերայ ո
գւոց իւրոց. այնպէս գթացաւ Տ՛ր
երկիւղածս իւր։
Օ՛ ի նա գիտաց զստեղծուածս
մեր.

ժող. և յիշեաց թէ հողի եմք։

Ա՝արդ ոչ խոտոյ են աւուրք
իւր. որպէս ծաղիկ վայրի՝ այն
պէս ծաղկի։

Զ ընդ ՚ի նմա հոդմ. և ՚ի չէ, և
ոչ ևս երևի տեղի նորա։

Ո՝այլ ողորմութիւն Տ՚ն յաւիտեանս
յաւիտենից ՚ի վերայ երկիւղածաց
եւրոց. և արդարութիւն նորա որդ
որդոց մինչև յորդիս։

Ո՝յք պահեն զուխտս նորա. յիշեն
զպատուիրանս նր՝ և առնեն զնս։

Տ՚ն յերկինս պատրաստեաց զա
թոռ իւր. արքայութիւն նորա
ամենեցուն տիրէ։

Օրհնեցէք զՏ՚ն ամ հրեշտակք
նորա հզորք զօրութեամբ. որ
առնէք զբան նորա՝ ՚ի լսել ձայն
նի պատգամաց նորա։

Օրհնեցէք զՏ՚ն ամ զօրութիւնք
նորա. պաշտօնեայք նորա, և ա
րարօղք կամաց նորա։

Օրհնեցէք զՏ՚ն ամ գործք նր.
յամենայն տեղիս է տէրութիւն նր.
օրհնեա՛ անձն իմ զՏ՚ն։

Ա աշխա Գաւթի ի վերայ աշխատիցի
գործ արարածոյ: Ղ. Գ.

Օրհնեա անձն իմ զՏՐ.
ՏԸ Ո՛Ջ իմ մեծ եղեր
յոյժ:

Ա ոստովանութիւն և գովեստ վայել
ջութիւն զգեցար. արիեր զլոյս
որպէս զօթոց. ձգեցեր զերկինս.
ոմն զխորան: և արկեր ի վերայ
ջուրց զվերնայարկս նորա:
Ա՛ դնէ յամպս զդնացս իւր. և
շրջի նա ի վերայ թևոց հողմոց:
Ա՛ արար զհրեշտակս իւր յոգիս,
և զպաշտօնեայս իւր ի հուր
կիզիչ:
Ո ստատուեաց զերկիր ի վերայ
հաստատութեան իւրոյ. զի մի՛ սա
սանեսցի յաւիտեան:
Ա որձ որպէս զգեստ վերարկու եղ
նէր. ի վերայ լերանց կացցեն ջուրք:
Ի՛ սաստկ քումմէ փախիցեն և ի
ձայնէ որոտալոյ քումմէ սարսիցին.
Ա՛ լանան լերանունք՝ և իջանեն
դաշտանան. ի տեղի յոր հաստա
տեցեր զնոսա:

Ա՛ՀՈ

Պահման եղէր՝ և ոչ անցանէին. և
ոչ ևս դառնան՝ ի ծածկել զերկիր.
Ուռքեցեր զաղբիւրս՝ ի ծով
ծորս. ի միջոյ լերանց գնացեն
ջուրք:
Ուղուցանել զամենայն գազանս
վայրի. յագեցին ցիռք՝ ի ծա
րաւս նոցա:
Ինդ թռչունք երկնից բոյս ա
ցեն՝ և՝ ի միջոյ վիմաց տացեն ըզ
ձայնս նոցա:
Ուղուցանէ զլերինս՝ ի ջուռ
րանաց նորա. ի պտղոյ գործոց
նորա լցցի երկիր:
Ծառուցեր զխոտ անասնոց. զդա
լարի՝ ի ծառայութիւն մարդկան:
Հանել գհաց յերկրէ. գինի ու
րախ առնէ՝ նուազ զօրութիւն. և հաց
հաստատէ զսիրտ մարդոյ:
Յագեսցին ծառք անտառի. և
մայրիքն լիբանանու. զորս դու
տնկեցեր:
Ինդ թռչունք երկնից ձագս հան
ցեն. և բոյն արտիզին առաջին
ն նոցա:

Երկինք երկրաշարժք են եղջերու
ձայն. վեմք ապաւինք նապաս
տակաց:

Երթալը զլուսին վասն ժամանա
կի. արեգական ծանեաւ զժամ մը
տանելոյ իւրոյ:

Երթալը զխաւար՝ և եղև գիշեր.
Զինամբ գնան ամ գազանք անտառի:
Կորիւնք առիւծուց մռնչեն՝ և
յուշտասակեն. և խնդրեն յԱՍՏ
ուխտադրուժս իւրեանց:
Զծագել արևու ժողովին. և Զ
մարիս իւրեանց դադարին:
Երկանէ մարդ Զգործս իւր. և
Զվաստակս ձեռաց իւրոց, մինչև
յերեկոյ:
Որպէս զի մեծ են գործք քո Տ՛ն.
և զամենայն ինչ իմաստութեամբ
արարեր: և լցաւ երկիր սեռիդ
Հածովք քովք:
Այս ծով՝ մեծ և անդորր. Զ
ունայն են սողունք որոց ոչ գոյ թիւ,
գազանք մեծամեծք և մանուկք:
Զոն ևնաւք գնան. վիշապն զոր
սեռիդ եղծեր խաղալ նովաւ:

Ա. Մենեքեան քեզ ապաւէն. և դուռ
տաս զկերակուր նոցա ՚ի ժամու։
Տաս դու նոցա և կերակրին՝ քա
նաս զձեռն քո. և կերակրեա զա
Մենեսեան կամօք քովք։
Դարձուցանես զերես քո ՚ի նո
ցանէ և խռովին. Հանես զոգի
՚ի նոցանէ, պակասին և ՚ի հող
դառնան։
Առաքես զոգի քո և ստեղծա զնո
սա. և նորոգես զերեսս երկրի։
Ի դիցին փառք Տեառն յաճէ
տեան. և Տէր ուրախ եղիցի յարա
րածս իւր։
Ո՞հայէ երկիր և սոյն դողալ սմա.
մերձենայ ՚ի լերինս և ծխեացին։
Օրհնեցից զՏէր ՚ի կեանս իմ.
և սաղմոսասացից Ա.Ի իմոյ մին
չև եմ ես։
Քաղցր եղիցի նմա օրհնութիւն
իմ. և ես ուրախ եղէց ՚ի Տէր։
Պակասեսցին մեղաւորք յերկրէ.
և անպարիսիք մի՛ ևս գտցին ՚ի նը
նա՝ օրհնեա՛ անձն իմ զՏէր։

Տուն. 34։

Բ. Հեբ. ԺԲ.

Աստուածն երկրութք Տեառն՝ և կարդացէք զանուն նորա. և պատմեցէք ՚ի հեթանոսս զգործս նորա։

Երգեցէք՝ և սաղմոս ասացէք նմա. պատմեցէք զամ ամենայն հրաշս նորա. և գովեցարուք յանուն սրբոյ նորա։

Ուրախ եղիցին սիրտք այնոցիկ՝ որք խնդրեն զՏ՚ր. խնդրեցէք զՏ՚ր, և հզօրք երկրութք. և խնդրեցէք զերես նորա յամ ժամ։

Յիշեցէք զսքանչելիս նորա. զորս արար. զսարսռեւոս և զերդաբանս բերանոյ նորա։

Ով աւակք աբրահամեան ծառայք նորա՝ և որդիք յակովբայ ընտրեալք նորա։

Նա ինքն է Տ՚ր ժող. յամի երկրի են իրաւունք նորա։

Յիշեաց յաւիտենից զուխտ նորա. և զբանն, զոր պատուիրեաց ՚ի հազար ազգս։

Ո՜ ուխտս, զոր եդ ընդ աբրահամ
ամուր. և զերդումն իւր ընդ նոա
հաւատ։

Ի սատակեաց առ յակոբ զհրա
մանն իւր. և առ իսրայէլ զուխտ
իւր յաւիտենից։

Ո՜ւմ ձեզ ասաց զերկիրն քանանու
զվիճակ ժառանգութեան ձերոյ։

Ո՜ի էին նոքա թուով սակաւ.
նուազագք և պանդուխտք ի նմա։

Անցին նոքա ազգէ յազգ. ի թա
գաւորութենէ ի ժողովուրդ յայլ։

Ո՛չ եթող մարդկան մեղանչել նո
ցա. և կշտամբեաց զթագաւորս
վասն նոցա։

Ա՛լ մի մերձենայք, ասէ յօծեալս իմ.
և ի մարգարէս իմ, մի՛ մեղանչէք։

Կոչեաց զսով յերկիր նոցա. և զա
մենայն զօրութիւն հացի եբեկ։

Առաքեաց առաջի նոցա զայր. ի
ծառայութիւն վաճառեցաւ յոսէփ։

Նեղեցին արուտին ի կապանս զոտս
նորա. և էանց ընդ երկաթ անձն
նորա։

Մինչև եկեսցէ բան նորա. և
բանն

քան Տեառն փորձեաց զինս։
Առաքեաց թագաւորն, և ելից
զինս. իշխան ժողովրդեան և
թագ զինս։
Այցեաց զինս Տէր տան իւրոյ. և
իշխան՝ նիւթոյ ամենայն տունդ
շահց իւրոց։
Խրատէր զիշխանսն նոցա որպէս
զինքն, և զծերս նոցա նմանատունս
արասցէ։
Ն մուտ ինչ յերկիրսն. և յամօք
պանդխտեցուս յերկրին քանայ։
Ա.ղեցոյց զժողովուրդ իւր յոյժ.
և զօրացոյց զնոսա քան զթշնա
միս իւր։
Դարձոյց զսիրտս նոցա յատել
զժողովուրդ իւր. և՝ ի նենգել
զծառայս իւր.
Առաքեաց զմովսէս ծառայ իւր՝
և զահարոն ընտրեալ իւր։
Ե.ա նոցա զբանս նշանաց իւրոց.
և զարուեստս իւր յերկրի քանայ։
Առաքեաց զխաւար՝ և խաւարե
ցոյց զնոսա. զի դառնացուցին
զբան նորա։

Դաւ

Ի տարբոյց յարեան զգեստս նոցա. և սպան զամենայն ձկունսն նոցա։
Ի ոստց յերկրէն նոց գորտ. ՚ի շտեմարանս թագաւորացն նոցա։
Ի՚ստց՝ և եկն շանաձանձ՝ և մաքրեաց ընդ ամ սահմանս նոցա։
Ի տարբոյց զանձրեւս նոցա ՚ի կարկտուտ. և հուր յերկրին նոցա գոր գոքեցաւ։
Ի՚հար զայդիս՝ և զթզենիս նոցա. և փշրեաց զամենայն ծառս սահմանց նոցա։
Ի՚ստց, և եկն մարախ՝ և խաւնիճ. զի ոչ գոյր նոց թիւ։
Ի՚կեր զամենայն խոտ երկրին նոցա. և սպառեաց զպամ պտղոյ անդոյ նոցա։
Ի՚հար զամ անդրանիկս եգիպտացոց. զսկիզբն ամենայն վաստակոց նոցա։
Ի՚հան զնոսա ոսկւով և արծաթով. և ոչ գոյր յազգի նոցա հիւանդ։
Ուրախ եղեւ եգիպտոս ընդ ելանել նոցա. զի անկաւ ահ Յեսուեն ՚ի վերայ նոցա։

Ի փառեաց

Պիտոյ առնել հոգւոյն առնել նո
ցա ՚ի տուէք. և հրով լոյս տայր
նոցա ՚ի գիշերի։
Խնդրեցին՝ և եկն լորամարդն. և
հացին երկնից լցոյց զնոսա։
Լուար զվէմն և բղխեցին ջուրք.
և գնացին գետք ընդ անջրդիս։
Զի հիշեաց զբան իւր սուրբ. որ ընդ
աբրահամու ծառայի իւրոյ։
Լուան զժողովուրդք իւր ցնծութեբ.
և զընտրեալս իւր ուրախութեբ։
Ա տա նոցա զդաշտս հեթանոս
աց. ՚ի վաստակս ժողովրդոց ժա
ռանգեցոյց զնոսա։
Ո՛ ի պահեսցեն զվկայութիւնս նո
րա. և զօրէնս նորա խնդրեսցեն.

Տուն. 44։

Ալէլուիա. Ա՛ն։

ոստոման երկրպագէ Տ՚ն զի
քաղցր է. զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա։
Ա՛ խոստացի զզօրութիւնս
Տ՚ն. լսեցի ասացեալ զնմա զօրհնու
թիւն ՚ի։

Արանի՝ որք պահեն զիրաւունս
և առնեն զարդարութիւն յամե
նայն ժամ։

Յիշեա զմեզ Տէր ընդ հաճոյս ժո
ղովրդեան քոյ. և այց արա մեզ
ի փրկութեան քումմ։

Տեսցուք մեք զբարեդրութիւն ընտ
րելոց քոց. ուրախ եղիցուք մեք
յուրախութիւն ազգի քոյ. և գովել
ցուք մեք ի ժառանգութենէ քումմ։

Ածեալք մեք ըստ Տարսն մեր. անօ
րինեցաք՝ և յանցեաք։

Չարչն մեր յերկնպատաս ոչ իմացան
զբանչերելիս քո. և ոչ յիշեցին ըզ
բազում ողորմութիւնն քո։

Նարկացուցին զքեզ յանցանելն
ի ծովն կարմիր. վասն
կեաց զնոսա վասն անուանն իւրոյ՝
զի ծանիցեն զզօրութիւնս նորա։

Սաստեաց ի ծով կարմիր. և ցա
մաքեցաւ. առաջնորդեաց նոցա
ընդ անդունդս որպէս ընդ ա
նապատս։

Կերցոյց զնոսա ի ձեռաց ատե
լեաց նոցա։ և փրկեաց զնոսա

ի ձեռաց թշնամեաց նոցա։
Ոսածկեաց ծով զինեղիս նոցա։
եւ մի՛ ինդացանէ ոչ սպրեցաւ։
Ջաւուրացին բանի նորա. եւ օրհ
նեցին զօրհնութիւնս նորա։
Ո սպրեցուսցէ՛ն, եւ ժողովսցէ՛ն զա
զիս նորա. եւ ոչ անուացէ՛ն, խոր
հրդոց նորա։
Ջանկացան զցանկութիւն յանապատա
ւի. եւ փորձեցին զԱ՛ծ յանձրդի։
Եւ ետ նոցա զխնդրուածս նոցա։
առաքեաց զլնութիւն յանձինս նոցա։
Բարկացուցին զմօսէս ի բանակին
եւ զահարոն սուրբ Տ՛ն։
Բացաւ երկիր եւ ետուր զԴաթան,
եւ ծածկեաց զբանակն զԱբիրոնին։
Եւ բոց մաշեաց զհետեւորդս։
Եղաբին զորթն ի քորեբ. եւ երկ
կիրպագին պատկերի. եւ փոխե
ցին զփառս իւրեանց ի նմանու
թիւն ուտող խոտոյ։
Ո՛առացան զԱ՛ծ փրկչարարն իւ
րեանց. որ արար զմեծամեծս ի
գիպտոս. եւ զքանդիչս ի
կարմիր

կեր քամոյ. և զահ իւր ՚ի վերոյ
կարմիր ծուխն։

Ա՛սաց, աստակէլ գինւ. եթէ ոչ մե
ակս ընտրեսցին կայր առաջի նորա։
Պարձաւ առ Տէր՝ և անցոյց զձ
քառկուսիքեանն նորա. զի մի առաս
կեսցին նորա։

Ընարձեցին զերկիրն ցանկալի. և
ոչ հաւատացին բանի նորա։
Տրանջեցին ՚ի բանակս իւրեանց.
և ոչ լուան ձայնի Տեառն։

Տամբարձ զձեռն իւր ՚ի վերոյ նո
ցա. հարկանել գինւ յանապատի։
Յիրուեսցի զաւակ նոցա ընդ հե
թանոսս. ցրուեսցի զաւակ նոցա
ընդ գաւառս։

Պղծեցան նորա ՚ի գործս իւրեանց.
զի կերան զզոհեալ և զմեռեալսն։
Բարկացաւ գինւ ՚ի գործս իւ
րեանց. և յանձախեցաւ ՚ի վերոյ նո
ցա ժողովուրդն։

Ա՛ստ եկաց ՚ի մէջ վիշտերից՝ և
քաւեաց՝ և արգելաւ մահ. հանդ
երձեալ նմա յարդարութիւն ազգ
յազգ մինչև յաւիտեան։

Ա՛ստ

Բարկացուցին զնա ՚ի իւրմէ ջուրցն
հակառակութենէ. յարէբերցաւ մո
սէս վասն նոցա. զի դառնացուս
ցին զհոգի նորա։
Հրամայեաց շրթամբք իւրովք.
և ոչ սատակեցին զազգսն. զորս
ասաց Տէր։
Խառնակեցան ընդ հեթանոսս. և
ուսան զգործս նոցա. ծառայե
ցին կուռս նոցա. և եղև նոցա ՚ի
դայթակղութիւն։
Զորդիսն զուստերս՝ և զդստերս
նուէրեանց դիւաց. և հեղին զա
րիւն ամբիծ։
Զարիւն ուստերաց և դստերաց իւ
րեանց. զոր զոհեցին կուռացն քա
նանա։
Եւ աղախեցաւ երկիր յարիւնէ նո
ցա՝ և սղծեցաւ ՚ի գործոց նոցա.
զի պոռնկեցան ՚ի գնացս իւրեց։
Բարկացաւ սրտմտութեամբ Տէր ՚ի
վերայ ժողովրդեան իւրոյ. և գար
շեցոյց զժառանգութիւն իւր յոյժ։
Մատնեաց զնոսա ՚ի ձեռս հեթա
նոսաց. տիրեցին նոցա ատելիք իւ
րեանց

բեանց. և թշնամիք նուաճանց նո-
ղէցին զինուս. և խոնարհէք էղէն
ի ներքոյ ձեռաց նոցա։
Ա ուղում անգամ փրկեաց զնոսա.
և նոքա դառնացուցին զինա՛ ի խոր-
հուրդս իւրեանց. և կորացան յան-
ցանս իւրեանց։
Այլեաւս Ա՛ ի նեղուն թեան նոցա.
ի լսել ձայնի աղօթից նոցա։
Եւ հիշեաց զուխտ իւր. և զղջացաւ
ըստ բազում ողորմութե՛ իւրում.
և ետ զնոսա ի գթութիւնս առաջի
ջին ամ գերելոց նոցա։
Փրկեա զմեզ Տէր Ա՛Ծ մեր. և ժո-
ղովեա զմեզ ի հեթանոսաց։
Խոստովանել զքոյդ անուա՛ն քում
սրբոյ և պարծեցա՛լ յօրհնու-
թիւնս քո։
Օրհնեալ Տէր Ա՛Ծ Իսրա՛էլ յաւի-
տեանս յաւիտենից։
Եւ ասասցէ ամ ժողովուրդն.
Ամէն Ամէն։

Տաղ։ 44։

Ա՛ղօթք

զոմ

զոսկեղս իմ. զի յոտաւօտէ մինչ
’ւ գիշեր մատնեցայ։
Որպէս ծնծեռն, այնպէս ճչեցի.
և որպէս զաղաւնի, այնպէս մրմը
ցի. զի նուաղեցան աչք իմ ’ւ
տեսանելոյ։
Հայեցայ ’ւ գարձուսա առ Տ
Ր՛ն իմ, որ փրկեաց զիս. և փառա
տեաց յինէն զցաւս անձին իմոյ։
Տ՛ր վասն այսորիկ պատմեցաւ քեզ՝
զարթուցեր զանձն իմ. դարձու
ցեր զՀոգի իմ. միսիթարեցայ
և կեցի։
Ո՛հա ’ւ խաղաղութիւն դարձաւ
դառնութիւն իմ. փրկեցեր զանձն
իմ, զի մի կորեայց. և ընկեցեր
յետոյ զմեղս զմեղս իմ։
Օ՛ի ոչ թէ՝ որք ’ւ դժոխս են,
խոստովան լինին առ քեզ. և ոչ
մեռեալք օրհնեսցեն զքեզ. և ոչ
յուսասցին ’ւ ճշմարտութիւն
քո ամենեքեան, որք կենդանեն ’ւ
դժոխս։
Ո՛ւր կենդանիքս օրհնեսցուք զՔեզ
Տ՛ր. որպէս և ես այսուհե
տև

տէր մանկունս ծնայց. որք պատ
ուեցեն զարդարութիւնս քո Տէր
փրկութեան իմոյ.
Ես ոչ դադարեցից օրհնել զքեզ
յօրհնութիւն նոր. զամենայն աս
ուրս կենաց իմոց, յանդիման տե
ռաքնդ Ա.յ:

Տոնի: 12:

Հոյս կենդանութեան՝ յոյս և պա
տուհան փրկութեանդ Տէր Յի՛ փըր
կիչ. փրկեա՛ և փառաւորեցո՛ զքոյս
անձին իմոյ:
Ա՛րդարութիդ Տէր՝ վասն սրբոյ
հոյդ անապրատի Աւօր քոյ և
կուսի. և վասն խաչի
քոյ պատուականի.
ընկալ զաղաչս
նս մեր. և
կեցո՛ զմեզ
մեղս:



Ի. Կետ. ՀՕ.

ՈՍՏՈՄ ՅՈՒ.

Երեսուք ՏՆ՝ զի քաղցր է։
զի յաւիտեան է ողորմութիւն
նորա։
Ի. սասցեն վրկեալք Տեառն.
զոր վրկեաց. ՚ի ձեռաց
թշնամեաց։
Յամ գառաւաց ժողովեաց զնո
սա. յարեւելից՝ և յարեւմտից. ՚ի
հիւսիսոյ՝ և ՚ի ծովէ։
Ա՛ողորեցան նորա յանապատի յան
ջրդի ճանապարհի. զքաղաք բնա
կութեան ոչ գտին։
Ր. աղցեան՝ և ծարաւեցան. և ան
ձինք նոցա ՚ի նոսին նուաղեցան։
Ի. շաղակեցին առ Տէր ՚ի նեղու

թեան խաբեանց. ՚ի վշտաց նոցա
փրկեաց զնոսա:
Ա.ռաքնորդեաց նոցա ՚ի Հանա
պարհ ուղիղ. զի երթիցեն ՚ի քա
ղաք բնակութեան խաբեանց:
Խոստովան եղիցին Տ՚ն ողորմու
թեանց նորա. և սքանչելեաց նո
րա որդւոց մարդկան:
Զի յապերցոյց զանձինս քաղցել.
և զանձինս կարօտեալս լի՛ արար
բարութեամբ:
Նստեալք ՚ի խաւարի և՚ ՚ի սո
ւոր մահու. կապեալք էին յաղ
քատութեան որպէս յերկաթս:
Զի դառնացուցին զբանն Ա.ստ
ուծոյ. և զխորհուրդս բարձրե
լոյն բարկացուցին:
Խոնարհ՚ք եղեն ՚ի ցաւոց սիրտք նո
ցա. տկարացան, և ոչ էր՝ որ
առաքնորդէր նոցա:
Ա.ղաղակեցին առ Տ՚ն ՚ի նեղու
թեան խաբեանց. ՚ի վշտաց նոցա
ՓՐկեաց զնոսա:
Փրկեաց զնա ՚ի խաւարէ՝ և՚ ՚ի սո
ւոր մահու. և խզեաց զկապանս
նց:

Ի ոստոսվան եղեցին Տ՚ն ողորմու
թեանց նորա. և սքանչելեաց նո
րա որդիք մարդկան։

Ը՚ի վիշտեաց զդրուն պինձէին.
և ընդ ցնդիլ երկաթիս խորտակեաց։
Ընդունեաց նոցա ՚ի Հանապարհի ա
նօրինութե՛ն նուրեանց. զի վասն մե
ղաց նուրեանց խոնարհ՚ք եղեն յոյժ։
Ամենայն կերակրոց գարշեին
սիրտք նոցա. մերձեցան մինչև ՚ի
դրունս մահու։

Աղաղակեցին առ Տ՚ն ՚ի նեղու
թեան նուրեանց. ՚ի վիշտց նոցա
ապրեցոյց զնոսա։

Առաքեաց զբան իւր և բժշկ
կեաց զնոսա. և փրկեաց զնոսա յա
պականութենէ նուրեանց։

Ի ոստոսվան եղեցին Տ՚ն ողորմու
թեանց նորա. և սքանչելեաց նո
րա որդիք մարդկան։

Ա՚ատուսցեն նմա զպատարագ օրհ
նութեան. և պատմեսցեն զգործս
նորա ցնծութեամբ։

Որ իջանէին ՚ի ծով նաւուք. և
առնէին զգործս ՚ի ջուրս բազմս։

Ա՚ր

Ա՛ն, որ ամեն զգուշ է. և
զբաղանքներիս նը՛ ի խորս անդնդոց։
Ա՛մաց՝ և յարեաւ հողմ և մրրիկ։
և գարձրացան ալիք նորա։
Ի լանէն յերկինս, և իջանէին
յանդունդս. և անձինք նոցա յան
ձնս նեղութեանց մաշէցան։
Խուռնեցան՝ սասանեցան՝ որպէս
արբեցող. և ամենայն իմաստութի՛ն
նոցա ընկլաւ։
Ա՛ղաղակեցին առ Տ՛ն ի նեղու
թեան ներսանց. ի վշտաց նոցա
հանեցոյց զնոսա։
Ա՛ւարձոյց զմրրիկն նորա յօդս. և
դադարեցան ալիք նորա. ուրախ
եղեն՝ զի դադարեցան. և առաջ
նորդեաց նոցա ի նաւահանգիստ
կամաց ներսանց։
Խոստովան եղիցին Տ՛ն ողորմու
թեանց նորա. և սքանչելեաց նո
րա որդւոց մարդկան։
Բ՛արձր արասցեն զնա ի ժողով
ժողովրդոց. և յաթոռս ծերոց
օրհնեսցեն զնա։
Ջ՛ ի դարձոյց զգետն ի ցամաք.
և զ

և զգնացեալ Յուդայ յերկիրը Ծա-
բաւեստա։

Ա. Յայր զերկիրն պողեսբեր յաղ-
տատուկս. վասն չարութեան բը-
նակչաց նորա։

Ա. Յայր զանապատան ՚ի Հահիկս
Յուդայ. և զերկիրն Ծարաւեստա ՚ի
գնացս Յուդայ։

Ընակիցսդ ՚ի նմա քաղցեալս. և
չինեցին զքաղաք բնակուե Յուդայ։
Ո՛ տուեցին արտս և տնկեցին այգիս.
և արարին զպտուղ արմտեաց Յուդայ։
( )ՐՀնեաց գնացս՝ և քաղմացան
յոյժ. և անասունք նորա ոչ նո-
ւազեցան։

՚Ո՛չ ոչ՝ ազեցան նորա՝ և չարչարե-
ցան. ՚ի նեղութենէ չարեաց և
՚ի վշտաց։

Ո՛ւ՞ր անարգութիւն ՚ի վերայ իշ-
խանաց նորա. մոլորեցոյց գնացս
յանապատի՝ և ոչ ՚ի ճանապարհի։
( )գնեաց տնանկին յաղքատու-
թեան. և առաջնորդեաց որպէս
խաշին ազգն նորա։

Տեսցեն ուղիղք և ուրախ եղի-
ցին.

ցին. և ամենայն անօրէնն խցցէ
զբերան իւր:
Ա՛վ է հմաստուն՝ որ պահեցէ
զայս. և՛ ի միտ առցէ զողորմու-
թիւնս Տեառն:

Տող. 42

Օրհնութիւն Պաղտոյ գրութիւն:

Ա՛Լ:

Ա՛ստուած է սիրտ իմ Ա՛Ծ.
պատրաստ է սիրտ իմ.
երգեմ եւ սաղմոս ասեմ քեզ
փառք իմոյ:
Զ՝ար թուք փառք իմ. զարթուք
սաղմոս սուր եւ օրհնութիւն. և
ես զար թեայց առաւօտուց:
Խոստովան եղիցիս քեզ ՚ի ժողո
վուրդս Տ՚ն. և սաղմոսասացից
քեզ յազինս:
Արձ եղև միտք յերկինս ողորմու
թիւն քո. միտք յամպս ճշմար
տութիւն քո:
Ընարձրեաւրես դու յերկինս Ա՛Ծ.
յա

յամենայնի երկրի են վաստք քո։
Արդեօք փրկեցան սիրելիք քո. կե
ցո՛ զձեռամբ քովք՝ և լսեր մեզ։
Ա.ծ խօսեցաւ՝ ի սրբութենէ իւրմէ։
քարձրեղէց՝ քաժանեցից զսիւքեմ.
և զհովիտս յարկաց ջափեցից։
Ես եմ գաղաատ՝ և իմ է մանասէ.
եփրեմ հզօրիչ գլխոյ իմոյ։
Յուդա թագաւորս իմ. և մովաբ
աւազան յոտից իմոյ։
Ի եդովմ ուղեցից զդնացս իմ. և
ինձ այլ ազգիք հնազանդք եղեն։
Ո՞ տարցէ զիս ի քաղաք ամուր.
կամ ո՞ առաջնորդեսցէ ինձ մին
չև յեդովմ։
Ո՞չ դու Ա.ծ, որ մերժեցեր
զմեզ. և ոչ ելեր Ա.ծ ըզօրս մեր։
Տուր մեզ զօգնութիւն ի նե
ղութենէն. զի սուտ է փրկու
թիւն մարդոյ։
Ա.ստուծով արարցուք զզօրու
թիւն. և նա յամօթ արասցէ զմ
թշնամիս մեր։

Տ ո ն ի ։ 15 ։

ՅՈՎ օրհնութիւնք իմոյ՝ մի՛ լռեր. զի բերան մեղաւորաց բերան նենգաւորաց բացաւ՛ ի վերայ իմ։ խօսեցան ընդ իս լեզուաւ նենգա՛ հորաւ. և բանիւատելութեան պա՛ տերազմեցին ընդ իս։

Ա՛ստուածն ընդ նա՛ ի տառապարժա՛ ժուց. փոխանակ սիրոյ իմոյ մատ նէին զիս. այլ ես յաղօթս կայի։ Հատուցին ինձ չար փոխանակ ընդ բարւոյ. ատելութիւն փոխա նակ սիրոյ իմոյ։

Կացո՛ ՚ի վերայ նորա մեղաւոր. սա տանեայ կացցէ ընդ աջմէ նորա։ Ի դատաստանի իւրմէ երթ՛ եալ դա տապարտեա՛լ. և աղօթք նորա ՚ի մեղս դարձցին։

Լինիցին աւուրք նորա նուա՛զք. և պաշտօնութիւն նորա զայն այլ առցի։

Լինիցին որդիք նորա որբք. և կինն նորա այրի, սահեցուցին փոխա րէնս։ որդիք նո՛ր մուրացիկ եղի ցին

ցին՝ և եկցեն ՚ի քննակուքէդ իւրեանց։
Պահեսցէ փոխատուս զամ ինչս
նորա. և յափշտակեսցեն օտարք
զվաստակս նորա։
Ալ գայցի օգնական նմա. և մի՛ ոք
ողորմիցի ՚ի վերայ որբոց նորա։
Ի զիջին որդիք նորա ՚ի սատա
կումն. և յազգէ ջնջեսցի ա-
նուն նորա։
Հիշեսցին մեղք հարց նորա առաւ
ջի Տ՚Ն. և մեղք մօր նորա մի ջնջ
ջեսցին. և եղիցին առաջի Տ՚Ն
յամենայն ժամ։
Սատակեսցի յերկրէ յիշատակ նո
րա. փոխանակ զի ոչ յիշեաց առ
նել զողորմութիւն։
Հալածեաց զայր աղքատ՝ և զտըր
նանկ. սպանանել զայն՝ որ խոր
նարհն է սրտիւ։
Հիրեաց զանէծս՝ և եկցէ նմա. ոչ
կամեցաւ զօրհնութիւն՝ հեռի
եղիցի ՚ի նմանէ։
Զգեցաւ զանէծս որպէս հան
դերձ՝ մտցէ ոսկր ջուր ՚ի փոր նորա,
և որպէս ձէթ ընդ ոսկերս նորա։

Ի՛ զի

Ա. զինչ նման որպէս հանդերձ՝
զի ագանին. որպէս գօտի՝ որ ածէ
հանապազ ընդ մէջ:
Ա. յա գործէ այնոցիկ՝ որ չարա
խօս կայնին զինեն առ Ն՚ր. և որ
խօսէին չար զանձնէ նմանէ:
Ա. յԼ դու Ն՚ր՝ Ն՚ր՝ արա ընդ իս
ըստ անուանդ քումմ. զի քաղցր է
ողորմութիւն քո. և վրկեա զիս
զի աղքատ՝ և տնանկ եմ ես:
Վերա իմ խռովեցաւ՚ի վորէ
նմանէ. և ես ոչ ստուէր՚ի խոս
տակէն իմմէ պակասեցայ. և թօ
թափեցայ որպէս մարախ:
Ընանկ է իմ ոտիարացան՚ի պահոց.
և մարմին իմ այլայլուեցաւ չիւղոյ:
Ա. զի ես նախատած նոյ. տեսին զիս՝
և շարժեցին զգլուխս իւրեանց:
Ո գնեա ինձ Ն՚ր Ա՚ծ իմ. և փըր
կեա զիս ըստ ողորմութեան քումմ
Ընանիցեն զի ձեռն քո այս է. և
դու Ն՚ր արարեր զայս:
Անիծանեն՝ և դու օրհ
նեացես. որ յարուցեալք են՚ի
վերայ իմ զամօթ կրեսցեն. այլ
ծառ

Ծառայ քո ուրախ եղիցի ՚ի քեզ։
Օ գեղցկին զամօթ՝ զի քարախօսա
կայնին զանձնէ իմմէ. և արկցեն
արպես զկրկնոց զամօթ նուրեանց
զնուրեացէք։
Ա՛յլ ես խոստովան եղէց առ Տ՚ն
յոյժ՝ բերանով իմով. և ի մէջ
բազմաց օրհնեցից զքեզ։
Օ ի նկատ նա ընչացէ տնանկին.
՚ի փրկել ոչ նա յոյնցանէ՝ զի հա
լածէցին զանձն իմ։

Տ՚ոնկ։ 30։

Աղաւ Դաւիթ։ Ա՚ն։

Ա՚ստ Տ՚ը ցՏ՚ը իմ, նկատ ընդ
ա՚ջմէ իմմէ. մինչև ե՞րբ ընդ
թշնամիս քո պատուճանդան ո՞
ա՚ոց քոց։
Պատառեսցէ զօրութեան առաքեա
ցի՞ք քեզ Տ՚ը ՚ի սիոն. և ա՚ւրեա
ցիս դու ի՞մէջ թշնամեաց քոց։
Ա՚նդ քեզ ե՞ն սկիզբն առուրն զո
րութեան. ՚ի վայելչութի՚ սրբոց
քոց՝ յարդանդէ յառաջ քան զա
րուեսակ ծնայ զքեզ։

Ա՚րդ

Ա ըդուճաւ Տ՚ն՝ և ոչ ևս պղջա
ցի։ Թէ դու ես քահանայ յաւե
տեան ըստ կարգին Մելքիսեդեկի։
և Տ՚ն ընդ աջմէ քումմէ։
Խորտակեաց յաւուր բարկութե
ան թագաւորս։ դատե զհեթանոսա
և բազում առնէ զհարուճածս։ և
խորտակեաց զգլուխս բազմաց
յերկրի։
Ի ուղիս՝ ի ձանապարհի արբու
ցէ՝ վասն այսորիկ և բարձր ա
նասցէ զգլուխս։

Տ՚ն։ 6։

Ընթերցուած։

ոստովանեցարուք Տ՚ն զի քա
ղցր՝ զի յաւիտեան է ողոր
մութիւն նորա։ Ոստովանեցարուք
Աստուծոյ երկնից՝ զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա։ Ոստովանեցարուք
Տեառն տերանց՝ զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա։ Որ առնէ հրաշս
մեծամեծս միայն՝ զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա։

Հիշատակ արար աքանչելեաց նո-
ցա. ողորմած՝ և գթած է Տէր.
կերակուր ետ երկիւղածից իւրոց.
Հիշեաց յաւիտենից զուխտ նո-
ւր. զզօրութիւն գործոց իւրոց. պա-
տմէրեաց ժողովրդեան իւրում.
Տալ նոցա զժառանգութիւն հե-
թանոսաց. և գործք ձեռաց նորա
արդարութիւն և իրաւունք են.
Հաստատելիք են յամենայն պա-
տուէրանք նորա. հաստատեալք են
յաւիտեան յաւիտենից. արա-
րեալք են ճշմարտութեամբ և ուղ-
ղութեամբ.

Փրկութիւն առաքեաց Տէր ժո-
ղովրդեան իւրում. պատմէրեաց
յաւիտենից զուխտ իւր՝ սո՛ր և ա-
հեղ է անուն նորա.

Սկիզբն գիտութեան երկիւղ
Տեառն. խելամտութիւն բարի ա-
մենեցուն՝ որք առնեն զնա. և
օրհնութիւն նորա մնայ յաւիտեանս
յաւիտենից.

Տոհմ. 8.

Գ.Ե

Ա. Հիւրեաց. Ի երեսփոխանէն Անգեղաց
ի Օսմանեան. ՃՈՒ:

Խրատեալ այր՝ որ երկնչի ի
Տեառնէ. զպատուիրանս նո
րա նա կամի յոյժ:

Ջոր եղիցի յերկրի զաւակ նորա:
և ազգ ուղղոց օրհնեսցի:
Փառք և մեծութիւն ի տան
նորա. արդարութիւն նորա մնայ
յաւիտեանս յաւիտենից.
Ընդ ազիսց ի խաւարի լոյս ուղ
ղոց. ողորմած՝ գթած՝ և ար
դար է Տ՚ն:
Բարեաւ այր ողորմի՝ և տայ փոխ.
յօրինէ զբանս նուր ի դատաս
տանի. զի յաւիտեան նա մի սա
սանեսցի:
Ի յիշատակ յաւիտենից եղիցի ար
դարն. ի համբաւէ չարէ նա
մի երկնչիցէ.
Պատրաստ է սիրտ նորա յուսալ
ս՚ն Ա՚ջ.
Ջաստատեալ է սիրտ նորա՝ և
նա մի երկնչիցէ. մինչև տեսցէ ի
թշնամիս նուր:

Ա փեռեաց

Ա փառաց՝ և ետ ոչ զատաց. այր
դարուն Նոյա մնայ յաւետեան
յաւետենից. և եղջեր նր բարձր
եղիցի փառաք։
Ա՛ եղաւուն տեսցէ՝ և բարկացի.
զատամունս իւր կրձտեսցէ՝ և հա
լեսցի. և ցանկութիւն մեղաւո
րաց կորիցէ։

Տող. 10։

Ուխտ. Ա՛ծ.

(Երկնեցէք մանկունք զՏր. և
օրհնեցէք զանուն Տեառն.
Ի դիզի անուն Տեառն օրհնեալ
յայսմ հետէ մինչև յաւետեան։
Յարևելից մինչև ՚ի մուտս արև
ու. օրհնեալ է անուն Տն։
Բարձր է ՚նէր ամ ազգաց Տր.
և յերկինս են փառք նորա։
Ա՛վ է որպես Տր Ա.Ծ մեր՝ ՚ի բար
ձեալն բնակեալ. և զխոնարհս տես
անել յերկինս և յերկրի։
Յարուցանէ զաղքատն յերկրէ։
և բարձր առնէ զտառապեալսն
յաղբեւաց։

"Ա, ստուգանէ գինուած իշխանաց երկրի
իշխանաց ժողովրդեանն Իսրայէլ:
Ընակեցուցանէ զամուրին ՚ի տան
ուրախութիւն. որպէս մայր որդւովք
ուրախանալով:

Տուն: 8:

Ա.ւետ.ս: ՃՆՈՂ:

Յ երանելին Խորայէլի յերկնից.
տանն յակոբայ ՚ի ժողովրդե
նէ այլազգեաց:
Ա. զի հրեշտաւորն արբուքիմ նորա.
և ինչ իշխանութիւնն նորա:
Ո.ով եառեալ՝ և միախեաւ. և յոր
դանան անդրկէն գտարձաւ:
Ի երինք ցնծացին որպէս խոյք. և
բլուրք որպէս գառինք մաքեաց:
Ո ի կ քեզ ծով. զի տեսեր՝ և
միախեար. կամ դու յորդանան՝
զի դարձար անդրկէն:
Ի երինք ցնծացէք որպէս խոյք.
և բլուրք որպէս գառինք մաքեաց:
Յ երեսաց Տ՚ն սասանեցաւ երկիր.
յերեսաց Ա.Յ յակոբայ:
Ա՛ դարձոյց զվէմն ՚ի վտառակ
ջուրց.

քուրց. և զապատաժն յաղքե
բակուն։
Ը՛ր մեզ Տ՛ը՝ մի մեզ. այլ անո
էան քում տուր գփառս. վասն ո
ղորմութե և ճշմարտութե քոյ։
Ը՛ր երբէք ասացեն՝ ի հեթա
նոս. թէ ուր է Ա՛ծ նոցա։
Ա՛ծ մեր յերկինս և յերկրի. զամ
ըր ինչ կամեցաւ՝ և արար։
Կուռք հեթանոսաց ոսկի և ար
ծաթ են. ձեռագործք են որ
դւոց մարդկան։
Ը՛ք բերան ունին՝ և ոչ խօսին. զաչս
ունին՝ և ոչ տեսանեն։
Ը՛ք ականջս ունին՝ և ոչ լսեն. զունչս
ունին՝ և ոչ հոտոտեն։
Ը՛ք ձեռս ունին, և ոչ շօշափեն.
զոտս ունին, և ոչ գնան. և ոչ գոյ
ա՛ձայն՝ ի կոկորդս նոցա։
Նմա՛ն նոցա եղիցին՝ որ՛ք արարին
զնոսա. ամենե՛քեան՝ որ՛ք յու
ցեալք են ՚ի նոսա։
Տունն Իսրայէլի յուսացաւ ՚ի Տ՛ը. օգ
նական ընդունելի է նոցա։
Տունն Ահարօնի յուսացաւ ՚ի

Տէր. օգնական ընկերելի է նոցա։
Երկիւղած ք Տեառն յուսացան
՚ի Տէր. օգնական և վրկիչ է
նոցա։
Յիշեաց զմեզ Տէր, և օրհնեաց
զմեզ. օրհնեաց Տէր զտունն Ի-
սրայէլ. օրհնեաց Տէր զտունն
Ահարօնի։
Օրհնեաց Տէր զերկիւղածս Տե-
զփոքր ընդունս և զմեծամեծս։
Յաւելցէ ՚ի ձեզ Տէր. ՚ի ձեզ
և յորդիս ձեր։
Օրհնեալ ք դուք ՚ի Տէ. որ
արար զերկինս և զերկիր։
Երկինք երկնից Տնն են. և զեր
կիրս եառ որդւոց մարդկան։
Ո՛չ թէ մեռեալք օրհնեացեն զՏ
զեզ Տէր. և ո՛չ ամենեքեան՝ որք
իջանեն ՚ի դժոխս։
Մ. յլ կենդանութիս օրհնեացուք
զՏէր. յայսմ հետէ մինչև յա
ւիտեան։

Տոնի։ 26։

19 ժէ Մէ

Ի. ԿՈՐՆԹԻՈՅ. ԺԲ. Գ.

Ասէր՝ զի լուեալ Տէր զձայն
տաղտկից իմոյ. զի խոնարհեաց
ցսոյց զունկն նըա առ ես. և
ես յաւուրս իմ կարդասցի առնել:
Շրջեցան զինև երկունքք մահու.
և վիշտք դժոխոց գտին զիս:
Ողորմութիւն և ճշմարտութիւն
գնեղուն. և զանուն Տեառն կարդասցի:
Ող Տէր փրկեաւ զանձն իմ. ողորմած Տէր. ողորմեաց և պահեաւ զտղայս Տէր:
Ես խոնարհ եղէ՝ և Տէր կեցոյց զիս. դարձ անձն իմ՝ ի հանգիստս քո. զի Տէր օգնեաց քեզ:
Փրկեաց զանձն իմ՝ ի մահուընէ. զաչս իմ յարտասուաց. և զոտս իմ՝ ի գայթակղութենէ. հաճոյ եղեց առաջի Տեառն յերկրին կենդանեաց:

Ա. ԵՒՏՈՒԽ. ԺԱ.

Ո՞վ աւետացի՛ զոր և խօսեցայ. և ես խոնարհեղէ յոյժ։
Ես ատացի՛ ի զարմանալ իմում։ թէ ամենայն մարդ սուտ է։
Ո՞չ ինչ տուց տրիստուր Յն. ընտ՝ ամի՛ զոր և ես ինձ։
Ո՞ քաժակ փրկութե՛ն ընկալայց. և զանուն Յն կարդացից։
Ո՞ աղօթս իմ Յն տաց՝ առաջի՛ ամի ժողովրդեան նորա։
Պատուական առաջի Յն մահ սրբոց իւրոց. ո՛ Յն ես ծառայ քո եմ. ծառայ և որդի աղախ նոյ քոյ։
Հատեր զկապանս իմ. քեզ մատուցից զոհ գոհութե՛ն. և զանուն Յն կարդացից։
Ո՞ աղօթս իմ Յն տաց՝ առաջի՛ ամի ժողովրդեան նորա. ի գաւ սրթս տան Յն, ա՛յնմէնջ քոյ եկեղ։

Ա. ԵՒՏՈՒԽ. ԺԲ.

Ո՞ տնեցեր զ Յն ամենայն աշ

զինք. զամբեցիկը գնա ամենայն ժո
ղովուրդը:
Ո՞ օրացոյց ողջմտութեան նորա՝ ի
վերայ ժէ. և ձշմարտութեան Տ՚ն
Աստուած յաւիտեան:

Տ՚ոնկ. 2:

Բ՚ահե-նոց: Շ՚ա-լ՚:

Խոստովան եղերուք Տ՚եառն՝
զի բարի է. զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա:
Բ՚ահանգ տուէք ինձ. զի յաւէտ
տեան է ողորմութիւն նորա:
Բ՚ահանգ տուէք աչխարհին. զի յա
ւիտեան է ողորմութիւն նո՚ր:
Բ՚ահանգն երկիւղածք Տ՚ն. զի
յաւիտեան է ողորմութիւն նո՚ր:
Ի նեղութեան կոչեցի զՏ՚ն. զի
կատարեաց. և լուաւ ինձ յանդուր
ձ՚ն է իմ օգնական՝ և ես ոչ երկ
եայց. զի արուանգ ինձ մարդ:
Ձ՚ն է իմ օգնական. և ես տեսից
զ՚ի թշնամիս իմ:
Բարի է յուսալ ի Տ՚ն՝ քան յու
սալ ի մարդիկ. բարի է յուսալ
ի Տ՚ն

Ի Տէր քոյ յուսալ յիշխանս։
Ի մանայն ապինք չարչեցան գինև. և
անուամբ Տեառն յաղթեցի նոց։
Ի չարեալ չարչեցան գինև. այս
չարեցին գիս խոխրանն. և անուամբ
Տեառն վանեցի զնոսա։
Ի ուրբ եղեն գինև ոսկի մեղուք.
վառեցան՝ ջահրատքեցան ողուխ
փուշք ի կրակ. և անուամբ Տեառն
մերժեցի զնոսա։
Ի մերժեցին զրպարտեցայ՝ և ո-
չիչ մերձ ի զերծիկ. և Տէր ըն
կալաւ գիս։
Ո օգնութիւն իմ, և օգնութիւն իմ.
Տէր. և եղեւ ինձ ի փրկութիւն.
Ձայն ցնծութեան փրկութեան.
ի յաղիս արդարոց։
Ի՛ջ Տէր արար զօրութիւն. աջ
Տեառն բարձր արար գիս. և աջ
Տէր արար զօրութիւն։
Ո՛չ մեռանիցիմ, այլ կեցից. և պատ
մեցից զգործս Տեառն։
Խրատելով խրատեաց գիս Տէր.
և ի մահ ոչ մատնեաց։
Ի՞նձ բացէք դրունս արդարու-
թեան։

Թեան. զի մարդ ընդ այն՝ և խոտ
տուվան եղեց ՅՆ։

Ա.յս դուռն Տեառն է. և արդ
արդք մտանեն ընդ սա։

Ես ոստովան եղէց քեզ ՅՏ՝ զի
լուար ինձ. և եղեր ինձ 'ի փրկ
կութիւն։

Օ վէմ զոր անարդեցին շինօղքն.
նա եղև գլուխ անկեան։

Ի ՅՏ եղև այս. և է սքանչելի
առաջի աչաց մերոց։

Ա.յս օր է՝ զոր արար ՅՏ. եկայք
ցնծասցուք՝ և ուրախ եղիցուք
'ի սմա։

Ո՛ՅՏ փրկեա՛, ո ՅՏ առաջնոր
դեա՛. օրհնեալ որ գալոց է յա
նուն ՅՆ. և օրհնեցաք ձեզ 'ի
տանէ Տեառն։

ՏՏ Ա.Ծ մեր երևեցաւ մեզ. արա
րէք տօնս ուրախութեամբ կանխաւ
մինչև յանկիւնս սեղանոյ։

Ա.Ծ իմ ես դու՝ և խոստովան
եղէց քեզ. Ա.Ծ իմ ես դու՝ և
բարձր արարից զքեզ։

Ես ոստովան եղէց քեզ ՅՏ՝ զի
լուար

լուծար ինձ. և եղբ ինձ ՚ի փըր
կութիւն:
Աստուած եղերուք Տ՚ն՝ զի քա
րն է. զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա:

Տաղն 28:

Ա. ՀԱՒՈՒՓ: I

Ըրանեաւք են աղբիւրք ՚ի
ձանապարհի. և այք զը
նան յօրէնս Տ՚ն:
Ա՚ըրանի՛ այք քննեն զը
վկայութիւն նորա. զոլո
րտով սրտիւ խուզեն լսդրեացն զինա:
Ո՛ և ուղ ԹԷ՝ այք գործեն զանօրէ
նութիւն ՚ի ձանապարհս նորա
գնացեն:
Դու պատուիրեցեր զպատուիր
րանս քո, ՚ի պահել ինձ յոյժ:
Ո՛՚ղիղ եղիցի ձանապարհք իմ ինձ ձա
նապարհք իմ. ՚ի պահել ինձ զար
դարութիւնս քո:
Ես այնժամ ոչ ամաչեցի. ՚ի վե՛ր
նայ

չանալ ինձ ՝ի պատուիրանս քո։
Այնժամ ես ոչ ամաչեի ՝ի զգուշանալ
չանալ ինձ ՝ի պատուիրանս քոյոյ։
Խոստովան եղէց քեզ ՏԻՐ յուղղութեան սրտիւ իմով։ ուսայց զի
լաւութիւնս արդարութեանդ քոյ։
Զ՝ արդարութիւնս քո պահեցից։ մի թո
ղուր զիս մինչ ի կատար։
Ի ԻՆԻՆ։ 2
Ո՞ւ ուղղեսցէ երիտասարդ զճա
նապարհս իւր։ այլ ՝ի պահել
զբանս քո։
Ի սրտիւ սրտիւ իմով խնդրեցի
զքեզ։ մի մերժեր զիս ՝ի պատուի
րանացդ քոց։
՝Ի սրտի իմում թաքուցի զբանս
քո։ զի մի մեղայց քեզ։
Օրհնեալ ես դու ՏԻՐ։ ուսո՛ւր ինձ
զարդարութիւնս քո։
Ե՛ր բերանով իմով ի պատմեցից զա
մե՛ն հրամանս բերանոյ քոյ։
՝Ի ճանապարհս վկայութեանդ քոց
զուարճացայ։ որպէս յամենայնի
՝ի մեծութիւն։

և զգուշացայ ի Հանապատին քո։
Ո՞ երանեալ քո խօսեցայ։ և ուշ
մոռացայ։ զբանս քոյ։
Գ. ԿՈՒՄՈՒ։ 3
Հատո՛ ծառայի քում։ զի կեցից
և պահեցից զբանս քո։
Ո՞ աչքս զաչս իմ։ և նայեցայց ի
սքանչելիս օրինաց քոց։
Պանդուխտ եմ ես յերկրի։ մի՛
թաքուցաներ յինէն զպատուիրանս
քոնս քո։
Վ ախաքեցաւ անձն իմ՛ ի ցանկալ
ինձ յիրաւունս քո յամէ ժամ։
Պատեցեր զամբարտաւանից, անի
ծեալ՝ որք խոտորեցան ի պատուի
րանաց քոց։
Վ ասց արա՛ յինէն զնախատինս
և զարհամարհանս. զի զվկայու
թիւնս քո խնդրեցի։
Պ անդիք նստան իշխանք՝ և ընդ
խօսեին զինէն. այլ ծառայ քո
խորհէր յիրաւունս քո։
Ո՞ և վկայութիւնք քո խոսք իմ
են։ և խորհուրդք իմ արդարութ
թիւն քո։
Վ.

Գ. ԳԼՈՒԽ. 4

Ա երբեմն անձն իմ ի հող. Տէր
կեցո զիս ըստ բանի քում։
Ո՞չ անդադարիմ իմ պատմեցի քեզ
և լուար ինձ. ուսո՛ւր ինձ զարդա
րութիւնս քո։
Գ. Հանդադարիմ արդարութեանց
քոց խնայատուն արա զիս. և քննե
ցից զբանիցէ լիս քո։
Տ քնեցաւ անձն իմ առ ձանձրա
նալ. հաստատեա՛ զիս ՚ի բանս քո։
Ո՞չ հանդադարիմ մեղաց ինձ ա
րա՛ կայ լինիցէ. և յօրէնս քո ողոր
մեաց ինձ։
Ո՞չ հանդադարիմ զչմարտութեան
քոյ ընտրեցի. և զիրաւունս քո
ես ո՛չ մոռացայ։
Ա երբեմն ես ՚ի վկայութիւնս
քո Տէր՝ մի՛ յամօթ առներ զիս։
Գ. Հանդադարիմ պատուիրանաց
քոց ընթացայ. զի անդորր արա
րեր սրտի իմոյ։

Ե. ՀԻ. 5

Ո՞րպիսի՞ արա՛ զիս Տէր ՚ի հա
նապարհս նրատուանց քոց. և կեն
դ
րե

ընեցից ըզնա յաւէտեան ժամ.
Ամաստուն արա զիս՝ և քննեցից
զօրէնս քո. և պահեցից զնա ամ
ենայն սրտիւ իմով։
Ճանապարհեա ինձ՝ ի շաւիղս պա
ւիրանաց քոց. զի ընդ նոսա
հաճեցայ։
Ուղղեսցէ զսիրտ իմ՝ ի վկայու
թիւնս քո. և ոչ յարգահասութիւն։
Դարձո՛ զաչս իմ, զի մի՛ տեսից
զնանրութիւն՝ ի ճանապարհս քո
կեցո զիս։
Յաստատեա՛ ծառայ քումդ զբա
նս քո՝ յերկիւղ քո։
Հան զխոնհն զնախատինս՝ զոր և
կարծեցի. զի դատաստանք քո
քաղցր են։
Ո՞հա ցանկացայ պատուիրանաց
քոց. յարդարութեան քումդ կե
ցո զիս։

Ո Ի Ն։ 6

Ա կեսցէ՛ ինձ ողորմութիւն
քո Տ՛ն. և փրկութիւնն քո ըստ
բանի քումդ։
Տաց պատասխանի՛ ոյ՛ ընդ
զիս

զիս քանիւք. զի ես ոչ ի քանս էր
յուսացեալ։
Ա՛ի թշնամեաց առնէր ի բերանոյ
իմմէ զբան ձշմարտութեան մինչև
յայժ. զի յիրաւունս քո յուսացայ։
Պահեցի զօրինս քո յայժ ժամ.
յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յա
ւիտենից։
Պնդացի ես յանդուլրս. զի զքո
տուընդրանս քո խնդրեցի։
Խօսէի զվկայութիւնս քո առա
ջի թագաւորաց. և ոչ ամաչէի։
Ուսայ ի պատուիրանս քո.
զոր սիրեցի։
Համբուրէի զձեռս իմ ի պատ
ուիրանս քո, զոր սիրեցի։ և խոր
հէի յարդարութիւնս քոյս։

Ի. ՕՐԻՆ։ 7

Եղ ինձ զբան ծառայի քոյ. յոր
և յուսացուցեր զիս։
Ա՛ս միսիթարութիւնք զիս ի խոնար
հութեան իմում. զի բան քո կեր
ցոյց զիս։
Մբարտաւանքք անիրաւեցան յիս
յայժ. այլ օրինացդ քոյդ ես ոչ խո
տորեցայ։

Յիշեցի զիրաշեռնա քո յաւիտե-
նից Տէր. և միսիթարեցայ։
Տրտմութիւն կալաւ զիս ՚ի մեղս
ածոց. ևոյք թողին զօրէնս քո։
Պատմութիւնք եին ինձ իրաւունք քո.
՚ի տեղւոջ ուխտիդ թե իմոյ։
Յիշեցի ՚ի գիշերի զանուն քո
Տէր. և պահեցի զօրէնս քո։
Այս եղեւ ինձ ՚ի վերոյ, ի կեանս.
զի զարդարութիւն քո խնդրեցի։

Ժ. ՏԱԼԵՎ։ 8

Բաժին իմ ես դու Տէր
ասացի պահել զօրէնս քո։
Յաչեցի զերեսս քո ամ
ողորմեաց ինձ ըստ
բանի քում։
Խորհեցայ ՚ի ճանապարհս իմ. և
դարձուցի զոտս իմ ՚ի վկայու-
թիւնս քո։
Պատրաստեցայ՝ և ոչ խռովեցայ.
զի պահեցից զպատուիրանս քո։
Տուրուքն մեղաց պատեցին զիս.
զօրէնս քո ոչ մոռացայ։

լինել առ քեզ. վասն իրաւանց և արդարութեան քոյ:

Ո՛չ արդարեւ ես ես ամենից երկիւղած ծառայ քոյ. որոց պահեալ էին զպատուիրանս քո:

Ո զորմութեամբ Տեառն լի է երկիր. զարդարութիւն քո ուսո՛ զիս:

ՃԺ. ՏԱՒ. ՃԺ. 9

Ո՛ քաղցրութիւն բերանոյ իմոյ քան զմեղր և զհեղեղ քոյմ Տ՛ի՝ ընտրեսցի քոյմ:

Ո՛ քաղցրութիւն՝ զկարասւ՝ և զդեղ ուսո՛ զիս. զի՛ ’ի պատուիրանս քո ես հաւատացի:

Ո՛ւնջէր խոնարհեալ էի ես մինչեւ վասն այսորիկ զբանս քո պահեցի:

Վ՛ա առեալ ես դու Տ՛ի՝ և քաղցրութեամբ քով ուսո՛ զիս զարդարութիւն քո:

Ո՛ամբացան յիս անիրաւութիւնք ամբարտաւանից. այլ ես ըստ ամենայնի պատուիրանաց քոց:

Ո՛ղմամբ նոցա իբրեւ զջուր՝ և ես ամենեցուն երկիւղած էի զպատուիրանս քո:

Ո՛ղորմութեամբ Տեառն լի է երկիր. զարդարութիւն քո ուսո՛ զիս:

ցաւս. այլ ես զօրէնս քո խօսեցայ
Բարի է ինձ, զի խոնարհ արարեր
զիս. ոպէս ուսայց զարդարութիւնս քո
Բարի են ինձ օրէնք բերանոյ քոյ.
քան զհազարս ոսկւոյ և արծաթոյ:
Ժ (ՅՕ): 10
Ձեռք քո արարին, և ստեղծին
զիս. խրատուն արա զիս՝ և ուս-
այց զպատուիրանս քո:
Երկիւղածք քո տեսցեն զիս՝ և
ուրախ եղիցին. զի ես ՚ի բանս
քո յուսացայ:
Ծանեայ Տէր՝ զի արդարութիւն
են դատաստանք քո. իրաւի խո
նարհեցուցին զիս:
Եղիցի ողորմութիւն քո ՚ի մխի
թարել զիս՝ ըստ բանի քում ընդ
ծառայս քո:
Հասցեն ինձ գթութիւնք քո՝ և
կեցից. զի օրէնք քո խօսք իմ է ինձ:
Ամաչեսցեն ամբարտաւանք՝ որք
՚ի սուտս պարտուցս անիրաւեցան
զիս. ես հոգայց ՚ի պատո
ւիրանս քո:
Դարձցին ինձ երկիւղածք քո.

և ոչ ոք ճանաչեն զվկայութիւնս քո։
Ն՚ ընդէր ծիրան իմ ամբիծ յարդա
տուեր քոյմ. զի մի՛ ամաչեցից։

ՒՒ ԿԱՐ.Փ։ ՒՒ

Կարօտացաւ անձն իմ, ՚ի փրկու
թիւնս քո. զի ես ՚ի բանս քո
յուսացայ։

Պպասեցին աչք իմ բանին քոյմ։
ասացի, երբ մխիթարեսցէ զիս։
Ն՚ զի ես ոպէ տուկ ՚ի պարսկի. զի
զարդարուեալս քո ես ոչ մոռացայ։
Վ՚ասանի ինչ են աւուրք ծառայի
քոյ. երբ արասցես ինձ ՚ի հրատուն
՚ի հալածչաց իմոց։

Պատմեցին ինձ անօրէնք զոչ խոր
հուրդս՝ այլ ոչ օրէնս զօրինս քոյ
Ա՚մենայն պատուիրանք քո ճշմ
մարիտք են. ինանիր հալածեցին
զիս՝ օգնեա՛ ինձ։

Փոքր միւս ես և արհամարհեալ զիս
յերկրի. այլ ես ոչ թողի զպատո
ւիրանս քո։

Ա՚ստ ողորմութիւնդ քոյմ կեցո՛ զիս.
և՝ պահեցից զվկայութիւնս բե
րանոյ քոյ։

Ի ՅՈՒՆԻՍ։ 12

Հայտնեան Տէր զան զոր կայ յերկինս. յաղագս ամենայնի
մարտութեանն քո։
Յայտնեցեր զերկիրն՝ և կայ։
Յրամանի քումմէ ծով տիւս. զի ամենեքեան ծառայք քո են։
Ի թէ ոչ օրհնէք զո խօսք իմ ի բերան. կանխաւ ևս արդեօք կորուսեալ ի խոնարհութեան իմում։
Հայտնեան ոչ մոռացայց զարդարութիւնս քո. զի նորոգ կեցուցեր զիս։
Որո եմ և կեցո զիս. զի զարդարութիւնս քո խնդրեցի։
Ունձ սպասեցին մեղաւորք ի կո քառասնել զիս. զի զվկայութիւնս քո ես ի միտ առի։
Հաւանեայն կատարած եմ տեսի զգ վախճան. յոյժ անդորր է ինձ պատուիրանք քո։

Ի ՍԻՆ։ 13

Արդեա սիրեցի զօրհնս քո. զօրհնա նաստակ խօսք իմ ի բերան։
Որ ան զի թշնամիս իմ ի մտաստուն

արարեր զիս ՚ի պատուհասդ քո.
զի չարեսցեն իմ ի նմանէ:
Քանզի զմեզ ուսուցիչս իմ նմանս
առնուն եղէք. զի վկայութիւնք քո
խոսք իմ կինն:
Քանզի զծերս նմանատուն եղէք. զի
զպատուհասդ քո քննեցին:
Յանկնայն ձանապարհէ էարուց
աղգելի զոտս իմ. որպէս զի պահե
ցից զբանս քո:
Յերամանէ քումէ ես ոչ խոտորեր
ցայ. զի դու օրէնադիտ արա
րեր զիս:
Որպէս զի քաղցր են ՚ի քէմս իմ
բանք քո. քան զմեղր բերա
նոյ իմոյ:
Ի պատուհասդ քումանէ իմացեալ
առնեցի զայս ձանապարհս էարուց.
զի դու օրէնադիտ արարեր զիս:
14.
Ճանապարհ ի բանս քո ոտից իմոց. և
լոյս ուղղաց իմոց:
Երդուայ՝ և հաստատեցի. զի
պահեցից զիրաւունս արդարութեան քո:

Յովնաթան եղէ միմիայն յոյժ. զի
կեցո զիս ըստ բանի քումմ:
Ընդ կամն թերանոյ իմոյ հաճեաց
ես. և զիրաւունս քո ուսո՛ր ինձ.
Ընձեն իմ ՚ի ձեռս քո յամէ ժամ.
և զօրէնս քո ես ոչ մոռացայ:
Ո՛ դէն ինձ վեղարուրք զօրութեամբ.
՚ի պատուիրանացդ քոց ես ոչ մո
լորեցայ:
Յառաջանդեցի զվկայութիւնս քո
յաւիտեան. զի ցնծութիւն ի
սրտի իմոյ:
Յովնաթանդեցի զիրաւունս իմ առ
նել զարդարութիւնս քո յաւե
ատեան՝ վասն հատուցմանն:

Ի ՄԱՄԵԼՈՒՔ: 15

Օ՝ անօրէնսն առեալ. և զօրէնս
քո սիրեցի:
Պատսպան և վերակէց իմ ես դու.
և ես ՚ի բանս քո յուսացայ:
Խափ ՚ի չարսդ յինէն չարք. և
քննեցից զպատուիրանս Աստ իմոյ:
Պգնեա ինձ ըստ բանի քումմ.
և կեցո զիս. և մի յամօթ առներ
զիս ՚ի յուսոյ իմմէ:

Պգ

() գնեա՛ ինձ՝ և ապրեցո՛ զինս. և
խորհեցայց յիրաւունս քո յամե
նայն ժամ։

Ա.նարգեցեր զամենեսեան, որք
ապստամբք եղեն յարդարութեց
քոց. զի անիրաւութեամբ էին
խորհուրդք նոցա։

Հանցաւորս համարեցայ զամե
նայն մեղաւորս երկրի. վասն այ
սորիկ սիրեցի զպատուիրանս քո։
Ա.ճեծեա՛ ընդ երկիւղ քո զմար
մին իմ. զի՛ ի դատաստանաց քոց
երկեայ յոյժ։

Ա.ՅԻՆ։ 16

Ա

րարի իրաւունս և ար
դարութիւն. մի՛ մատ
ներ զիս՝ի ձեռս նեղ
չաց իմոց։

Ընկալ զծառայ քո՝ի բարի. զի
մի՛ սմբատուասանք զղջութեացն զինս
Ապասեցին աչք իմ փրկութեան
քոում Ցե. և բանից արդարու
թեան քոում։

Ա.րա՛ ընդ ծառայի քում Ցե ըստ
ողոր

աղաչմունքեան քոյ. զարդարուն
թիւնս քո ասա ինձ։
Ընտայ քո եմ ես՝ խոստուն
արա զիս. և ծանեայց զվկայու
թիւնս քո։
Ժամ է պաշտել զՏՏ. խափա
նեցին զօրինս քո։
Ի սէր պատուիրանացդ սիրեցի զպատա
ճիւնս քո. քան զամենայն ոսկի
և զտապազիոն։
Ամենայն պատուիրանք քո յաջո
ղեցան ինձ. զի ատեցի ես զճա
նապարհս ջարուց։

Ձ. Փէ։ 17

Ի քանջերի ես վկայութիւնք քո.
վճռայտարիկ սիրեաց զինս անձն իմ։
Յայտնութիւն բանից քոց լուսաւո
ւորէ. և խոստուն առնէ զտղայս։
Ծերան իմ բացի և աւուր զՀո
գւոյ. Ի պատուիրանս քո փափա
գեաց անձն իմ։
Ակն աչեաց առ իս և ողորմեաց
ինձ. ըստ իրաւունս սիրողաց ա
նուանդ քոյ։
Ճանապարհս իմ ուղիղ արար
ինձ

ինձ լսատ լսանի քուս. և մի՛ տի
լեսցեն ինձ ամ մեղք։

Վ՚րկեա զիս ՚ի զրպարտութենէ
մարդկան. և պահեցից զպատո
ՀԻրանս քո։

Ի՚րեւեցո՛ զերես քո ՚ի ծառայս քո.
և ուսո՛ ինձ զարդարութիւնս քո։

Ո՞տակ ջուզց ինչին յաչաց նմոց.
զի ՚ո՛չ պահեցին զօրէնս քո։

ՊՍԱԼՄՈՍ 18

Ա՚րդար ես դու Տ՚ն. և ուղիղք
են դատաստանք քո։

Պատուիրեցեր զարդարութի վը
կայութեանց քոց Տ՚ն. և չքմա
րիտք են յոյժ։

Ա՞աշեաց զիս նախանձ քո. զի մո
ռացան զբանս քո թշնամիք իմ։

Ընտրեալ է բան քո յոյժ. և ծա
ռայ քո սիրեաց զսա։

Ա՞նուկ եմ ես և արհամար
հեալ. և զարդարութիւնս քո ես
՚ո՛չ մոռացայ։

Ա՚րդարութիւն քո արդարութի
յաւիտեանից. և օրէնք քո չքմա
րիտք են։

Ա. եղուկ ինձ և վիշտ գոյն զիս։
և պատուհասդ քո խօսք իմ է։
Ա. ողարուկեամբ են վկայուկինդ
քո յաւիտեան։ խնայատուն արա
և կեցո զիս։

Ն՝ ՈՓ։ 19

Ո արդեաւք աւ քեզ ծոլորուիլ սըր
տիս իմով։ տուր ինձ Տ՛ի՝ զի չար
դարուկիս քո խնդրեցի։
Ա. ղաղակեցի աւ քեզ՝ և փրկեա
զիս։ և պահեցից զվկայուկիս քո։
Ո անխթեցի տարաժամու՝ աղաղա
կեցի։ և ես ՚ի քեզ յուսացայ։
Ո անխթեցին աչք իմ առաւօտու։
՚ի խօսիլ ինձ զբանս քո։
Ձայնի իմում լուր Տ՛ի՝ ըստ ո
ղորմուկեան քում։ և յիրաւունս
քո կեցո զիս։
Ա երձեցուցին յիս հալածիչք իմ
չանօրէնուկեանն։ զի յօրինաց քոց
հեռի եղեն։
Ա երձ ես դու Տ՛ի։ և ամ պատո
ւիրանք քո ճշմարիտք են։
՚Ի սկզբանէ ծանեայ ՚ի վկայուկեց
քոց Տ՛ի։ զի յաւիտեան հաստատե
ցեր զինս։

Ա

Ա ԸՆՍ. 20

Տես զխոնարհութիւնս իմ, և վըշտ
կէաս զիս. զի զօրէնս քո ես ոչ
մոռացայ։

Դ. ատեա զդատաստանս իմ, և
փրկեա զիս. և ըստ բանի քում
կեցո զիս։

Հեռի է ՚ի մեղաւորաց փրկութիւն.
զի զիրաւունս քո ոչ պահեցին։
Դ. թութիւնք քո բազում են Տ՛ը.
և ըստ իրաւանց քոց կեցո զիս։
Բազում են, որք հալածեն և նե
ղեն զիս, ՚ի վկայութեանց քոց ես
ոչ խոտորեցայ։

Հայեի յանագորութիւնս և մաշէի.
զի զպատուիրանս քո ոչ պահեցին։
Տես, զի զպատուիրանս քո սիրե
ցի. Տ՛ը ողորմութեամբ քով
կեցո զիս։

Ա կիզբն բանից քոց ճշմարտու
թիւն է. յաւիտեան են ամենայն
իրաւունք արդարութեան քոյ։

Գ ԱՒՆ. 21

Իշխանք հալածեցին զիս ինանկու.
և ՚ի բանից քոց երկեաւ սիրտ իմ։

Գնծա

Յնձացայ ես ի քանս քո, որպէս
այն՝ որ գտանէ աւար բազում։
Ո՞վ մեղս առեալ և անարգեցի. և
զօրինս քո սիրեցի։
Ի օթևան անգամ յաւուր օրհնեցից
զքեզ. վասն իրաւանց և արդա
րութեան քոյ։
Ի աղաղակութիւն քաջում է այնո
ցիկ՝ որք սիրեն զօրինս քո. և
չէ գոյ ինոսա գայթակղութիւն։
Ապասեցի վիրկութե՛ քում Տ՛ն.
և զպատուիրանս քո սիրեցի։
Պահեաց անձն իմ զվկայութիւնս
քո. և սիրեաց զնա յոյժ։
Պահեցից զպատուիրանս՝ և զվկ
կայութիւնս քո. զի ամ կանա
պարկ իմ առաջի քոյ է՛ն։

Ա. ԾՐԱ.Ի։ 22

Մերձեսցին խնդրուածք իմ ա
ռաջի քոյ Տ՛ն. ըստ բանի քում,
խրատուն արա զիս։
Մուտցեն աղօթք իմ առաջի քոյ
Տ՛ն. և բանիւ քով փրկեա զիս։
Լուիցեն շրթունք իմ զօրհնու
թիւն քո. յորժամ ուսուցե
ցին զիս զարդարութիւնք քո։ Ի՛ո

Խօսեցայ ընդդէմ իմ գրեանս քո. զի
ամենայն պատուիրանք քո արդա
րութիւնք են։

Ո՛ղջ ձեռն քո՝ ի կեցուցանել
զիս. զի զպատուիրանս քո ընտ
րեցի։

Յանկացայ փրկութե՛ն քումմ Տ՛ն.
և օրէնք քո խօսք իմ էին։

Կեցցէ անձն իմ, և օրհնեսցէ
զքե՛զ. և իրաւունք քո օգնեա
ցեն ինձ։

Մոլորեցայ ես որպէս զոչխար կո
րուսեալ. խնդրեա զծառայ քո,
զի զպատուիրանս քո ես ոչ մո
ռացայ։

Տոն՛ք. 176։

Ո՛ւրախութե՛ն ա՛յսեաց. ֆոյճաչիսա
ֆառ աբէ մարփարէն։ Խա՛. խա՛։

Երկնեցէք զԱ՛ծ յօրհնու
թիւն նոր. զի նշխանու
թիւն նորա՝ ի ժառանգու
իւրաւորին։

Ա՛ւա անուն նորա փրաւաւորեալ է
՝ի ծա

Ա՚ղջիկ էյ ծնաւս մոլեսուէին։ Ս։

Կար

Ա՚ն ներելութե համառ եա առ Տէր

Տաղ. 8։

Ես ի ծագաց միջէ՚ն ի ծագս երկրի։
Այլ ինձանէն ի ծով նաւուք
կղզիք։ և ամենայն ընակիչք նո
ցա ընդ նոսա։

Ուրախ եղիցի անապատն՝ և ամե
նայն ընակիչք նը։ ուրախ եղի
ցին բանակք՝ և տակք կեդարու։
և ուրախ եղիցին ընակիչք վիմին։
՚ի գլխոց լերանց գոչեսցեն. տա
ցեն զփառս Ա.Յ. և զքաջութի
նորա կղզիք պատմեսցեն։

Տէր Ա.Ծ զօրութեց դիմեալ գայ,
զարթուցանել զպատերազմ. յա
րուցանել զնախանձ՝ փող հարկա
նել՝ և գոչել ՚ի վերայ թշնամեաց
նորա զօրութեբ բազմաւ։

Ուրախ եղիցին երկինք ՚ի վերուստ։
և ամպք ցօղեսցեն զարդարութի։
Բղխեսցէ երկիր զողորմութիւն
և զարդարութիւն՝ առ հասարակ
բղխեսցէ։

կարդացի. և լուաւ Ի.Ն՝ յանդն
գոց գԺոխոց, աղաղակի եմուխ:
Ի ուր Տէր ձայնի եմուխ, զի ընկե
ցեր զիս ՚ի խոռխ Ծովուն. և շրջե
ջանք գետոց պաշարեցին զիս:
Ի.մեռայն զբօսանք քո՝ և աւի՛ք
քո անցին ՚ի վերայ իմ. և ասացի՝
Թէ մերժեցայ ուրեմն յերեսաց
աչաց քոց:
Ի.րդ՝ եցե Թէ յաւելից հայիլ ՚ի
տաճար սո՛ւրբ քո. զի հեղան զինե
ջուրք մինչև յանձն իմ: և անդունդ
անհնարինք պաշարեցին զիս:
Ի.մուտ գլուխ իմ ընդ վիապարս
երեսանց. ՚ի քո՛ւ ես ՚ի խոռխ երկրի,
և տեսի զինուցս նորա, զի ելցեն ոչ
աղիւք յաւիտենից. և եղեգն յա
պականութենէ կեանք իմ:
Ի.ա քեզ Տէր Ի.Ն իմ, ՚ի նուա
զիլ անձին իմոյ կարդացի. և զքեզ
Տէր յիշեցի. և մտցեն աղօթք իմ
՚ի տաճար սո՛ւրբ քո:
Ո՛ի ոչ պահէին զունայնութիւն
և զնտութիւն. յողորմութենէ իւ
րեանց մերժեցան:

Ի.Ա

Ա. յլ ես ի ձայն օրհնութեանն խոս տուվանն եղեց քեզ. մատուցից պա տարաքս Տեառն՝ և կատարեցից զուխտ իմ ի վերկութեան։

Տաղ։ 8։

Ա կեսցեն աղօթք մեր ի տաճար սուրբ քո. խոնարհեսցի ունկն քո ի խնդրուածս մեր։

Ա արդասիր Տէր՝ վս սրբութեդ անարատի Որ քոյ և կուսի. և վասն Խաչի քոյ պատուականի. ընկալ զաղաչանս մեր. և կեցո զմեզ։

Ա ա էն խաղաղարար. յորժամ էս
սէր մարմնէդ ընդ էս։

Տող. 6։

(Ա)ստուածէ Ա. պուճանոց. ՌՆԱ։
Ամբարձի զաչս իմ ՚ի լերինս.
ուստի եկեսցէ ինձ օգնութիւն։
(Ա)գնութիւն ինձ ՚ի Տէ եկեսցէ.
որ արար զերկինս և զերկիր։
Մի տար ՚ի սասանութիւն զոտն
քո. և մի ննջեսցէ պահապան քո։
Ահաւասիկ ոչ ննջէ. և ոչ ՚ի քուն
երթայ պահապանն իսրայէլ։
Տէր պահեսցէ զքեզ. և Տէր լինի
հովանի աջոյ ձեռամբն եւտով։
Ա.րեգականն ՚ի տուէն քեզ մի մեղի
ցէ. և մի լուսին ՚ի գիշերի։
Տէր պահեսցէ զքեզ յամենայն չա
րէ. պահեսցէ Տէր զանձն քո։
Տէր պահեսցէ զմուտս և զելս քո.
յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Տող։ 8։

(Ա)ստուածէ Ա. պուճանոց. ՌՆԱ.
Ուրախ եղէ ես ոչ քո առնին ցիս.
՚ի տուն

Ի տուն Տեառն երթիցուք մեք։
Յ առեալ կային ոտք մեր. առ
դրունս քո Երուսաղէմ։
Շինեալ որպէս քաղաք. և
ընակութիւն իւր շուրջ զինուորս։
Զկայութիւն իւրոց. խոստովանի լինել
անուանի Տեառն։
Զոր արկեալ են աթոռք դատաստան. աթոռս արկեալ են Ի տան դաւթի։
Յարցէք զխաղաղութիւն Երուսաղէմի. և զշէն
նուիթիչ. ոչ ոք սիրէիք զՏէր։
Ի զիւղի խաղաղութեան Ի զօրութեան քոում. և շինութիւն յաշտարակս յաւուրս քո։
Ի ման եղբարց՝ և ընկերաց խօսեցայ զխաղաղութիւն. վասն
տանն Տեառն Աստուծոյ մերոյ խնդրեցայ զբարութիւն Ի քէն։

Տաղ. 8։

(Ուղնութիւն Ա. պատճառաց. Ձ՛ւ՛ւ։
Ա. ու քրիստոս Տէր համբարձեալ ղաշտ
Ի. լոյ. որ ընակեալ ես յերկինս։

Ոչխարս աչք ծառայի ՚ի ձեռն
Տ՚ն Իւրոյ. և որպէս աչք աղախ
նոյ ՚ի ձեռն տիկնոջ Իւրոյ։
Ա.Կնպէս են աչք մեր առ քեզ
Տէր Ա.Ծ մեր. մինչև ողորմեսցիս
՚ի մեզ Իմեր մեր։
Ողորմեաց մեզ Տէր՝ ողորմեաց
մեզ. զի բազում լցաք արհա
մարհանօք։
Ի՞ւս առաւել լցան անձինք մեր
նախատանօք. որ նախատեին զմ
մեզ՝ և արհամարհանօք ամբար
տաւանից։

Տոնի 5։

Օրհնութիւն Ա.ստուծոյ. Ա՛ՒՊ։
Ի՞թէ ոչ Տէր էր առ մեզ աստուած
եկն. և թէ ոչ Տէր էր առ մեզ։
Ա.նդ յառներ մարդկան ՚ի մեզ
մեր. կենդանութեան կլա
նել զմեզ։
Ա՛ւ բարկանայր սրտմտութիւնն նոցա
՚ի մեզ մեր. ապա և ջուրք ու
րեմն ընկղմեցին զմեզ։
Ա.նդ ուրախ անցին անձինք մեր.

ցնո անձինք մեր ընդ ուխտս այն
պատարս։

() երկնեալ է Տէր. որ ինչ եւս ըզ
մեզ յորս առաքանց նոցա։
Ա՛նձինք մեր ապրեցան. որպէս
ճնճղուկ յորսողացն որսողաց։
Որոգայթք նոցա փշրեցան. և մեք
ապրեցաք։

() զնուրթն է մեզ յանուանէ Տն.
որ արար զերկինս և զերկիր։

Տոն. 8։

() երկոքեան Ա՛ստուածոյ. Ա՛մէն։
Որ յուսայ ՚ի Տէր որպէս լերան
սիոն. մի սասանեսցի յաւէտ
աթեան. որ բնակեալ է յԵրէմ։
Լերինք շուրջ են զնովաւ. Տէր
շուրջ է զժողովրդեամբ իւրում՝
յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։
Ոչ թողու Տէր զգաւազան մեղաւո
րացն ՚ի վիճակս արդարոց. զի
արդարք մի ձգեսցեն զձեռս իւ
րեանց յանօրէնութիւն։
Ա՛մէն առնէ Տէր ըստուգաց. և այ
նոցիկ՝ որք ուղիղք են սրտիւք։
Ա՛մէն

Լսակ զԹիւրեալին ՚ի յաւիշատուր
Թիւն, տանի զնոսա Տ՚ր ընդ այնո
սիկ՝ որք գործեն զանօրէնութիւն.
խաղաղութիւն ՚ի Իսրայէլ նէն։

Տոնի. 5։

Օրհնութիւն Նախճաւոց. Ա՚ուն։

Դարձուցանէր Տ՚ն զգերու
Թիւն սիովն. և եղաք մեք
մխիթարեալք։

Յայնժամ լցան բերանք մեր խընդ
ութեամբ. և լեզուք մեր ցընծ
ութեամբ։

Յայնժամ ասացեն ՚ի հեթանոսս՝ մե
ծ արար Տ՚ր զառնելն նոցա ընդ
նա. մեծ արար Տ՚ր զառնելն նոցա
ընդ մեզ. և մեք եղաք ուրախք։
Դարձո՛ Տ՚ր զգերութիւնս մեր,
որպէս զուխս ՚ի հարաւոյ. որք
վարեն արտասուօք ցնծութիւն
հնձեսցեն։

Եւ երթայրով երթային՝ և լային.
որք բարձեալ տանէին զսերմանիս
իւրեանց։

Եվ այսով եկեցեն՝ և ցնծասցեն
որոց առեալ բերցեն զըրայս
իւրեանց։

Տող։ 6։

Ո ժհոելի Ա. սղիցմանաց։

Ա՛ Ո։

Ա Թէ ոչ Տէր շինէ զտունն՝ ընդ
նիր վաստակին շինօղք նորա։
Ա Թէ ոչ Տէր պահէ զքաղաքն. ընդ
դունայն տքնին պահապանք նորա։
Ա Նանիր է ձեզ յառնել կանխաւ.
արդ՝ արուք մինչդեռ է ձեզ ննջեցեալք
ոչ ուտէք զհաց ցաւոց։
Վ Ժամանակի, որպէս տացէ քուն
սիրելեաց իւրոց. ժառանգութիւն
առն որդիք են. որդի վարձք իւր
են, այն է պտուղ որովայնի իւրոյ։
Իրպէս նետք ի ձեռս հզօրի. այն
պէս են և որդիքն թօթափելոց։
Ա Երանի՝ որ եւթից զցանկութիւնն
իւր ի նոցանէ. և ոչ ամաչեսցեն՝
յորժամ խօսեսցին թշնամիք նոցա
ընդ նոսա առ դրանն։

Տող։ 6։

Օրհ

Օրհնութիւն Աստուածոյ. ՃՒԱ։

Երանի ամենեցուն՝ որք երկնչին
ի Տեառնէ. և գնան ի ճանա
պարհս նորա։

Ո վաստակս ձեռաց քոց կերիցես.
երանի ե քեզ՝ և բարի եղիցի։
Կին քո որպէս այգի վայելուչ
յանկիւնս տանդ քոյ. որդիք քո
ասք նորատունկ ձիթենւոց շուրջ
զսեղանոյ քումդ։
Ահա օրհնեսցի այմ մարդ՝ որ
երկնչի ի Տէ. և օրհնեսցէ զքեզ
Տէր ի սիովն։
Ա՛ւ տեսցես դու զբարութիւն
յերկիր. զամ աւուրս կենաց քոց։
Տեսցես դու զորդիս որդւոց քոց.
զխաղաղութիւն իսրայէլ։

Տուն. 6։

Օրհնութիւն Աստուածոյ. ՃՒԲ։

Բ՚ազում անգամ մարտեան ընդ
իս ի մանկութենէ իմմէ՝ ա՚
սասցէ նէ։

Բ՚ազում անգամ մարտեան ընդ
իս ի մանկութենէ իմմէ. և ինձ ոչ
յաղթեցին։

Ո թիկունս իմ հարկին մեղաւորք.
ընդ երկար արարկին զանօրէնութիւնս
թիւնս իւրեանց։

Տէր արդար է և խորտակէ զկուռս
մեղաւորաց։

Ամաչեսցեն՝ և կեռս դարձցին ա-
մենեքեան, որքատեն զսիօն։

Ի՛ղիցեն նմանք որպէս խոտ տա-
նեաց. որ մինչչեւ ՚ի ծուռն է-
կեալ չորասցաւ։

Ոսատ ոչ եղից զծուռն իւր հնձո-
ղն. և ոչ գոհասցի իւր՝ որ զր-
նայն ժողովէր։

Ա՛չ ասացին ամենեքեան՝ որք ան-
ցանէին առ նմանօք. Թէ օրհնու-
թիւն Տէր ընդ ձեզ. և օրհնեցաք
զձեզ յանուանէ Տեառն։

Տուն։ Ը։

Ո երգոյ Ասափեայ։

Ա՛ն.

Ի խորոց կարդացի առ քեզ Տէր.
Տէր լսեր ձայնիս իմում։
Ի՛ղիցեն ականջք քո. ՚ի լսել ըզ-
ձայն աղօթից իմոց։

Ցն. Ի զամուսինութիւնս քննեա Տէր.
Տէր՝ ո՞վ կարէ ի կամ առանձին քո.
զի՛ ոչ քեզն ի քաւութիւն։
Ա ամն անուշ ամն քոյ համբերել Տէր.
համբերը անձն իմ քանի քուսմ,
յուսացաւ անձն իմ՛ ի Տէր։
Ա պահէ առաւօտու մինչև երեկո
կոյ. ՚ի պահէ առաւօտու՝ յուսա
ցաւ ինչ ՚ի Տէր։
Ա Տէ ի ողորմութիւնն քազուս.
՚ի նմանէ ի փրկութիւն. և նա փրկ
կեաց զինչ յամ ներողութեց նորա։

Տաղ։ 6։

Օրհնութիւն Աստուծոյ։

Ա՛լ.

Ցն ոչ քաղցրացաւ սիրտ իմ. և
ոչ զբօսանս աչք իմ։
Ա՛չ գնացի ես ընդ մեծամեծս. և
ոչ ընդ այնոսիկ որ սքանչերեն ի
ինն քանս զիս։
Ա այց թէ խոնարհեցայ ես ոտնիկս
մանուկ ատտուցեաւ ՚ի ստենի
մոր նորա. և դարձ նորա անդ
էին ՚ի նոյն։

Ա. յլ թէ հպարտացուցի արդեօք զանձն իմ. այսպէս երկնից հաստուցումն անձին իմոյ. յուսացաւ ինձ ի Տէր յայսմ հետէ մինչև յաւիտեան։

Տող. 4։

Օրհնութիւն Ա. ամենայն հրեից։

ՈՐ Ա.

Ես իշեա՛ Տէր զդաւիթ՝ և զամենայն հեզութիւն նորա։ Որպէս երդուաւ Տեառն և ուխտեաց ընդ Ա. յակոբայ։

Եթէ ոչ մտից ի յարկս տանն իմոյ. եթէ ելից յանկողինս մահճից իմոց։ Եթէ տացից քուն աչաց իմոց. կամ նինջ ածուածանաց իմոց. կամ հանգիստ երանաց իմոց. մինչև գտից տեղի Տեառն յարկի Տն Ա. յ յակոբայ Ա. հա լուր ընդ զնմանե յերկրութեայ և գտաք զնա ի դաշտս մայրեաց։ Մտցուք ի յարկս նորա. երկիր պաշտեցուք ի տեղւոջ՝ ուր կացեալ են ոտք նր։

Ա. րե

Եւ ես Տէր ի հանգիստ քո՝ դու
և կատարյան սրբութեան քոյ։
Ն ւխցուն՛ք քո զգեցցին զարդ
թութիւն. և ոտք քո ցնծա
լով ցնծասցեն։
Ո ան դաւթի սիրելւոյ քոյ. մի՛
դարձուցաներ զերես քո յօծե
լոյ քումմէ։
Ն երդուաւ Տէր դաւթի ճշմար
տութեամբ՝ և ոչ ստեաց նմա. ի
պտղոյ որովայնի նորա նստուցա
նեմ յաթոռ նորա։
Ե թ պահեսցեն որդիք քո զ
կենս իմ. և զվկայութիւնս իմ,
զոր ուսուցից նոցա։
Ո րդիք նոցա նստցին յաւիտեանս
յաւիտենից յաթոռ քո։
Յ աճեցաւ Տէր ընդ սիօն. և ընտ
րեաց բնակիլ ի նմա. ասէ՝ այս
է հանգիստ իմ յաւիտեանս յաւի
տենից. ի սմա բնակեցայց՝ զի հա
ճեցայ ընդ սա։
Օ րհնս սորա օրհնեալ օրհնեցից.
և զաղքատս սորա լցուցից հացիւ։
Ն երացանց սորա զգեցուցից զփրկ

կուրթիւն. և սուրբք սորա ցնծա
լով ցնծասցեն։
Լինդ ծագեցից եղջիւր Դաւ
թի։ պատրաստա արարից ջահ
օծելոյ իմոյ։
Թշնամեաց սորա զգեցուցից զա
մօթ. և ի վերայ նորա ծաղկեսցի
սրբութիւն իմ։

Տաղ. 17։

Ողդոյ Ասիքացոյ։

ՍՂԱՐ։

Ո և ի բարի՝ կամ զի վայելուչ
է՝ զիքնաւկին եղբարք իմիաբեան։
Ասպէս իւղ զի ի գլուխ՝ զի գրուխ
և՝ ի մօրուսն ահարոնի. և՝ ի մո
ղաթն զգեստուցն իջանէ՝ զի գրասպանս զգես
տու նորա։
Ասպէս ցօղ զի ցօղէ՝ ի հերմոնէ.
Դաւթեան լերին սիովն։
Զի անդ պատուիրեաց տէր օրհնու
թիւն. և կեանս յաւիտենից։

Տաղ. 4։

Ողդ

() ՀՏՆՈՒԹԻՒՆ Ա. ՊԱՏՃԱՌԱԿ։

ՆՈՒԱԳ։

Ա ասա օրհնեցէք ամ ծառայք
Տ.ՏՆ զՏՏ. ո կայք ի տուն
Տ.Ն ի գաւիթս Ա.Յ մերոյ.
ի գիշերի համբարձէք զձեռս ձեր
ի սրբութիւն. և օրհնեցէք զՏ։
() ՀՏՆԵՑԻՑԷ զմեզ Տ.Ն ի սիովն։
ով արար զերկինս և զերկիր։

Տ ՈՒՂՂ. 3։

Բ ՀԱՏՈՒԱԾ։ ՆՈՒԱԳ։

() ՀՏՆԵՑԻՑԷ զանուն Տ.Ն. օրհնե
ցէք ծառայք Տ.Ն զՏՏ. ո
կայք ի տուն Տ.Ն, և ի գաւիթս
Ա.Յ մերոյ։
() ՀՏՆԵՑԻՑԷ զՏՏ՝ զի բարի է.
և սաղմոս ասացէք անուանն նորա՝
զի քաղցր է։
() ՅԱԿՈԲ ընտրեաց իւր Տ.Ն. և
զԻՍՐԱՅԵԼ ժառանգութիւն իւր։
Ես ծանեայ՝ զի մեծ է Տ.Ն. և
Տ.Ն մեծ է քան զամենայն կուռս։
() ամենայն զոր ինչ կամեցաւ՝ ա
րարն Տ.Ն. յերկինս և յերկրի, ի
ծով և յամ ԼՍՐՍ։

Յանդ զամպա ՚ի ծագաց երկրի։
զփայլատակութիւնս իւր յանձրեւս ա-
րաւ. եւ հանդ զՀողմ ՚ի շտեմա-
րանաց իւրոց։

Ո՛հար զամ անդրանիկս եգիպտա-
ցւոց՝ ՚ի մարդոյ մինչեւ յանասունս։
Ո՛ւղարկեաց գնշանս եւ զարուեստս
իւր ի մէջ քո եգիպտոս. ՚ի փարա-
ւոն՝ եւ յամ զօրս իւր։

Ո՛հար զազգս բազումս. եւ սպան
զթագաւորս հզօրս։

Ո՛ Սեհովն թագաւոր յաւիտենից
ցւոց. զգոլգ թագաւոր ասո-
նոյ, եւ զամ թագաւորութիւնս
քանանացւոց։

Ո՛ւ տայ զերկիրն նոցա ՚ի ժառանգու-
թիւն, ժառանգութիւն իսկ ի ժո-
ղովրդեան իւրոյ։

Տէր անուն քո յաւիտեան. Տէր ի
շառաւիղ քո յազգէ մինչեւ յազգ։
Ո՛ւստ Տէր զժողովուրդս իւր.
եւ ՚ի ծառայս իւր մխիթարի։

Ա՛ուռք հեթանոսացն արծաթ եւ
ոսկի են. ձեռագործք են մարդոյ
մարդկան։

Բերան ունին՝ և ոչ խօսին. աչք
են՝ և ոչ տեսանեն։
Ականջք են՝ և ոչ լսեն. և ոչ
պոյ հոտ ՚ի բերան նց։
Ձեռն նոցա եղիցին՝ ոչ ապրեցին
զնոսա. ամենեքեան՝ ոչ յոտսա
ցեալք են ՚ի նոսա։
Տուն նիւթ օրհնեցէք զՏէր.
տուն ահարոնի օրհնեցէք զՏէր։
Տուն ղեւտայ օրհնեցէք զՏէր.
երկիւղածք Տն օրհնեցէք զՏէր։
Օրհնեալ Տէր ՚ի սիոն. որ բնակ
կեալն է յերու։

Տոմս։ 20։

Ա.ԽԵՏԵԱՅ։ ՃՀԱ։

ոստովան եղերուք Տն. զի
բարի է՝ զի յաւիտեան է
ողորմութիւն նորա։
Ի ոստովան եղերուք Ա.ստուծոյն
Ա.ստուծոց. զի յաւիտեան է ո-
ղորմութիւն նորա։
Ի ոստովան եղերուք Տեառն տե-
րանց. զի յաւ։

Ա.ՐԱՔ

Ո՛րպէս զաքանչելիս մեծամեծս
սիայն. զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա։

Ը՝ երկինս արուեստ հմայութեամբ
նորոգէ. զի յաւ։

Ո՛ տատանեաց զերկիր՝ ի վերայ
ջուրց. զի յաւ։

Ո՛րպէս զլուսաւորս մեծամեծս.
զի յաւիտեան է ող։

Ը՝ արեգակն արար ի իշխանական
տուընջեան. զի յաւ։

Ը՝ լուսին և զաստեղս ի իշխանու
կան գիշերոյ. զի յաւ։

Ո՛համար զերկիրն եգիպտացւոց անդ
րանիւք նորոգէ՛ք հանդերձ. զի
Ո՛ւ եհան զիսրայէլ ՚ի միջոյ նո
րա. զի յաւ։

՚Ի ձեռն բարձր՝ և ՚ի բազուկ հզ
որ. զի յաւ։

Ո՛համար զծովն մեծ, և բաժա
նեաց յերկուս մասունս. զի։

Ո՛ւ անցոյց զինէր ընդ միջ նորա.
զի յաւիտեան է ող։

Ը՝ նկղմեաց զփարաւոն և զզօրս
նորա ՚ի ծովն կարմիր. զի։

Ո՛

Ա՛ե եհան զժողովուրդ նոր յա
նապատ. զի յաւէ։
Ի հար զաղգս մեծամեծս. զի։
Ա՛ե սպան զթագաւորս հզօրս.
զի յաւիտեան է ողորմ։
Ի՛ սեհօն թագաւոր ամորհա
ցւոց. զի յաւէ։
Ի՛ ովգ թագաւոր բասանու.
զի յաւիտեան է ող։
Ա՛ տ զերկիր նոցա ՚ի ժառանգու
թիւն. զի յաւէ։
Ի՛ առանգութիւն իլի ծառայէ
նւոյ. զի յաւէ։
Ի՛ հիշեաց զմեզ Տ՛ ՚ի խոնարհու
թեան մերում. զի։
Ա՛ե փրկեաց զմեզ ՚ի ձեռաց թըշ
նամեաց մերոց. զի։
Ի՛ տայ կերակուր ամենից կենդա
նեաց. զի յաւէ։
Խոստովան եղերուք Ա՛Յ երկնա
ւոր. զի յաւիտեան է ողորմու
թիւն նորա։

Տաղ. 26։

Պատմա գրասէր ի ձեռն երթեցայ
Վ. ռ գեռս բաբելացւոց. անդ
Նահաւէտ և լայաք. որպէս յի
շեցաք մեք անդ զսիոն։
Գ մեջ ուռեաց նոցա կախեցաք
զկտաւարանս մեր։
Ընդ հարցանէին գերիչք մեր զը
քան օրհնութեան. գերեվարք
մեր ստիպէին զմեզ և ասէին։
Օրհնեցէք մեզ յօրհնութենէ
սիոնի. նակ զի արդ օրհնեսցուք
զօրհնութիս Տ՚ն յերկիր օտար։
Ձ.ե մոռացայց զքեզ եէմ. մո
ռասցի զիս աջ իմ։
Կ ցեսցի լեզու իմ ՚ի քիմս իմ, թէ
ոչ յիշեցից զքեզ. թէ ոչ նախ
նուճապեցից զքեզ եէմ, սկիզբն
ուրախութեան իմոյ։
Հ յիշեա Տ՚ն զորդիսն եդովմայ՝ յա
ւուրսն եէմի։
Ո յք ասէին, քակեցէք՝ քակե
ցէք՝ մինչև ՚ի հիմն հասուցէք։
Գ ուստր բաբելացւոց թշուճառա
կան. երանի՝ որ հատցէ զհատու
ցումն քո, զոր դու մեզ հատուցեր։

Երանի՝ որ կալաւ զմանկուսնս քո,
և եհար զքարն։

Տող. 10։

Աշմա գաւել ՚ի լիլ։

Ի ոստոսվան եղէց քեզ Տէր քո լըրով սրտիւ լմալ. առաջի հրեշտակաց սաղմոս ասացից քեզ։ Ո՛ւ լըճար զբանս բերանոյ իմոյ։ Երկիր պագից ՚ի տաճար սրբութեան քո, և խոստովան եղէց անուանդ քումդ. վասն ողորմութեան՝ և ճշմարտութեանդ քոյ։

Ա՛ւծ սրտեր յայտի զանուն սրբոյ քո. յորում աւուր կարգաս առ քեզ. վաղվաղակի լսուր ինձ, և բազում արասցես զփրկութիւնս յանձն իմ։

Ի ոստոսվան եղիցին առ քեզ ամենայն թագաւորք երկրի. զի լսեցան զբանս բերանոյ քոյ. և օրհնեսցեն զճանապարհս քո։

Ա՛ւծ են փառք Տի՛ն՝ բարձր է Տէր զխոնարհս տեսանէ. և զբարձունս ՚ի հեռաստանէ ճանաչէ։

Ա. Ե գնացից ես իմէջ նեղութեանց. հեցուսցես զիս ի բարկութենէ թշնամեացն։

Ձ ձեռըդ զձեռն քո՝ և փրկեաց զիս աջ քո. և Տէր հատուսցէ ընդ իմ։

Տէր ողորմութիւն քո յաւիտեան. զգործս ձեռաց քոց մի՛ անտես առներ։

Տ՚ՈՒՆ. Ը։

Ի հափշտակ ղաւթէ։

ՏՊՈՐՁԵՑԵՐ զիս՝ և ծա նեար զիս. դու ծանեար զնստիլն իմ. և զյառ նելն իմ։

Ի միտ առեր զխորհուրդս իմ ի հեռաստանէ. զշաւիղս իմ և զվէմ ձակս իմ դու քննեցեր. և զամե նայն ճանապարհս իմ յառաջա գոյն տեսեր. զի ո՛չ գոյ նենգութիւն ի լեզուի՛ իմում։

Ա. Հա դու Տէր ծանեար զյետինն իմ

եմ և զառաջինն եմ. դու ստեղծեր
զիս, և եղիր զձեռն քո ՚իմ եմ։
Ո՛քանչելի եղև գիտութիւն քո
յինէն. զօրացաւ՝ և ո՛չ հանդարտ
առնեմ սմա։

Ո՛ւր երթայց ես յոգւոյ քումմէ.
կամ յերեսաց քոց ես յո՛ փախեայց։
Ա՛ն եւ երանեմ յերկինս՝ դու անդ
ես. և թէ ինչանեմ ՚ի դժոխս՝
և անդ մօտ ես։

Ա՛ն առից զթեւս իմ ընդ առաւօտս
և բնակեցայց յեզերս ծովուս։
Ասկայն և անդ ձեռն քո առաջ
նորդեսցէ ինձ. և աջ քո ընդ
կալցի զիս։

Ա՛սացի, խաւար ուրեմն արդեօք
ծածկեաց զիս. կամ գիշեր փոխանակ լուսոյ փակուեան իմոյ։
Այ և խաւարն ՚ի քէն ո՛չ խաւարեսցի.
և գիշերն որպէս աւուր լուսաւորեսցի. և խաւար նորա որպէս
զլոյս նորա։

Զ՚ու առացար զերիկամունս իմ.
և ընկալար զիս յորովայնի մօր իմոյ։
Այ ոստոստեան եղէց քեզ ՚ի ՚ն զի
ահեղ

ահեղ և սքանչելի եւս. սքանչելիք
են գործք քո. և անձն իմ սի
րեաց յոյժ։
Ա՛ր թագեաւ ոսկր իմ ի քէն՝
զոր արարեր ի ծածուկ. և կար
գաւորեցեր իմոյ ընդ ստորինս երկրի։
Ո անգործս իմ տեսին աչք քո.
և ի գիրս քո ամենեքեան գրեցան։
Ա՛ստուծ մոլորեցան. և ոչըք կ՚
որ առաջնորդեր նոցա։
Կանչ յոյժ ածարուք եղեն քան
կամք քո Ա՛ծ. և յոյժ զօրացան
իշխանք նոցա։
Ա՛ստուծոյ պնասա՝ և քան զաւազ
ծովուն սփռեցան. զարհուրեայ՝ և արդ
ընդ քեզ եմ։
Ա՛ստ սպանանես զմեզ զաւուրս Ա՛ս
տուծ. արք արեան ՚ի բաց կ՚
երթայք յինէն։
Ա՛ր հակառակութեամբ ՚ի նախանձ
առնեն ինանիր զքաղաքս քո։
Ո ատեցից քան զատելիս քեզ։ և ՚ի
նայ թշնամեաց քոց մաշեցայ։
Ո՛ ատելութեամբ կատարեալ ատեցի
պնոսա. և եղեն ինձ թշնամիք։
փ որ

Փորձեա զիս Տ՛ը՝ և ծանիր զշ
ափրտս իմ. քննեա զիս՝ և ծանիր
զշաւիղս իմ. և տես թէ ճանապարհ ա
նօրինութիւնք ի՛ յիս գտանին. և առաջնորդեա ինձ ի՛ ճանապարհ
իմ. և առաքինորդեա ինձ ի՛ ճանապարհս
արդարութեանց։

Տոնի. 22։

Ի՛ խորհուրդ Աստուածածնի։

Ա՛ղ։

Ա՛պրեցար զիս Տ՛ը ի՛ մարդոյ չարէ.
յատնէ անիրաւէ փրկեա զիս։
Ի՛ որ հեցան զանօրինութիւն ի՛ սիրտս իւրեանց. զօր ամ պատրաս
տեցան ի՛ պատերազմ։
Արեցին զչիշտս իւրեանց որպէս
զօձի. և թոյնք նոցա ի՛ նմանու
թիւն շրթանց նոցա։
Պ՛ահեա զիս Տ՛ը ի՛ ձեռաց մե
ղաւորի. և ի՛ մարդոյ չարէ փրկ
եա զիս։
Ի՛ որ հեցան խորհիլ զդնացս իմ.
թաղուցին՝ ամբարտաւանք ծուռ
գայթ ինձ։
Լա՛ռ ձգեցին յօրոգայթ ոտից
իմոց։

Ա՛ստղ Տ՛ր Ս.Ջ եմ ես դու. ունկնդիր Տ՛ր Հայնի աղօթից իմոց: Տ՛ր՝ Տ՛ր գօրութիւն միրկութեան իմոյ. հովանի գլխոյ իմոյ յաւուր պատերազմի:

Ա՛ի մատներ զիս Տ՛ր՝ ի ցանկութիւն մեղաւորաց. ոչ՛ խորհեցան վասն իմ, ա՛ի ընդ վայր հարկաներ զիս: Օ՛ և ա՛ի երբեք զարձրատցին. և խոնհուրդք նոցա ա՛ի կատարեսցին. վախճան կատարած ի նոցա՝ վասն շրթանց իւրեանց ծածկեա ցե զնոսա:

Ս.րկեսս՝ իվերայ նոցա զկայծ և կուսես հրոյ. և կործանեսցես զնա՝ ի տատապանաց ա՛ի կարասցեն կեալ: Ա՛արդ այրմարդ լեզուանուց ա՛ի յաջողեսցե ի՛ երկրի. զայր մեղաւոր, չարիք ներ որսացեն՝ ի կորուստ: Ես՝ անեայ՝ զի առնես Տ՛ր զդատաստան նանց աղքատի. և երաւունս տըն նանկի:

Ա՛ուդարք՝ գոհասցեն զանուանդ քումմէ

քառամեկ. և բնակեցին ուղիղք ա-
ռաջի երեսաց Քրց։

Տոնի 15։

Ի հափտած Աղմա Գ. ամէն։

Ա՛ հ։

ՏԻՐ կարդացեալ առ քեզ՝ և լուր
ինձ. նայեաց՝ ի ձայն աղօթից
իմոց՝ ի կարդալ իմում առ քեզ։
Աւղիղք եղիցին աղօթք իմ ոսպէս
խունկ առաջի քոյ ՏԻ. Համբար
ձուսմն ձեռաց իմոց պատարագ ե-
կեսցի։

Գ՛ երբ ՏԻ պահպանի բերանոյ ի-
մում. և դուռն ամուր շրթանց ի-
մոց. զի մի խոտորեսցի սիրտ իմ դա
նիւք չարութեան։

Ի պատճառել զպատճառս մեղաց
ընդ մարդս, որք գործեն զանօրէ
նութիւն. և ոչ եղէց կցորդ ընտ
րեալց նոցա։

Ես ըստեսցէ զիս արդարն ողորմու
թիւ՝ և յանդիմանի արասցէ զիս.
իւղ մեղաւորի մի օծցէ գլուխ
իմ. և աղօթք իմ ըստ կամաց նո։

Ե՛ր

Երգեցան մեզ առ վիմին գաւառ
տուք նոցա. լուծեցեն զանից իմոց,
և քաղցրասցին:

Որպէս թանձրութիւն հողոյ՝ զի
սիրեաւք է՛իւրայ երկրի. զբուճք
ցան ոսկերք նոց մեզ՛ի դժոխս:
Ո՞ւր քեզ ՏԻ՛ ՏԻ՛ էն աչք իմ.
՛ի քեզ յուսացայ. մի հաներ զհո
գի յինէն:
Պահէա զիս յորոգայթէ՝ որ թա
քուցաւ ինձ. ՛ի գայթակղութէ
գործողին զանօրէնութիւն:
Անկցին ՛ի ցանց նորա մեղաւորք.
միայն եմ ես՝ մինչև անցից:

Տաղ: 10:

Ի մատաղութեան պաղել. աղօթք ՛ի
ժամանակի չէ էր նա յայլ անդ:

Ո՛Խ:

Զայնիւ իմով ես առ ՏԻՆ կար
դացի. ձայնիւ իմով զՏԻՆ
աղաչեցի:
Ի փուխց առաջի Տ՛ն զաղօթս
իմ. և զնեղութիւնս իմ առաջի
նորա պատմեցից:

Գնեցա

Յ. Նոքա՛ղիլ յինէն հոգւոյ համր՝ զոր Տէր ծանեալ զշաւիղս իմ. Ի ճանապարհի՝ յոր գնայի, թաքուցին ինձ զորոգայթ։

Նայեի յաջմէ տեսանէի. և ոչինչ էր՝ որ ճանաչէր զիս. կորեաւ յինէն փախուստս իմ. և ոչ գոյաւ ինդրօղ անձին իմոյ։

Ղաղաքեցի առ քեզ Տէր. և ասացի, դու ես յոյս՝ և բաժինն իմ յերկրին կենդանեաց։

Ա՛, այեաց Տէր յաղօթս իմ. զի ես խոնարհ եղէ յոյժ. ապրեցո՛ զիս Ի հալածէցաց իմոց՝ զի հզօրք եղեն քան զիս։

Տէր հան Ի բանտէ զանձն իմ. դոհանալ զանուանիդ քում մէջ։

Ինձ սպասեն արդարք. մինչև հա տուցես ինձ։

Տաղ. 9։

Աստուած ողորմեսցի ինձ եւ օրհնեսցէ զիս եւ
ցուցցէ զերեսս իւր ինձ եւ ողորմեսցի ինձ։

Ղ Սաղմոս։

Տէր ամբարձից հոգի իմ։ Աստուած իմ
ապաստան իմ ես յուսացեալ իմ ի քեզ։
Մի ամաչեցից յաւիտեան։ Ազատեա զիս
ի ձեռաց թշնամեաց իմոց։ Եւ փրկեա զիս։
Զի ոչ արդարանայ առաջի քո ամենայն
կենդանի։ Զի ոչ արդարացաւ առաջի քո
ամենայն մարդ։ Զի հալածեաց թշնամին
զանձն իմ։ Խոնարհ արար յերկիր զկեանս իմ։
Եւ նստոյց զիս ի խաւարի որպէս
մեռեալ յաւիտենից
Զանձարուցաւ յիս հոգի իմ։ Եւ
սիրտ իմ խռովեցաւ յիս։
Յիշեցի զաւուրսն ամենայն։
Խորհեցայ յամենայն գործս քո։ յարուա
ծս ձեռաց քոց խորհեցայ։ Եւ
համբարձի առ քեզ զձեռս իմ։
Անձն իմ որպէս երկիր ծարաւի ես
առ քեզ։ վաղվաղակի լուր ինձ Տէր,
զի նուաղեցաւ ինչն հոգի իմ։

Ա՛ի դարձուցաներ զերթեա քո յի
նէն. նմանութիւնի այնոցիկի՝ որք իջա
նեն ՚ի գուբ։

1 սելի արա ինձ յառաւօտու զո
ղջմտութիւնս քո. զի ես ՚ի քեզ
Տ՛ր յուսացայ։

3 ոյց ինձ ճանապարհ՝ յոր գնա
ցից. զի առ քեզ Տ՛ր համբարձի
զանձն իմ։

4 փրկեա զիս ՚ի թշնամեաց իմոց
Տ՛ր. զի զքեզ ապաւէն ինձ ա
րարի։

10 ուսո՛ զիս առնել զկամս քո. զի
դու ես Ա՛ստուած իմ

Հոգի քո բարի առաջնորդեսցէ
ինձ ՚ի յերկիրն ուղիղ։

11 ասն անուա՛ն քոյ Տ՛ր կեցուս
ցես զիս. արդարութեա՛ք քով հան
ցես ՚ի նեղութենէ զանձն իմ։

12 ողորմութե՛ք քով սատակեացես
զթշնամիս իմ. և կորուսցես զա
մենայն նեղիչս անձին իմոյ. զի ես
ծառայ քո եմ

Տաղ. 14։

Աղ

Ճ՛ԽԳ։

(Ե)րկնեալ Տէր Ի՛ճ իմ. որ ու
սոյց զձուա իմ՛ի պատերազմ.
և զմատունս իմ՛ի հնկատամարտս։
Ողորմութիւն իմ, և ապաւէն իմ.
օգնական իմ, և փրկիչ իմ. ապա
ւէն իմ, և ես յուսամ՛ի նո.
ւ հնազանդ առնէ զժողովուրդս
ընդ ինձ։

Տէր ոչ է մարդ՝ զի յաւանեցար դո
նամ. կամ որդի մարդոյ՝ թէ հա
մարիս ինչ զնա։

Ա՛ստղ նանրութեան նմանեցաւ.
և աւուրք նորա ոպէ հովանի անցին։
Տէր խոնարհեցոյ զերկինս և էջ.
մերձեցիր՛ի լերինս՝ և ծխեացին։
Փայլատակեա զփայլատակունս քո
և խռովեա զնոս. առաքեա զնետս
քո՝ և ցրուեա զնոսա։

Ա՛ռաքեա զձեռն քո՛ի բարձանց.
և փրկեա զիս՛ի ջուրց բազմաց.
և՛ի ձեռաց որդւոց օտարաց։

Որոց բերանք նուրհանց խօսեցան
զնանրութիւն. և աջնց աջ կո՛ղաց։

Ը. յօրհնութիւն նոր օրհնեցից
զքեզ. տանեաղէաւ սաղմոսարա
նաւ սաղմոս ասացից քեզ։
Ա՛ տացե զվիրկութիւն Թագաւո
րաց մերոց. որ փրկէրոյ ես զդա
ւիթ ծառայ քո՛ ի սրոյ չարէ.
Փրկեա զիս, և ապրեցո զիս ի՛
ձեռաց որդւոց օտարաց։
Որոց բերանք ի՛ւրեանց խօսեցան
զնանրութի՛ւն. և աջ նոց աջ մեղաց։
Որոց ո՛ստերք ի՛ւրեանց որպէս նո
րատունկք հաստատեալք են ի՛
մանկութենէ ի՛ւրեանց. դստերք
նոց զարդարեալք և պատշուճեալք
ի՛ նմանութի՛ւն տաճարի։
Շ. սեմարանք նոց լի՛ են և բղխեն
ի՛ միմեանս. խաշինք նոցա բազ
մածինք են՝ և բազմանան ի՛ գե
նացս ի՛ւրեանց. և անդեայք նոցա
պարարտք են։
Ա՛ջ գոյ խրամատութի՛ւն ցանկոյ
նոցա. և ո՛չ աղաղակ ի՛ հրապա
րակս նոցա։
Ա՛ւդ երանեցին ժողովրդեան. ո՞
րոյ այս այսպէս է. երանի՛ է
ժո-

Ժողովրդեան՝ որոց ՏԸ Ս.Ջ և նշ։

Տ՚ոնկ. 16։

Ո՚ւրնուելեանց Աստուած գոռալ։

Ա՚ԽՈ՚Ր։

Ես արձր առնեմ զքեզ Ս.Ջ ին, և թագաւոր ին. և օրհնեմ զանունդ քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Ո՚ օրհանապազ օրհնեցից զքեզ. և գովեցից զանունդ քո յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից։

Մե՚ծ է Տ՚ը՝ և օրհնեալ է յոյժ. և մե՚ծութե՚ն նորա ո՚չ գոյ ջափ։

Ս.ղգ և ազգ գովեսցեն զգործս քո. և զզօրութի՚ս քո պատմեսցեն։

Ո՚ մե՚ծ վայելչութի՚ւն փառացդ օրհնութեան քոյ խօսեսցին. և զքո քանչելիս քո պատմեսցեն։

Ո՚ զօրութի՚ն ահի քոյ ասասցեն. և զմե՚ծութի՚ւնդ քո պատմեսցեն։

Ո՚ յիշատակ բազում քաղցրութե՚ան քոյ բղխեսցեն. և արդարութե՚ամբ քով ցնծասցեն։

Ո՚ողորմած և Տ՚ը. երկայնամիտ՝ և բազմողորմ։ Քաղցր

Վ. աղջիկ է Տէր աւա ամենաբան.
և գթութիւն նորա ի հիւերայ ամե-
նից արարածոց իւրոց:
Խոստովան եղիցին աւա քեզ Տէր
ամենայն գործք քո. և սուրբք
քո օրհնեացեն զքեզ:
Ո վիտաս արքայութեան քոյ ասա-
ցեն. և զզօրութիւն քո պատմեացեն:
Ց անանգէտ որդւոց մարդկան զզո
րութիւնն քո. և զփառս մեծ վայ
ելչութիւն արքայութեան քոյ:
Ա. րքայութիւն քո արքայութիւն
ամենից յաւիտեանից. և Տ իշխու-
քո յազգ ի յազգ:
Յ աւատատիմ է Տէր յամ քան
ներ. և արդար է յամ գործս իւր:
Յ ամօտ Տէր զամ գայթակղեալ-
և կանգնէ զամ գխոնարհեալս:
Ա. չք ամենեցուն ի քեզ յուսան.
և դու տաս կերակուր նոցա ի
ժամու:
Բանայ զձեռն քո. և լցուցանես
զամենեսեան քաղցրութիւն կամաք
քոմբ:
Ա. րդար է Տէր ի յամ գործս իւր:
և

և սուրբ է յամենայնի գործս նորա:
Այրձէ Տէր առ ամենեսեան՝ որք
կարդան առ նա. առ ամենեսեան՝
որք կարդան առ նա ճշմարտութեամբ:
Զկամս երկիւղածից նորա առնէ Տէր. աղօթից նոցա լսէ՝ և կեցուցանէ զնոսա:
Պահէ Տէր զամենեսեան՝ որք սիրեն զնա. և զամենայն մեղաւորս սատակէ Տէր:
Օրհնութիւն Տեառն խօսեցցէ բերան իմ. օրհնեսցէ ամ կենդանի զանուն սբ նորա յաւիտեան՝ և յաւիտեանս յաւիտենից:

Տոնի. 22:

Ալէլուիա. անգեայ և շատրվան:

Ծ՚ան:

Օրհնեա անձն իմ զՏէր. օրհնեցից զՏէր ի կենդանի իմ. սաղմոս սացից Աստ իմոյ մինչև եմ ես:
Ալ յուսայք յիշխանս՝ յորդիս մարդկան. զի ոչ գոյ փրկութիւն
ի նոսա:

Ա ՀԱՅԿ ՀՈՂԻ Ի ՆՈՑԱՆԵՔ ԵՒ ԴԱՐՁԵՆ
ԶԻՆ ԱՆՈՂՔԻՆ Ի ՀՈՂ. ԵՒ ՅԱՅՆՄԱՆ ԱՒԵ
ՈՒՐ ԿՈՂՔԵՑԵՔՆ ԶԱՐ ԼՍՈՂՀՈՒՐԴՔ ՆՈՑ։
Ա ԴԱՆԻԿ ԱՂՔԻ ՄԵՂՍ ՅԱՅ ՀԱՅՈ
ՀԱՅ ՕՁՆՈՒԿԱՆ Է ՆՄԱՆ. ԵՒ ՅՈՅԱ ՆՈ
ԴԱ Ի ՅԱՅ Հ.

Ա ՓԱՌԱՏ ՁԵՐԿԻՆԱ ԵՒ ՁԵՐԿԻՔ. ԸՍՁ
ԹՈՒՂ, ԵՒ ՁԱՅՍ ՈՂ Ի ՆՈՍԱ։

Ա ՊԱՏՎԻՔ ՁՔՉՄԱՐՏԱՒԹԻՒՆ ՅԱՒԷ
ՍԵԱՆ. ԵՒ ԱՒՏՆԻՔ ԼՈՒԱՒՈՒՆԱ ՁԵՒԿԵՑՈՑ
Տ ԱՅ ՀԱՑ ՔԱՀԱՆԱՅՈՑ. ԵՒ ԱՐԱՒՃԱԿԻՔ
ՁԿԱՏԱԳԱՐԶ Տ Լ։

Տ Լ ԴԱՆԱՅ ՁԱՁԱ ԿՈՒՐՍԱՑ. ԵՒ ԿԱՆՉ
ՆԻՔ ՁԳԵՏՆԱԳԱՐԶ Տ Լ։

Տ Լ ՍԻՐԵԼ ՁԱՂԱՂԱՐԱ, ԵՒ Տ Լ ԱՅՍՊԻՔ
ՁԱՅՆՈՒԱԾՈՒԹԻՒ. ՁԱՂՁԱ ԵՒ ՁԱՅՁԱԿԱ
ԸՆԾԱՌԱՒՆ Տ Լ. ԵՒ ՁՔԱՆՈՒԱՒՈՐՈՒԿ
ՍՄԱՓԱՐՁԱՒՈՑ ԿՈՂՈՒԱՒՆՔ։

Ա Ի ԱԾԱՒՈՂՔԱՑՔ Տ Ձ ՅԱՒԷ ԿԱՒԱՌ.
Ա Ի ԴՈ ԱՒՕՆ ՅԱՒՁՔ ՄԻՆՉԻ ՅԱՒՁ։

Տ ՈՒՆՔ. ΙΟ։

Ա ՐԿԱՐԱԿԱՒ. ԱՒԳՈՒՆ ԵՒ ՀԱՒՏԱՁԱՒ։

( ) ԱՀՆՈՒՑՔ ՁՀՏՁ ՁԼՏՁ ՁԼՔ ԼԱՐԱՒ Ի
23 ԼՔՁ ՀԱՒՁ

ասելոյս • Ա.Յ մեղուս քաղցը եղեն
ցի օր նոյնիսկ։
Ը ինչ վէշ Տ է. և գցուածքայն
իլի ժողովէ։
Ն ժշկէ զբեկեալս սիրտս. և պա
տէ զիար վէրս նոցա։
Ա թուէ զբազմութիւն աստե
ղաց. և զամենեսեան զնոսա յա
նուանէ կոչէ։
Ա ծ է Տէր մեր՝ և մեծ է զո
րութիւն նորա. խմաստութեան
նորա ոչ գոյ թուի։
Ա նդուն է զՀեզս Տէր. և խոնարհ
առնէ զամբարտաւանսն մինչև
յերկիր։
( ) երգեցէք զՎ.ծ խոստովանու
թեամբ. ածեցէք առաջ նո
օրհնու թեամբ։
Ա ՚ զպճղոյց զերկինս ամպովք. ե
պատրաստ արար զանձրև երբ յեր
կիր։
Ա ՚ ած անասնոց կերակուր. և
ղոց ագռաւուց՝ որք կարդան
առ նա։

Ա՛յլ թե ընդ որում նշանակէ ձեռն կամ
ձեցաւ Տ՛ր. և ո՛չ ընդ երանս առնլ
հակայն հաճեցաւ։

Ա՛յլ հաճեցաւ Տ՛ր ընդ յերկիր
պածս նոր։ և ընդ այնուհետև զի
յոտնան յոտնկոխութիւն նէր։

Տոհմ. 12։

Ա՛ւետեաց. անփչաց և չոտոռկեաց։

ՃԻԱ։

Ա՛ռ. ուրեք երդուաւ ինձ Տ՛ր։
Ա՛ն օրհնեա զԱ՛ծ քո սիօն։
Ո՛ր ի զօրացոյց զնիւս ի դրանց քոյոց։
Եւ օրհնեաց զորդիս քո ՚ի քէզ։
Ո՛ եդ զսահմանս քո ՚ի խաղաղու
թիւն։ այնուհետև ցորն
նոյ լցոյց զքեզ։

Ա՛ռաքե զբանն իւր յերկիր։ վազ
վազ ընթանայցէ առաւդուանքն նորա։
Ո՛վոնք զձիւնն ոսպէս զասէր։ և զմէգ
ոսպէս մոխրոյ ցանեաց։

Ա՛րկանէ զսառն ոսպէս պատառս։
առաջի ցրտոյ նորա ո՛վ կարէ կենալ։
Ա՛ռաքե զբանն իւր՝ և հայրէ զնոսա։
հնչեցոյցէ հողմիւք և զհնոցեսցէ ջուրք։

Ա՚ղաւոսկ զբանն իւր յանկօթսայ. զամբ
գարու-թիւն և զիրաւունս իւր
Ա՚ջ այսպէս սուրբ ամենայն սազ
գաց Ն՚ը. և զ-աստուածասիրութիւն իւր
ոչ յայտնեալ նոցա։

Ն՚ոնն. 10։

Ա՚ղաւ Ա՚ղեքսոյ ծագեցաւ։ Գ։

ՏԱՐ զերծ քո լուսոյ՝ և երկ
կեաց. Ն՚ը նայեցայ՝ ի
գործս քո՝ և զարհուր
եցայ։

Ի՚ մէջ երկուց կենդանեացն ճանաչ
եալ դու. ի մերձենալ ամացն յայտ
նեացեր. և ի հասանիլ ժամանակի
երևեացար։

Ի՚ խառնիլ անձին իմոյ. ի ժամա
նակի բարկութեան՝ զողորմութիւն
յիշեացես։

Ա՚ստ ի հարաւոյ եկեսցէ. և սրբն
ի վայրէ անտառոյ։

Ճայտնութիւն երկինք զվայելչու-թիւն
փառացն նորա. և օրհնութեամբ
նորա լցան տիեզերք։

Ա՚մ

Ձ՝առաքեալքն որպէս՝ ի լուսոյ հա
ւատան՝ ի նմանէ. և եղջիւրք՝ ի ձե
ռին նորա գոյան. և անդ հաստա
տեցաւ զօրութիւն փառաց նորա։
Ոչ երեսաց նոր երկինն հարուածեալ.
և զհետ շաւղաց նորա, երթիցեն
մեծամեծք՝ ի թուղնոց։
Ա՛ւկաց և ջափեաց զերկիր. հայե
ցաւ և դիտեաց զհեթանոսս։
Լերինք հալեսցին՝ և անտառք
վանեսցին. ճանապարհ՝ ք՝ որք՝ ի
ակզբանէն էին կուրասցին. և՝ ի
նմանէ դողասցին ամք երկիր։
Չեռն զբանակս քուշեացոց. խը
տեալքն երնակիջք վրանացն մա
դիամոս։
Ա՞ի թէ՝ ի վերայ գետոց բարկա
ցեա դու Տէր. կամ սրտմտութիւն
քո՝ ի վերն գետոց. կամ բարկու թիւն
քո՝ ի վերն ծովուս։
Երեր դու՝ ի կատս քո՝ հեծելոյ
թիւնդ քո փրկութիւն եղիցի քե
զոնցն քո։
Օ՞ պարթեաւ աղեղն քո՝ ի ներսոս կա
պարձից քոց. արբեցուցեր զերեսս
ցըս

ցրուեցեր զերկիր. և զօդայցուցեր
ի սատակութենէ անձրևի, որք
անցանեն ընդ սա։

Կոնդակն զաղաղակեցին վեճա
պէս. լայ փայլեան զրեդանկանն
արգելու. և ծագումն լուսնին
զադարեցաւ։

Արկեա ի նշոյլ արեգական զոն զա
ցեա. և որպէս ի լոյս փայլատակ
մանն արոյ քոյ։

Կառուցեալ զարթեցեա ի նիզ
լոյ երկրի. և զողութիւն կացցես
վհեթանոսաց։

Ի րուեցար ի վերկութիւն ժողովր
դեան քոյ, ի փրկել զընտրեալս քո
ւ. եռաձիգ եղեր ի գլուխս մարդ
կան ամբարտաւանից. և մինչև յան
դուստս ծոլոս ընկղմեցան։

Կոնդրեցեր զվէրս ժողովրդեան քոյ
ի զօրութիւնէ վերասաւորաց. որք
յուսացեալք էին կոնդակնութեան
նորոնց. զի կերան զաղքատան ի
գաղտնիս։

Կոտաքեցեր ի նիզ ծոլոս զերկնատա
րած. և խոտուիեցան յատիթ ջուրք
անդնդոց։

Ա՛ա

ացին եա՝ և գերեան տղէք իմ ի
Հայնէ բերանոյ իմոյ. եմուտ ո՛ո
ղումն յոսկերս իմ. և ես յանձն
իմ խռովեցայ։

Օ այս պահեսցես յաւուր ներղու
թեան, ածել ՚ի վերայ տգի ա
մենայնի. որք մարտանչին ընդ ժո
ղովրդեան քումմ։

Ծովզենի ո՛չ տացէ զպտուղ նորա. և
յայգեաղջ ջերը մի՛ գտցին. Ձիթե
նիք անասցին. և երկիր մի՛ զոա
ստացէ զդալարն։

Պակասեացին հօտք ՚ի Հարկաց.
և եզինք մի՛ գտցին առ մսուրս։

Ես ՚ի Տէր յուսացայ ցնծացայց.
և ուրախ եղէց Յ՚Ն փրկչիչ իմ։
Տէր Տէր ես ինձ զզօրութիւն, և
կացոյց զոտս իմ ՚ի հաստատու
թեան ՚ի վերայ պարանոցի թշնա
մեացն կացոյց զիս. և հանգոյց զիս
երագ երագ։

Տօնի. 26։

Ի ուր մեզ Տէր՝ ուր մեղ Յ՚Ն ծոյ
նով ողորմութեամբ՝ և գթու
թեամբ

Թէ զոմ խնայեա յարտասուս զգո.
Ա՝արդասաւոր ՏԸ. վէմ սրբոյ։

Ղեկտուած. անգեայ և շուտարնոյ.

ՇՈՒՐ։

Օրհնեցէք զՏԸ յոր կինա. օրհնեցէք զնա ի բարձունս.

Օրհնեցէք զնա ամ հրեշտակք նորա. օրհնեցէք զնա ամենայն զօրութիւնք նորա։

Օրհնեցէք զնա արեգակն և լուսին. օրհնեցէք զնա ամենայն աստեղք, և լոյս։

Օրհնեցէք զնա երկինք երկնից. և ջուրք՝ որ ի վերոյ քան զերկինս՝ օրհնեցէք զանուն Տ։

Ծ ի նա ասաց՝ և եղեն. հրամայեաց՝ և հաստատեցան։

Կացոյց զնա յաւիտեան յաւիտենից. սահման եդ՝ և ոչ անցանեն։

Օրհնեցէք զՏ յերկրէ՝ վիշապք՝ և ամենայն խորք։

Հուր և կարկուտ. ձիւն և սառն. հողմ

Հողմ մըրիկ՝ որք առնէք զբան
նորա։

Լերինք և ամենայն բարձունք.
ծառք պտղաբերք և ամ մարք.
գազանք՝ և ամենայն անասունք.
սողունք՝ և ամենայն թռչունք թե
ւառունք։

Թագաւորք երկրի՝ և ազգք ի
բեանց. իշխանք՝ և ամենայն դա
տաւորք երկրի։

Երիտասարդք՝ և կուսանք. ծերք՝
և տղայք. օրհնեցէք զանուն տն
Նարձրացաւ անուն նորա միայն.
խոստովանութիւն նմա յերկինս
և յերկրի։

Նարձր առնէ զեղջիւր ժո
ժովրդեան իւրոյ։ օրհնութիւն
յաւմ սրբոց նորա. յորդոյն իւր,
ժողովրդոյ՝ որ մերձ է առ Տ՝։

Տ՚ա՚ն՚ա՚. 14։

Ն՚ա՚ե՚ւ՚. Ա՚ի՚ա՚։

Օրհնեցէք զՏ՚ի յօրհնութիւն
նոր. օրհնութիւն նմա յեկե
ղեցւոյ սրբոց։

Աւետեսցի ինձ յարուրիչն իւր. ոտն-
ուք սիօնի ցնծասցեն ՚ի թագա-
ւորն իւրեանց։

Որհնեսցեն զանուն նորա օրհնու-
թեամբ. ստլմոսիւք՝ և օրհնու-
թեամբ ասլմս ասասցեն նմա։

Յաշխ ՚ի ՏՐ ընդ ժողովուրդ իւր.
և բարձր արասցէ զհեզս ՚ի փրկու-
թիւն։

Պարծեսցին սուրբքն փառօք՝ և
ցնծասցեն ՚ի հանգիստս իւրեանց.
և բարձր արասցեն զԱ՛Ծ բեր-
նօք իւրեանց։

Սուր երկայնկի ետ ՚ի ձեռս նոցա.
առնուլ զհատուցումն ՚ի հեթանո-
սաց. յանդիմանութիւն ամենից
ժողովրդոց։

՚Ի կապել զթագաւորս նոցա կա-
պանօք. զազնւականս նոցա ձեռնկա-
պօք երկաթեօք։

Առնել նոցա դատաստան ՚ի գրոց.
փառք այս են ամենից սրբոց նո-

Տոնկ. 8։

Աշխատութիւն

( ) Ուսանիցէ զԱստուածն ի մէջ
քում թեան նորա. օրհնիցէ
զնա ի հաստատութեան զօրու
թեան նորա:
( ) Ուսանիցէ զնա ի զօրու թեան
նորա. օրհնիցէ զնա ի քաջու մ
ուժոց նորա:
( ) Ուսանիցէ զնա ի ձայն օրհնու
թեան. օրհնիցէ զնա սաղմոսիւ
և օրհնու թեամբ.
( ) Ուսանիցէ զնա ցնծու թեամբ՝
գովիցէ զնա ուրախու թեամբ:
( ) Ուսանիցէ զնա ի քանդս քաղ
ցեանս. օրհնիցէ զնա ի քաղ
քաւ ձայնի:
( ) Ուսանիցէ զնա ի ձայն գոհու
թեան. ամենայն հոգի՛ օրհնէ
ցէ զՏէր:

Ղուկ. 6:



ոքը էի ես այդքան իմ. և
կրտսերը՝ ի տան հօր իմոյ. ա
րած էի զխաշինս հօր իմոյ.
Զեռք իմ արարին զաղմոսարան.
և մատուռնք իմ կազմեցին զգործ
օրհնութեան.
Ուստի արդ՝ ո՞ պատմեսցէ զայս Տ
իմում. ինքնին Տ՛ն ամենայնի՝ լսէ
ցէ զամենայն։
Եւ ասաքեաց Տ՛ն զհրեշտակ իւր
և հանեալ զիս՝ ի հօտէ խաշանց
հօր իմոյ. և եօծ զիս յօծութեամն իւ
ղոյ իւրոյ։
Ի ղբարք իմ մեծամեծք և գեղ
ցիկք. և ոչ հաճեցաւ ընդ նմա տ
Եւ ելի ես ընդ զէմ այլազգւոյն և
նզովեցի զկուռս նորա. Հանի զոս
սեր՝ ի նմանէ և հատի զգլուխն ն
րին. և բարձի զնախատինս յո
դւոցն իսրայէլի։

Տանէ. 6։ Որ

ես Յովհաննէս Երէց մանկանցն
Գրիգորի. Գ.

ես Յովհաննէս Երէց Տէր Գ.ջ
հարցն մերոց. օրհ
նեալ փառաւորեալ
անուն քո յաւիտեան։

Յիրաւունս անցուցեր զայս ամե
նայն ընդ մեզ. արդարես դու Տէր
ամէն գործք քո ճշմարիտք են։
Ա՛նանապարհք քո ուղիղք են՝ և
ամ դատաստանք քո արդարք են։
Գատաստան արդարութեանդ արա
ընդ ինձ Տէր՝ ըստ ամէն. և զերկինչ
արդար ինձ Տէր, և քաղաքին
արքայ հարցն մերոց եկեմ։
Ա՛րդարութեամբ և յիրաւի արար
զայս ամենայն ինձ Տէր՝ վասն
մեղաց մերոց։
Ա՛ղօթս ընծայեցաք՝ և յանցեալք առաջի
նայնի՝ և ապաւինեալ քոյոց քոց, մեք
ոչ անասնացաք։
Ա՛յլ պահեցաք և ոչ արարաք՝ այլ
պա

պատուիրեցեր դուք մեզ զի զբա-
րես գործոյք սիրէք զքէն։
Ա.ՐԴ՝ զամենայն զոր արարեր՝ և
զորինչ ածեր ի հրէշտակս մեր արդար
դատաստանաւ արարեր։
Պատանեցեր զմեզ ի ձեռս թշնա-
մեաց մերոց. անօրինաց՝ խստից և
ապստամբողաց։
Ի ձեռս թագաւորին անօրինին և
չարին. քան զամենայն երկիր մատ-
նեցեր զմեզ։
Ա.Ե ԱՐԴ՝ ոչ գոյ մեզ ժամ քա-
նալ զբերանս մեր. զի յամօթ՝ և
նախատինք եղաք ծառայից քոց և
պաշտօնէից։
Ա.ՀԼ զի մատներ զմեզ հոտաւ վն
աւուրն քոյ. մի՛ցրեր զմեզ ի մէջ
ազգաց և ի ներացեայ տեղիս զսփռեալս
Թիւնա քո ի՛մէնջ։
Ա ան արհամարհանս սիրելւոյ քոյ
հանդիպեալ ծառայից քոց՝ և նորայե
ի մէջ սրոյ քոյ։
Ձուռացար նոցա՝ և աւարեալ առ
մարդոցից զգեստս ձեր զրկեա զմա
տեղս երկնից բանալովքեամբ. և
տալ

որպէս զաւազ առ եզր ծովու։
Ա. Եւ արդ՝ ես՝ նոճազի՛ք մեք քան
զամ ազգս. և եմք տառապեալք
յամենայն երկրի. այսօր վասն մե
զաց մերոց։
Ո՛չ գոյ՝ ի ժամանակի յայսմիկ երէ
կան՝ մարգնարկ և առաջնորդ. ոչ
ողջակէզք պատարագաց՝ և ոչ
խունկք օրինաց. և ոչ տեղի պա
տարագս մատուցանելոյ առաջի
քոյ. և ողորմութիւն գտանել
՚ի քէն։
Ա. Յե անձամբ քանարկեալք և հո
գւով առատապանաց. ընդունելի
լինիցուք մեք՝ որպէս զողջակէզս խոյ
ոց՝ և զուարակաց. և որպէս զբիւ
րաւոր գառանց պարարտաց։
Ա. Այսպէս ընդունելի լինիցին պատա
րագք մեր այսօր առաջի քոյ. զի
կատարեալք գացուք զկնի քոյ. և
չիք ամօթ յուսացելոցս ՚ի քեզ։
Ա. Ե արդ՝ գամք զկնա քոյ ամե
նեքեան սրտիւք մերովք. երկնչիմք
՚ի քէն՝ և խնդրեմք զերեսս քո։
Տէր՝ մի յամօթ առներ զմեզ։
Ա. Յե

Ի՛ւր արար առ մեզ լսել ձեզումք քումն, և լսել զաղաւթս ողորմութեանքումն. փրկեա՛ զմեզ վասն սքանչելութեացքոց ՏՐ։ և փառաւորեսցի անունդ քոյ յաւիտեան։

(Յամօթ լիցին ամենեքեան՝ որք երկրպագեն զծառայսդ քո։ ամաչեցեն և ամենայն զօրութիւնք նոցա խոտ առակեսցին։

(Երդնեաւ ես դու ՏՐ Ի՛ՆՁ հարցն մերոց. գովեսցես և առաւել քան զամենայն ազգս յաւիտեան։

(Երդնեաւ է անուն սուրբ փառաց քոց. գովեսցես և առաւել։

(Երդնեաւ ես՝ ի տաճարն փառաց սրբութեանդ քոյ. գովեսցես և։

(Երդնեաւ ես՝ ի վերայ աթոռոյ արքայութեան քոյ. գովի։

(Երդնեաւ ես՝ որ նստիս ի քո՛ւ ձախ՝ և հայիս յանդունդս. գո։

(Երդնեաւ ես՝ ի վերայ հաստատուն

թե երկնից. գովել և առաւել։
()րհնեցէք ամ գործք Տ՚ն զմի-
օրհնեցէք՝ և բարձրարարեք զնա
յաւիտեան։
()րհնեցէք երկինք զ Տ՚ն. օրհ։
()րհնեցէք հրեշտակք Տ՚ն. և
զօրք որ՝ նմին երկնից զնոր։
()րհնեցէք զօրութիւնք Տ՚ն՝ արե
գակն և լուսին զնոր. օրհ։
()րհնեցէք աստեղք երկնից՝ անձ
րեւք և ցօղք զնոր. օրհնե։
()րհնեցէք ամ հողմք՝ հուր և
ջեր զ Տ՚ն. օրհնեցէք և։
()րհնեցէք ցուրտ և ամռն՝ ցօղ
և ձիւնաբեր զնոր. օրհնե։
()րհնեցէք սառն և պարզ՝ ե
ղեամն և ձիւն զնոր. օրհ։
()րհնեցէք տեառք և գիշերք՝ լոյս
և խաւար զնոր. օրհնե։
()րհնեցէք ամպք և փայլատակ
կուռնք՝ և երկիր. զնոր։
()րհնեցէք լերինք և բլուրք՝ և
ամ բոյսք երկրի զնոր. օրհն։
()րհնեցէք աղբիւրք, ծով՝ և
գետք զնոր. օրհնեցէք և։

( ) Հնձեցէք կէտը և ամենայն կայ
տառք՝ որք ի ջուրս, և թռչունք
երկնից զմէն. օրհնեցէք և:
( ) Հրնեցէք գազանք՝ և անասունք
և սուտնք մարդկան զմէն. օրհ:
( ) Հրնեցէք երէց զՏէր. օրհնեցէք
և բարձր արասցէք զնա ի յաւիտե:
( ) Հրնեցէք քահանայք զմէն. օր:
( ) Հրնեցէք ծառայք Տէն զմէն:
( ) Հրնեցէք անձինք և շունչք սո
դարոյ զմէն. օրհնեցէք:
( ) Հրնեցէք սուրբք և խոնարհք
արտեւք զմէն. օրհնեցէք:
( ) Հրնեցէք անանիա՝ ազարիա՝ և
միսայէլ զՏէր. օրհնեցէք և
բարձր արարէք զնա յաւիտեան:

( ) Հրնեալ Աստուած Հրեշտակին:

Ա ՚ակ. Ա:

Եծացուսցէ անձն իմ
զՏէր. և ցնծասցէ հո
գի իմ Աստուծով փրկ
չէ իմով:

Աղաւէս


A
B
C
D
E
F
H

աշխարհին իւրոյ. այսուհետեւ ձրի
նեցին ինձ ամենայն ազգք.
Ա.րար ընդ նա զմեծամեծս հզօրն.
և տուրք ի անուն նորա.
Ո պղծումեալքն ատար յազգսդ յազգս
երկնատածից իւրոց. և արար զնոս
րութիւն գաղիկաս իւրով.
Յրուեաց զամբարտաւանս ի մէջ
տաց սրոյ. և քակեաց զՀզօրս
յաթոռոյ.
Ո խոնարհս գարձրատցոյց. զկա
տաս երից գարուն թ. և զմեծա
տուն արձակեաց ունայնս.
Ա աշտապանեաց իսրայէլ ծառայ
իւրոյ. յիշելով զողորմութիւն իւր.
Ինպէս խօսեցաւ առ հարսն մեր.
ընդ աբրահամու՝ և զաւակի նորա
՚ի յաւիտեան.
( ) էհնաելիան ( ) ատալիայէ հօրէ
{ } օհնանաս ինկիէլէ. Ա —
կաս. Ա.
( ) ըհնաեալ Ն ը Ա.ջ իսրայէլի
որ յայցելէ. և արար զփրկու
թիւն ժողովրդեան իւրոյ.
{ } յարոյց մեզ զեղջիւր փրկութե
՚ի տա

'ի տանէ դատել ծառայի իւրոյ.
որպէս և խօսեցաւ ընդ անօք սրբոցն,
որք յաւիտենից մարգարէք էին.
փրկու թիւնն 'ի թշնամեաց մերոց.
և 'ի ձեռաց ամենայն ատելեաց մերոց.
Առնել զողորմութիւն ընդ հայրս
մեր. և յիշել զկտակարանս իւր սուրբ
թեան իւրոյ.
Երդումն, զոր երդուաւ առ
Աբրահամ հայր մեր տալ մեզ. ա-
ռանց երկիւղի զփրկութիւնն 'ի
թշնամեաց մերոց.
Պաշտել զնա սրբութեամբ և ար
դարութեամբ առաջի նորա. զա
մենայն աւուրս կենաց մերոց.
Եւ դու մանուկ, մարգարէ բարձ
րելոյն կոչեսցիս. դնապացեա առա
ջի Տեառն. ետրաստատել զճանա
պարհս նորա.
Տալ զգիտութիւն փրկութեան
ժողովրդեան իւրոյ. 'ի թողու
թիւն մեղաց մերոց.
Ողորմութեան Աստ
ուծոյ մերոյ. որով երևե
ցաւ մեզ արեգական 'ի բարձանց.

լոյս

լուսաւորը առնել զխաւարը մեր։
Յարուցեալ զլոյս իմկերսայ այսոցիկ
որք նստեալքն ի խաւարի և ի սուո
ճերայս մահու։ ուղիղ ել զոտս մեր
ի ճանապարհս խաղաղութեան։

Ա. ՀՈՐ ՀՈՒԴՈՆԷ ՅԵՐԱՆԱՑՈՅՆ։

ի ոչխաս։ Ա։

Ա. Երդ արձակեա զծառայ քո Տէր
ըստ բանի քում ի խաղաղու
թիւն։ զի տեսին աչք իմ զփրկու
թիւն քո։ զոր պատրաստեցեր
առաջի ամենից ժողովրդոց։
Լոյս ի յայտնութիւն հեթանո
սաց։ և փառք ժողովրդեան քում
Իսրայէլի։

Ա. ՀՈՐ ՀՈՒԱՆԱՒԷ ԿԱԹՈՒՂԻՆ։

ամենակալ։ Ա. Ջ աջոյս
համուռ՝ խաչահակայ՝ յայ
կոքոյ՝ և զառակին նոցա
արդարոց։ ամենակալ Տէր թող։
Որ արարեր զերկինս և զերկիր՝ և
զծով զամենայն նոցա։ ամէն։

Որ

Ը՛ր կապերեր զծով քանիւ հրա
մանի քոյ. փակցեր գխորս, և
կնքեցեր ահաւորեալ
անուամբ քով. ամե։
Ո՛ր ամենայն ինչ ստուի և դողայ
յերեսաց ահի զօրութե քոյ. ամե.
Ընդաւէն և մեծ վայելչութի փա
ռաց սրբութիւնդ քոյ. և սաստիկ
է բարկութիւն սպառնալեաց քոց
՚ի վերայ մեղաւորաց. անչափ և ան
քննին են ողորմութի՛նք աւե
տեաց քոց. ամենա։
Դու ՚ն ը՛ բարձրեալ գթած՝ եր
կայնամի՛տ՝ բազում ողորմ, և զղջ
ջանաս ՚ի վերայ չարեաց մարդ
կան. ամենակալ։
Դու ՚ն՝ ոչ եղ իր զպատշխարդու
թիւն վասն այդ ազգին աբրահա
մու՝ իսահակայ՝ և յակոբայ. որք
ոչ մեղան քեզ. ամե։
Ը՛յլ եղիր զպատշխարդութի՛ն վասն
իմ մեղաւորի. զի մեղայ աւելի
քան զաւազ ծովու. և բազմացան
անօրէնութի՛նք իմ. ամե։
Ես մարժանի՛ հայիլ և տեսանել
զբազձ

զբարձրութիւնս երկնից. ՚ի բազմութենէ անօրէնութեանդ իմոյ. ամենակալ Տէր Թող։

Ակնարկեցից ես՝ ՚ի բռնութենէն կապանաց երկաթից, և ոչ դոյլ ինձ հանգիստ. ամենա։

Ընդկացուցից զսրտմտութիւն և զբարկութիւն քոյ արարչի. կանգնեցից զպատերկեր՝ և բազմացուցից զցաւս. ամենակալ։

Այո արդ՝ Տէր խոնարհեցուցանեմ զծունկս սրտի իմոյ. և հայցեմ՝ ՚ի քաղցրութենէ քումմէ. ա։

Ա՛ղէկ Տէր՝ մեղայ, և զանօրէնութիւնս իմ ես ինձէն գիտեմ. ամենակալ Տէր Թող զմեզ։

Աղաչեմ և խնդրեմ ՚ի քէն. Թող ինձ Տէր, Թող ինձ. և մի կորուսանիր զիս ընտ անօրէնութեան իմոյ. ամենա։

Ա՛ի յաւիտեան բարկանար ինձ Տէր՝ և մի յիշեր զբարեխն իմ. և մի պատուաստորեր զիս ընդ ՚ի ներքոյ ՚ի ներքոյ երկրի չարեօք. ամենա

ա՛ Տէր Թող զմեղս իմ։

Ո՛հ դու Ա՛ծ՝ Ա՛ծ ապաշխարո
ղաց ես. և ինձ ցոյց գործերս
տուիր քո. զի անարժան եմ.
ամենակալ Տէր Թոզ:
Ներացուսցես զինս ըստ բազում ողոր
մութեան քոյում. և օրհնեցից զքեզ
քեզ զամ աւուրս կենդանի իմոց:
Ո՛ քեզ Տէր օրհնեն ամենայն գոր
ծարքդ երկնից. և քո են
փառք յաւիտեանս:
Ա՛մէն:
Փառք Հօր և Որդւոյ և Հո
գւոյն Սրբոյ:
Ա՛յժմ և միշտ, և յաւիտեանս յա
ւիտենից: Ա՛մէն:
Ա՛ղաչեմ և խնդրեմ՝ ի քէն Տէր.
Թոզ ինձ զձեղս իմ:
Բազում ողորմ Տէր՝ ողորմեաց
ինձ:
Ա՛ծ, քաւեա զինս զմեղաւորս:
Ա՛ստուածդ իմ և յոյս Ա՛ծ գթած
ինս՝ ի մեղուցեալս ծառայս. և ո՛
ղորմեաց ինձ բազմամեղիս:
Ա՛մէնօրհնեալ սրբուհի և միշտ
կոյս Ա՛ծածին Մարիամ. քաւեր
[illegible]

խօսեայ առ Տէր վասն իմ մեղաւորիս։
Ո. Մինայն սուրբդ Ո. Յ՛ զարեխոս
սեցէք առ Հայր՝ն յերկինս։ վասն
մեր մեղաւորաց։

Ո. Ով Աստուած Ո. Յ անուխափակալ՝ ըն
կալ զաղաչանս մեր։ զի՝ն քեզ
են ապաւինեալք անձինք մեր։
Հայրթօղ զօրութեամբ՝ սուրբ և
կենդանատուր և պատուական խա
չիդ քով Տէր պահպանեայ զմեզ։
Ո. ուսքեան Տէր զհրեշտակ խաղաղ
ղութեան քոյ։ որ եկեալ պահեսցէ
զի զմեզ անխռովս՝ի տունէդ և՝ի
գիշերի։
Ո. ու մարգարէութեամբ քով հի
շեայ զմեզ Տէր՝ հիշեայ զմեզ։ յոր
ժամ գաս արքայութեամբ քով
և տղերմեսց մեզ։

Ո. ղօԹ

Ա. զօրէ վեր իւրաքանչիւրոյ անչանդ հաշա
տակելոյ ի վրէն. Օ. ոչ ապրեալէ
Տ. ետաքն Ա. ի էրեսէ Ն. այլոյ և աչա-
շէնոյ։

աւաստով խոստովանիմ
և երկիրպագանեմ
քեզ Հայր և Որդի
և երկիրպագանեմ
և սբ Հո գի. անեղ և անմահ
քնութիւն. արարիչ հրեշտակաց
և մարդկ ան և ամենից եղե
լոց։ ողորմեաց քո արարածոց։
Հաւատով խոստովանիմ և երկիր
պագանեմ քեզ՝ անբաժանելի լոյս.
ինամնական սբ երրորդութիւնն՝ և
մի Աստուածութիւն։ Ա. րարիչ լուսոյ՝
և հալածիչ խաւարի. հալածեա՛
՚ի հոգւոյ իմմէ զխաւար մեղաց և
զանգիտութեան. և լուսաւորեա՛
զմիտս իմ ՚ի ճանաչել քեզ ՚ի հաճոյ՝ և ընդունել
՚ի քէն զխնդրուածս իմ. և ողոր
մեաց ինձ քաղցրասիրելոյ։
Հայր երկնաւոր՝ Ա. ջ ձեմարիտ.
ող

որ առաքեցեր զորդիդ քո սիրել
՚ի խնդիր մոլորեալ ոչխարին։
Ա՛ղեղ յերկինս և առաջի քոյ։
ընկալ զիս որպէս զանառակ որ
դին։ և զգեցո՛ ինձ զպատմուճանն
զառաջին, զոր մերկացայ վեղք։
և ողորմեաց քո արա։
Ոդե Ա.Յ՝ Ա.ձ Հշմարիտ՝ որ խո
նարհեցար ՚ի հայրապետն ծողոյ, և
առեր զմարմին ՚ի սրբոյ կուսէն
Ա՛ստիամայ, վասն մերոյ փրկու
թեան. խաչեցար և թաղեցար՝ և
յարեար ՚ի մեռելոց՝ և հաստա
ձար առ հայր։ Ա՛ղեղ յերկինս
և առաջի քոյ։ յիշեա՛ զիս որպէս
զառաքեալն՝ յորժամ գաս արքայու
թեաբ քով։ և ողոր։
Ոդե Ա.Յ՝ Ա.ձ Հշմարիտ՝ որ
իջեր ՚ի յորդանան և՚ի վերնա
տունն։ և լուսաւորեցեր զիս մկր
տութեամբ սրբոյ աւազանին։
Ա՛ղեղ յերկինս և առաջի քոյ։
մնաքրեա՛ զիս վերստին Ա.ծայնով
հրով քով։ որպէս հրեշտակն լեզո
ւաբ զառաքեալն։ և ող։
Ա.նեղ

ատից իմոց ոչ գնալ ի ճանապարհս
անօրէնութեան. այլ ուղեաւ զշաւ
ժուսն սուցս լինել ըստ պատուիր
անացդ քոց ամի. և ոչ։
Ցուր կենդանի Ա. ես. զհուր սի
րոյ քոյ, զոր արկեր յերկիր զորբո
քեաւ յանձն իմ. զի այրեսցէ զախտ
հոգւոյ իմոյ. և սրբեսցէ զխոշ
մոաց իմոց՝ և մաքրեսցէ զմեղս մար
մնոյ իմոյ. և վառեսցէ զլոյս գիտու
թեանդ քոյ ի սրտի իմում. և ո։
Ամաստութիւն հօր Ես, տուր
ինձ զիմաստութիւն՝ զբարիս խոր
հել և խօսիլ և գործել առաջի
քոյ յամենայն ժամ, ի չար խոր
հրդոց ի բանից և ի գործոց փրկ
կեա զիս. և ողորմեաց։
Կամեցօղ բարեաց՝ Ես, կամարար.
մի թողուր զիս ի կամս անձին ի
մոյ գնալ. այլ առաջնորդեաւ ինձ
լինել միշտ ըստ կամացդ քոց բարե
սիրացդ. և ողորմեաց քո ար։
Ա՛րքայ երկնաւոր տուր ինձ զար
քայութիւն քո. զոր խոստացար
սիրելեաց քոց՝ և զօրացո զիս ըստ
իմ

իմ առնել զմեղս. և սիրել զքեզ
միայն՝ և առնել զկամս քո. և ողջ
կենամ արարածոց պահեա՛ ինձ
նաւ խաչին քոյ զհոգի և զմարմին
իմ. ՚ի պատրանաց մեղաց՝ ՚ի փոր
ձութեանց դիւաց՝ և՚ի մարդոց
անիրաւաց, և յամենից վտանգից
հոգւոյ և մարմնոյ. և ողջոյ։
Պահապան ամենայնի՝ Քրիստո՛ս, աջ
քո հովանի լինի ՚ի վերայ իմ, ՚ի
տուէ և՚ի գիշերի. ՚ի նստիլ ՚ի
տան՝ և՚ի գնալն ՚ի ճանապարհ.
՚ի ննջելն և՚ի յառնելն՝ զի մի՛ երբ
քեզ սասանեցայց. և ողջոյ։
Ո՛վ իմ, որ բանաս զձեռն քո և
լնուս զամենայն արարածս ողորմու
թեամբ քով. քեզ յանձն առնեմ
զանձն իմ. դու հոգա՝ և պատ
րաստեա զպէտս հոգւոյ և մարմնոյ
իմոյ յայսմ հետէ մինչև յաւի
տեան. և ողորմեացի քո։
Ո՛ արձակելիդ մոլորելոյ՝ դարձո՛ զիս
՚ի քեզ ստուգութեամբ իմով ՚ի քարի
ստուգութենէն. և բեւեռեա՛ ՚ի հո
գի իմ զստուգի օր մահուն՝ և զերկ
կիւղ

կիւղ գերհնոյն՝ և զսէր արքայու-
թեանն. Օ՛ի զղջացայց՝ ի մեղաց
և գործեցից զարդարութիւն. և ողջ
Աղբիւր անմահութեան աղբիւ-
րացո՛ ի սրտե՛ իմմէ զարտասուս
ապաշխարութեանդ որպէս պոռնկին.
զի լուացից զմեղս անձին իմոյ յա-
ւազ քան զելանելն իմ յաշխար
հէս. և ողորմեաց քո ար։
Պարգևիչ ողորմութեան՝ պար
գևեա՛ ինձ ուղղափառ հաւատով
և բարւոք գործով. և սուրբ մար
միոյ և արեան քոյ հաղորդութիւ
գաւ առ քեզ. և ողոր։
Ն արեւարար Տէր, հրեշտակի բարուդ
յանձն արասցես զիս. քաղցրու
թեամբ աւանդել զհոգի եմ, և
անխռով անցուցանել ընդ ջուրս
թիւն այսոցիկ. որք են՝ ի ներքոյ
երկնից. և ողորմեաց։
Լոյս ճշմարիտ՝ Ա՛ն, արժանաւո
րեա՛ զհոգի իմ ուրախութեամբ
տեսանել զլոյս վիտաւոց քոց. ՝ի
կոչման աւուրն. և հանդիսիլ յու
սով բարեաց յօթևանս արդարոց՝

մինչև յոր մեծն գայաթեան քոյ.
և ողորմեաց քո արար:
Գաւառս արդար՝ յորժամ գաս
վաղօրօք ՚ի օր դատել զկենդանիսն
և զմեռեալս. մի՛ մոռանար ՚ի գա
ւառատան ընծայութէ քումմէ: Ո՛վ
փրկեա զիս ՚ի յաւիտենական հրոյն,
և լսելի արա ինձ զերանելոցդ ի զ
գուամն արդարոց յերկինից արքայու
թեան. և ողորմեաց:
Ո՛վ մեծատուրդ Տէր՝ ողորմեաց առա
տնից հաւատացելոց ՚ի քեզ. իմոց
և օտարաց՝ ծանօթից և անծանօ
թից՝ կենդանեաց և մեռելոց:
Ը նորհեա և թշնամեաց իմոց և
ատելեաց զթութիւնդ, որ առ
իս յանցանաց՝ և դարձիր զնոսա ՚ի
բարեացն. զոր ունին վասն իմ,
զի ողորմութեան քում արժանիք
եղիցին. և ողորմեաց:
Գաւառատրեալ Տէր ընկալ զաղա
չանս ծառայիս քոյ՝ և կատարեա
՚ի բարի զկենդրոնաձիգս իմ: Ո՛ւրե
խոստութեամբ սրբուհւոյ Ո՛ծած
նին՝ և ՚ի օհանննու մկրտչին՝ և սըր

քոյն Պատուհանաւոր նախատվկային և սրբոյն Աստիգոսի մերոց լուսաւորչին։ և սրբոց առաքելոց՝ և մարգարէից՝ և վարդապետաց՝ և մարտիրոսաց՝ և սրբոց հայրապետաց՝ և ճգնաւորաց և կուսանաց՝ և ամենից սրբոց քոց՝ երկնաւորաց և երկրաւորաց։ Ի՛ւ քեզ փառք և երկրպագութիւն՝ անքաւ ժանեալոյ սրբոյ երրորդութեանդ։

յաւիտեան յաւիտենից։

Ա՛մէն։

Ա՛մէն։ զօրաւոր ընդդէմ արհաւէրս քոյ գիշերային։ սրբոյն Աստիգոսի նահատակին։ Ա՛մէն։

Ընկալ քաղցրութիւն՝ ՚ի Քէ հոգւոյ, զդառնացուցիս զաղաչանս։ Պատուիր գթութիւն՝ առ սպասուհեալս դիմաց։ Պարտեա՛ ամենասիրդ՝ զանմահութեանն տէրութիւնս։ Ուրա՛խ լիր նէն ողորմած՝ զանըմբռնելի ծանրութիւնս։ Ընկալեա՛ հնարս՝

ատր՝ զմահացու կրթութիւնս։
Ի տարեայ միջտ յաղթօղ զխաբո
ղին հաձուելիւնս։ Ի ացուտրեայ
վերնային, զմոլելոյն մատախտուղ։
Ի նքեա կեցուցիչ զկորուսչին ըն
թացմանս։ Յրոնեա ծաճկատես
զըմբռնողին չարդելմանս։ Ի որ
տակեա անքննին զմարտողին դե
ժեցմանս։ Ի նապրեա քով անուճ
ամբդ՝ զտանցոյց երդ յարկիս։
Պ արփակեա քով ձեռամբդ՝ զա
ռաստաղ տանջարիս։ Պ ծագրեա
քով արեամբդ՝ զմուտ սեմոյ սե
նեկիս։ Ի երպացի զքո նշանդ՝ ի
հետս երից մաղթողիս։ Ի մրացի
քով աջովդ՝ զկանգատեանս խըշ
տիս։ Ա՝ազբեսցես ՚ի հաղբից,
զծաճկարան անկողնոյս։ Պ ահես
ցես քով կամաւդ՝ զտառապեալ
անձն հոգւոյս։ Ի նխարդախ ա
րատցես՝ զքո չնորհեալ շունչ մեր
մինոյս։ Ի ացուստես չրջափակ՝ ըզ
ճար զօրուդ երկնայնոյ։ Կ արգես
պես ՚ի դիմի, ընդդէմ դիւացն
գաստս։ Ն ուր հանգիստ ըներկրու
թեան։

թեան. մահամանդոյն նիւթմանը
խորութեան գիշերիս: Ա. արեւ
ութը և հայցուածովք սրբոյ
հոյ Ա. Ճաճնեն՝ և ամենից ընտրե
լոց: Ա. մխիթար պարծութեա զգա
ուհան սեռութեանց: Օ գայթ
ղանացս նմաստից: Ա. նպարհնութեի
պետութեամբ, ի ծփական խռովու
թեանց: Ի ներցաղափան զբաղմանց.
Ա. նրջական երազոց: Ի ուսկանաց
ցնորից: Հիշատակութ. քոյ յոր
այդ անկեսաբերի պաշտպանեալ:
Ա. ս թափուր վերստին ի նոյնմա
նէ ծանրութեան: Ա. մենազգաստ
արթնութեամբ: Ո զենորոգ զո
ւարթութեամբ ի քեզ արձանա
ցեալ: Օ այս ձայն մաղթանաց
ութեամբ հաւատոց: Ա. եզ ա
մենօրհեալ թագաւոր փառաց:
Ա. նձուկ փառաբանողաց. երկ
նագութեամբ խմբից երկակցեալ
յերկինս առաքել: Օ ի դու փա
ռաւորեալ ես յամ արարածոց.
յաւիտեան յաւիտենից:

Ա. ամէն:

Ա. ղօթք

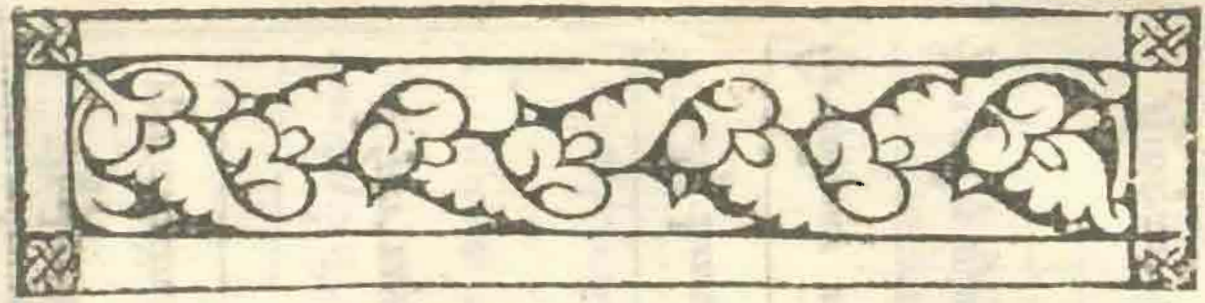
ԱՄՈՆ՝

Ամոն Ա՜Յ հինդամանուայ. օրհ
նեալ յաղթականի. Ի՜ օրդ
ահաւորին, անքննելին ծնունդ
Ար ամպրոպոյ աստ՝ ի քէն և ուշկինք։
Ար՝ ի ծագել անաստուածեր ինչուլից
ոտնակոխութեան քոյ վիաստաց։ Հարկին
մեղք։ Հալածկին դեւք։ Ջնջկին յան
ցանք։ Խոշին կապանք։ Խորտակկին
շղթայք։ Հինդամանածնին մահա
ցեալք։ Բժշկին հարուածք։ ոդ
ջանան վէրք։ Քաւնին ապաւա
նութիւնք։ տերկնատուն սիրութիւն։
նահանջին հետ ութիւնք։ վիայնու
խաւարն։ մեկնի մէգն։ մերժի մա
ռախուն։ վիարտասի մռայլն։ ապա
ռի աղջամուղջն։ վիրանայ մուրճն.
գնայ գիշերն։ տարածվի առաւ
նայն։ ջքանան ջատկերն։ Հալածկին
չարասհատութիւնք։ Ար՝ ի քաւգա
ւորէ ջեռն քո ամենակալ։ քա
ղիջ ամենայնի. որ ոչ նկնիր կամ
ընտանեալ ընդարձակեան հոգւով, այլ
կիշ

կեցուցանել: Թող ինձ զանթիւ
ջարհան իմ, զաղուժ ողորմութիդ:
Ո՛ի դու միայն ես երկնի անձառ՝
և երկրի անզննին. ո՛ի ասլը գոյից՝
և յեզը ծագաց ես: Ո կիզբն ա-
մենայնի՝ և յաւարտնայնի, ամենայ
նիս լրմանդ օրհնեալդ ո՛ի դար
ձուն: և քեզ լինի՛ փառք և կո
գոյդ սրբոյ վայելել վիտաք յաւի
տեանս: Ա՛մէն:

ԱՐՋ:





Ա ոանոնք փօխուրակոնք փօնէց նա պա
հոց հոգիաբանեաց։



ուճականն հայոց. ռՀժգ։ Աօքն երեակ. գ։ Պ՝ուր տարուայն. մ։ Ա երադերն. ժա։ Տանուտէրն խնջգեաոինն է, և միշտ նահանջ է որպէս զկապրիճն և զձուկն։ Այց՝ ի նահանջն չի ամին երբ՝ ի մարտի ամիսն մը տանիցես. գիր տարուայն թէ քէն նոյէ դու զփնուրն կալ. և թէ վնուրն ծոյէ պչնուանն կալ. և այսպէս մինչև ցայըն։ Նոյնպէ և զնօքն երեակին միով թուով առելի կալ որ ուղիղ գայ։ Աս գիտեաս զի այդ վերոգրեալ երից կենդանակերպից
կարգն միշտ նահանջ
են որպէս գրեալ
ցաս։

ռՀժգ

ლათინური	ქართული	ანბანთა სახელები	ციფრული მნიშვნელობა	ბერძნული ანბანი	ებრაული ანბანი
a	ა	ასო	1	α	א
b	ბ	ბუკი	2	β	ב
g	გ	გონი	3	γ	ג
d	დ	დოხტორი	4	δ	ד
e	ე	ერი	5	ε	ה
v	ვ	ვინი	6	ϝ	ו
z	ზ	ზენი	7	ζ	ז
h	ჰ	ჰარი	8	η	ח
th	თ	თილი	9	θ	ט
i	ი	იოტი	10	ι	י
k	კ	კანი	20	κ	כ
l	ლ	ლასი	30	λ	ל
m	მ	მანი	40	μ	מ
n	ნ	ნარი	50	ν	נ
x	ხ	ხანი	60	ξ	ס
o	ო	ონი	70	ο	ע
p	პ	პარი	80	π	פ
zh	ჟ	ჟანი	90	ϟ	צ
r	რ	რაი	100	ρ	ק
s	ს	სინი	200	σ	ר
t	ტ	ტარი	300	τ	ש
u	უ	უწი	400	υ	ת
ph	ფ	ფარი	500	φ	ך
q	ქ	ქანი	600	χ	ם
gh	ღ	ღანი	700	ψ	ן
y	ყ	ყარი	800	ω	ף
sh	შ	შინი	900	ϡ	ץ
ch	ჩ	ჩინი			
ts	ც	ცანი			
dz	ძ	ძილი			
w	წ	წილი			
ts	ჭ	ჭარი			
kh	ხ	ხარი			
j	ჯ	ჯანი			
h	ჰ	ჰაი			

Թուականին	Հօրենց երկրակից	Գրելու տեղը	Վերադիր	Անունները	Կրկնասիրից	Թուականին
ռՀՀ	Ղ	Խ	ԺԹ	Աբգարեանները		ՉԺ
ռՀԼԱ	Կ	ՄՀ	Ի	Ալեքսանդրեանը		ԺԿ
ռՀԼԹ	ՄՂ	Ղ	ԺՄ	Գրիգորեան		ՉԺ
ռՀԼՂ	ԼԿ	ԺԹ	ԽԲ	Դաւիթեան		ՉԺ
ռՀԼԿ	Դ	Ս	Գ	Եղիազարեան		ԺԿ
ռՀԼՀ	Դ	Գ	ԺԴ	Զաքարեան		ՉԺ
ռՀԼՄ	Դ	Դ	ԽԱ	Էդուարդեան		ՉԺ
ռՀԼՅ	Ղ	Ղ	ԽԲ	Թադեւոսեան		ԺԿ
ռՀԼՇ	ՄԿ	ՀՋ	Ղ	Ժողովրդեան		ԺԿ
ռՀԼՈ	Ե	Ժ	ԺԶ	Իսրայէլեան		ՉԺ
ռՀԽԱ	Դ	Վ	ԽԸ	Լեւոնեան		ԺԿ
ռՀԽԲ	Դ	Ն	Թ	Խաչատուր		ՉԺ
ռՀԽԳ	ՀՂ	ԿՂ	ԽՀ	Կարապետեան		ՉԺ
ռՀԽԴ	Կ	ՄՀ	Բ	Հովհաննէսեան		ԺԿ
ռՀԽԵ	Ղ	Ղ	ԺԿ	Ձեռագրեան		ՉԺ
ռՀԽԶ	Ղ	Խ	ԺԹ	Ղազարեան		ՉԺ
ռՀԽԷ	Ղ	Ղ	ԽԲ	Մարգարեան		ՉԺ
ռՀԽԸ	Ղ	Ն	Թ	Նազարեան		ԺԿ
ռՀԽԹ	Ղ	Վ	ԽԸ	Շահնազարեան		ԺԿ
ռՀԽԺ	Ղ	Ղ	ԽԲ	Ոսկանեան		ՉԺ
ռՀԽԻ	Ղ	Ն	Թ	Պետրոսեան		ՉԺ
ռՀԽԼ	Ղ	Վ	ԽԸ	Ռշտունեան		ԺԿ
ռՀԽԽ	Ղ	Ղ	ԽԲ	Սահակեան		ՉԺ

Թուականն	Հօգն երկուական	Գիտ տարուայ	Կիւտովեդիա	տանուտէրը	Երկամասեան	Ըստ կիսկին
ռաչխե	զ	ը	իե	Յոյլն		ժգ
ռաչխը	ի	չ	ը	Ն.կաւուրն		ըժ
ռաչխթ	ար	իժ	ժթ	Խեցգեւտին		ըժ
ռաչծ	գ	վ	ը	Ա.ուխտն		ժգ
ռաչծա	դ	կ	ժա	Կոյան		ըժ
ռաչծը	ը	ի	իը	Կոշխուն		ըժ
ռաչծգ	ջի	ջա	գ	Կաւրիէն		ժգ
ռաչծդ	ա	ղ	ժդ	Ա.ղեղնաւորն		ըժ
ռաչծե	բ	գ	իե	Ա.յծեղջիւրն		ըժ
ռաչծզ	գ	շ	զ	Ս.ըհոան		ժգ
ռաչծէ	դե	իծ	ժէ	Ոուկն		ըժ
ռաչծը	զ	ւ	իը	Խոյն		ժգ
ռաչծթ	ի	չ	թ	Յոյլն		ըժ
ռաչկ	ա	ի	իա	Ն.կաւուրն		ըժ
ռաչկա	բգ	ում	բ	Խեցգեւտին		ժգ
ռաչկը	դ	կ	ժգ	Ա.ուխտն		ըժ
ռաչկգ	ը	ի	իգ	Կոյան		ըժ

Աղօթն երեկին

Յունվար	բ	գ	դ	ե	զ	է	ա
Փետրվար	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Մարտ	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Ապրիլ	ա	բ	գ	դ	ե	զ	է
Մայիս	գ	դ	ե	զ	է	ա	բ
Յունիս	զ	է	ա	բ	գ	դ	ե
Յուլիս	ա	բ	գ	դ	ե	զ	է
Օգոստոս	դ	ե	զ	է	ա	բ	գ
Սեպտեմբեր	է	ա	բ	դ	գ	ե	զ
Հոկտեմբեր	բ	գ	դ	ե	զ	է	ա
Նոյեմբեր	ե	զ	է	ա	բ	գ	դ
Դեկտեմբեր	է	ա	բ	դ	դ	ե	զ

Աղօթն երեկեան ի վերուստ ուսեալ ամօթէն
ի դիմաց ի՛նեբս մուտ : եգիտանես զօր
ամաամանեն բայց ի՛նահանջին երբ ի՛մար
ոչ ամեան մտանիցես թիւ մի աւելն կամ
պակասն երեկին :

Օ ուզատուրուն հայոց ընդ հռոմայեց
առն ի՛ զատուրս հայոց ամսոյն, և զ յա
տակայն հռոմին՝ իմ ը. բեր և զայսոսիկ
թի հայոյն ի բաց երթ, ոսկայ աւուրք
է հռոմի ամսոյնբայց երթ է չեցե բաւա

Անուն հուսմեր ցոց.	քանիք	կոմիկ	կոմիկ	հնչումն
Յունվար	լա	չկ	ա	զ
Փետվար ՆՀՋ ԼԹ	լբ	գ	բ,	ե
Մարտ	լա	գ	ա	կ
Ապրիլ	լ	զ	բ,	զ
Մայիս	լա	ա	գ	զ
Յունիս	լ	գ	գ,	ե
Յուլիս	լա	զ	ե	ե
Օգոստոս	լա	բ	զ,	գ
Սեպտեմբեր	լ	ե	բ	գ
Հոկտեմբեր	լա	չկ	բ,	գ
Նոյեմբեր	լ	զ	ժ	բ
Դեկտեմբեր	լա	ե	ժ,	բ

կան զանցեալ ամին ի՛ հետն կալ։ Դէչ կալ զատուցս հուսկ ամսոյն. և զինչ յառաջայն ի՛ բաց եղիծ. և զյայտնութի՛ հայոյն ի՛ վեր բերել. աւուրք են հայոց ամսոյն։ Ի՛նաւասարդէն մինչեւ յայտնութի՛ն. զաւելեաց. ե. օրն զհետ հայոց ամսոյն կալ։

Ինդուկտ լուսնի այսպէս արա։
Վասն հանապազ. Շ. կամ. Կ. զվեց
լատիկն և զկիսակին ինքաց երթ.
որ ՚ի խոնարհ մնայ՝ այն քան ան
ուրա ամսոյն. Ծնունդ ի լուսնի։
Ա.տուրք լուսնի այսպէս արա։
Վասն զատուրա ամսոյն. և զկիսակ
նորին ամսոյն. և զվերատիքը տա
լուցն. և երթ. Շ. Շ. որ մնայ ան
ուրք ի լուսնի։
Ի լուսին լուսնի այսպէս արա։
Վասն հանապազ. ինէ. զվերատիքին
և զկիսակին ինքաց երթ. որ ՚ի խո
նարհ մնայ այնքան աւուրա ամսոյն
լուսին ի լուսնի։
Յորժամ ծնունդ լուսնի կամ ա
ւուրք կամ լուսին լուսնի առնէ
ցես, ՚ի տեղի կիսակին զամսեա
թիւն կալ որ ուղիղ գայ։ և ամսեա
թիւ այսպէս արա. յաճէն ամսոյ
թիւ մի ած. և յայն ամսոյն յո
լուսի եցես մի՛ առնոյր։ Եւ այդ ՚ի
յաւնալարկ և ՚ի փետրվարկ ած՝ և
յայլոց մի՛ առնոյր։

Հայտնութեանէն մինչեւ աստուածաշունչն այսպէս արտա: Կաղզիր տարբոյն. և տես զոր ինչ յիւրում դէմն գրած է. այնչափ ատուիք և մինչեւ լինէր սարգսի պահման:

ա	ուտիք	ղ	օրհ
բ	ուտիք	ն	օրհ
գ	ուտիք	շ	օրհ
դ	ուտիք	ո	օրհ
ե	ուտիք	չ	օրհ
զ	ուտիք	ժա	օրհ
է	ուտիք	ժբ	օրհ
ը	ուտիք	ժգ	օրհ
թ	ուտիք	ժդ	օրհ
ժ	ուտիք	ժե	օրհ
ի	ուտիք	ժզ	օրհ
լ	ուտիք	ժէ	օրհ
խ	ուտիք	ժը	օրհ
ծ	ուտիք	ժթ	օրհ
կ	ուտիք	ի	օրհ
հ	ուտիք	իա	օրհ
ձ	ուտիք	իբ	օրհ
ղ	ուտիք	իգ	օրհ

ճ	ուտիք	իդ	օրհ
մ	ուտիք	իե	օրհ
յ	ուտիք	իզ	օրհ
ն	ուտիք	իէ	օրհ
շ	ուտիք	իը	օրհ
ո	ուտիք	իթ	օրհ
չ	ուտիք	ի	օրհ
պ	ուտիք	ա	օրհ
ջ	ուտիք	բ	օրհ
ռ	ուտիք	գ	օրհ
ս	ուտիք	դ	օրհ
վ	ուտիք	ե	օրհ
տ	ուտիք	զ	օրհ
ր	ուտիք	է	օրհ
ց	ուտիք	ը	օրհ
ւ	ուտիք	թ	օրհ
փ	ուտիք	խ	օրհ
ք	ուտիք	իա	օրհ

Յետ առաջաւորքեան. իբ. շաբթ ուտեմք
մեծ պահոքն է: Այլ մսուտի իւր. զի իր
առաւօտն ի՛վեր քան զատիկն: ի՛նահան
ջեւոյ կայ:

Օ առիւծն ի՛համբարձումն է. օր է:
Համբարձմանէն յետ ե օր ուտեմք.
Հոգւոյ գալստեան պահոքն է: Հոգւոյ
գալստենէն յետ իբ շաբթ ուտեմք լուսաւո
չի պահոքն է, լուսաւորչէն յետ իբ շաբթ
ուտեմք վարդավառի պահոքն է:

Ա վարդավառի մեջն:

Այլ զգիր առաւօտն. և զինչ գրած է
յետ շարն. այն է մինչեւ ցաճ աճելնին:

ա	բ	գ					Հ. ղ շաբթ պատառիկ
դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	Ը. ղ շաբթ պատառիկ
ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ	Ղ. ղ շաբթ պատառիկ
ղ	ճ	մ	յ	ն	շ	ո	Ճ. ղ շաբթ պատառիկ
չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	Մ. ղ շաբթ պատառիկ
ր	ց	ւ	փ				Յ. շ շաբթ պատառիկ

Ա. Ցաճնի մեջտեղն.

Այլ զգիր առաւօտն. թէ վերջին կամ
գնդ ե շաբթ է. և թէ նոր քրիստոնեան է. ղ.
շաբթ պատառիկ:

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	ձ
ՙ	յ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ	փ	

ք	օ	ֆ	ու	և	ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	Նոտերին

Ասոնք խաչէին յետոյ ա շէջդ ուտելիք ալ
գինովցեցայ պատմեն։ Ասոր վերի տարուցին
երթալ վերին շարքին կ՚ըլլայ։ ու երբ կ՚
նոտերին։ Թէ շէջդ կ պատճառն։ ալ գ
ասոնք միմեանց յիշատակարանն։

ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	լ	խ	ծ	կ	հ	
ձ	ղ	ճ	ն	շ	ո	չ	պ	ջ	ռ	ս	վ	տ	ր	ց	ւ	փ

ք	օ	ֆ	ու	և	ա	բ	գ	դ	ե	զ	է	ը	թ	ժ	ի	Նոտերին

Յ խոնարհումն յետո. բ. շէջդ ուտելիք
նոր յարձրայ պատճէն կ։ Ասոր վերի տա
րուցին։ ու վերջին յիշած գ ձայնքան
օրհ ատելը յարձրէն միմեանց յայտնու
Թուան բարեկենդանն։ Ասոյց Թէ գիշ
գայ։ գոռ գիշ ատա ու Թէ ուրբատ
գիայի գոռ ուշ ատա վերկենդանն
ու գիշ ատա ուրբատ վայրկեանն
Թափուցին։

ա	ր	կ	ն	ս	ժե. օրհ: գէշ ի բեր կենդանե
բ	թ	հ	յ	վ	ժե. օրհ: բէշ ի բերկրանք
գ	ժ	չ	ո	տ	ժե. օրհ: կնոջ բերկինդանհ
դ	լ	ղ	շ	ր	ժե. օրհ: շէլթ բեր կնդանհ
ե	ւ	ձ	պ	ց	ժե. օրհ: ուրբէթ բեր կնդանհ
զ	խ	մ	ջ	ւ	ժե. օրհ: ես ի բեր կենդանհ
է	ծ	յ	ռ	փ	ժբ. օրհ: գէշ ի բեր կենդանհ

Ա՛նշարժ եղանակ.քն:

Յուսնիարի ե յայտնութիւն: Վերարկա րի ժե ան ընդ առաջ: Ա՛արուի ի գար նանամուտ: Ա՛արնչի ե աւետիսե ած աձնին: Ա՛այնի ե երեմեան խաչ: Յուսնիսի ձիճ ամառնամուտ: Յու լիսի ժա ձնուսնդ ե յովհաննու: ( )գոս առաջ ժե. ած աձնին ե օրագիւտի: Ա՛եպտեմբերի ժը աշնանամուտ ե: Յոկտեմբերի. ձ յղուի ե եղիսաբեթի: Ա՛յեմբերի. ա առաքելոց յուսնագ: Դեկտեմբերի ժը ձմեռնամուտ ե: Ա՛արձեալ թե գարնանամուխ ապտակեր օրն կիրակի լինի, առաւտանն ե աշնանն ե ձմեռնան ևս կիրակի լինի: ե թե բեշի նոյնպէս ե այլ-քն բեշի: ե այլն ըս կատարի:

Ա. ուշ ականք. յապաղում մինչև՝ ի
ջրհեղեղն. ամք. ամ. Ա. վա
խելոյն ենովքայ մինչև՝ ի ջրհե
ղեղն. ամք. չծ: Ա. ջրհեղեղէն
յաշխարհակն, ամք. չիե: յաշխա
րհակն յաբրահամ ամք. նժէ:
յաբրահամէ՝ ի մօտս և յելոյն եգիպ
տոս ամք. շե: յելոյն մինչև՝ ի
օրհնանքն յաւետեան չինուած տա
ճարին. ամք. նձ: յաւետեանոյ չի
նուածոյն մինչև յերկրորդն. ՝ի
զօրաբաժնել և՝ ի դարեհի ը ամն,
ամք. չժա: Ա. նոյն մինչև՝ ի ծը
նունդն քն ամք. չժը: Ա. ը գու
մարին յապաղում մինչև՝ ի ծնունդն
Ա. ն՝ ամք. ըձղը: Ա. ը ըստ հինգ
հարիւրեակին՝ ընդդէ: ըստ եօթա
նասնից՝ Ա. ծննդեանն Ա. ն մին
չև՝ ի սուրբն Ա. րիթոմ յելոյ՝ ի վե
րապէն, ամք. մհզ: Ա. ը անտի
մինչև՝ ի գերեսա գերոյն հայոց ամք.
չժզ: Ա. ը՝ ի գերեսէ գերոյն մինչև
՝ի մեծ թուականին հայոց. ամք.
չըա: Ա. ը անտի մինչև՝ ի մահ նա
բեկացւոյն. նիը: Ա. նտի՝ ի տէր
նեը

Ա. այրն
երկրորդ դարն յարուԹիւն ասի։
երկրորդ դարուն և՛ ի մտանել Ա-Թն
մարմնով։ Ա.ւ՝ ի լինել Ա.օՐն եր
կրորդ դարուն Ա.Ջ ՛ն կուսէն ծնաւ
Ջարն չինեաց։ Ա եց երկրորդ դա
րուն՝ Ա.Ջ ՛ն կուսէն ծնաւ
երկրորդ դարն. սօղոմոն զտա
տնէն Ա.Յ աս աբրահամ։ Ինգ
երկրորդ դարուն զաշտասրսկն շի
նեցին։ Երկրորդ դարուն ա
տենքն Ա.Յ աս աբրահամ։ Ինգ
երկրորդ դարուն զաշտասրսկն շի
նեցին։ Երկրորդ դարուն ա
րուն ջրհեղեղն եկն յաշխարհս։
Ա.երկրորդ դարուն զաշտասրսկն շի
նեցին։ Երկրորդ դարուն ա
երկինս փոխեցաւ։ Ա.երկրորդ դա
րուն ջրհեղեղն եկն յաշխարհս։
Ա.երկրորդ դարուն զաշտասրսկն շի
նեցին։ Երկրորդ դարուն ա
նել։ Ի ատաջնոյ դարուն ենոքն
Ինալ մահ. և զհայ ած Թոմասկանն
Ծնաւ մահ. և զհայ ած Թոմասկանն
Օսեան լուսաւորչին այսպէս ասէ.

ժողովն. ճ։

Ա.նատ կեվիտասն առաջին
Հն։ Ա.նատ կեվիտասն առաջին
ջև ի կատարած ննջեցեալն ժողովն։
Մհղ։ Ա.ծննդեանէն Ա-Ն մինչև ի
նկիւթոյ ժողովն. յիճ։ Ա.նատ մին
Թոմասկանն. շճբ։ Ա.սրբոյն Ա.րն
գորէ ի հայոց ած Թոմասկանն.
Թոմասկանն. շճբ։ Ա.սրբոյն Ա.րն
Ծնաւ մահ. և զհայ ած Թոմասկանն
Ինալ մահ. և զհայ ած Թոմասկանն
Օսեան լուսաւորչին այսպէս ասէ.

Գ. առն. ՃԼ. ամ է: Եւ դարագը
լուսին ՛ի ՃԼԹ ՛ի մուտանելն՝ կամ յե
լանելն գրեցան, այլ ՛ի դարն ոչ
հանդիպեր հուշակաւոր անուն,
ոչն դար կոչեցաւ ենդնան: Եւ մի՛
հաւատար ոմոց ասեն զլինելոյ
ԹԻՆ արարածոց գիտել, կամ զիա
մանակս. զոր գիտէ միայն ած ա
րարչն գնա:

Ի ադամայ մինչեւ ՛ի ծնունդն քրի.
ստոս եպիփանու. ՃՀ. ամ է: Եւ ըստ
այլոց. ՃԻՄ կԹ: Եւ ըստ հրեից Եւ չա
մարտացւոց. ՍՈ. ամ: Եւ ըստ եօԹա
նասնից. ՃՃՀ. ամ:

Ի ծնանելոյն աս ընԹեր ցօղս:

Ծնունդ ԹԻՒն Ի՛որ ծնօղ
գին ամենակալն. Եւ գո
հուԹիւն Աղդացն միած
նի էեցս հասուցէ: Ի արեգականս
ԹԻՒն Ի՛ոգւոյն վիսուակցի զարա
գասց ամենայն զարդարողն: Ի՛ւ
վա

փառաբանութիւն երկրպագութիւն
եւ անձնձնեայ երկրպագութեան, և
միոյ Աստուծոյ: Ա. յաժմ և ան
զրաւ յաւիտենից: Ա. ամէն:
Ար մշտահեղ ընդհանուր իւրով և
ամենաբաւական ողորմութեամբն
եւ զկատարողութիւն ամենայն
ոն պաշտօնէից. ՚ի վերջացեալ դա
րուս. և ՚ի վշտապատում ժամա
նակիս, հաստուցանել յերգը և ա
ւարտ զվայելչասիպ և զբարեձև
զերգարանս դաւթեան. ՚ի փառս
ամենավայելչի անուանն իւրոյ սըր
բոյ. և ՚ի պարծանս մատակարար
ջանն խնդրի: ՚ի պետս հայկազնեաց:
և ՚ի զբօսանս քնաւից ուստումնասի
րաց անձանց: ըստ իւրաքանչիւրն
ջափս հասակի հաւատացելոց ՚ի
Քրիստոս: ՚ի թուին փրկչին 1674:
՚ի տան նոյեմբերի: իսկ ըստ հայոց
կալենդարի. ՌՃԺԳ: երեսունն հոկ
տեմբերի: ՚ի տպարանիս Սրբոյ
Ղազարու: և Սրբոյն Պարգեւ
զբաւելարն: ՚ի Հայրապետութեան
Տեառն Յակոբայ երջանկի ամե
նայն

նայն Հայոց Կաթուղիկոսի։ Զի
առաքեաւ յՅ.ճահէջ գահոյն նոյ
նոյ Արքայ Յ.ջմիածնի։ Ի Հշմա
րիտ և ստոյգ յօրինակէ Տեառն
խաչատրոյ կեսարացւոյ վերծի հան
տուրն։ Ա.րդ՝ որք հանդիպիք հո
գեոնեաք մատենիս այս ընթեռ
նլով կամ օրինակելով, յիշեսջիք
յաղօթս ձեր. զբազմաշխատ հո
գևոր մշակն Ա.նն։ և յոգնեցուխտ
մատուռնայն գիտութեան ի ձեռն
բազմութեց գրեանց ցեղին հայ
կապրեսցէ. զՏեր Աստ Յ.ճա
ղան վարդապետն և ղերկրորդ
թարգմանիչն. որ յսկզբան առա
ջին տեառն սաղմոսիս հանդեաւ
Ի Ա.ն։ Ի հազար հարիւր քսան
և երեք թուին յամենայնի ի որ
վարն. Ը։ որոյ յիշատակն օրհնու
թեամբ եղիցի. և Ձ Ա.ն Ի հո
գիս նորին գթասցի. և մեզ մեղա
ւորացս ողորմեսցի։ ընդ տեառնս
իմում յիշեսջիք և Ի Ա.ն հանգու
ցեալ զեղբարս սորին, զյովա
նէս և զՄիրզախանն։ և զքոյր սո
ցին

ցին մայրն իմ զՀուխիսիմէն։ և կեն
դանի զեղբայր սոցին զբարեպաշտ
և զքնասէր սարոն աւետիսն պատ
ճառն հաստատութեան գործարա
նիս։ ընդ սոցին յիշեալքն և ըզ
հայրն իմ, զպատուս ածաբան վար
դապետն։ Հուսկ յետին և զիս ըզ
տրուաքս ամենից նուաստից զառաջ
մէն պաշտօնատարս. որ զինն մահո
ւան քեռայն իմոյ Հարութեան Տ՚ն
Ասկանայ վարդապետի. յոգումբք
վշտիւք և բազմօք ջարչարանօք ա
ծի զսա աւարտ. և դեռևս կայ
կիսակատար սաղմոն ատենի։ զի
Հասեալք էաք յուխտ երրորդ տեառն
բարձաւ ՚ի կենաց աստ ծերուս
նէն իմ պատուականն և շինող
Հրաշք գործարանիս ըստաւարու
թեան. և բարձաւ յոյս իմ աստէն
պարտուցն և ցաւոցն ազատութե
միանգամայն և անձանց մերոց կե
ցուքե։ և Հարկ ՚իլերայ իմ կայ
դատաստանաւ աւ ՚ի կատարել
բազմօք ծախուք զատենին զորոյ
զպատճառն ամէն լրէ։ և զպատմու
թիւն

թիւն մահուան վարդապետին և
զկենդանածէրը կտակ նորին ըն
թերանլոց եւ յայլում վայրում զա
մենայնն յամենայնի: Ի յոյժ արա
րութիւն հոգեկիր վաստակոց և
գործոց նորին և իւրն յարաժամ
անմոռանալի, առ ի հաստուցումն
երախտեաց նորին ձեզ որդւոցդ
լուրոյ հոգևորի. և մի՛ ձեռ պարտա
կան երախտեացն նորին հաստուց
ման. ըստ կինքեցելոյ բանին սրբոյն
Ներսիսի: Այս զի թէպէտ չէ սա
ծնօղ ըստ մարմնոյ սերի, բայց ա
ւաւել հոգին ըստ անշուշտ բա
նին էին: Արով և գուք յիշեալք
լինիջիք առաջի Տ. և անուանք
ձեր և ննջեցելոցն ձերոց յամենայ
նի. գրեցեալք լինիցին ի գիրս
դպրութեան կենացն անմահի:
Արուամ փառք և զօրութիւն յաւի
տեանս յաւիտենից: Ա.մէն:
Ա.այց և այս ինչ հարկաւոր և
պատշաճ ինձ թուի ինձ, ծանու
ցանել ձեզ տեսլեցդ նմոյ և հարցդ
և եղբարցդ. և ըստ իս պաշտօնա
տա

առաքեաց անձանց. ՚ի լերսայ հնբոյս
հասեալ վշտացն և հարուածոցն.
զորս կրեցեր զկնի մահուանն վարդա
պետին աստ ՚ի մարսիլիայ. և կրեմ
առակաւին: Վասն զի հասն իմ հե
զահոգի. զկնի վախճանին իւրոյ.
եթող վասն իմ զցաւս անբուժ եւ
լիս. և զիտրձուքինս անելս: զբար
դութիւն պարտուցն ասեմ աւելի
քան զքանս հազարս մասնչիլացս. թէ
աստ ՚ի մարսիլիայ. և թէ յամն
տերդամ և յայլ ուրեք: և զգու
մարուքն պարտատիրացն: և զիժոդը
վուքն ՚ի մի վայր հնից և նորոց
թէնաձեաց և բնաւից ներչաց աձե
նից կողմանց. զորս անկարելի է
զամենայնն ընդ գրով քս արկանել:
վասն զի ընդ մտանելն լուսաւոր
հոգւոյն ՚ի գերեզման, մատնեցայ
ես տառապեալս յոգնատեսակ և
զանազանից ներդութեանց. կրելով
յարմժամ ՚ի ձեռանէ մերայնոց
և յօտարաց. ՚ի հայոց և ՚ի փռան
կաց. ՚ի մերձաւորաց՝ և ՚ի հեռա
ւորաց. ՚ի հերետարանեցեալ քար
կա

կամաց, և յանձնախնդիր թշնա
մեաց. որք միանգամայն համարէին
փշրել զվտիտ անձն իմ ժանեօք
կամակորութեց իւրեանց. և վեհն
դանեայն մուծանել զիս ՚ի յերկիր:
Ասաւ և իմ ՚ի յահարկու արտա
քեւկութեանցս յայտնանեայ. սա
կուցեալ ասասնեցայ. և կամ, զի
պեռևս եմ մատնեցեալ: և ուչ զոք
գտի ձչմարտիւ այցելուս ինձ, ՚ի
պանդխտակոշկոճ ներողութեանս
խնդրեմ. վասն զի ՚ի տեառէ իմոյ և
՚ի քարեկամաց, յաւէտ ՚ի չոգևս
որ տիրէն Տեառն ՚ի յաւուրս գոլ
ծարանիս և գործակալացն իւր քա
րեխնամի, ոչ ընկալայ բնաւ զհամ
քաջ յուսոյ ազատութե: ընդորա
յսոյս ամենայնիւ անյաջողութէ.
եղէ ողորմելի քան զամենայն նե
պեալս երկրի: որովք ամ վինշոք
և ջարշարանք կոչեցան ինձ հայր.
առաւապանք և կսկիծք անուճանե
ցան ինձ մայր: կշտամբանք և
բնաւք հարուճածք, առացան ինձ
քոյր և եղբայր ընդորա և իմ
քաջ

ցաց զսուտ տրտմութեամբ և զա-
մենայն աղէտս համբերութեամբ
տոգացայ կենաց իմոց ատար։
Ո ան որոյ արտհաւաչ մաղթա-
նօք հայցեմ՝ ի ձէնջ ցաւակից
և ձեզ ինձ ըստ ես՝ իջարչատանս
իմ. և պաղատիլ յօժար սրտիւք
առ տէր վասն իմ։ զի տացէ ինձ
գթութիւն առաջի նեղչաց ի-
մոց։ և թեւօք ողորմութեան ամե-
նագութ կամաց իւրոց հանցէ զիս
ղվշտօք պարտանդեցեալս՝ ի
լեառն ազատութեան մուծանե
լով յօթևանս հօր իւրոյ կրկին
կենօք հանդերձ ձեօք. ՝ի վասն
ա՛րդ և օրհնեալ մնգրաւ յաւիտե
ան։ Ամէն։

Նիւ. Լ՚մէն։

Ա մարդ և թիւք և անուանք կաթուղիկոսացն
հայոց սկսեցեալ՝ ի սրբոյն Գրիգորէ լուսա-
ւորչէն. մինչև ցայսմիկս՝ ի տէր Յակոբ կա-
թուղիկոսն։ հաւաքեցեալ՝ ի տարօնէն պաշտօ
նատարէ. ՝ի փառս մեծին Աստ-
ուծոյ։

Տէր Ի. Բիւրակէս. 2
Տէր Պ. Ղեթանէս. 3
Տէր Յ. Յուսիկ. 4
Տէր Փ. առնեբաւհ. 5
Տէր Ա. Երեսս մեծն. 6
Տէր Շ. ահակ. 7
Տէր Օ. ահէն. 8
Տէր Ի. սպուրակէս. 9
Տէր Պ. ահակ սբեն. 10
Տէր Յ. ովսէփ. 11
Տէր Գ. նւտ. 12
Տէր Յ. ոհան մանդակունեին. 13
Տէր Ռ. աբգէն. 14
Տէր Պ. ամուէլ. 15
Տէր Պ. օշէ. 16
Տէր Պ. ահակ. 17
Տէր Ի. բիւրակիոը. 18
Տէր Գ. ևոնդ. 19
Տէր Ա. Երեսս. 20
Տէր Յ. ովհանէս. 21
Տէր Ս. ովսէս. 22

Ուրոյ յաւուրս եղեալ
Թուղականն հայոց։

Տէր Ի. ըսահակ. 23
Տէր Յ. ոհան ըսպարապետեանն. 24

տէր

Ա	Աղիտաս.	25
Բ	Բիւրատափոր.	26
Գ	Գէր.	27
Դ	Դրախտ.	28
Ե	Ընտանաս.	29
Զ	Զրոյիկ.	30
Է	Էահակ.	31
Ը	Ըղեայ.	32
Թ	Թօհան օճնեցին.	33
Ժ	Ժաւիթ.	34
Ի	Իդատաս.	35
Լ	Լդատաս.	36
Խ	Խօն.	37
Ծ	Ծայիկ.	38
Կ	Կոթիմանոս.	39
Հ	Հովատի.	40
Ձ	Ձղոմոն.	41
Ղ	Ղարդ.	42
Ճ	Ճովսէ.	43
Մ	Մաւիթ.	44
Յ	Յովհաննէս.	45
Ն	Նքարտիայ.	46
Շ	Շարդ.	47
Ո	Ոշտոց.	48
Չ	Չովհաննէս.	49

5ր	Մատթիանոս.	50
5ր	Թադեոսդոս.	51
5ր	Ղուկաե.	52
5ր	Յունանիայ.	53
5ր	Յ ահան.	54
5ր	Մատթիանոս.	55
5ր	Նաչիկ.	56
5ր	Մարգիա.	57
5ր	Ձեորոս.	58
5ր	Նաչիկ.	59
5ր	Գ. ընդդէմ վկայասէրն.	60
5ր	Բ. առաջ.	61
5ր	Գ. ընդդէմ.	62
5ր	Ա. երանեալ կոյսացն.	63
5ր	Գ. ընդդէմ տղային.	64
5ր	Գ. ընդդէմ քարոզիչն.	65
5ր	Ց յ ոհաննէս.	66
5ր	Գ. ընդդէմ ապիրատին.	67
5ր	Ց յ ոհան մեծ աբբայն.	68
5ր	Գ. աւուրք արեգակ կոչնեցին.	69
5ր	Կաստնդին երկիր երերեցին.	70
5ր	Ց յ ակոբ գնտանակապն.	71
5ր	Կաստնդին արօնատրծն.	72
5ր	Մատթիանոս հրաշիւեցին.	73
5ր	Գ. ընդդէմ անաւարկեցին.	74

տէր

Կը	Կոստանդին կեսրացին.	75
Կը	Կոմոդին լամբրօնացին.	76
Կը	Յակոբ արսեցին.	77
Կը	Ա՛լխիթար.	78
Կը	Ա՛եսրօպ.	79
Կը	Կոստանդին.	80
Կը	Զօրաս.	81
Կը	Թ. Հոդորոս.	82
Կը	Կարապետ.	83
Կը	Ա՛ստեփ.	84
Կը	Կարապետ.	85
Կը	Գրիգոր խանձողեան.	86
Կը	Կոստանդին.	87
Կը	Յովսէփ.	88
Կը	Գրիգոր մուսաբէկեանց.	89
Կը	Կ՛երակոն.	90
Կը	Գ՛րիգոր.	91
Կը	Ի. ղեստակէս.	92
Կը	Օ. աքարիայ.	93
Կը	Ա՛արգիս.	94
Կը	Յոհաննէս.	95
Կը	Ա՛արգիս.	96
Կը	Ի. ղեստակէս.	97
Կը	Թ. ադէոս.	98
Կը	Ն. զինէն.	99

Ա. Երեմիա. ԺՀ
Ա. Ազարիայ. ԺՀ
Ա. Ամբակում. ԺԵ
Ա. Սոփոնիա. ԺԴ
Ա. Եսայիայ մարգարէից. ԺԳ
Ա. Հեքեայէլ. ԺԲ
Ա. Դանիէլ. ԺԱ
Ա. Օսէէ. Ժ
Ա. Յովէլ. Ժ
Ա. Ամովս. Ժ
Ա. Աբդիու. Ժ
Ա. Յովնան մարգարէից. Ը
Ա. Միքիա. Ը
Ա. Նաւում. Ը
Ա. Եղբայրութիւն. Ը
Ա. Սահակ. Ը
Ա. Բաղիոն. Ը
Ա. Ծնունդ Քրիստոսի. Ը

Եւ կայ այժմ ու վարդ զիշխանու-
թիւն ի թղթակցութենն. որոյ տէր ՚ի
տացէ զկեանս ընդ երկայնաւուրս
՚ի պարծանս ընտանեաց հայկա-
նեաց, ու ՚ի փառս անբաս մարդա-
սիրութենն իւրոյ օրհնելոյն ՚ի յ-
հետեւանս յաւիտենից. Ամէն:

